MLSZ·KISKÖNYVTÁR

Nagy Béla

FUTBALLKRÓNIKA
1901–1959

SPORTPROPAGANDA

1

2UB817f/356

NAGY BÉLA

FUTBALLKRÓNIKA

VÁLOGATOTT MÉRKŐZÉSEK
VÁLOGATOTT TÖRTÉNETEK

1901–1959

BUDAPEST

1981

MLSZ KISKÖNYVTÁR 1.

A sorozat felelős szerkesztője:
KRIZSÁN JÓZSEF, az MLSZ főtitkára

Összeállította: Nagy Béla
Szerkesztette: Pintér Lászlóné
Műszaki szerkesztő: Szalay László

Fényképek: a szerző archivumából.

A kiadásért felelős: Krizsán József

Készült a Sportpropaganda gondozásában
Felelős: Szebeni István igazgató
Műszaki vezető: Tihanyi Sándor

Engedélyszám: 56804

ISBN 963 7542 41 8

81-7826 Főv. Nyomdaipari V. 10.
Felelős vezető: Szalay László

ELŐSZÓ

A Magyar Labdarúgók Szövetsége 80 éves. Amikor e sorokat írom, bizony kissé meghatódva gondolok arra, hogy nekem adatott meg az a megtisztelő feladat, hogy e nevezetes évfordulón a Szövetség elnökeként labdarúgásunk érdekében tevékenykedjem.

Emlékképek vonulnak el szemeim előtt: a harmincas, negyvenes évek labdarúgói, majd az ötvenes, hatvanas évek „aranycsapata"! Mennyi felejthetetlen közös és személyes emlék... Nevek, amelyek a magyar labdarúgás aranykönyvébe kívánkoznak. Nevek, amelyeket kötelességünk megőrizni.

Bízom abban, hogy ez a könyv is – az adott kereteken belül – méltó emléket állít azon labdarúgóinknak, akik címeres mezben oly sokszor képviselték hazánk színeit. A „Futballkrónika" külön értékének tartom, hogy a már sokak részére feldolgozott nagyválogatott mérkőzésekkel kapcsolatban Nagy Béla barátom tudott valami mást, az eddigiektől eltérőt produkálni. Fellapozva régi újságokat, azt vetette papírra, amit akkor írtak, mondtak – s ezzel hangulatában a régmúltba viszi az olvasót. Ez egy óriási energiát, kitartást igénylő munka. Különösen akkor, ha figyelembe vesszük, hogy e mellett feldolgozta a „kisválogatott" mérkőzések teljes magyar adattárát.

Ez eddig Szövetségünknek sem volt meg, így hézagpótló, rendkívül értékes munkának tartom. A „kisválogatottak" (B-, utánpótlás, ifjúsági) is megérdemlik, hogy nevük ne vesszen el a feledés homályába, hiszen a magyar színekért küzdöttek, mellükön címeres mez feszült.

Számtalanszor álltam a pálya szélén a rádió mikrofonja előtt és csapatunkkal, nézőinkkel én is meghatódva hallgattam Himnuszunkat.

Ezt megszokni, könnyes szem nélkül végighallgatni nekem sohasem sikerült. Ott a pálya szélén s később az elnöki díszpáholyban sem. Meggyőződésem, hogy a magyar labdarúgás szakembereink, szurkolóink szívügye. Bízom abban, hogy a közeljövőben közös erőfeszítéseink meghozzák a régen várt sikert.

Az MLSZ 80 éves évfordulóját ennél szebben nem is ünnepelhetnénk...

SZEPESI GYÖRGY
az MLSZ elnöke

BEVEZETÉS

Talán úgy kellene írnom, hogy bevezetés egy sorozat elé. Miről is van szó? MLSZ kiskönyvtár néven egy olyan könyvsorozatot kívánunk indítani, amelynek fő célja: a régmúlt és napjaink labdarúgásának bemutatása, emlékek és események rendszerezése.

A sorozat könyvei – terveink szerint 8–10 kötet – labdarúgásunk egy-egy témakörével foglalkoznak majd. Először A és „kisválogatott" mérkőzéseinkről emlékezünk meg, majd az idei MNK finálében bemutatásra kerül a Magyar Népköztársasági Kupa története, döntők és más események felidézése.

Az új bajnoki év megkezdésekor stílszerűen az eddigi magyar bajnokságokról, az MLSZ régi és mai munkájáról olvashatnak. Ez a kötet tartalmazza majd a területi szövetségek és sportegyesületek címlistáját, személyi és egyéb adatait, információit. A sorozat következő könyveiben olvashatnak majd nyolc évtized válogatott labdarúgóiról, kupacsapatainkról, ifjúsági labdarúgásunkról, sőt még szabálymagyarázó kötet kiadását is tervezzük.

Szeretnénk ezzel a könyvsorozattal egy olyan adattárat és szó szerint „kiskönyvtárat" létrehozni, amely segíti a sportvezetők, újságírók munkáját, másrészt a szurkolók érdeklődését messzemenően kielégíti. Témakörünk felöleli labdarúgásunk nyolc évtizedét, egy helyen találják majd a régi és mai történeteket. A szerzők munkáját bizonyára nem csak segíti, de nehezíti is, hogy eddig már sok hasonló kiadvány jelent meg egy-egy részterületről. Igyekszünk ezek ismétlődésétől eltekinteni és más rendszerben feldolgozni az ismert és ismeretlen eseményeket. Ezek mind a magyar labdarúgás részei voltak, örömet – időnként szomorúságot okoztak.

Kívánjuk a magyar futball valamennyi barátjának, hogy sok öröme legyen mind a régi események felidézésében, mind napjaink labdarúgásában.

KEDVES OLVASÓK!

A következő oldalakon villanásnyi időre szeretnénk Önöknek felidézni a régi idők, pontosabban a magyar labdarúgás első hat évtizedének válogatott mérkőzéseit. Közöljük a magyar csapatok (A-, B-, olimpiai, utánpótlás, ifjúsági, amatőr, profi válogatottak) mérkőzéseinek adatait: időpont, színhely, eredmény, magyar összeállítás és gólszerzők. A kísérő szöveg zömmel egykori tudósításokra, értékelésekre, kommentárokra támaszkodik, bőségesen idéz azokból. Ezek segítségével korhűen elevenít fel sok-sok olyan esetet, érdekességet, sztorit is, amelyekre a legrégibb szurkolók is már alig-alig vagy egyáltalán nem emlékezhetnek. A könyv nem törekedhet hosszú leírásokra, hiszen feladata elsősorban válogatott csapataink találkozóinak rendszerezése.

A hivatalosan elismert válogatott mérkőzések mellett számos városközi és jelentős előkészületi mérkőzést is felelevenítünk. Ezek szerves részei voltak a hivatalos találkozóknak, megelőzték azokat, sok-sok érdekességgel szolgáltak. Nem kevés az „inkognitóban" játszott, rangjától megfosztott, valójában válogatott mérkőzések száma.

A különféle válogatottakban szerepelt játékosok neve után zárójelben egyesületüket is feltüntettük. Így nyomon követhető egy-egy játékos útja klubcsapatából a válogatottba. Sok patinás név, nagy egyéniség húzta fel a címeres mezt.

Nézzük, hogyan követték egymást a korabeli események, és kik szerepeltek az első csapatokban. Az MLSZ alakulásáról, előzményeiről Antal Zoltán sporttörténész hangulatos visszaemlékezésével lépünk a múltba...

KRIZSÁN JÓZSEF
az MLSZ főtitkára

Ti adtatok kedvet, tusát,
Ti voltatok az ifjúság,
Üllői-úti fák.
(Kosztolányi)

„Ti voltatok az ifjúság"

Az évszázados Üllői úti fák az egyedül élő tanúi annak, hogyan pattant ki a cselekvés csírája egy ferencvárosi kezdeményezésből . . . A Ferenc körúti **Gebauer kávéház** közkedvelt találkozóhely volt a századforduló táján. Itt gyűltek össze nap mint nap az új „sportmódi", a labdarúgás ferencvárosi hívei is. Ebben a kávéházban vetődött fel a gondolat: tervszerű tartalommal kellene megtölteni a **már** népszerű, de **még** csak ösztönösen vegetáló új sportág életét. A valóra váltás felé az első lépéseket az FTC futballosztályának két vezetője, **Kárpáti Béla** és **Horváth Ferenc** tette.

Kevéssel 1900 karácsonya előtt, december 22-ének estéjén a gázlámpák szerényen pislákoló fényénél szokatlanul sokan igyekeztek a Bakáts tér földszintes házai közül méltóságteljesen kiemelkedő épület felé. Az FTC meghívására 17 sportegylet, -szervezet, meg a Sport-Világ 24 hivatalos megbízottja és számos érdeklődő sportember jött össze a **Ferencvárosi Polgári Kör** helyiségében a tervezett bajnokság ügyének megvitatására.

A labdarúgók „okos gyülekezetében" sok ismerős arcot lehetett felfedezni. A házigazda **dr. Springer, Kárpáti** és **Horváth** mellett ott volt a magyar futball atyja, **Iszer Károly** és klubtársa, az athéni olimpia magyar hőse, **Guttmann (Hajós) Alfréd.** Megjelent minden sportágak tudora, **Lauber „Decskó",** az atlétikai és a kerékpáros szövetség részéről két **Pobuda** fivér, **Tivadar** és **Alfréd,** aztán két sportrajongó műegyetemista, az úszóbajnok **Lindner Ernő,** valamint **Gillemot Ferenc,** a sokoldalú és népszerű „Zsilmó" is. A legérdekesebb egyéniség azonban kétségtelenül „Csárli, az angol", azaz **Löwenrosen Károly** volt. Őt az első magyar munkás sportklub, a Törekvés küldte a megbeszélésre.

Az egész Európát, majd Amerikát is megjárt LÖWENROSEN KÁROLY 1896-ban tért haza Angliából és a MÁV Északi Főműhelyében helyezkedett el faesztergályosként. Angliából hozott futball-labdával ő bonyolította le 1896 novemberében a nevezetes Pék erdei „futballcsatát", amelyben három munkástársának eltört a lába. A feleségek hetekig halálra keresték a „bolond angolt" . . . A Törekvés egyik alapítója, a munkássport lankadatlan szószólója volt. Barangolásai közben több nyelvet megtanult, közben a magyart félig elfeledte. Az MLSZ ülésein „zamatos" angol, magyar, német keveréknyelvű felszólalásai mindig nagy derültséget, de figyelmet is keltettek. „Csárli" sohasem maradt adós életrevaló ötletekkel . . .

Újpestről **Müller Imre** érkezett, míg az egyetlen vidéki a besztercebányai **Krieser Károly** volt. A sportsajtót a **Sport-Világ** szerkesztője, **Stobbe Ferenc** képviselte.

Az üdvözlő beszédet **Kárpáti Béla** mondta, majd az értekezlet elnökévé – közfelkiáltással – **Iszer Károlyt**, titkárává pedig **Horváth Ferencet** választották.

Az erőteljes alkatú, nagy bajuszú ISZER KÁROLY, a „Tata" méltán tekinthető a magyar labdarúgás atyjának. Az MLSZ negyedszázados jubileuma alkalmából készült krónika többek között így szólt róla: „Iszer Károly, minden időknek e legnagyobb koncepciójú magyar sportférfia, átérezte a reform nagyságát, amelyet a futball térhódítása a magyar testnevelés terén jelent, s páratlan energiával és szívóssággal teremtette meg alapját az új sportágnak..." Jóval túl a 30-on tagja volt az első magyar futballcsapatrak, a BTC együttesének. Fáradhatatlanul agitált a Sport-Világ hasábjain és minden lehetséges fórumon a futball érdekében, sorra visszaverte az azt ért gyakori támadásokat. Az alakuló MLSZ elnöki székében őt látták volna a legszívesebben, ám ezt szerényen elhárította magától. Nemcsak a futballért, hanem az egész magyar sportért szakadatlanul tevékenykedett. A MOB-nak alakulásától, 1895-től tagja volt, vezető szerepet játszott a tornász és a kerékpáros szövetségben is. Később nagyrészt az ő tervei alapján szervezték meg a magyar sport első csúcsszervét, az Országos Testnevelési Tanácsot.

Iszer vitaindító előadásában kifejtette: nemcsak a bajnokság ügyének megtárgyalása az értekezlet célja, hanem sokkal inkább az önálló, független futballszövetség megalakításának előkészítése. Az ezt követő vitában két nézet **– melyik legyen előbb: bajnokság vagy szövetség?** – képviselői csaptak össze. Az előbbi álláspont élharcosa **Stobbe Ferenc** volt. Kijelentette: **„Nem a szövetség megalakítása a fontos, hanem olyan rendszeres mérkőzések kiírása, amelyekkel a futballsport nívóját emelni lehet?"**

STOBBE FERENC, a „Mister", a labdarúgás meghonosításában úttörő szerepet vállalt. A zürichi műegyetemen tanuló, 1896-ban karácsonyi szünetre hazatért Ray Ferencet az általa hozott futball-labdával együtt Stobbe vitte a BTC tornatermébe. Tulajdonképpen ekkor hintették el a labdarúgás életképes magvait magyar talajba. A Sport-Világ hasábjain Iszer Károllyal vállvetve harcolt az új sportjáték elismertetéséért és népszerűsítéséért. Ő maga is játszott a BTC első mérkőzésein, kapust és csatárt felváltva. Az „angollabda" imádata miatt ragadt rá a „Mister" becenév. 1905-től 1908-ig szövetségi kapitányként tevékenykedett. Valódi békebeli bohém volt – művészadottságokkal. Ő tervezte a Magyar Kupa első, magyar stílusú, művészi megformálású trófeáját.

Steiner Hugó, a magyar labdarúgás őskorának érdemes, vezető egyénisége, a Magyar Kupa megteremtője, a „szövetségpárt" szószólója volt. Jó érvekkel fejtette ki, hogy szövetség nélkül előbb-utóbb a bajnokság szekere is kátyúba jutna. Döntő érvként közölte: tudomására jutott, miszerint az atlétikai és a tornaszövetség, a MASZ és a MOTESZ egyaránt elhatározta, hogy a futballsport irányítását a saját kezébe veszi.

A bizonyíték nyomban meg is érkezett. Pobuda Tivadar, a MASZ képviselője bejelentette, hogy az atlétikai szövetség saját kebelében futballalosztályt létesít, ebben akarja tömöríteni a labdarúgással foglalkozó egyesületeket. Más irányú szervezkedést a MASZ nem ismer el, ez ellen eleve tiltakozik.

Nosza, kerekédett erre igazi haddelhadd! Egymás után jelentkeztek a felszólalók és egybehangzóan visszautasították a MASZ önkényes beavatkozási kísérletét. A vita ezzel lényegében el is dőlt: most már a labdarúgás minden jelen volt híve a szövetség megalakítását szorgalmazta. A házigazda, az FTC tekintélyes elnöke, **dr. Springer Ferenc** javasolta: az értekezlet hozzon határozatot a szövetség létrehozásának kérdésében.

A közügyekben fáradhatatlan és áldozatkész DR. SPRINGER FERENC ügyvéd, alkotmánypárti országgyűlési képviselő volt az FTC első elnöke – egészen haláláig. A klub felvirágoztatásában elévülhetetlen érdemeket szerzett. Az ő szívós munkája nyomán létesült az 1911-ben felavatott első korszerű hazai sporttelep, az Üllői úti pálya. Itt állították fel halála után 1922-ben a testkultúrát jelképező hatalmas atlétaszobrot, amelynek talapzatán a Springer Ferencet ábrázoló dombormű – Berán Lajos szobrászművész alkotása – örökítette meg az érdemdús elnök emlékét.

A megjelentek egyöntetűen támogatták a szövetségalakítás tervét, azzal, hogy az a Magyar Atlétikai Szövetségtől függetlenül történjék! **Kárpáti Béla** javaslatára az értekezlet a szövetség szabályainak kidolgozására 16 tagú bizottságot választott, amelynek elnökévé **Iszer Károlyt,** titkárává pedig **Horváth Ferencet** jelölte ki. Végül egyhangú határozatként kimondták: **meg kell alakítani az önálló labdarúgó-szövetséget és az első bajnokságot már 1901-ben le kell bonyolítani!**

Az előkészítő bizottság – **Horváth Ferenc** szorgos munkája és előterjesztése alapján – két ülésen, 1900. december 29-én, majd 1901. január 4-én megvitatta és elfogadta a szövetség alapszabályainak tervezetét.

HORVÁTH FERENC, „a félkarú és mégis ezerkezű szervező" alkotta az MLSZ első szabályait. A szövetség adminisztrációját is ő szervezte meg és terelte tervszerű, érdekektől független keretek közé. Az FTC legelső csapatában játszott és az 1901. évi bajnokságban is szerepelt. Játékvezetőink közül ő működött először külföldön, Bécsben. A magyar válogatott 5. mér-

közését (1904, június 2. Budapest, Ausztria ellen 3:0) is ő vezette. És még egy érdekesség. Az FTC Soroksári úti pályájának mérete a szabályosnál kisebb (90×45 m) volt, ezért az építők a kapukat is „arányosan" kisebbre méretezték! A hibát az eredeti angol játékszabályok fordításakor, Horváth vette észre...

A második előkészítő bizottsági értekezleten elhatározták, hogy a Magyar Labdarúgók Szövetsége alakuló közgyűlését 1901. január 19-re összehívják.

A gondolat testet öltött, a cselekvés csírája tetté érlelődött. Már semmi nem akadályozhatta az MLSZ megalakulását.

Régen történt, az események ifjú főszereplői azóta az emlékek világába költöztek. Ott emlékeznek a magyar labdarúgás őskorára, saját ifjúságukra...

Mérkőzésről - mérkőzésre...

1901 – az MLSZ megalakulásának éve. Hivatalos válogatott mérkőzés ugyan ebben az évben még nem volt, de legjobbjaink már pályára léptek. A Sport-Világ így emlékezett meg az eseményekről:

„Április 4-én tette le próbáját az első magyar válogatott csapat egy kombinált csapattal szemben. A két csapat anyagát a BTC, a MUE és a Műegyetem FC legjobb játékosai nyújtották. A mérkőzés iránt nagy érdeklődés mutatkozott, sok néző jelent meg a Csömöri úti pályán".

Az első válogatott edzőmérkőzést a kombinált csapat 4:3-ra nyerte. A két csapat játékosainak értékelése igen kedvező volt: „Elég szerencsésnek kell tartanunk az első magyar válogatott csapat összeállítását, ami meglehetős nehéz munka. Akik a kombinált csapatban játszottak, a válogatott csapat játékosaival meglehetősen egyenlő képességűek."

A válogatott csapat egyébként nem országok közötti találkozóra készült, hanem az angol Richmond AFC és Surrey Wanderers elleni mérkőzésekre.

1901. április 11., Budapest, Millenáris

RICHMOND AFC–MLSZ VÁLOGATOTT 4:0

Bádonyi (BTC) – Lucius (BTC), Gilly (Műegyetem FC) – Ordódy (BTC), Windett (BTC), Pozsonyi (MUE) – Koch E. (Műegyetem FC), Gillemot (BTC), Manno (BTC), Misky (MFC), Ray (MUE)

„Szépszámú közönség érdeklődött a richmondi mérkőzés iránt, melyen az MLSZ válogatott csapatával vette fel a küzdelmet. Eelinte az angolok támadnak. A játék mind erősebb jelleget ölt és a gyors tempóban nagyon változatos képet nyújt. Egy alkalommal Koch a kapu felé rúgja a labdát a kifutó kapuvédő mögé, Ray és Misky gyors rohammal igyekeznek azt elfogni. Ray abban a pillanatban ér a labdához, midőn ez a kapufát érinti, a labdát azonban nem tudja a kapuba terelni, mert az a benne rejlő fals következtében a határvonalon kiperdül."

A magyar válogatott első kihagyott helyzete után nézzük, hogyan kapta csapatunk az első gólt:

„A richmondiak több ízben is támadnak és egy ilyenből sikerült rövid passzolás után a labdát védhetetlenül a kapuba rúgni. Az első félidő eredménye ezzel 1:0! Végeredményben, ami az első magyar válogatott csapat összeállítását illeti, az első kísérlet sikerültnek mondható. A fedezetsor, a hátvédek és a kapuvéd, valamint a két szélső csatár megválasztása ellen nem lehet kifogást tenni, csak a három középső csatár nem illet a csapatba."

A mérkőzés utáni banketten az angolok csapatkapitánya érdekes kijelentést tett. Elmondta, hogy őszintén sajnálja, hogy nem kaptak gólt, mert akkor otthon azt hitték volna, hogy győzelmüket nagy küzdelem után érték el! Így azonban azt hihetik, hogy gyenge csapatot győztek le. Pedig ez a magyar csapat időnként nagyon jól játszott...

1901. április 12., Budapest, Millenáris

SURREY WANDERERS–MLSZ VÁLOGATOTT 5:1

Góllövő: Sábián.

Aschner (MUE) – Lucius (BTC), Bodor (MUE) – Klebelsberg (BTC), Pozsonyi (MUE), Skrabák (BTC) – Buda (BTC), Róka (BTC), Manno (BTC), Hajós (BTC), Sábián (MUE).

A mérkőzés nevezetessége: az első magyar gól az ellenfél kapujában! „A második félidőben mintegy 25 percnyi játék után a magyar csapat erélyesen támad. Guttmann (Hajós) átviszi a labdát az angol fedezeteken és hátvédeken, a kapu előtt leadja Szeréminek (Sábián), aki azt belövi a kapuba. A jelenlevő kisszámú közönség lelkesen fogadja a magyar csapat első gólját az angolokkal szemben."

1901. április 13., Budapest, Millenáris

SURREY WANDERERS–MLSZ VÁLOGATOTT 6:1

Göllövő: Misky.

Lill (MFC) – Gilly (MFC), Reiner (MFC) – Lindner (MFC), Kiss (MUE), Klein (MUE) – Koch E. (MFC), Hochstein (MFC), Gillemot (MFC), Misky (MFC), Ray (MUE).

A magyar csapat egyetlen gólja 6:0 után így született meg: „Egy támadás alkalmával Gilly Miskyhez adja a labdát, aki azt gyorsan leviszi az angol kapuhoz és erősen lövi. A kapuvéd elfogja ugyan a labdát, ez azonban kipereg kezéből a kapuba."

Ez volt a magyar válogatott első „potyagólja"...

1901. június 30., Budapest, Millenáris

BUDAPEST–BÉCS 0:0

Bádonyi (BTC) – Harsády (BTC), Berán (FTC) – Pozsonyi (UTE), Ordódy (BTC), Fey (Bp. SC) – Buda (BTC), Róka (BTC), Hajós (BTC), Minder (BTC), Kovács (FTC).

A kor divatja szerint a nyári hónapokban rambler (kószáló) csapatok játszottak. Ezt maguk a játékosok alakították, állították össze, kötötték le a mérkőzéseket. Kedvtelésből futballoztak, de sokszor igen jó mérkőzéseket játszottak. Ilyen volt ez a Budapest–Bécs mérkőzés is, ahol a két ország legjobb játékosai találkoztak bécsi, illetve budapesti ramblerek néven. Az FTC is érdekelt volt, hiszen válogatott szinten Berán és Kovács révén a zöld-fehérek először képviselték az egyesületet.

Az élvezetes mérkőzésen a magyarok többet támadtak, de a bécsiek kapusa mindent hárított. A visszavágón már jobban ment a góllövés...

1901. szeptember 8., Bécs

BUDAPEST–BÉCS 3:2

Góllövő: N. Other 2, Pokorny.

Rapos (FTC) – Harsády (BTC), Skrabák (BTC) – Róka (BTC), Ordódy (BTC), Pozsonyi (UTE) – Kovács (FTC), N. Other, Pokorny (FTC), Hajós (BTC), Buda (BTC).

„A magyar football-sportnak nem várt dicsőséget szerzett a budapesti Ramblerek bécsi szereplése. Váratlan volt a győzelem, annál is inkább, mert a budapestiek most a tavaszinál gyengébb csapatot állítottak ki."

Az összeállítás érdekessége, hogy az egyik játékos N. Other álnéven játszott! (Other jelentése: másik). Ez az álnevű játékos szerezte a magyarok első „külföldi" gólját!

A 23. perc története: „Other éles lövését Pekarna nem tudván jól megfogni, kezéből a földre esik, s onnan a lába között a kapuba gurul a labda."

„A 33. percben Pokorny egy gyönyörű lövéssel megszerzi csapatának a kiegyenlítő goalt."

Ezzel 2:2 volt az eredmény, de a lelkes csapat nem érte be ennyivel. „A folytonos támadás eredménnyel jár, mert 1 perccel a befejezés előtt a Róka által szépen előreküldött labdát N. Other védhetetlenül belövi a bécsi kapuba. Így a magyaroké lesz a győzelem 3:2 eredménnyel."

1902. augusztus 31., Budapest, Millenáris

BUDAPEST–BÉCS 2:0

Góllövő: Pokorny, ...

Rapos (BTC) – Wagner (BTC), Fehéry (MUE) – Lucius (BTC), Ordódy (BTC), Pozsonyi (MFC) – Steiner (Postás), Buda (BTC), Manno (BTC). Pokorny (FTC), Minder (Postás).

„Ősi szokás szerint az idegen csapaté a helyválasztás joga: a mieink így nappal és széllel szemben kezdik a játékot, melynek színhelye jó sokáig a magyar csapat mezejében van. Sikert azonban nem aratnak. A második félidőben a magyar csapat támadása gyakoribbá válik, s néhány perccel a kezdés után Pokorny egy jól irányzott lövése goalt eredményez. Tomboló ujjongással vette tudomásul a nézőközönség a magyar csapat eredményét, s lelkes biztatásaival egy mértékben járult a játék gyors tempójának előidézéséhez."

Amit még megtudhatunk a Sport-Világ tudósításából, hogy a második gólt az utolsó percekben szerezte a magyar csapat, de azt elfelejtették megírni, hogy ki volt a gólszerző...

1902. október 12. Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 5:0

Bádonyi (BTC) – Berán (FTC), Gabrovitz (Postás) – Kolhanek – Koltai (FTC), Pozsonyi (MUE), Bayer (MAC) – Buda (BTC), Steiner (33 FC), Pokorny (FTC), Hajós (BTC), Oláh (BSC).

Szövetségi kapitány: Gillemot Ferenc.

A magyar válogatott első hivatalos mérkőzése! Igaz, akkor még nem ilyen néven írták a csapatokat, hanem mint „Bécs–Budapest footballmatch" szerepelt az újságokban.

Most pedig olvassuk el a Sport-Világ tudósítását a magyar válogatott első hivatalos mérkőzéséről:

„Budapesté a helyválasztás joga; Bécs szél ellen kezdi a játékot, s ügyes kombinációkkal csakhamar a magyar kapu elé helyezi a küzdelem színterét. Lövés lövést ér, melyeket eleinte meglehetős szerencsével hárít el a védelem, az ötödik perczben azonban Taurer egy éles lövésével a labdát védhetetlenül a kapuba küldi. Újabb felállás után a bécsiek ismét hatalmukba kerítik a labdát s állandóan ostrom alá fogják a magyar kaput. Öt percen belül megint fennakadt a labda a budapestiek goaljában, Studnicka balösszekötő csatár révén, kinek távolról beadott labdáját Bádonyi lábbal való visszarúgásnál elhibázza. A két goal a magyar csapatot némiképp sodrából látszott kihozni, mert az újabb felállás után egykedvű indolens játéka helyett energikusabban lépett fel s gyakrabban került a bécsi kapu elé. Oláh egy éles lövését Nauss alig volt képes elhárítani. A magyar csatárok ez intenzív támadásai arra buzdították a hátvédeket, hogy a támadást a pálya középvonaláig követték; a mely könnyelműségnek csakhamar megadták az árát.

A bécsi védelem részéről a mezőny közepébe küldött labdát az egyik hátvéd elhibázta, mely kedvező körülményt aztán a gyorslábú bécsi csatárok ügyesen kihasználva, feltartóztathatatlanul a harmadik goalt szerezték meg csapatjuknak Huber révén.

Az első félidő 3:0 eredménnyel zárult.

A második félidőben lassanként megeredt az eső, amely a feláztatott talajt csúszamlóssá tette s megkönnyítette eképpen a rövid passzokkal összejátszó bécsi csatársor játékát. A szél is segített nekik, s így nem csoda, ha a magyar csapat defenzív játékra fektette a fő súlyt. A félidő közepe táján ugyan gyakran jut támadó helyzetbe, de veszélyessé a bécsi kaput alig teszi, csak a játék utolsó percében, midőn az elszántan védő Nauss a földön fetrengve bámulatos önmegtagadással védte ki a magyarok támadását. A második félidőben még két goal esett, úgy hogy a mérkőzés 5:0 eredménnyel végződött a bécsi csapat javára.

A mérkőzést – ritka eset – nagyszámú s jobbfajta publikum nézte végig, közöttük sok magyar, aki honfitársaikat lelkes buzdításaikkal próbálták erősebb tempó forszirozására bírni.

A mérkőzés különben a Wiener Athletik Sport-Club gyönyörű, gyepes pályáján folyt le.

A magyar representatív csapat múlt vasárnapi súlyos vereségének mentségére vajmi keveset hozhatunk fel. Hibás volt a csapat összeállítása, rossz kondícióban s kedvetlenül állottak a játékosok a küzdelemhez s összjátékuk oly primitív volt, hogy méltán jegyezte meg egy bécsi lap hétfői referádájában a magyar csapat kombinációjának szegényes voltát. A csapatösszeállítás hibája nem a szövetség lelkén szárad, annak maguk a játékosok voltak okai. Ordódyt a katonai kötelezettség, Mindert elfoglaltsága, Lillt pedig indisposiciója tartotta vissza a bécsi úttól. Így tehát a csapat három kiváló erejét volt kénytelen nélkülözni, kiknek szereplése mindenesetre csökkentette volna a bécsi kudarc súlyos voltát."

Ment ez később jobban is játékosoknak, csapatnak egyaránt. Fél év sem telt el és a következő válogatott mérkőzésen már győztesen vonult le a pályáról nemzeti tizenegyünk...

1903. április 5., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–CSEHORSZÁG 2:1

Góllövő: Borbás, Minder.

Sipos (BTC) – Berán (FTC), Fehéry (MUE) – Kiss Gy. (33 FC), Koltai (FTC), Gorszky (FTC) – Braun (FTC), Károly (MTK), Niessner (MFC), Minder (BT), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Gillemot Ferenc.

Labdarúgó-válogatottunk első hivatalos mérkőzése Magyarországon. A válogatott első gólját Borbás Gáspár, az FTC játékosa szerezte! „Az első negyedóra után a prágai kapu hálójában a labda fennakadt. Károly rúgta a labdát bal felé s a résen álló Borbás menthetetlenül rendeltetési helyére juttatta."

A magyar válogatott első győzelme nem okozott valami nagy örömet, mivel részben jobb játékot, részben több gólt vártak szakemberek és szurkolók egyaránt. A Sport-Világ tudósítója így írt a „csalódásról: „A magyar reprezentatív csapatnak immár második szereplése nem hozott valami nagy dicsőséget a magyar football-sportnak. El voltunk készülve arra, hogy a prágai csapat felett a magyar legénység tetszés szerint fog győzni. Reményeink azonban füstbe mentek..."

1903. június 11., Budapest, Margitsziget

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:2

Góllövő: Pokorny 2, Buda.

Holics (MUE) – Nagy (MTK), Manglitz (FTC) – Gorszky (FTC), Skrabák (BTC), Bayer (MAC) – Braun (FTC), Buda (BTC), Pokorny (FTC), Vincze (MAC), Weisz (FTC).

Szövetségi kapitány: Gillemot Ferenc.

Válogatott mérkőzés a Margitszigeten! Akkor még csak itt volt füves pálya, ennek ellenére több válogatott mérkőzést nem rendeztek a Margitszigeten. Néhány mondat a „szigeti győzelemről":

„Miután az első félidő 0:0-ra végződött, a második félidőben Pokorny két gólt lő és Buda egyet. A góllövések elismerésre méltók voltak, csak az csökkentette az értéküket, hogy a nálunk jól ismert kirohanás és lefutás útján érték el."

„Lefordítva: nem összjátékból, hanem egyéni akciókból születtek a gólok, amelyek úgy látszik, akkor csak „másodrendű gólnak" számítottak... És egy hiba is csúszott a tudósításba: a magyar válogatott ugyanis Pokorny góljával már az I. félidőben 1:0-ra vezetett.

1903. október 11., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 4:2

Góllövő: Borbás 2.

Sipos (BTC) – Berán (FTC), Nagy (MTK) – Schaár (MTK), Skrabák (BTC), Bodor (MUE) – Blazsek (BTC), Károly (MTK), Kertay (Postás), Vincze (MAC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Gillemot Ferenc.

„Az első gólt a magyar csapat szerzi Borbás révén. A bécsi csapat 15 perccel később kiegyenlít, ez azonban off-side állásból történt. A magyar csapat csaknem egész félidőn át támadott és csatárainak több alkalma volt gólt elérni, de kapu előtt olyan fejveszett kapkodást vittek véghez, hogy a bécsi publikum őket kinevette.

A második félidőben a bécsiek játszván hátszéllel, s állandó ostrom színhelyévé teszik a magyar kaput. Sipos bámulatra méltó hősiességgel véd, de képtelen tartani azon labdákat, melyeket a hátvédek hibázása folytán lőttek közvetlen közelségből. Studnicka az elsőt, Huber ügyes fejpassz révén a másodikat s csakhamar előbbi újabb góllal szaporítja a bécsiek pontjait. A félidő vége felé közeleg, midőn a magyar csapatnak ismét sikerül a bécsi védelmen áttörni s Borbás révén újabb gólhoz jutni."

1904. június 2., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:0

Góllövő: Pokorny, Koch, Borbás.

Holics (MUE) – Nagy (MTK), Berán (FTC) – Gorszky (FTC), Kiss (33 FC), Ordódy (BEAC) – Niessner (MAC), Koch N. (33 FC), Pokorny (FTC), Vincze (MAC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Gillemot Ferenc.

„Negyedízben találkozott a két szövetségi válogatott legénysége egymással. A küzdelmet ezúttal a magyar csapat nyerte meg, biztos fölénnyel győzvén az osztrák legénység ellen. Az osztrák csapat ezúttal annyira fogyatékos összeállításban szerepelt, hogy kénytelen volt egy magyar footballjátékosnak, Herquettnek (MTK) közreműködésével igénybe venni, mert ellenkező esetben csak 10 ember állott volna ki a porondra."

1904. október 9., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 5:4

Góllövő: Pokorny 2, Borbás, Károly.

Holics (MUE) – Nagy (MTK), Szentey (Főv. TC) – Friedrich (MAFC), Ordódy (BEAC), Nirnsee (MAFC) – Niessner (MAFC), Károly (MTK), Pokorny (FTC), Braun (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Stobbe Ferenc.

Már az indulásnál problémák voltak, hiszen Stobbe Ferenc szövetségi kapitány nem utazott el Bécsbe és vele a csapat szerelése, pénze, okmányai is Budapesten maradtak. A magyar csapat kölcsönszerelésben, a Cricketter fekete-fehér csíkos mezében játszotta le a mérkőzést! Meglepetésre a mieink végig egyenrangú ellenfelek voltak és az osztrákok csak a mérkőzés vége felé tudták a győztes gólt megszerezni.

Még egy érdekessége is volt ennek a mérkőzésnek: egy későbbi államférfi is játszott ebben a csapatban. Friedrich István 15 év múlva miniszterelnök lett. A Tanácsköztársaság megdöntése után, az ellenforradalmi korszak elején...

1905. április 9., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 0:0

Holics (MUE) – Bienenstock (Postás), Nagy (MTK) – Kiss (33 FC), Koltai (Postás), Kisfaludy (BTC) – Blazsek (BTC), Koch N. (33 FC), Pokorny (FTC), Weisz (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Stobbe Ferenc.

A mérkőzés rendezése, külsőségei általános tetszést arattak. A nagy reklám hatására 8000 néző vándorolt ki a Millenárisra!

„Az ünnepi díszben pompázó pályán a hatalmas embertömeg gyönyörű látványt nyújtott. Mindkét tribün zsúfolva volt, az állóhelyen pedig félkört alkotva legalább 10 sor szorongott. Már akkor lelkesedett a közönség, amikor az osztrák tizenegy megjelent, de az éljenzés és tapsvihar csak fokozódott, midőn a magyar fiúk vonultak ki, új, skarlátvörös dresszükön a magyar címerrel. Felejthetetlen szép látvány volt az a jelenet, midőn a végtelennek látszó kolosszus, mint egy ember üdvözölte a magyar becsületért síkra szálló fiúkat."

A fiúk becsülettel küzdöttek, de egy sereg gólhelyzetet kihagytak, és így a nagy érdeklődéssel várt találkozó a csalódást jelentő, gól nélküli döntetlen eredményt hozta.

1905. szeptember 10., Budapest, Millenáris

PRÁGA–BUDAPEST 4:3

Góllövő: Weisz, Oldal, + 1 öngól.

Holics (MTK) – Fehéry (BTC), Nagy (MTK) – Deutsch (FTC), Ordódy (FTC), Kisfaludy (BTC) – Károly (MTK), Oldal (BAK), Biró (BTC), Weisz (FTC), Horváth (BTC).

A magyar csapat 10 emberrel kezdte a játékot. Biró csak a 33. percben állt be! Nem sokáig volt teljes Budapest csapata. A II. félidő közepén – 3:2-es prágai vezetésnél – Deutsch kézsérülése miatt kiállt, így a csapat ismét 10 főre olvadt. A magyarok góljai Weisz fejeséből, Oldal lefutás utáni lövéséből és a prágai jobbhátvéd öngóljából születtek.

1905. október 1., Budapest, Margitsziget

BUDAPEST–ZÁGRÁB 11:1

Góllövő: Oldal 4, Weisz 3, Roóz 2, Révész 2.

Izsó (BTC) – Nagy (MTK), Molnár (UTE) – Gorszky (FTC), Kiss (33 FC), Kisfaludy (BTC) – Niessner (MAFC), Buda (BTC), Oldal (MAC), Weisz (FTC), Borbás (MAC).

A mérkőzésnek sportpolitikai jelentősége volt. A horvátok a magyar–osztrák viszálykodásban mellénk álltak és a horvát egyesületek a mérkőzés utáni ünnepi vacsorán kijelentették: belépnek az MLSZ-be!

Maga a találkozó nem sok izgalmat hozott, hiszen a tudósítás szerint „a margitszigeti mérkőzésen horvát barátaink úgyszólván először látták, miként kell művelni a labdarúgást".

1906. április 1., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–CSEHORSZÁG 1:1

Góllövő: Károly.

Izsó (BTC) – Sárközy (BTC), Kisfaludy (BTC) – Gorszky (FTC), Koltai (Postás), Kiss (33 FC) – Sebestyén (MTK), Károly (MTK), Bosnyákovits (BTC), Horváth (BTC), Oláh (BTC).

Szövetségi kapitány: Stobbe Ferenc.

„A magyarok kiegyenlítő gólja tíz perccel a játék vége előtt esett Károly egy védhetetlen lövése révén. A játék nagyon egyhangú volt s a sokezer főnyi, derék publikum bármint próbálta biztatni a magyar fiúkat, a lelkesedés moraja hidegen hagyta őket."

1906. október 7., Prága

MAGYARORSZÁG–CSEHORSZÁG 4:4

Góllövő: Horváth 2, Károly, Molnár II.

Domonkos (MTK) – Manglitz (FTC), Molnár I. (UTE) – Schaschek (BTC), Szednicsek (Törekvés), Biró (MTK) – Sebestyén (MTK), Károly (MTK), Horváth (BTC), Molnár II. (UTE), Schlosser (FTC).

Szövetségi kapitány: Hajós Alfréd.

„Az első félidőben rendkívül változatos volt a játék, amit az 1:1-es eldöntetlen eredmény híven tükröztet vissza. A II. félidőben a mieink óriási lelkesedéssel két vezető gólt érnek el, s a csehek óriási klasszisáról tesz csak tanúságot, hogy rövid időn belül kiegyenlítenek. Amilyen lelkes fogadtatásban részesítette a cseh közönség a magyarok minden támadását és gólját, oly néma csendben szerezték meg a mieink a negyedik és vezető gólt. De amikor Kosek az utolsó előtti percben kiegyenlít, a közönség öröme nem ismert határt.

Bizony sajnálhatja a magyar labdarúgó-sportnak minden lelkes híve, hogy e mérkőzés nem Budapesten volt. Talán a magyar név becsülete tüzelte a mieinket, tény azonban, hogy oly fáradhatatlanul és oly lelkesedéssel játszottak, hogy a piros sapkát, illetve az aranygombot becsülettel kiérdemelték."

A válogatott játékosok ebben az időben bordó bársonysapkát kaptak és annyi „aranygombot" varrhattak a sapkára, ahányszor a válogatottban szerepeltek...

Schlosser Imre, a magyar csapat újonca nagyszerűen helytállt.

1906. november 4., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:1

Góllövő: Molnár II., Schlosser, Károly.

Domonkos (MTK) – Manglitz (FTC), Molnár I. (UTE) – Gorszky (FTC), Bródy (FTC), Kisfaludy (BTC) – Sebestyén (MTK), Károly (MTK), Horváth (BTC), Molnár II. (UTE), Schlosser (FTC).

Szövetségi kapitány: Hajós Alfréd.

A „minden ízében érdekes és izgalmas lefolyású" mérkőzésen Schlosser Imre ekkor szerezte első gólját a válogatottban. „A II. félidő 9. percében Sebestyéntől Horváthhoz, innen Schlosserhez került a labda, s ez utóbbi gólba juttatta."

A következő két évtizedben ez sokszor megismétlődött. Schlosser Imre nevétől hangosak voltak a sportpályák, a labdarúgás koronázatlan királyának tekintették.

1907. április 7., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–CSEHORSZÁG 5:2

Góllövő: Horváth 3, Molnár II., Borbás.

Izsó (BTC) – Rumbold (FTC), Nagy (MTK) – Gorszky (FTC), Bródy (FTC), Biró (MTK) – Niessner (MAC), Horváth (BTC), Schlosser (FTC), Molnár II. (BTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Stobbe Ferenc.

A csehek a félidőben még 2:1-re vezettek! Borbás egyenlítő gólja után azonban a magyar gárda játékba lendült és alaposan megfordította a mérkőzés eredményét, pedig Schlosser 2:2-es állásnál tizenegyest hibázott, kapufának lőtte a labdát...

1907. május 5., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Károly.

Izsó (BTC) – Nirnse (Pozsonyi TE), Nagy (MTK) – Gorszky (FTC), Bródy (FTC), Weisz (FTC) – Niessner (MAC), Károly (MTK), Horváth (BTC), Schlosser (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Stobbe Ferenc

Általában nagyon elmarasztalták a magyar csapat elbizakodott és lelkesedés nélküli játékát. A mieink unottan, közönyösen játszottak – egy játékos kivételével. „Bródy, a mezőny legjobb embere, a csapat lelke volt, hogy a vereség nem lett súlyosabb, azt neki köszönhetjük." Vesztes csapatban is lehet valaki a mezőny legjobbja...

1907. október 6., Prága

CSEHORSZÁG–MAGYARORSZÁG 5:3

Góllövő: Gorszky, Szednicsek, Weisz.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Nagy (MTK) – Ficzere (BTC), Kürschner (MTK), Gorszky (FTC) – Bosnyákovits (33 FC), Weisz (FTC), Szednicsek (Törekvés), Schlosser (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Stobbe Ferenc.

A magyar csapat meglepetésre a 40. percig 3:1-re vezetett! Az első gól a 4. percben így született meg: „Borbás lefut, visszaadja az alapvonalról a labdát Gorszkynak, ki védhetetlenül belövi a vezető gólt a cseh közönség óriási riadalmára". Riadalomra nem volt ok, a csehek a II. félidei játék alapján biztosan győztek, mégpedig a „cseh Schlosser", a kitűnő Kosek öt góljával!

1907. november 3., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG--AUSZTRIA 4:1

Góllövő: Borbás 2, Károly, +1 öngól.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Csüdör (MTK) – Ficzere (BTC), Kürschner (MTK), Gorszky (FTC) – Braun (FTC), Károly (MTK), Schlosser (FTC), Vangel (MAC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Stobbe Ferenc.

Az érdeklődés fokozására bejelentették, hogy a találkozó előtti ünnepélyes kezdőrúgás lesz, amire József főherceg fiát kérték fel. A kezdőrúgás elmaradt, de a másik „attrakció", a postagalambok felengedése megtörtént. A mérkőzés végeredményét postagalambok röpítették különböző városok galambászainak.

Második gólunk így született meg: „A két magyar hátvéd, de különösen Rumbold óriási, 60–70 méteres rúgásaival állandóan a bécsi kapu elé tereli a játékot. A 18. percben is ez történik: Rumbold előrerúgott labdáját Braun magas lövéssel küldi kapura. Vladár hibásan fogja, mire az amúgy is pergő labda Kaltenbrunner keze alatt a hálóba kerül, a közönség nem kis örömére, de a bécsi csapat annál nagyobb fájdalmára."

1908. április 5., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–CSEHORSZÁG 5:2

Góllövő: Károly 3, Schlosser 2.

Gilly (33 FC) – Rumbold (FTC), Csüdör (MTK) – Ficzere (BTC), Bródy (FTC), Gorszky (FTC) – Sebestyén (MTK), Károly (MTK), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Stobbe Ferenc.

„A nép szakadatlanul hömpölygött s bekövetkezett az, ami footballsportunkban egy újabb határállomást jelent, hogy a Millenáris-pályán a rendőrség közbelépésére a jegyek eladását beszüntették."

Az első „telt házas" mérkőzésen a magyarok kitettek magukért, egy ötöst rúgtak az ellenfélnek. Schlosser góljai különösen szépek voltak: mindkét alkalommal 25–30 méterről talált bombalövéssel a kapuba.

1908. május 3., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 4:0

Domonkos (MTK) – Müller (BAK), Rumbold (FTC) – Ficzere (BTC), Bródy (FTC), Medgyessy (MAC) – Sebestyén (MTK), Weisz (FTC), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Stobbe Ferenc.

„Váratlan, szinte hihetetlen nagy gólarányú legyőzetés érte a magyar csapatot! E legyőzetés okát elsősorban a felállításban látjuk. A magyar védelem, különösen Müller, gyöngének bizonyult, és azáltal, hogy Rumbold a bal oldalon volt kénytelen játszani, különbeni formájából sokat veszített. A fedezetsor Ficzere kivételével megfelelt. Bródy mesés helyezkedéssel tűnt fel, általános meglepetésre azonban a második félidő folyamán fáradtnak bizonyult. Az FTC három csatára a mezőnyben megfelelően játszott, a kapu előtt azonban tehetetlennek bizonyult. Feltűnő gyengén szerepelt Schlosser, aki nem egy szép, biztosnak vélt alkalmat elszalasztott."

1908. május 23., Budapest, Millenáris

MANCHESTER UNITED–MAGYAR KOMBINÁLT 6:2

Góllövő: Rónay, Korda.

Domonkos (MTK) – Révész (MTK), Szendrő (BTC) – Ficzere (BTC), Simon (BTC), Kovács (BTC) – Rónay (FTC), Korda (BTC), Koródy (FTC), Késmárky (BTC), Molnár III. (BTC).

A magyar kombinált csapat meglepetésre nagy ellenállást tanúsított az angol ligabajnokkal szemben. A 6. percben a mieink szerezték meg a vezetést: „A kapus kirohan, de a labda Késmárkyhoz jut, ki az üres kapura lő. A labda a bal oldali kapufáról visszapattan, de a berohanó Rónay elfogja és 6–7 méterről az ellenkező sarokba vágja."

Az első félidő 3:1-es angol vezetéssel zárult, és a második játékrészben is megismétlődött ez a gólarány. A rutinos angol proficsapat a 6:2-es győzelem ellenére játékával nem aratott közönségsikert.

1908. június 10., Budapest, Millenáris

ANGLIA–MAGYARORSZÁG 7:0

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Csüdör (MTK) – Ficzere (FTC), Bródy (FTC), Simon (BTC) – Rónay (FTC), Weisz (FTC), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Stobbe Ferenc.

„Láttunk egy szédítő, szinte káprázatos iramú mérkőzést, melynek kimagasló elve a gyors térnyerésre való törekvés volt, s a legtöbb és legszebb támadás a szélsők szédületes gyors lefutása nyomán adódott ki. A tanulság ebből az, hogy az igazi footballjátéknál akár amatőrök, akár professzionisták játsszák, nemcsak maga a kombináció fontos, de még fontosabb a gyorsaság Az angol csapat által itt bemutatott játék körülbelül megüti, legalább a mi felfogásunk szerint azt a nívót, amit a legtökéletesebbnek lehet nevezni."

A labdarúgás tanítómestereinek első budapesti hivatalos válogatott mérkőzése osztatlan sikert aratott. A Millenáris-pálya közönsége nagy tapssal köszönte meg az élményt jelentő játékot. Még a vereség sem fájt, hiszen a mondás már akkor ismert volt: „A jobbtól kikapni nem szégyen".

1908. november 1., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 5:3

Góllövő: Krempels 2. Koródy, Schlosser, +1 öngól.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Bródy (FTC), Vágó (Weisz) (Főv. TC) – Sebestyén (MTK), Krempels (MAC), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Molnár III. (BTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„Magyarország nagyértékű győzelmét jelenti a tegnapi siker. A kétségtelenül legjobb osztrák válogatott csapatnál a magyar kiválóbbnak bizonyult. A győztes csapat minden tagja megtette a kötelességét, mégis a csatársor külön elismerést érdemel."

1909. április 4., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 3:3

Góllövő: Borbás, Schlosser, Sebestyén

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Bródy (FTC), Gorszky (FTC) – Sebestyén (MTK), Krempels (MAC), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

Az első magyar–német mérkőzés színvonalas, nagy iramú játékot hozott. Mindháromszor a magyarok szerezték meg a vezetést – egyszer Slózi egy nagy lövéssel –, de a németeknek sikerült az egyenlítés. Mint írták: „a néző a játékban nagy élvezetet találhatott, mert rendkívül gyors irama mellett a kép pillanatról pillanatra változott."

1909. május 2., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:3

Góllövő: Schlosser 3, Biró.

Bihari (BTC) – Rumbold (FTC), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Bródy (FTC), Vágó (Főv. TC) – Sebestyén (MTK), Kertész II. (MTK), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

A magyar válogatott először győzött Bécsben! A szép siker kicsit váratlanul született meg, hiszen az osztrákok már 2:0-ra vezettek! Félidőig azonban kiegyenlített a magyar csapat. Előbb Borbás beadását Schlosser továbbította a hálóba, majd Biró volt eredményes. A II. félidőben három 11-est is ítélt a bíró, ebből kettőt a javunkra. Slózi ezúttal biztos ítéletvégrehajtónak bizonyult.

1909. május 29., Budapest, Millenáris

ANGLIA–MAGYARORSZÁG 4:2

Góllövő: Késmárky, Grósz.

Bihari (BTC) – Révész (MTK), Manglitz (FTC) – Weinber (FTC), Károly (MTK), Kanyaurek (Typographia) – Weisz (FTC), Nyilas (Törekvés), Késmárky (BTC), Tóth (NSC), Grósz (BAK).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

A FIFA-kongresszust Budapesten rendezték és ezért három nap alatt három válogatott mérkőzést is műsorba iktattak a rendezők! Valószínű, hogy a „3 nap 3 válogatott mérkőzés" azóta is egyedülálló a foci világában!

Az első találkozón a mieink meglepően jól helytálltak az utazástól fáradt angol profik ellen, az utolsó „angol gól" Weinber lábáról került a magyar kapuba. Weinber azonban az öngól ellenére derekasan helytállt első válogatott mérkőzésén.

1909. május 30., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 1:1

Gól: 1 öngól.

Bihari (BTC) – Rumbold (FTC), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Bródy (FTC), Vágó (Főv. TC) – Sebestyén (MTK), Kertész II. (MTK), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„A mérkőzés csalódást okozott. Szerencse, hogy védelmünk nem mondta fel a szolgálatot, mert ez esetben a gyengének vélt és hirdetett osztrák csapat könnyen távozhatott volna győztesen a császárvárosba. A magyar csapatot dicsérni nem lehet, inkább a jó szerencsének adózunk köszönettel azért, hogy nem engedte az osztrákokat győzni." Gólunknál Borbás beadása után a menteni igyekvő bécsi hátvéd, Vladár lábáról vágódott az osztrák hálóba a labda.

1909. május 31., Budapest, Millenáris

ANGLIA–MAGYARORSZÁG 8:2

Góllövő: Schlosser, Mészáros.

Bihari (BTC) – Rumbold (FTC), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Károly (MTK), Vágó (Főv. TC) – Feketeházy (MAC), Weisz (FTC), Mészáros (BTC), Schlosser (FTC), Borbás (MAC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„Az angolok játéka e napon pompázott teljes ragyogásában. Játékuk kápráztatóan szép volt." Így még a két magyar gól is dicséretes, hiszen a nagy ellenfél végig döntő fölényben játszott. Schlosser a II. félidő első percében szerezte a gólt: éles lövését az angol kapus beejtette a kapuba.

1909. november 7., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:2

Góllövő: Schlosser 2.

Bihari (BTC) – Rumbold (FTC), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Károly (MTK), Gorszky (FTC) – Sebestyén (MTK), Hlavay (NSC), Késmárky (BTC), Schlosser (FTC), Weisz (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„Keveset mondunk, ha azt mondjuk, hogy fiaink derekasan állták meg helyüket a nagy ütközetben. Emberfölötti volt az a munka, amit kifejtettek a győzelemért. Az, hogy ez elmaradt, a pártos bíró az oka. Mégis megdöbbenéssel konstatáljuk, hogy a közönség megtámadta és meg is verte a bírót!"

Slózi szerezte mindkét gólunkat. Az elsőt ülőhelyzetből kanalazta a kapuba, a másikat „rettenetes erejű labdájával" érte el.

1910. május 1., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 2:1

Góllövő: Dobó.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Révész (MTK) – Biró (MTK), Károly (MTK), Gorszky (FTC) – Sebestyén (MTK), Dobó (BTC), Késmárky (BTC), Schlosser (FTC), Mészáros (BTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

Az osztrákok a győzelemmel – „egyenlítettek". (Az első 15 mérkőzés mérlege: 6 magyar és 6 osztrák győzelem, 3 döntetlen.)

A találkozó ritka nevezetessége, hogy a német bíró 3 tizenegyest is ítélt a mérkőzésen. Kettőt ellenünk, egyet a javunkra. Valamennyi kimaradt. A miénket Schlosser rúgta a kapu mellé . . .

1910. május 26., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 6:1

Góllövő: Schlosser 2, Károly, Weisz, Koródy, Dobó.

Fritz (FTC) – Rumbold (FTC) ,Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Károly (MTK), Gorszky (FTC) – Weisz (FTC), Dobó (BTC), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

Az első magyar–olasz mérkőzést ünnepi külsőségek között rendezték. „Az olasz vendégeket a pályára léptükkor a csepeli lőszergyári zenekar az olasz himnusszal fogadta." Arról nem szól a Sport-Világ tudósítása, hogy a magyar Himnuszt játszották-e, de mindenesetre az ilyen „himnuszos" ünneplés akkor még egyedi gesztusnak számított.

Az olaszok nemcsak ezen csodálkoztak, hanem a magyar csapat nagyszerű játékán is. Vezetőjük így nyilatkozott Weisz góljáról a mérkőzés után: – Az első félidőben olyan dolgot láttam, amit képzeletben sem hittem. A kapu előtt, oldalról az egyik magyar játékos 30 méternyi távolságról lőtt a kapura és a labda a gólfa mellett sivítva a kapu oldalában állott meg. Ilyen szép gólt életemben nem láttam.

1910. november 6., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:0

Góllövő: Koródy 2, Bodnár.

Domonkos (MTK) – Feldmann (NSC), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Károly (BAK), Takács (Törekvés) – Weisz (FTC), Bodnár (NSC), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

A mérkőzést szakadó esőben is 12 ezer néző tekintette meg! Ezúttal a csatársort dicsérték: „Kitűnő napja volt Koródy Károlynak. Eltekintve attól, hogy két gólt lőtt, lankadatlan agilitásával szinte magával ragadta társait. Schlosser még a halfsorban is sokat segített! Borbásnak sikerült néhány szédületes lerohanást intézni. Weisz is jól játszott, de nem hasznosan, mert centerezés helyett legtöbbnyire lőtt."

1911. január 1., Párizs

MAGYARORSZÁG–FRANCIAORSZÁG 3:0

Góllövő: Schlosser 3.

Sipos (MAC) – Révész (MTK), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Kürschner (MTK), Takács (Törekvés) – Weisz (FTC), Károly (BAK), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

A magyar válogatott első túrájának nyitó meccse! A Párizs külvárosában játszott mérkőzésen Slózi mesterhármast szerzett! Volt azonban más nevezetessége is ennek a találkozónak.

Bródy Sándort, az FTC csapatkapitányát a magyar válogatott első portyájára jelölték ugyan az utazó keretbe, de mivel csak 13 játékost vihettek – több pénz nem volt –, Bródy és egy MTK-játékos kimaradt. Mindkét játékost saját egyesülete „befizette", s így Bródy az FTC költségén kiutazhatott. A franciák elleni mérkőzésen Bródyt, mivel nem játszott, felkérték, legyen az egyik partjelző. Ritka dolog, de megtörtént: válogatott játékos „lengetett" saját csapata mérkőzésén . . .

1911. január 6., Milánó

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 1:0

Góllövő: Schlosser.

Sipos (MAC) – Feldmann (NSC), Révész (MTK) – Weinber (FTC), Bródy (FTC), Biró (MTK) – Weisz (FTC), Károly (BAK), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Székány (33 FC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

Nagy, ünnepélyes fogadtatásban részesült válogatottunk. (Hja, az olaszok emlékeztek a budapesti vendéglátásra ...) Schlosser bombagólja a mérkőzés végeredményét is jelentette.

1911. január 8., Zürich

SVÁJC–MAGYARORSZÁG 2:0

Sipos (MAC) – Révész (MTK), Szendrő (BTC) – Weinber (FTC), Károly (BAK), Kürschner (MTK) – Weisz (FTC), Koródy (FTC), Biró (MTK), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

Nagy meglepetésre a jóval szerényebb képességű svájciak biztosan győztek! Az utazástól elgyötört magyar fiúk fáradtan, kedvetlenül fociztak és a havas pályán a csatárokba belefagyott a lövőtudomány.

1911. május 7., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Bodnár.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Károly (BAK), Kürschner (MTK) – Szeitler (FTC), Bodnár (MAC), Kelemen (MAC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

A Sporthírlap különvonatot szervezett a bécsi mérkőzésre! A különvonat 400 utasa nemcsak a magyarok gyenge játékán szomorkodott, hanem ráadásul a szakadó esőben bőrig ázott ... Ezen a napon Schlosser, a kedvenc sem remekelt: kihagyott egy tizenegyest!

1911. október 29., Budapest, Millenáris

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 9:0

Góllövő: Schlosser 6, Biró, Bodnár, Koródy.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Bródy (FTC), Kertész III. (MTK) – Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

„Meg kell adni, hogy a magyar csapat brillírozott. Az a fene magas tudat, hogy most mindennek sikerülnie kell, csupa lángésszé avatta a 11 emberünket. A roskadt inakat a lelkesedés mámora vaspántokkal edzette meg. Soha nem látott szeszélyes trükkök születtek. Hatalmas iram mellett magvas kombináló játék, bátor előretörés, állandó merész támogatása a csatársornak: ez volt a csapat képe!" A félidei 4:0-ás eredmény után már látszott, hogy könnyű győzelmet arat a nemzeti tizenegy. Ami következett, arra azonban senki sem számított. Schlosser Imre 45 perc alatt 5 gólt szerzett! 1911-ig a magyar válogatottban senkinek sem sikerült ennyi gólt lőni, „mesterötössel" pedig azóta is kevesen büszkélkedhetnek!

1911. november 5., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:0

Góllövő: Bodnár, Koródy.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Bródy (FTC), Payer (FTC) – Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

Két szempontból is nevezetes mérkőzés. Az Üllői úti pályán ekkor volt az első válogatott találkozó. A 18 ezer néző kényelmesen elfért a Millenárisnál jóval nagyobb sporttelepen. Az Üllői úti pályát egyébként 1911. február 12-én avatták, így aránylag hamar, 9 hónap elteltével már válogatott mérkőzés színhelye volt.

Ezen a „hazai pályán" köszöntötte a labdarúgás népes tábora Schlosser Imrét, a kor kiemelkedően legjobb labdarúgóját 25. válogatottsága alkalmából. A Sporthírlap pályázatot írt ki „Mit adjunk Schlossernek?" címmel. Az egyik levélíró ezt ajánlotta:

„Adjunk egy arany footballcipőt, mert az a játékos, aki annyi gólt lőtt minden rendű és rangú ellenfél kapujába, annyi szép magyar győzelemnek volt megszervezője, mint a mi Slózink, megérdemli, hogy megaranyozzuk a lábát."

Az „aranylábú gyerekekről", illetve most még csak egyről ekkor beszéltek először...

A mérkőzés előtt Kárpáti Béla, az MLSZ elnöke üdvözölte Slózit és egy nagy babérkoszorút adott át a jubilánsnak. A babérkoszorú nemzetiszínű selyemszalagjára ezt írták: „Az MLSZ – Schlosser Imrének – a magyar labdarúgás büszkeségének."

A szurkolók is ajándékkal lepték meg a kedvencet, sőt a Nemzeti Sporton keresztül verset is írtak hozzá:

SCHLOSSER, 1911. november

Pár szürke szó, egy szürke mondat,
Mit ajkunk boldogan tovább ad.
A Franzstadtban ma ünnepelnek,
ünnepelnek egy görbe lábat.
Százezer ifjú súgja büszkén
Mind izmos, edzett – egy sem sápadt,
A Franzstadtban ma ünnepelnek,
ünnepelnek egy görbe lábat.
Százezer ifjú eszményképe!
Szemem örömtől könnybe lábad...
Slózi, egy új korszakot ír be
Históriánkba görbe lábad.

A jubiláló Schlosser „kifáradt" az ünnepléstől, ezúttal egy góllal sem terhelte meg az osztrákok kapuját. A csapat is csak közepes teljesítményt nyújtott, a győzelem nehezen született meg.

Évtizedek távlatában már nem lehetünk ünneprontók, de tényként el kell mondanunk, hogy Slózi e nevezetes jubileumi mérkőzésén még csak 24. alkalommal volt válogatott...

1911. december 17., München

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 4:1

Góllövő: Schlosser 2, Sebestyén, Bodnár.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Hlavay (NSC), Payer (FTC) – Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Kertész II. (MTK), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

A magyar csapat biztos győzelmét néhány játékos kiemelkedő teljesítménye segítette. „Mindenek elismerésével Rumboldot illeti meg a pálma. Angol bekk nagyságára nőtt meg Münchenben. Amit ott művelt, azt még magyar bekk nem produkálta. Payer és Biró a régi hasznosak voltak. Schlosser és Bodnár magyarok csillagai, mint a kurucok mondanák, pont azok voltak, akik kellett, hogy legyenek."

1912. április 14., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 4:4

Góllövő: Bodnár 3, Schlosser.

Domonkos (MTK) – Payer (FTC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Bródy (FTC), Takács (Törekvés) – Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Koródy (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

Bodnár nagy – talán legnagyobb – mérkőzése. 4:1-es német vezetés után mesterhármassal egyenlített! Rajta kívül még Schlosser játszott jól, de a többiek?! A korabeli kritika alaposan odamondogatott a gyengélkedő legénységnek.

1912. május 5., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 1:1

Góllövő: Bodnár.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Vágó (MTK), Károly (BAK), Kertész III. (MTK) – Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Kertész I. (MTK), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

Az érdekes, izgalmas mérkőzésről nem kevésbé érdekes nyelvezetű tudósítást találtunk. Ízelítőül a tudósítás egy részlete:

„Károly fején egy pillanatra megpihenve a labda Sebestyénhez tapad és vele együtt nagyon közel jut az osztrák kapuvonalhoz. Itt Sebestyén centerez, Bodnár szöktetni akarja Schlossert, de az a csábítóan guruló labdát nem éri el. Most erélyes magyar támadás következik. A szabadrúgást Károly visszaröppenti nagy veszedelmére az osztrák kapunak, mely most ugyancsak bajba jut. Noll két ízben ment, de a felszabadító rúgás megint Károlyon akad meg, aki Borbáshoz küldi a labdát. Borbás egész a kapuvonalig lefut, s bár Graubart a nyakán van, centerez. Bodnár eléri és öt méterről a kapuba lő. 1:0 – 22. perc."

1912. június 20., Göteborg

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 2:2

Góllövő: Bodnár, Pataki.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Révész (MTK) – Szury (BAK), Károly (BAK), Vágó (MTK) – Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

A magyar csapat újonca az ifjú Pataki Mihály volt. Góllal és egy kihagyott gólhelyzettel mutatkozott be. A gól története: „A II. félidő 23. percében Sebestyénhez kerül a labda, ki ismert trükkjével kicselezi a svéd védelmet és a hátvédek közül kiszökő Patakihoz tólja a labdát, ki azt közvetlen közelről a felső kapusarokba plasszirozza."

1912. június 23., Kisztiánia (Oslo)

MAGYARORSZÁG–NORVÉGIA 6:0

Góllövő: Bodnár 3, Schlosser 2, Tóth.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Biró (MTK), Bródy (FTC), Blum (FTC) – Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Kertész II. (MTK), Schlosser (FTC), Tóth (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

Az olimpiára készülő magyar csapat fölényes győzelmét nem tudta megnehezíteni a lelkes, de gyengécske norvég legénység. Blum Zoltán, az FTC ifjú kiválósága, először öltötte magára a válogatott mezt.

1912. június 30., Stockholm

ANGLIA–MAGYARORSZÁG 7:0

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Biró (MTK), Károly (BAK), Vágó (MTK) – Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

A magyar válogatott első olimpiai mérkőzése! Mindkét csapat kihagyott egy-egy tizenegyest, magyar részről Bodnár volt a „vétkes". Az angolok fölényes győzelmét az is mutatta, hogy a második félidőben a tanítómesterek csak 10 emberrel játszottak. A nagy melegtől az egyik játékosuk rosszul lett és nem jött ki a második 45 percre. (Játékoscsere akkor még nem volt! A szerző.)

A találkozó „protokoll krónikájához" az is hozzátartozik, hogy „a második félidő előtt Gusztáv Adolf svéd trónörökös lement a pályára és az összes játékossal kezet fogott." E közjáték miatt a szünet 30 percig tartott!

1912. július 3., Stockholm

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 3:1

Góllövő: Schlosser 3.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Vágó (MTK), Szury (BAK), Blum (FTC) – Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Fekete (TTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

A kiesett csapatok részére olimpiai vigaszdíjat írtak ki. A magyar csapat nemcsak jó játékkal, hanem gólokkal is vigasztalódott. Schlosser mesterhármasát nem részletezték, csak annyit jegyeztek meg róla, hogy a 4., a 40. és a második félidő 37. percében születtek a gólok.

1912. július 5., Stockholm

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:0

Góllövő: Schlosser, Pataki, Bodnár.

Domonkos (MTK) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Biró (MTK), Vágó (MTK), Blum (FTC) – Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

A vígaszdíj döntőben a két ősi rivális találkozott! „Idegen környezetben, semleges pályán sikerült döntő csapást mérnie a magyar footballsportnak az évek óta rivalizáló osztrák labdarúgó-sportra. A fölényes győzelem egy időre hirdetni fogja a magyar futball hegemóniáját az osztrák felett." A fényes győzelemből két fradista is góllal vette ki részét. „A 32. percben Biró szökteti Sebestyént, kinek remek centerét Schlosser góllá értékesíti." Pataki a II. félidőben egy kapáslövésből elért bombagóllal már bebiztosította a győzelmet. A mérkőzés végén óriási ünneplés volt. Előkerültek a zászlók és játszották a magyar Himnuszt. A magyar csapat első olimpiai szereplése így szép sikerrel fejeződött be. Az olimpiai aranyérmet egyébként az angolok nyerték.

1912. július 12., Moszkva

MAGYARORSZÁG–OROSZORSZÁG 9:0

Góllövő: Pataki 4, Kertész II. 3, Schlosser 2.

Zsák (33 FC) – Rumbold (FTC), Révész (MTK) – Biró (MTK), Vágó (MTK), Blum (FTC) – Sebestyén (MTK), Kertész II. (MTK), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

Az olimpia után a magyar csapat a cári Oroszországba látogatott. Az ellenfél csapata nem ragaszkodott a „benszülött" oroszokhoz, hiszen olyan nevű játékosok is szerepeltek, mint Newman, Thomas, Parker. Az „idegenlégiósok" sem tudták megakadályozni a magyarok könnyű győzelmét. Ezen a mérkőzésen először volt válogatott Zsák Károly, a későbbi legendás hírű kapus.

1912. július 14., Moszkva

MAGYARORSZÁG–OROSZORSZÁG 12:0

Góllövő: Schlosser 5, Kertész II. 3, Pataki 2, Tóth, Bródy.

Zsák (33 FC) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Biró (MTK), Bródy (FTC), Blum (FTC) – Sebestyén (MTK), Kertész II. (MTK), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Tóth (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

A második moszkvai mérkőzésen egy tucat gólt rúgtak csatáraink. Slózi különösen elemében volt, hiszen a góloknak majd a felét rúgta. Hogy hogyan, nem tudjuk, mert a találkozóról részletes tudósítást nem adtak... Egyébként ez volt a magyar válogatott első kétszámjegyű győzelme!

Itthon a szövetség is serénykedett. Az MLSZ ezekben az években több alkalommal is javasolta, hogy Európa válogatott csapatai kieséses alapon „világtornát" játsszanak. A döntő megrendezésére is vállalkozott volna az MLSZ! Sajnos, az első világháború kitörése még a kezdet kezdetén meghiúsította a nagyszerű javaslatot, amely az EB-k „őse" lehetett volna...

1912. november 3., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:0

Góllövő: Schlosser 2, Bodnár, Pataki.

Zsák (33 FC) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Biró (MTK), Hlavay (FTC), Blum (FTC), Sebestyén (MTK), Bodnár (MAC), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

„A 21. percben esik az első gól, melyet Sebestyén gyönyörű centeréből élesen Schlosser fejel be."

A második gólt – még az I. félidőben – Bodnár szerezte.

„A második félidőben változatos játék következik. Az egyre erősödő szelet és hóvihart a magyarok kapják szembe. A 20. percben Pataki hosszú, alacsony lövése az osztrák kapus lábáról a gólba pattan. A 35. percben Sebestyén szép centere a szabadon álló Schlosser révén eredményezi a negyedik gólt."

1913. április 27., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:1

Góllövő: Pataki 2, Tóth, Biró.

Zsák (33 FC) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Biró (MTK), Bródy (FTC), Blum (FTC) – Weisz (FTC), Tóth (FTC), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

Kilenc FTC-játékos a magyar válogatottban! Annak ellenére, hogy jó formában voltak a játékosok, sokan bírálták a válogató bizottságot ezért az addig példa nélküli összeállításért. Íme egy részlet az egyik kommentárból: „A magyar válogatott csapat összeállításának nyilvánosságra jutása az első pillanatban különös hatást gyakorolt a közvéleményre. Valóságos megdöbbenést váltott ki a hír, hogy kilenc ferencvárosi játékos került be az egész magyar futballsport képviseletére hivatott válogatott csapatba. Hát helyes és igaz legyen az, hogy csak két olyan magyar játékos van széles ez országban, aki az FTC-n kívül még érdemes volna a válogatott címerre? Nem azt a kérdést vetette fel elsősorban a kritika, hogy lehet-e jobb csapatot összeállítani, hanem hogy összeegyeztethető-e a válogatás elvével, a nemzeti küzdelem egész természetével, hogy e feladat jóformán teljesen egy klubcsapatra bízassék. Lett volna elég helyre egyenértékű más játékos és nem kellett volna arra vállalkozni, hogy egy klubcsapatot tenni annak a dicsőségnek osztályrészesévé, ami jogosan csak az egész nemzetet illeti meg."

Ilyen írások láttak napvilágot a kilenc FTC-válogatott szereplése kapcsán.

A mérkőzés előtt: „Elszomorító kép tárult szemeink elé. Víz alatt az egész pálya. Úgy látszott, lehetetlenség megtartani a mérkőzést. Csak 10 perccel öt óra előtt kezdett tisztulni az ég. Már elmúlt öt óra, amikor a piros dresszes magyar csapat a pályára lépett. Hangos hurrázás és zászlólengés fogadta. Fényképezés után egy kapun trenirozott a csapat, majd mikor az osztrákok is a pályára léptek, a félvonalra mentek és részt vettek Studnicka ünneplésében. A jeles csatár huszonötödször játszott Ausztria színeiben!

A négy magyar gól: „A magyar csapat alkalmazkodott jobban a pályához, óriási energiával startoltak az előreadott labdákra. A 25. percben Pataki szöktette Weiszt, ez Tóthoz centerez, aki kapásból a jobb sarokba rúgja a labdát."

1:0-ás félidő után Studnicka egyenlített, majd a 25. percben ismét megszerezte a vezetést a magyar csapat: „Biró a Kaltenbrunnertől ököllel kiütött labdát huszonöt méterről középmagas, remek lövéssel kapásból a gólba küldi." Ezután két Pataki-gól következett – két perc alatt!

A 30. percben közelről egy jó átadást vágott a kapuba, majd a 31. percben „Borbás centerez, Schlosser átlépi a labdát, mire a kitűnő pozícióba helyezkedett Pataki gólt lő – 4:1!"

A kritika egyébként Patakiról megállapította: „Ilyen körülmények között nem brillírozhatott. Dicsérő szavak helyett csak annyit, hogy nála jobb magyar középcsatárunk nincs és nem is volt soha."

A csapat három kiemelkedő játékosáról ezt írták: „Bródy – kitett magáért. A nehéz sár ellenére fényesen oldotta meg feladatát és labdakezelésben épp úgy, mint a leadásban és passzolásban kitűnő volt. Partnere, Blum a csapat legjobb embere volt. Kitűnő labdatechnikájával és ésszerű helyezkedésével mindenkinek osztatlan elismerését érdemelte ki. Zsák brilliáns volt, igazi reprezentatív kapus, akit a kapu előtti pocsolya sem irritált. Ezúttal azonban a szerencse is melléje szegődött."

Befejezésül idézzük a mérkőzés záró jelenetéről írt mondatokat: „A match végén a pályára tódult a magyar közönség, s egyszerre száz apró zászló emelkedett a csapat feje fölé. Zsákot és Schlossert vállára emelte a sokaság és a következő pillanatban már mindkettőnek a kezében ott lobogott az apró nemzeti zászló. A magyar csapat játékától fellelkesült tömeg pedig tapsolni kezdett..."

1913. május 18., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 2:0

Góllövő: Pataki, Schlosser.

Zsák (33 FC) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Biró (MTK), Szury (BAK), Blum (FTC) – Weisz (FTC), Bodnár (MAC), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

A 83. percig 0:0-ra állt a mérkőzés! A következő percben „Borbás passzát Schlosser kapásból lövi, de falsos labdája Berg hátáról lecsúszva Patakihoz kerül, aki éles lövéssel megszerzi az első gólt." A befejezés előtt egy perccel Schlosser egyedül tört kapura és nem hibázott. A már-már kudarcot jelentő döntetlenből így lett 2:0-ás győzelem.

1913. október 26., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:3

Góllövő: Kertész II. 2, Dobó, Pataki.

Zsák (33 FC) – Rumbold (FTC), Szendrő (BTC) – Biró (MTK), Hlavay (MTK), Vágó (MTK) – Dobó (BTC), Kertész II. (MTK), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Tóth (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

Az első válogatott mérkőzés az MTK új otthonában, a Hungária úti pályán. A találkozó előtt a katonazenekar a Rákóczi indulóval köszöntötte a csapatokat. Bár ott volt a zenekar, a himnuszokat nem játszották el... A játék viszont nagy iramú volt, „olyan tempóban indult, mintha csak tíz percig tartó küzdelem várt volna a csapatokra."

A végig jó iramú mérkőzésen a magyarok már 4:1-re vezettek. A negyedik gólt Pataki rúgta: „Biró leadja a labdát Schlossernek, ő Patakihoz passzolja s meg van a gól – 4:1!" Pataki az utolsó percben még egy gólt szerezhetett volna, de elhibázta a kecsegtető helyzetet.

1914. május 3., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 2:0

Zsák (33 FC) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Kertész (BTC), Hlavay (MTK), Blum (FTC) – Tauszig (MTK), Tóth (FTC), Pataki (FTC), Horváth (BTC), Mészáros (BTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

„Gyötrelmes volt nézni a magyar csapat vergődését a csatársor kapkodását, a halfsor céltalan futkározását, s ezzel szemben azt a csiszolt stílusú játékot, amellyel az osztrák csapat győzött. Ez az éktelen nagy különbség volt a magyar–osztrák mérkőzésnek reánk nézve legszomorúbb szenzációja."

1914. május 31., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–FRANCIAORSZÁG 5:1

Góllövő: Bodnár 3, Payer, Pataki.

Zsák (33 FC) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Kiss (FTC), Károly (BAK), Blum (FTC) – Rácz Gy. (MAC), Bodnár (MAC), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

Félórás késéssel kezdődött a mérkőzés: „Az történt ugyanis, hogy Borbás nem jött meg idejében, s ezért Herczog szövetségi kapitány elrendelte, hogy Mészáros álljon be a csapatba. Amikor azután Mészáros már dresszbe volt öltözve, megérkezett Borbás, és újabb öltözködés után a csapat végre kivonulhatott."

A kezdéssel járó huzavona a franciáknak kedvezett, ők szerezték az első gólt. A félidei 1:1 után a vezetést tizenegyesből Payer szerezte meg. A harmadik gólnál „Pataki, a jeles középcsatár kidriblizve a kifutó kapust, a kapuba viszi a labdát."

1914. június 19., Stockholm

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 5:1

Góllövő: Payer, Tóth, Borisz, Rácz B., Schlosser.

Knapp (MTK) – Payer (FTC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Károly (BAK), Blum (FTC) – Tóth (FTC), Borisz (Törekvés), Rácz B. (MTK), Schlosser (FTC), Bőti (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

A svédek csak edzőmérkőzésnek tekintették ezt a találkozót, de az MLSZ akkor is, később is ragaszkodott a hivatalos jelleghez. A győzelem azért Magyarországon így is osztatlan örömet okozott.

1914. június 21., Stockholm

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 1:1

Góllövő: Schlosser.

Zsák (33 FC) – Rumbold (FTC), Payer (FTC) – Biró (MTK), Hlavay (MTK), Blum (FTC) – Rácz Gy. (MAC), Bodnár (MAC), Rácz B. (MTK), Schlosser (FTC), Tóth (FTC).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

Az óriási hőségtől mindkét csapat sokat szenvedett, így nagy játék nem is alakult ki. Az első félidőben Slózi egy szöglet után szerezte meg a vezető gólt. A II. félidőben a svédek kiegyenlítettek, és csak Zsák bravúros védései mentették meg a magyar csapatot a vereségtől.

1914. október 4., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:2

Góllövő: Pótz, Schlosser.

Zsák (33 FC) – Kehrling (MAC), Csüdör (MTK) – Kiss (FTC), Hlavay (MTK), Kertész II. (MTK) – Klement (MTK), Bodnár (MAC), Pótz (BTC), Schlosser (FTC), Bőti (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Herczog Ede.

A világháborús időben a két ország szövetsége jótékony célú válogatott mérkőzést szervezett. A bevétel felét az osztrák, másik felét a magyar Vöröskereszt kapta.

A mérkőzés ünnepélyes külsőségekkel kezdődött. Festetics Géza, Budapest alpolgármestere ünnepi beszéddel köszöntötte az osztrákokat, majd ő végezte el a kezdő rúgást is.

A gólokat viszont az osztrákok rúgták, a félidőben a „sógorok" 2:0-ra vezettek! „A második félidő meghozta a sikert a magyar csapatnak is. Az erélyesebb játék mindjárt a 9. percben eredményt hozott, amikor is Schlosser leadásából Pótz az első gólt lőtte. A 27. percben pedig Klement beadásából, a közönség tomboló lármája közt Schlosser a kiegyenlítő gólt éri el."

1914. október 25., Budapest, Üllői út

BUDAPEST–BERLIN 3:1

Góllövő: Bodnár 2, Schlosser.

Zsák (33 FC) – Csárdás (33 FC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Hlavay (MTK), Einwag (BTC) -- Rácz Gy. (MAC), Bodnár (MAC), Kertész II. (MTK), Schlosser (FTC). Tóth (FTC).

Ezen a mérkőzésen Bárczy István polgármester végezte el a kezdőrúgást. Az ünnepélyesség fokozására a Törekvés dalárda elénekelte a két ország himnuszát, félidőben pedig hazafias dalokat énekeltek.

A bécsi játékvezető nem méltányolta az ünnepi hangulatot, sorozatos tévedéseivel alaposan felkorbácsolta a szurkolók és a játékosok idegeit. 1:1-es félidei eredmény után Schlosser szerezte meg a vezetést: „A 15. percben Rácz magasan ívelt beadását Schlosser gyönyörűen befejeli. A közönség tomboló zajjal kíséri a további akciókat is."

Még egy érdekesség az összeállítással kapcsolatban: a berlini csapatban Szandovics, az FTC játékosa volt a balhátvéd, mivel a németek betegség miatt csak tíz emberrel érkeztek...

1914. november 8., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1

Góllövő: Konrád II., Bodnár.

Zsák (33 FC) – Kehrling (MAC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Hlavay (MTK), Mandl (33 FC) – Tóth (FTC), Bodnár (MAC), Konrád II. (MTK), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

A magyar csapat nagy küzdelemben az utolsó percekben elért góllal győzött. 0:0-ás állásnál az osztrákok 11-es hibáztak...

„A játék általános jellemzésénél megemlítjük, hogy az első félidőben az osztrákok támadtak többet, a második félidőben azonban bár a forduló – a sötétedés miatt – pihenő nélkül történt, a magyarok támadása jegyében folyt le."

1915. május 2., Budapest, Hungária út

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 5:2

Góllövő: Pataki, Sedlacek (öngól).

Zsák (33 FC) – Kőszegi (BTC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Rauchmaul (BTC), Kocsis (MAC) – Klement (MTK), Konrád II. (MTK), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„Jó szerencse, hogy a „háborús" jelzőt használhatjuk a mérkőzésről szóló tudósításban, mert az eredmény ugyancsak elcsúfítaná a békebeli magyar–osztrák mérkőzések eredménylistáját, amelyben ez volna az első Budapesten szenvedett vereség. Standard válogattjaink sorából nélkülöznünk kellett a harctéren levő Rumboldot, Payert, Bodnárt, Blumot, Hlavayt, valamint Weiszt."

Később a két szövetség a hivatalos találkozók közé sorolta ezt a mérkőzést is, így ez az első vereségünk az osztrákoktól Budapesten.

1915. május 30., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1

Góllövő: Schlosser, Borbás.

Knapp (MTK) – Révész (MTK), Csüdör (MTK) – Vancsai (33 FC), Konrád I. (MTK), Kertész III. (MTK) – Tóth (FTC), Kertész II. (MTK), Pataki (FTC), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

Még egy hónap sem telt el és visszavágtunk a budapesti vereségért! A két gól története: „Tóth jobbszélső labdáját Schlosser fogja el és kapásból a bal sarokba lövi, ahol a gólléceт érintve a kapuba vágódik."

A 22. percben „Borbás birtokába kerül a labda, néhány lépést rohan vele, azután feltartóztathatatlanul a bal sarokba plasszirozza."

1915. október 3., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 4:2

Góllövő: Schlosser, Kertész II.

Knapp (MTK) – Payer (FTC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Kehrling (MAC), Kertész III. (MTK) – Tóth (FTC), Kertész II. (MTK), Konrád II. (MTK), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

Mindössze 1200 néző tekintette meg a találkozót, s ez a rossz időjárás és a háborús viszonyok következménye volt. Jól kezdődött a mérkőzés: a 14. percben Konrád II. beadásából Schlosser védhetetlen gólt lőtt! Az osztrákok fokozatosan melegedtek bele a játékba és végül biztosan győztek.

1915. november 7., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 6:2

Góllövő: Schaffer 3, Tóth 2, Kertész II.

Zsák (33 FC) – Payer (FTC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Kertész III. (MTK), Kovács E. (MTK) – Tóth (FTC), Kertész II. (MTK), Schaffer (MTK), Schlosser (FTC), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„A magyar csapat a várakozáson felül szerepelt, de bocsássuk mindjárt előre – csak az eredmény szempontjából. Több gólt rúgtak, mint a legvérmesebb reményekkel várni lehetett volna, maga a játék azonban sok kívánnivalót hagyott hátra." Kis kellemetlenséggel indult a mérkőzés. Payer nem érkezett meg idejében, így a válogatott 10 emberrel, nélküle kezdte a játékot! „A publikum aggodalmát a 3. percben megszüntette Payer megjelenése..."

1916. május 7., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Kertész II.

Knapp (MTK) – Kehrling (MAC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Ging (Törekvés), Kovács E. (MTK) – Winkler I. (MTK), Kertész II. (MTK), Konrád II. (MTK), Schaffer (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„A reprezentatív csapatoknak talán még egyetlen olyan találkozása sem volt, amelyben az osztrákok ennyire megérdemelten jutottak a sikerhez."

1916. június 4., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1

Góllövő: Schaffer, Schlosser.

Knapp (MTK) – Payer (FTC), Csüdör (MTK) – Biró (MTK), Nyul (MTK), Ging (Törekvés) – Bodnár (MAC), Kertész II. (MTK), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

Schlosser nagy vihart kiváltó klubcseréje után először szerepelt a válogatottban, mint MTK-játékos! A győztes gólt ő lötte...

Érdekessége volt a mérkőzésnek, hogy – igaz, már nem először! – magyar bíró vezette a magyar válogatott mérkőzését! Oláh Aladárnak hívták, a század első éveiben az FTC-ben is futballozott...

1916. október 1., Budapest, Üllői út

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:2

Góllövő: Tóth, Schaffer.

Knapp (MTK) – Payer (FTC), Csüdör (FTC) – Kertész II. (MTK), Ging (Törekvés), Vágó (MTK) – Tóth (FTC), Bodnár (MAC), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Borbás (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

16 ezer néző, ünnepélyes kezdőrúgás, minden volt – csak a győzelem maradt el. A 21. percben azért Tóth-Potya gólja nagy tapsot kapott: „Bodnár vezet támadást, Tóthhoz passzol, aki 18 méterről magas labdával a nap legszebb gólját lövi."

1916. november 5., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:3

Góllövő: Schlosser, Konrád II., Schaffer.

Dürr (Törekvés) – Csüdör (MTK), Siegl (Törekvés) – Kertész II. (MTK), Nyul (MTK), Vágó (MTK) – Tóth (FTC), Konrád II. (MTK), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„A küzdelem 3:3 arányban eldöntetlen maradt. Ha eltekintünk a mérkőzés szépséghibáitól, megállapíthatjuk, hogy a nyújtott élvezetes sportban a magyar fiúk lelkes küzdőképességéé az oroszlánrész."

Konrád gólját a bíró nem adta meg, sőt a reklamálva nagy bőszen nekifutó Schaffert a 70.percben kiállította! Botrány tört ki, a magyar csapat nem akarta a játékot folytatni. Később 10 emberrel mégis kijöttek az öltözőből és küzdöttek, hogy legalább a döntetlen eredmény megmaradjon. Közben alaposan besötétedett, úgy, hogy a „sötétedő sporttelepen a hütteldorfi pályaudvar reflektorainak fénye világított..."

1917. május 6., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 1:1

Góllövő: Schlosser.

Knapp (MTK) – Feldmann (FTC), Kovács E. (MTK) – Kertész II. (MTK), Kertész III. (MTK), Vágó MTK) – Ludwig (III. ker.), Konrád II. (MTK), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„A 10. percben ismét Studnicka viszi a labdát, amelyet Vágó a büntetési területen belül kézzel érint, de a megítélt 11-es rúgás révén az osztrákok nem tudják a vezetést megszerezni. Az első rúgást, amelynél a labda bejutott a hálóba, a bíró egyik osztrák játékos fütty előtti befutása miatt érvénytelenítette, másodszor Knapp a labdát rávetődéssel védi. A 18. percben Schaffer és Schlosser támadásából folyóan az osztrák kapu elé jut a labda és Schlosser védhetetlen gólt lő."

Az osztrákok még az első félidőben kiegyenlítettek és az eredmény már nem is változott.

1917. június 3., Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 6:2

Góllövő: Schaffer 2, Schlosser 2, Urik, Weisz.

Knapp (MTK) – Feldmann (FTC), Siegl (Törekvés) – Kertész II. (MTK), Blum (FTC) – Weisz (FTC), Urik (Törekvés), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„A válogató bizottság ez egyszer büszke lehet a munkájára. Jobb csapatot kiállítani nem is lehetett. Ritkán láttunk még magyar válogatott csapatban ilyen egységet. A magyar csapat fölénye szembetűnő volt, s a nagyarányú győzelem bizonyosra vehető volt már a második gól után. A második félidőben az egyik osztrák játékos megsérül, kiáll, s a magyar csapat nobilisan nem aknázta ki a helyzetet, s beérte az első félidőben biztosított győzelem addigi arányával.

1917. július 15., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:1

Góllövő: Schaffer 3, Schlosser.

Plattkó (Vasas) – Feldmann (FTC), Siegl (Törekvés) – Kertész II. (MTK), Kertész III. (MTK), Vágó (MTK) – Taussig (MTK), Urik (Törekvés), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„Ünnepe volt vasárnap a magyar footballsportnak. A magyar footballisták, akik saját otthonukban keresték fel az osztrák szomszédot, oly fényes győzelmet arattak az osztrák válogatott csapat fölött aminőre Bécsben mindössze csak kétszer volt példa. 4:1 arányban legyőzni az osztrákokat bécsi talajon oly teljesítmény, amelynek méltatására alig találunk dicsérő jelzőt."

1917. október 7., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1

Göllövő: Schaffer, Taussig.

Plattkó (Vasas) – Feldmann (MTK), Siegl (Törekvés) – Kertész II. (MTK), Kertész III. (MTK), Vágó (MTK) – Taussig (MTK), Engel (BAK), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„A magyar csapatért drukkoló tömeg lelkét megfekvő borulat még akkor sem foszlott szét, amikor az első magyar gólt jelezte a bíró füttye. A sokáig aggodalommal várt gól ugyanis nem volt olyan, amely hirtelen lelkesedést válthatott volna ki. A kapu előtti kavarodás eltakarta a labdát a nézők szeme elől és csak kevesen voltak, akik tisztán látták, hogy Schaffer labdáját Popovich már a gólvonal mögül küldte vissza a mezőnybe."

1917. november 4., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1

Góllövő: Schaffer 2.

Plattkó (Vasas) – Feldmann (MTK), Siegl (Törekvés) – Kertész II. (MTK), Kertész III. (MTK), Vágó (MTK) – Taussig (MTK), Orth (MTK), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„Az őszinteség diktálja annak a megállapítását, hogy az osztrák csapat nemcsak egyenlő ellenfele volt csapatunknak, de jobb is volt nála. Az osztrák csapatot kísérő balszerencsének és Plattkó emberfeletti védéseinek köszönhető, hogy csapatunk ma is győztesen vonult le a pályáról."

Az 1917-es évben a magyar válogatott 5 mérkőzést játszott és mind az ötöt az osztrákok ellen! A mérleg magyar szempontból rendkívül kedvező volt, hiszen mindössze egy döntetlen született a négy magyar győzelem mellett!

1918. április 14., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:0

Góllövő: Schlosser, Schaffer.

Varga (KAC) – Horváth (Törekvés), Siegl (Törekvés) – Kertész II. (MTK), Ging (Törekvés), Deutsch (BAK) – Taussig (MTK), Konrád II. (MTK), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Fehéry Ákos.

A mérkőzés előtt Kertész Vilmost köszöntötték 25. válogatottsága alkalmából. „Általában véve a mérkőzésnek csak az első 25–30 perce volt valóban érdekes és élvezetes. A pokoli tempó megbosszulta magát, a játékosok mindkét oldalon kimerültek és a második félidőben már csak halvány árnyéka volt a játék az első félidő tüzes küzdelmének."

1918. május 12., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 2:1

Góllövő: Schaffer, Schlosser.

Varga (KAC) – Stark (III. ker.), Wiener I. (FTC) – Kertész II. (MTK), Ging (Törekvés), Deutsch (BAK) – Nemes (FTC), Hönich I. (III. ker.), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Fehéry Ákos.

„A szokásos fotografálási aktus után felállottak a csapatok a porondon és megkezdődött a játék. A magyar csapat nagy vehemenciával kezdett és úgy festett a játék képe, hogy a magyar csapat játszva fogja legyőzni ellenfelét. Ám hamarosan szalmalángnak bizonyult a nagy nekibuzdulás. Fokozatosan jelentkeztek a magyar csapat hibái, egyre-másra derült ki, hogy a játékosok zöme nem áll válogatott nívón, s végezetül egy olyan összeomlás következett be, aminőt válogatott mérkőzésen alig láttunk"

A győztes gólt Schlosser a befejezés előtt 13 perccel egy távoli lövésből szerezte. Ez az egyéni akció sem feledtette a nézőkkel a rossz játékot és nagy csalódással távoztak a mérkőzés végén.

1918. június 2., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:0

Góllövő: Schlosser, Schaffer.

Zsák (33 FC) – Feldmann (MTK), Fogl II. (UTE) – Kertész II. (MTK), Ging (Törekvés), Orth (MTK) – Nemes (FTC), Konrád II. (MTK), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Fehéry Ákos.

„A háború folyamán tizenhetedszer kerültek egymással szembe a két szomszédos ország, Ausztria és Magyarország futballistáinak legjobbjai, hogy vér nélküli, nemes csatában döntsék el a futballhegemónia kérdését a monarchia két állama között.

Az erőpróba a magyar színek megérdemelt diadalát hozta, mert reprezentatív tizenegyünk, ha nem is fölényes játék után, de biztosan győzte le az osztrákok legjobbjait. Győzelmünk ezúttal is – immár a háború alatt tizedik alkalommal – megérdemelt volt, mert mi játszottuk a szebb és jobb futballt."

1918. október 6., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:0

Góllövő: Payer 2, Braun.

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Payer (FTC) – Kertész II. (MTK), Károly (BAK), Ging (Törekvés) – Braun (MTK), Konrád II. (MTK), Pataki (FTC), Schaffer (MTK), Schlosser (MTK).

Szövetségi kapitány: Fehéry Ákos.

A magyar csapat meglepő biztos győzelmét a bécsi publikum nehezen viselte el. A mérkőzés után mind a játékvezetőt, mind a magyar játékosokat tettleg bántalmazták...

Payer egyébként mindkét gólját tizenegyesből szerezte: lövései bombaként vágódtak a hálóba!

1919. április 6., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1

Góllövő: Orth, Braun.

Zsák (33 FC) – Zatykó (Vasas), Fogl II. (UTE) – Kertész II. (MTK), Ging (Törekvés), Tury (Vasas) – Braun (MTK), Konrád II. (MTK), Orth (MTK), Schaffer (MTK), Szabó P. (MTK).

Szövetségi kapitány: Fehéry Ákos.

A Tanácsköztársaság ideje alatti egyetlen válogatott mérkőzésről lelkesen tudósítottak az újságok: „Az októberi forradalom óta ez az első megnyilatkozása a magyar sportnak, s kiáltó bizonysága a külföld előtt, hogy Magyarország a teljes rend jegyében megy keresztül az újjászületéser. A magyar footballsportnak ma lezajlott szép ünnepe így nem csak a sport ügyét szolgálta, de szolgálta az ország politikáját is, nyilván legalább akkora eredménnyel, mint magát a footballsportot.

Minden lobogója, minden dísze a pályának vörös volt, a forradalom színében fürdött a leáldozó nap, de egy röpke percre a match kezdetén mégis kivillantak a nemzeti színek. Akkor történt, mikor a zöld inges bíró jelenlétében a fehér dresszes Popovich a vörös dresszes Kertész II. magyar kapitánnyal sorsolt a kapukra.

Kevesen vették észre, s nem is törődtek vele. Amint hogy az sem keltett különösebb feltűnést, hogy a magyar címer – ezúttal először – hiányzott a vörös ingekről."

Az osztrákok vezető gólja után Orth 20 méteres, középmagas lövéssel egyenlített, majd 10 perccel a befejezés előtt Braun egyéni akcióból szerezte a győztes gólt.

1919. október 5., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 2:0

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Feldmann (MTK) – Kertész II. (MTK), Orth (MTK), Zloch (33 FC) – Nemes (FTC), Pataki (FTC), Priboj (UTE), Schaller (UTE), Jeny (KAC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„A magyar csapat az I. félidőben többet támadott és úgy látszott, hogy gólképtelensége miatt 0:0-lal fogja végezni a félidőt, amikor az utolsó öt percben váratlanul két góllal terhelték az osztrákok a magyar kaput. Ez öt perctől eltekintve a magyar csapat volt a jobbik."

Az osztrákok győzelem feletti öröme nem sokáig tartott. Hamarosan híre ment, hogy a találkozó alatt a szövetség páncélszekrényét három helyen megfúrták és elemelték az egész elővételi összeget, valamint 1400 márkát, amelyet szintén ott tartottak. A betörők ismerhették a helyi viszonyokat, hiszen a páncélszekrény egy iratszekrénnyel volt eltakarva és így is rátaláltak...

1919. november 9., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:2

Góllövő: Pataki 2, Orth.

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Wiener I. (FTC) – Kertész II. (MTK), Orth (MTK), Nyul I. (MTK) – Braun (MTK), Winkler I. (MTK), Pataki (FTC), Schlosser (MTK), Tóth (FTC).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

„A 7. percben a magyar balszárny vezet támadást, akcióját Weiss hibásan szereli, magas labdája az osztrák kapu elé kerül, s a nagyszerűen startoló Pataki szép magas lövéssel gyönyörű góllá értékesíti."

Pataki továbbra is rendkívül aktív volt, rúgott még egy 11-es gólt, valamint egy zúgó kapufát...

1920. május 2., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:2

Góllövő: Tóth, Pataki.

Varga (KAC) – Feldmann (MTK), Fogl II. (UTE) – Viola (Törekvés), Nyul I. (MTK), Kertész III. (MTK) – Braun (MTK), Kertész II. (MTK), Pataki (FTC), Tóth (FTC), Lhottka (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Harsády József.

„Schlosser, Blum, Zsák és Orth nélkül, szegényesen, ázottan hajókázott föl Magyarország futballcsapata a császárvárosba. Talán nem is győzni akart, mert győzni lehetetlen volt, hanem csak küzdeni, verekedni az utolsó leheletig. A mérkőzés túlnyomó részében a magyar csapat jól játszott. Ez számokban is kifejezésre jut, ha a bíró egy, a Viola kezére lőtt labda miatt nem ítél ellenünk

1-est. Ekkor már Tóth 25 méterről lőtt góljával a magyar csapat vezetett. Tizenegyesből egyenlített ki az osztrák csapat, és a nem remélt gól lelket öntött az osztrákokba. Pataki azonban néhány perc múlva egy gyönyörű lövéssel újra megszerezte a vezetést! Ausztria számára ezután már csak a kiegyenlítés lehetősége maradt."

1920. május 14., Pforzheim

MAGYARORSZÁG–DÉL-NÉMETORSZÁG 1:0

Góllövő: Urik.

Kropacsek (MTK) – Feldmann (MTK), Fogl II. (UTE) – Kertész II. (MTK), Viola (Törekvés), Zloch (33 FC) – Braun (MTK), Tóth (FTC), Urik (Törekvés), Jelinek (Vasas), Lhottka (Törekvés).

A magyar válogatott országrész elleni nem hivatalos találkozójáról ezt írták: „Egyenlő rangú ellenfelek. Gyönge teljesítmény. A magyar csapat védelme kitűnően játszott, a csatársor mérsékelt volt, a fedezetsor pedig egyszerűen rosszul játszott."

1920. május 16., Berlin

BERLIN–BUDAPEST 2:1

Góllövő: Lhottka.

Kropacsek (MTK) – Feldmann (MTK), Fogl II. (UTE) – Kertész II. (MTK), Viola (Törekvés), Zloch (33 FC) – Urik (Törekvés), Braun (MTK), Tóth (FTC), Csapkay (Törekvés), Lhottka (Törekvés).

A kiegyensúlyozott mérkőzésen a magyar csapat egy durva védelmi hiba miatt veszített: Feldmann röviden hazaadott labdáját az egyik berlini csatár elcsípte és a dermedt Kropacsek mellett a hálóba helyezte a labdát. Voltak kedélyesebb dolgok is. Egy svéd újságíró például felkereste a magyar csapatot, hogy meghívja két stockholmi mérkőzésre. Még az 1912-es olimpia idejéből emlékezett Rumboldra és, mint elmondta, a szálfatermetű, jóképű magyar hátvédre a svéd lányok is emlékeznek... Amikor meglátta a gömbölyded Tóth-Potyát, nevetve mondta: – Azt hittem, hogy a háborús viszonyok között a magyar fiúk nagyon lesoványodtak és most örömmel látom az ellenkezőjét...

1920. május 18., Drezda

BUDAPEST–DREZDA 3:0

Kropacsek (MTK) – Feldmann (MTK), Fogl II. (UTE) – Kertész II. (MTK), Viola (Törekvés), Zloch (33 FC) – Braun (MTK), Tóth (FTC), Urik (Törekvés), Csapkay (Törekvés), Lhottka (Törekvés).

A túra befejező mérkőzésén „a magyar csapat mindvégig jól játszott, s a nagyszámú közönség lelkesen ünnepelte a magyar fiúkat."

A szűkszavú tudósításban a góllövők nevét nem közölték...

1920. október 24., Berlin

NÉMETORSZÁG–MAGYARORSZÁG 1:0

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Hungler II. (FTC) – Kertész II. (MTK), Zloch (33 FC), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Orth (MTK), Eisenhoffer (KAC), Schlosser (MTK).

Szövetségi kapitány: Tibor Lajos.

A Sporthírlap berlini tudósítója szerint „csapatunk gyöngén játszott, sokkal gyöngébben, mint ahogyan reprezentatívjeink játszani szoktak. Még így is csak egy, a meccs elején megítélt 11-es révén veszítettük el a mérkőzést."

1920. november 7., Budapest, Hungária út

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 2:1

Góllövő: Braun.

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Kertész II. (MTK), Szabó (FTC), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Nikolsburger (FTC), Schaller (UTE), Szidon (UTE).

Szövetségi kapitány: Tibor Lajos.

„A nagy meccsen egyedül a pálya képe és a rendezés volt klasszikus. A közönség kedvét találta az elébe táruló pompás képben és türelmesen várta a kezdést. Közben érdeklődéssel figyelte egy, a pálya fölött kóválygó repülőgép körforgását. Örömujjongás köszöntötte, amikor a csapatok pályára lépésének pillanatában a nagy tribün magasságában átrepülte a pályát.

Gyönyörű, felejthetetlen pillanat volt. Ezer, meg ezer kar lendült a levegőbe, amikor a 105-ös számú monoplán pilótája, Rátky János (a IX. kerületi Törekvés jobbszélsője!) egy futball-labdát dobott le a pályára. A közönség tombolt a lelkesedéstől."

Később már az elkeseredéstől tomboltak és tüntettek a válogató bizottság ellen...

1921. március 13, Budapest, Üllői út

BUDAPEST–BERLIN 2:2

Góllövő: Orth, Bodnár.

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Kertész (MTK), Obitz (FTC), Blum (FTC) – Braun (MTK), Bodnár (MAC), Orth (MTK), Eisenhoffer (KAC), Schlosser (MTK).

A magyar csapat fölénye ellenére majdnem kikapott. Az egyenlítő gólt a 92. percben (sérülés miatt hosszabbítás volt!) Bodnár így szerezte: „Korner után a labdát a kapu előtti kavarodásban Bodnár fejjel és kézzel is gólba helyezte. A németek protestáltak, de Meisl bíró nem látta a handset, s mert a határbírók sem igen láthatták, gólt ítél."

1921. április 24., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 4:1

Góllövő: Orth.

Varga (KAC) – Fogl II. (UTE), Hungler II. (FTC) – Kertész II. (MTK), Szabó (FTC), Blum (FTC) – Braun (MTK), Orth (MTK), Priboj (UTE), Schlosser (MTK), Jeny (KAC).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„Újra kikapott a magyar csapat ősi riválisától, az osztrák tizenegytől. A magyar csatársor ismét fölényesen technikázott és – nem lőtt gólt, az osztrákok pedig belefeküdtek, dolgozott minden ember három helyet és – megvertek bennünket

Nem tudunk mást tenni, mint minden válogatott mérkőzés után, újból és újból visszasírjuk a régi jó időket, amikor temperamentumunkkal legázoltuk a jobbnál jobb ellenfeleket..."

1921. június 5., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 3:0

Góllővő: Schlosser, Guttmann, Braun.

Plattkó (Vasas) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Kertész II. (MTK), Guttmann II. (MTK), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Orth (MTK), Schlosser (MTK), Tóth (FTC). Csere: Gencsy (NSC).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A magyar válogatott hivatalos találkozón másfél éve – 1919. novemberében – győzött utoljára! Ezúttal végre sikerült és a szép játék gólokkal is párosult.

Arról is nevezetes ez a mérkőzés, hogy ekkor történt az első játékoscsere! A magyar válogatott első cserejátékosa Gencsy. Akkor még ez nem volt általános szokás, így a cserénél rövid időre a mérkőzés is félbeszakadt. „A sérült Orth a 28. percben kiáll, helyette Gencsy lép a pályára. Retschury lefújja a meccset és a két kapitányt magához kéreti. Schlosser bejelenti Orth helyettesítését, Jäger, a németek kapitánya beleegyezik, mire a játék újból megindul."

1921. június 26., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–DÉL-NÉMETORSZÁG 3:0

Góllövő: Pataki, Braun, Molnár.

Kropacsek (MTK) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Szabó (FTC), Guttmann II. (MTK), Blum (FTC) – Braun (MTK), Pataki (FTC), Schlosser (MTK), Tóth (FTC).

„Magyarország kezd nappal szemben, s már az első percben Guttmann II. beadásából Pataki váratlanul a bal felső sarokba lő." A nagyszerű kezdést jó folytatás követte, és sokszor tapsolhatták a szurkolók a magyar fiúk szép alakításait. Különösen Patakinak volt nagy sikere. Mint írták: „Pataki briliáns játéka döntötte el a meccset. Minden dicsérő jelző kevés az ő játékának jellemzésére."

Egyébként sem ez, sem a következő országrész elleni találkozó nem számít a hivatalos magyar válogatott mérkőzések közé.

1921. október 23., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–KÖZÉP-NÉMETORSZÁG 3:2

Góllövő: Orth 2, Molnár.

Kropacsek (MTK) – Fogl II. (UTE), Senkey I. (MTK) – Kertész II. (MTK), Orth (MTK), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Pataki (FTC), Schlosser (MTK), Jeny (KAC).

„A magyar csapat győzött, de korántsem a remélt fölénnyel Sőt a győzelmünket csak két 11-es révén értük el. Szomorú jelenség: a közönség nem örült a magyar győzelemnek. Friss emberek kellenek a válogatott csapatba, de figyelmeztetjük a szövetségi kapitányt: nemcsak az MTK produkál új tehetségeket!" Hja, szövetségi kapitánynak lenni, már akkor sem volt leányálom...

Mint érdekességet említjük, hogy a német csapat az FTC-től kölcsönkért zöld-fehér csíkos mezben játszotta a mérkőzést.

1921. november 6., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 4:2

Góllövő: Orth 3, Schlosser.

Zsák (33 FC) – Mándi (MTK), Fogl II. (UTE) – Kertész II. (MTK), Obitz (FTC), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Orth (MTK), Schlosser (MTK), Jeny (KAC). Csere: Pluhár (BEAC).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A mérkőzést ünnepélyes külsőségek között rendezték, zászlódísz és himnuszok, virágcsokorcsere és fotózás előzte meg a találkozót. A nagy iramú mérkőzésen a magyar csapat tetszetős játék után győzött.

Félidőben volt egy érdekes csere: Braun helyén Pluhár játszott. Ebben az az érdekes, hogy Pluhár a mérkőzés napján, délelőtt (!) klubcsapatában a II. osztályú BEAC-ban) bajnoki mékőzést játszott, délután pedig játszott egy félidőt a magyar válogatottban is!

1921. december 18., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 1:0

Góllövő: Szabó J.

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Kertész II. (MTK), Obitz (FTC), Blum (FTC) – Pluhár (BEAC), Molnár (MTK), Szabó J. (III. ker.), Schlosser (MTK), Wiener II. (FTC). Csere: Amsel (Békéscsabai Előre).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„Történelmünk lapjai telve a nemes lengyel nemzet testvéri vonatkozásaival és így az első sportbeli vetélkedés e két nemzet között csakis a legszimpatikusabb érzéseket válthatott ki. Sajnos, ezt az ünnepnapot csakis az érzelmi momentumok tettek emlékezetessé, mert a sportbeli teljesítmény nem emelkedett túl a legszerényebb méreteken sem. A magyar csapat több tartalékkal megspékelve szürke átlagjátékot produkált, technikai fölényét nem tudta gólokra váltani, és a góléhes közönség kielégítetlenül hagyta el a Hungária úti pályát."

1922. április 30., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 1:1

Góllövő: Molnár.

Neuhaus (III. ker.) – Takács I. (FTC), Mándi (MTK) – Kertész II. (MTK), Obitz (FTC), Blum (FTC) – Opata (MTK), Molnár (MTK), Orth (MTK), Seiden (UTSE), Tóth (FTC).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„A mieink a második félidő első 20 percében mindent kiadtak magukból. A csapat ebben a húsz percben pompásan összestimmelt karnak látszott, amelyben Orth volt a prímás, az ő kommandóját nagyszerűen vette át Molnár, s némi módosításokkal a csapat többi tagja is. A megértésnek, lelkesedésnek méltó jutalma volt a kiegyenlítő gól: egyike az Orth–Molnár pár legszebb alkotásainak."

1922. május 14., Krakkó

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 3:0

Góllövő: Solti 2, Seiden.

Neuhaus (III. ker.) – Zatykó (Vasas), Kovács L. (VII. ker.) – Szabó (FTC), Kléber (III. ker.), Tomecskó (Vasas) – Katzer (Vasas), Rázsó (Ékszerész), Priboj (UTE), Seiden (UTSE), Solti Szeged).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A B-válogatott erősségű magyar csapat derekasan küzdött és győzelmével lengyel földön is sikert aratott.

Sikert aratott az MLSZ-nek az az újítása is, hogy az eddigi bordó bársonysapka helyett díszes jelvényeket kapnak majd a válogatott játékosok. A jelvényeket bronz, ezüst és arany változatban készítették el és egyszeri, ötszöri, tizenötszöri szereplés után kapták meg a válogatott játékosok.

1922. május 14., Berlin

BUDAPEST–BERLIN 4:2

Góllövő: Orth 2, Molnár 2.

Knoll (UTE) – Mándi (MTK), Fogl II. (UTE) – Kertész II. (MTK), Hajós (Törekvés), Blum (FTC) – Paulusz (UTE), Molnár (MTK), Orth (MTK), Hirzer (Törekvés), Weisz Á. (Törekvés). Csere: Fogl III. (UTE).

A legjobb formában levő játékosokból összeállított csapat, Budapest néven, a magyar válogatott volt. Természetesen egyik játékosnak sem számították ezt hivatalos szereplésnek, de a német közönség elismerő tapsa a csapat sikerét bizonyította és bizonyára örömet okozott.

1922. június 15., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 1:1

Góllövő: Blum.

Fehér (MAC) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Kertész II. (MTK), Szabó (FTC), Blum (FTC) – Paulusz (UTE), Orth (MTK), Jelinek (Vasas), Hirzer (Törekvés), Weisz Á. (Törekvés). Csere: Kovács L. (VII. ker.), Kósa (UTE).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A II. félidő elején Kertész II. élesen belőtt szögletét az előrehúzódó Blum Zoltán a 16-osról kapásból vágta a svájci kapuba. Az egyenlítő gól sem rázta fel azonban a csapatot és a sivár játék csalódást okozó 1:1-es eredménnyel zárult.

1922. július 2., Bochum

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 0:0

Fehér (MAC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Kertész II. (MTK), Mándi (MTK), Blum (FTC) – Paulusz (UTE), Schwarz (FTC), Molnár (MTK), Hirzer (Törekvés), Himmer (Vasas).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

Sok szenzációval nem szolgált a mérkőzés, a Sporthírlap mégis egy 1 lapos rendkívüli kiadást jelentetett meg a berlini találkozóról. A 2. oldalra már nem is volt mit írni, üresen hagyták...

1922. július 9., Stockholm

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 1:1

Góllövő: Hirzer.

Fehér (MAC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Kertész II. (MTK), Mándi (MTK), Blum (FTC) – Paulusz (UTE), Molnár (MTK), Pataki (FTC), Schaller (UTE), Hirzer (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„A magyar csapat magas gólaránnyal nyerhette volna a meccset, ha a csatársor a szükséges lövőképességgel rendelkezett volna. A magyar csapat döntő fölényben játszott, kiegyenlíteni azonban csak a második félidő 32. percében tudott! A gól lehűtötte a svéd publikumot, amely már svéd győzelemről álmodott és most már aggódva figyelte a játékot." Aggodalomra nem volt ok, újabb gól már nem született. Egyébként a svédek gólját Fogl III. szerezte – öngóllal...

1922. július 13., Helsinki

MAGYARORSZÁG–FINNORSZÁG 5:1

Góllövő: Pataki 2, Schwarz 2, Fogl II.

Fehér (MAC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Szabó (FTC), Zloch (33 FC), Blum (FTC) – Paulusz (UTE), Schwarz (FTC), Pataki (FTC), Hirzer (Törekvés), Himmer (Vasas).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„Túránk harmadik és utolsó állomása végre meghozta a várva várt győzelmet is. Bár csapatunk a Stockholmban maradt MTK-játékosok nélkül, állt fel, a stockholmi lélek nélküli játékra jólesően rácáfolva, tetszetős és nívós küzdelem után fölényes győzelmet aratott finn fajrokonaink reprezentatívjai felett." Az első finn–magyaron különösen a Pataki–Schwarz kettős játszott szépen és eredményesen. „A 24. percben Pataki lövi a nap legszebb gólját, a 37. percben Hirzer passzából ismét ő lő gólt, s egy perccel később Pataki–Schwarz akció végén Schwarz talál a kapuba, megszerzi az ötödik gólt is."

1922. augusztus 27., Lipcse

MAGYARORSZÁG–KÖZÉP-NÉMETORSZÁG 5:3

Góllövő: Hirzer 3, Braun, Opata.

Fehér (MAC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Kertész II. (MTK), Szabó (FTC), Schweng (BTC) – Paulusz (UTE), Braun (MTK), Opata (MTK), Hirzer (Törekvés), Weisz Á. (Törekvés).

„Öt fiatal játékos szerzett részünkre gyönyörűséget, öt fiatal játékos festette rózsaszínűre a jövőt. Ha csak a csatársoron múlott volna, katasztrófális vereség éri a közép-németeket."

Kiss Gyula szövetségi kapitány tudósításában a védelemről és főleg kapusunkról már korántsem írt ilyen lelkesülten... Természetesen ez a találkozó sem hivatalos válogatott mérkőzés, mivel országrész ellen játszották.

1922. szeptember 24., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:2

Góllövő: Priboj 2.

Amsel (FTC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Kertész II. (MTK), Tóth Gy. (KAOE), Peics (UTE) – Paulusz (UTE), Braun (MTK), Priboj (UTE), Hirzer (Törekvés), Weisz Á. (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„A magyar csapatról csak kalaplevéve szabad ma beszélni. Valamennyi magyar pályát ki kellene lobogózni a tiszteletére. Így kell magyar sportembereket küzdeni látni idegenben hazájuk színeiért."

1922. november 26., Budapest, Üllői út

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 2:1

Góllövő: Molnár.

Fehér (MAC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Kertész II. (MTK), Tóth Gy. (KAOE), Blum (FTC) – Paulusz (UTE), Molnár (MTK), Orth (MTK), Hirzer (Törekvés), Weisz Á. (Törekvés). Csere: Zatykó (Vasas).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A magyar csapat a félidőben még 1:0-ra vezetett, de Fogl II. kartörése után megbomlott a gárda egysége és érzékeny vereség érte a magyar válogatottat.

„Az elernyedt magyar csapatban itt-ott még föllobbant az akarat lángja, volt egy veszedelmes helyzete Orthnak, de a végzet nem akarta, hogy legalább döntetlenül érjen végett a mérkőzés, amelyen ismét hiába vette biztosra a győzelmet az egész magyar futballvilág.'

1923. március 4., Genova

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 0:0

Plattkó (MTK) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Kertész II. (MTK), Baubach (UTE), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Orth (MTK), Hirzer (Törekvés), Weisz Á. (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„A magyar csapat a győzelmet feltétlenül megszerezhette volna, ha nagy tudással átgondoltan véghezvitt támadásaiban kellő erély, akarat, elszántság lett volna a kellő pillanatban."

A csatársorban Orth, a fedezetsorban Blum játékát emelték ki.

1923. március 11., Lausanne

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 6:1

Góllövő: Orth 2, Molnár 2, Hirzer 2.

Plattkó (MTK) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Kertész II. (MTK), Hajós (Törekvés), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Orth (MTK), Hirzer (Törekvés), Weisz Á. (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„A magyarok rohamról-rohamra indultak elszántan, lobogó tűzzel a szívükben. A meglepett svájciak, akiknek a szájában talán még most is ott volt a tavalyi nyári döntetlen édes íze, az első félidőben még védekeztek úgy, ahogy a megdöbbenés izgalmában. Szünet után azonban megadták magukat a sorsnak, amelyet a szilaj erejű, győzelemre szomjas magyar akarat idézett a fejükre. Nagy, imponáló győzelmet arattak a magyar fiúk! Tetőzi a győzelem értékét, hogy idegen miliőben, az ellenfél otthonában érték el."

1923. április 8., Budapest, Megyeri út

BERLIN–BUDAPEST 1:0

Plattkó (MTK) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Kertész II. (MTK), Hajós (Törekvés), Blum (FTC) – Katzer (Vasas), Takács II. (Vasas), Szedlacsek (Törekvés), Hirzer (Törekvés), Weisz Á. (Törekvés).

Még egy hónap sem telt el és máris más hangon írtak szinte ugyanazon összeállításban pályára lépő válogatottunkról.

„Nem, ez a mérkőzés nem érdemelte meg azt a 12 000 embert, amely ott bosszankodott tegnap Újpesten. Tudja, érzi már a közönség, hogy Orth nélkül nincs játék, nincs eredmény, s megy másfelé szórakozást keresni. Oda ahol nem bosszankodik a pénzéért... Ha így hanyatlik tovább is futballsportunk, megérjük, hogy válogatott mérkőzéseinket nem nézi más, csak az MLSZ, meg a szövetségi kapitány."

Hogy is mondta Meisl Hugó, a nagy osztrák futballvezér?

– A magyarok győzelem után lakodalmat ülnek, vereség után pedig temetnek...

1923. május 6., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 1:0

Amsel (FTC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Kertész II. (MTK), Hajós (Törekvés), Pruha (Törekvés) – Braun (MTK), Takács II. (Vasas), Urik (Törekvés), Hirzer (Törekvés), Weisz Á. (Törekvés). Csere: Szabó (FTC).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

Ismét Meisl Hugót, az osztrák szövetségi kapitányt idézzük:

– Csődöt mondott mindkét csapat csatársora, az osztrákoknál különösen a belső csatárok. A védelmek elsőrangúan működtek, minden helyzetben szilárdan álltak a lábukon és csak az ő játékukban tellett a nézőknek öröme. Amsel pompásan védett.

Két mozzanat az „Amsel-parádéból": „Az első félidő 28. percében a bíró Fogl II. szabályos szerelése után általános elképedésre 11-est ítél. A 11-est Wieser lövi. A gyengén lőtt, bár helyezett 11-est Amsel bravúrosan elfogja. A II. félidő 28. percében Swatosch borzasztó erővel lő a sarokba, a félmagas lövésre Amsel a levegőben úszva dobja magát, s az ujja hegyével elérve szinte magához szívta a labdát. A meccs legszebb mozzanata, amelyet óriási tapsvihar jutalmazott."

Amint a tudósításból is látható: mindkét bravúros védés a 28. percben történt! Az egyik az első, az utóbbi a második félidő 28. percében. Ezután Amsel szerencseszáma valószínűleg a 28-as volt...

1923. augusztus 19., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–FINNORSZÁG 3:1

Góllövő: Braun 2, Hirzer.

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Kertész II. (MTK), Kléber (III. ker.), Blum (FTC) – Braun (MTK), Takács II. (Vasas), Winkler II. (MTK), Siklósi (MTK), Hirzer (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A finn válogatott első budapesti mérkőzésén az egyetlen ünnepi gesztus az volt, hogy az FTC-klubház tetejére egy nagy finn zászlót állítottak...

A játék pedig kimondottan hétköznapi volt, a lelkes finnek félidőben még 1:0-ra vezettek az unottan játszó magyar csapat ellen. Érdekes, hogy ezen a mérkőzésen is védett tizenegyest a magyar kapus! Zsák 2:1-es vezetésnél így hárította a tizenegyest:

„Először Eklöf állt fel a büntetőrúgáshoz. Zsák azonban a lövés pillanatában – régi trükkjének megfelelően – Eklöf elé futott. A labda a kapu mellé került, de a bíró a szabályoknak megfelelően újra rúgatta. Az új büntetőrúgást már Linna irányította a kapura, de nem elég szerencsésen és Zsák az élesen lőtt labdát kifogta!"

1923. szeptember 23., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:0

Góllövő: Molnár, Csontos.

Biri (KAC) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Kertész II. (MTK), Kléber (III. ker.), Blum (FTC) – Paulusz (UTE), Molnár (MTK), Jeszmás (UTE), Csontos (UTE), Opata (MTK).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A magyar csapat 4 éves szünet után győzött az osztrák válogatott ellen! „A közönség, amely nem várta, hanem követelte a győzelmet, rendkívül ideges volt az egész mérkőzés alatt. Különösen a halfsor munkáját figyelte kritikus szemmel és hellyel-közzel indulatosan kiabálta be a pályára a gyengélkedő Kléber nevét. Kertész II. neve is közszájon forgott. Őt magasztalta minden ember, s amikor a csapatok levonultak, vállaira kapta a közönség, s diadalmenetben vitte az öltözőbe.

1923. október 28., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 2:1

Góllövő: Eisenhoffer 2.

Fehér (MAC) – Mándi (MTK), Hungler II. (FTC) – Kertész II. (MTK), Orth (MTK), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Pataki (FTC), Eisenhoffer (FTC), Solti (Szeged).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

11. perc: „Pompás trükkel megy át Orth Mölleren, körülnéz, a labdát kitolja előre a két svéd bekk között, Eisenhoffer érti partnerét, kiugrik, a meglepett bekkek lemaradnak. Enwall kijön a kapuból, de hiába, Eisenhoffer mellette begurítja a magyarok kiegyenlítő gólját." 36. perc: Orth szökteti Eisenhoffert, aki a bekkektől kísérve a 16-osról lő, a labda a 6-os vonalon megugrik, s a vetődő Enwall nem éri el. 2:1 a magyar csapat javára!"

1924. április 6., Budapest, Hungárai út

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 7:1

Góllövő: Molnár 3, Braun 2, Opata, Eisenhoffer.

Zsák (33 FC – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Tóth (KAOE), Pruha (Törekvés), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Opata (MTK), Eisenhoffer (FTC), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„Hosszú idő után végre igazi válogatott mérkőzésben volt részünk. A tegnapi mérkőzést nemcsak külsőségei, de maga a mutatott játék is a legszebb, legemlékezetesebb küzdelmek közé emeli, melyet a magyar csapat a budapesti közönség előtt valaha is vívott. Azokra az időkre emlékeztetett, amikor a magyar tizenegy, a magyar futball fénykorában állott ki a külföldi válogatottak ellen."

1924. április 29., Berlin

BUDAPEST–BERLIN 4:1

Góllövő: Opata 2, Molnár 2.

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Tóth (KAOE), Orth (MTK), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Opata (MTK), Eisenhoffer (FTC), Jeny (MTK). Csere: Nádler (MTK),

Az olimpiára készülő magyar csapat egyik fontos előkészületi mérkőzése volt a berlini. Csak Blum és időnként a csatársor játszott biztatóan. Zsáknak a II. félidő 7 percében kificamodott a könyöke, ezért Orth állt a kapuba. Több mint fél órán át védte sikerrel a magyar kaput, gólt nem kapott!

1924. május 4., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:2

Góllövő: Eisenhoffer 2.

Fehér (MAC) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Tóth (KAOE), Orth (MTK), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Opata (MTK), Eisenhoffer (FTC), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

Eisenhoffer góljai jelentették a vezetést a magyar csapat számára. 4. perc: Molnár labdáját nem éri el, Eisenhoffer a hatos vonalon elcsípi és villámgyorsan „bombaszerű löveget" küld a kapuba! Pontosan egy óra múlva következett a második „Eizi"-gól: Eisenhoffer Opatának passzolt, aki visszajátszotta a labdát és a csatár 10 méterről lapos lövéssel továbbította a labdát a kapuba.

1924. május 4., Antwerpen

MAGYARORSZÁG B–BELGIUM A 1:0

Góllövő: Csontos.

Kropacsek (MTK) – Grósz II. (VAC), Senkey (MTK) – Matkovich (FTC), Zloch (33 FC), Bartos (Törekvés) – Kramer (33 FC), Csontos (UTE), Sefcsik (Zugló), Török (UTSE), Reisner (UTSE).

A magyar B-válogatott első hivatalos mérkőzése! A Nyugaton portyázó csapatban talán nem is a második, inkább a harmadik garnitúra játszott. Mégis sikerrel szerepeltek! Reichard Ottó túrajelentésében többek között ezeket olvashattuk: „Már a mérkőzés 9. percében elértük győztes gólunkat. Reisner a bal szélen lefutott, pontos centerezése Csontoshoz került, aki védhetetlenül belőtte a labdát."

1924. május 5., Brüsszel

MAGYARORSZÁG B–BELGIUM A 0:0

Kropacsek (MTK) – Grósz II. (VAC), Senkey (MTK) – Simóka (Szegedi AK), Zloch (33 FC), Bartos (Törekvés) – Kramer (33 FC), Winkler (MTK), Kautzky (Törekvés), Szabó (III. ker.), Reisner (UTSE).

1924. május 8., Brüsszel

BELGIUM A–MAGYARORSZÁG B 1:0

Kropacsek (MTK) – Grósz II. (VAC), Szabó (III. ker.) – Matkovich (FTC), Pálfy (Zugló), Török (UTSE) – Kramer (33 FC), Winkler (MTK), Sefcsik (Zugló), Csontos (UTE), Reisner (UTSE).

1924. május 11., Köln

MAGYARORSZÁG B–KÖLN VÁLOGATOTT 3:1

Góllövő: Csontos 3.

Neuhaus (III. ker.) – Szabó (III. ker.), Senkey (MTK) – Simóka (SZAK), Zloch (33 FC), Matkovich (FTC) – Kramer (33 FC), Winkler (MTK), Kautzky (Törekvés), Csontos (UTE), Reisner (UTSE).

1924. május 18., Zürich

SVÁJC–MAGYARORSZÁG 4:2

Góllövő: Braun, Opata.

Kropacsek (MTK) – Mándi (MTK), Fogl II. (UTE) – Tóth (KAOE), Guttmann II. (Hakoah Bécs), Blum (FTC) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Orth (MTK), Eisenhoffer (FTC), Jeny (MTK). Csere: Hirzer (Makkabi (Brno), Opata (MTK).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

Először szerepeltek külföldre szerződött magyar játékosok a válogatottban! Nem sok sikerrel...

„A vereség oka az volt, hogy a magyar csapat elbizakodottan ment a küzdelembe, s a biztos győzelem tudatában lélek nélkül, minden kedv és ambíció nélkül játszott."

1924. május 18., Budapest, Hungária út

BUDAPEST–TALLINN 7:0

Góllövő: Winkler 4, Takács II. 2, Siklósi.

Biri (KAC) – Grósz II. (VAC), Dudás (KAC) – Nádler (MTK), Hajós (Törekvés), Obitz (FTC) – Senkey II. (MTK), Takács II. (Vasas), Winkler (MTK), Siklósi (MTK), Weisz Á. (Törekvés).

„A magyar válogatottak dresszében starthoz állt Budapest csapata várakozáson feletti szép formát játszott ki és 7:0 arányú győzelme annál imponálóbb, mert a második félidőben már nem törekedett gólokra."

Obitzot, bár nem lőtt gólt, egyszer mégis ünnepelték: „A 7. percben Obitz csodálatos könnyedséggel és eleganciával 6 észt játékoson keresztül a félpályáról indulva átdolgozza magát, öt lépéssel az észt kapu előtt Winklerhez adja hátra a labdát, aki befutva hatalmas lövéssel védhetetlen gólt lőtt. A közönség hálás volt ezért a feledhetetlen bravúrért, amely közben Obitz leleményességének, ötletességének és önzetlenségének olyan tanújelét adta, hogy hosszú tapssal és nevének hangos kiáltásával percekig tüntetett mellette. Megérdemelte!"

1924. május 22., Saarbrücken

MAGYARORSZÁG–SAAR-VIDÉK 7:1

Góllövő: Eisenhoffer 4, Braun, Hirzer, Ballarin (öngól).

Biri (KAC) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Orth (MTK), Guttmann II. (Hakoah Bécs), Obitz (Makkabi Brno) – Braun (MTK), Molnár (MTK), Opata (MTK), Hirzer (Makkabi Brno) Jeny (MTK). Csere: Grósz II. (VAC), Fogl III. (UTE), Tóth (KAOE), Hajós (Makkabi Brno), Blum (FTC), Mándi MTK), Eisenhoffer (FTC), Weisz Á. (Makkabi Brno).

A párizsi olimpia előtt ez volt az utolsó előkészületi mérkőzés, s a szünetben 8 helyen változott meg a magyar csapat összeállítása! A legjobb cserét Eisenhoffer jelentette, hiszen a félidőben beállt csatár 4 gólt rúgott! Gólt ért el kapáslövésből, gyengén helyezett labdából, fejesből és bombalövésből. Ha még azt is hozzátesszük, hogy erre mindössze 35 perce volt, teljesítményét méltán illeti elismerés. A II. félidő 35. percében a bíró sötétedés miatt lefújta a mérkőzést...

1924. május 26., Párizs

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 5:0. Olimpiai torna, I. forduló.

Góllövő: Hirzer 2, Opata 2, Eisenhoffer.

Biri (KAC) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Orth (MTK), Guttman II. (Hakoah Bécs), Obitz (Makkabi Brno) – Braun (MTK), Eisenhoffer (FTC), Opata (MTK), Hirzer (Makkabi Brno), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

Az első gólt a 20. percben Eisenhoffer lőtte, majd Hirzer és Opata „gólvetélkedője" következett. A magyar csapat sikeres olimpiai bemutatkozása után sokaknak már vérmes reményeik voltak...

1924. május 29., Párizs

EGYIPTOM–MAGYARORSZG 3:0. Olimpiai torna, II. forduló.

Biri (KAC) – Fogl II. (UTE), Mándi (MTK) – Orth (MTK), Guttmann II. (Hakoah Bécs), Obitz (Makkabi Brno) – Braun (MTK), Eisenhoffer (FTC), Opata (MTK), Hirzer (Makkabi Brno), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

Sporttörténelmünkben ez a mérkőzés „egyiptomi csapás" néven közismert. Az 1000%-kal esélyesebb magyar csapat szinte hihetetlen vereséget szenvedett. Az egyiptomiak négy veszélyes támadásából három góllal végződött! A magyar csapat pedig egyre csak vergődött és szinte babonázottan állt az egyiptomi kapu előtt. Braun még tizenegyesből sem tudott gólt lőni: 1-0-ás egyiptomi vezetésnél kapufára lőtte a labdát! Az éremesélyes magyar csapat a II. fordulóban kiesett!

1924. június 1., Rouen

BUDAPEST–ROUEN 5:0

Góllövő: Orth 2, Eisenhoffer 2, Braun.

Kropacsek (MTK) – Fogl II. (UTE), Grósz II. (VAC) – Kertész II. (MTK), Nádler (MTK), Blum (FTC) – Fogl III. (UTE), Braun (MTK), Orth (MTK), Eisenhoffer (FTC), Jeny (MTK).

„A magyar csapat szép játékát a közönség szimpatikusan fogadta, Kertész II.-t azonban egy durva faultjáért kifütyülte. A mérkőzésnek az egyidőben megtartott lóversenyek miatt csak 2000 nézője volt."

1924. június 4., Le Havre

MAGYARORSZÁG–FRANCIAORSZÁG 1:0

Góllövő: Eisenhoffer.

Kropacsek (MTK) – Fogl II. (UTE), Grósz II. (VAC) – Kertész II. (MTK), Nádler (MTK), Blum (FTC) – Fogl III. (UTE), Molnár (MTK), Opata (MTK), Eisenhoffer (FTC), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Holits Ödön.

A magyar csapat az első félidőben nagy fölényben volt és Eisenhoffer kapásból lőtt góljával megszerezte a győzelmet. Az olimpián „vert sereg" így győzelemmel térhetett haza francia földről. Idehaza viszont óriási volt a felháborodás a gyenge olimpiai szereplés miatt. Még „Fekete könyv"-et is kiadtak a kudarc okairól!

1924. augusztus 31., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 4:0

Góllövő: Takács II. 2, Orth, Karasiak (öngól).

Fischer (VAC) – Mándi (MTK), Senkey (MTK) – Borsányi (BTC), Nádler (MTK), Bartos (Törekvés) – Braun (MTK), Takács II. (Vasas), Orth (MTK), Csontos (UTE), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„A lelkek még az olimpiai kudarc hatása alatt álltak, s azt mutatta minden előjel, hogy a magyar futballsport közönsége jóidőre megcsömörlött mindentől, ami vonatkozásban van a labdajátékkal."

Nem így történt, hiszen a B-tribünnel kibővített és ekkor átadott Üllői úti pályára közel 40 ezren mentek ki! A győzelem nem is maradt el, de megállapították, hogy „a dicséretet ma, bármilyen szép is a gólok számában kifejezett győzelem, nagy bőséggel nem onthatjuk. A magyar csapaton ugyancsak látszott, hogy a nyári szünet után minden bevezetés nélkül ment bele a forró, nagy stílű játékot kívánó mérkőzésbe."

1924. szeptember 14., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 2:1

Góllövő: Orth.

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Rokken (FTC), Nyul II. (MTK), Blum (FTC) – Braun (MTK), Takács II. (Vasas), Orth (MTK), Pataki (FTC), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

Három perccel a befejezés előtt szabadrúgásból érte el a győztes gólt az osztrák gárda. „A bíró sorozatos tévedésekkel sújtotta csapatunkat!" – ilyen és ehhez hasonló címek harsogtak a sportújságok első oldalain. Az igazság az, hogy bár javult a magyar csapat, de a csatárok a góllövőcipőt Budapesten hagyták.

1924. szeptember 21., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 4:1

Góllövő: Takács II. 2, Szentmiklóssy, Lang (öngól).

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Rokken (FTC), Nyul II. (MTK), Blum (FTC) – Braun (MTK), Takács II. (Vasas), Orth (MTK), Szentmiklóssy (Vasas), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„A magyar csapat végre örömet szerzett a nézőseregnek, a sok lelkesedő magyar szívnek. Nem volt teljes és tökéletes ez az öröm, mert a csapatban voltak defektusok, az általános benyomás azonban kedvező, a győzelem biztos és megérdemelt volt."

1924. november 2., Budapest, Üllői út

BUDAPEST–ZÁGRÁB 3:1

Góllövő: Orth, Opata, Kohut.

Fischer (VAC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Furmann (FTC), Nyul II. (MTK), Blum (FTC) – Rémay III. (NSC), Takács II. (Vasas), Orth (MTK), Opata (MTK), Jeny (MTK). Csere: Kohut (FTC).

A 27. percben Orth helyett Kohut lépett pályára, aki ha nem is tudta feledtetni a MTK nagyhírű játékosát, de azért egy szép góllal hozzájárult a sikerhez. Bombaszabadrúgását a zágrábi kapus nem tudta hárítani. Másik két lövésénél is tehetetlen volt a kapus, de szerencséjére a kapufa mentett: „Kohut Opata passzával, mint valami hirtelen támadt fergeteg, rohan a kapu felé, s közelről leadott villámló lövése után hosszan döng a kegyetlenül eltalált jobb kapufa..."

1925. január 18., Milánó

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 2:1

Góllövő: Spitz, Takács II.

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Furmann (FTC), Kléber (MTK), Blum (FTC) – Rémay III. (NSC), Takács II. (Vasas), Orth (MTK), Spitz (NSC), Kohut (FTC). Csere: Kautzky (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

Ennek a milánói meccsnek Zsák Károly volt a hőse! Egy kivételével minden labdát védett és magasan a mezőny fölé nőtt. A csapat tagjai fellelkesedtek a káprázatosan védő kapus teljesítményén és óriási becsvággyal küzdöttek. A siker után a játékosok könnyes szemmel köszönték meg egymásnak a nagy élményt...

Évtizedekig ez volt az utolsó győzelem az azzuri tizenegy ellen!

1925. január 25., Sevilla

BUDAPEST–SEVILLA 0:0

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Nádler (MTK), Kléber (MTK), Blum (FTC) – Rémay III. (NSC), Takács II. (Vasas), Kautzky (Törekvés), Kohut (FTC), Jeny (MTK). Csere: Spitz (NSC).

„Kemény, nehéz küzdelmet kellett vívni a fanatikus, csapatáért rajongó spanyol közönség előtt, a lelkesen, nagy akarattal küzdő sevillaiak ellen. De a spanyol erő és a tűz megtört a szilárd magyar védelmen, részeire bomló csatársorunk viszont nem tudta diadalra vinni nagyobb technikai tudását. A befejezés előtti percekben Kautzky pompás, védhetetlen gólnak látszó fejese a kapulécről pattant vissza...”

1925. március 25., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 5:0

Góllövő: Jeny 2, Molnár 2, Takács II.

Fischer (VAC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Wéber (Törekvés), Kléber (MTK), Nádler (MTK) – Rémay III. (NSC), Takács II. (Vasas), Orth (MTK), Molnár (MTK), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

A szép győzelmet némileg halványította az a tény, hogy a svájciak elég gyengécske csapatot küldtek Budapestre. Igaz, a magyar válogatottból meg hiányoztak a Prágában mérkőző FTC játékosai. Ezen a mérkőzésen Fogl II. nyújtott emlékezetesen nagyszerű teljesítményt, a mezőny legjobbjának bizonyult.

1925. május 5., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Takács II.

Fischer (VAC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Furmann (FTC), Wéber (Törekvés), Blum (FTC) – Krutzler (Szombathelyi AK), Takács II. (Vasas), Orth (MTK), Kohut (FTC), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„Vereség volt a tegnapi harc eredménye, de nem kudarc. Igaz szívvel mondhatjuk, a magyar csapat tudása érett, eredményre képes egészét csillogtatta a hohewartei napsütésben. És mégis vereséggel jöttünk el onnan.

Egyetlen, felelős tényezőktől független motívumé volt tegnap a sorsdöntő szerep. A sokszor megmosolygott, tagadásba vett futballszerencse ezúttal nekünk fordított hátat. Nem érdemeltük meg ezt a vereséget, hiszen kis szerencsével ugyanúgy meg is nyerhettük volna a mérkőzést.”

1925. május 21., Budapest, Hungária út

BELGIUM–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Jeny.

Fischer (VAC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Wéber (Törekvés), Sándor (FTC), Nádler (MTK) – Rázsó (Ékszerész), Takács II. (Vasas), Orth (MTK), Jeszmás (UTE), Jeny (MTK). Csere: Opata (MTK).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„Könnyű próbagaloppnak ígérkezett a mérkőzés. Annál keserűbb volt a közönség csalódása, amikor 1:3-as vereséggel hagyta el az összeállítása után közbizalmat élvező magyar válogatott csapat a Hungária úti pálya gyepét. 20 000 néző volt kénytelen megállapítani, hogy a lelkesedés legyőzte a technikát, a stílus megbukott a gyorsasággal szemben."

1925. július 12., Stockholm

SVÉDORSZÁG–MAGYARORSZÁG 6:2

Góllövő: Takács II. 2.

Biri (KAC) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Pesovnik (BEAC), Kléber (MTK), Nádler (MTK) – Rémay III. (NSC), Takács II. (Vasas), Orth (MTK), Winkler I. (MTK), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

A magyar csapat teljes egészében csődött mondott, ráadásul a túljátszottság is kiütközött a fiúkon. Azt, hogy mennyire egyértelmű volt ez a vereség, még a szögletarány is mutatja: 8:1 volt a svédek javára!

1925. július 14., Göteborg

BUDAPEST–GÖTEBORG 2:2

Góllövő: Takács II., Opata.

Weinhardt (Szombathelyi AK) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Pesovnik (BEAC), Orth (MTK), Kléber (MTK) – Rémay III. (NSC), Takács II. (Vasas), Opata (MTK), Winkler I. (MTK), Jeny (MTK).

„A svéd föld újabb állomása a magyar futball kudarcsorozatának. A katasztrófális stockholmi vereség, a göteborgi szegényes döntetlen után már alig van bizalmunk, ami a lengyel meccs startjához vezetné ezt a levitézlett, gyászos sereget."

1925. július 19., Krakkó

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 2:0

Góllövő: Winkler I., Holzbauer.

Weinhardt (Szombathelyi AK) – Fogl II. (UTE), Fogl III. (UTE) – Pesovnik (BEAC), Orth (MTK), Kléber (MTK) – Rémay III. (NSC), Takács II.

(Vasas), Holzbauer (Szombathelyi AK), Winkler I. (MTK), Jeny (MTK).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„Krakkó jó lehet arra, hogy némi kis örömet öntsön az üröm poharába, de egy, a lengyelek ellen elért győzelem nem lehet még a magyar futballtudásnak a fokmérője." A magyar csapat legjobbja az újonc Holzbauer volt...

1925. július 21., Krakkó

BUDAPEST–KRAKKÓ 0:0

Biri (KAC) – Fogl II. (UTE), Dudás (KAC) – Pesovnik (BEAC), Kléber (MTK), Fried (BAK) – Rémay III. (NSC), Winkler I. (MTK), Takács II. (Vasas), Opata (MTK), Jeny (MTK).

1925. augusztus 16., Pozsony

POZSONY–BUDAPEST 1:0

Zsák (33 FC) – Kocsis (MTK), Oláh (33 FC) – Pesovnik (BEAC), Weszter (MTK), Buza (UTE) – Pluhár (BEAC), Takács II. (Vasas), Jeszmás (UTE), Szentmiklóssy (Vasas), Drössler (III. ker.).

1925. szeptember 20., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 1:1

Góllövő: Priboj.

Zsák (33 FC) – Takács I. (FTC), Hungler II. (FTC) – Pesovnik (BEAC), Buza (UTE), Kléber (MTK) – Leitner (UTE), Molnár (MTK), Priboj (UTE), Holzbauer (Szombathelyi AK), Jeny (MTK). Csere: Vámos (Szombathelyi AK).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„Nehéz, nagy küzdelmet vívott a két csapat. Pillanatok alatt változott a játék képe. Precíz összmunka, bravúros egyéni játék, okos trükk és lelkes igyekezett ütött bélyeget minden percre, ami széppé, élvezetessé tette az ötvenhetedik találkozást. Hatását a mi szemünkben csak az emelhette volna, ha most a megérdemelt győzelemre emlékezhetnénk vissza."

1925. október 4., Budapest, Üllői út

SPANYOLORSZÁG–MAGYARORSZÁG 1:0

Zsák (33 FC) – Fogl II. (UTE), Hungler II. (FTC) – Rebró (MTK), Kléber (MTK), Furmann (FTC) – Senkey II. (MTK), Molnár (MTK), Priboj (UTE), Opata (MTK), Kohut (FTC).

Csere: Zloch (33 FC), Takács II. (Vasas), Senkey I. (MTK).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

Az Üllői úti pályán – a B-tribün felépítése után – ekkor volt először zsúfolt a nézőtér. Az első spanyol–magyar irreális eredményt hozott. A magyarok minden helyzetet kihagytak, vagy a nagyszerűen védő Zamora mentett. Az egyik ellentámadást követő szabadrúgásból pedig Zsák élete legnagyobb potyagólját kapta...

1925. október 11., Prága

CSEHSZLOVÁKIA–MAGYARORSZÁG 2:0

Fischer (VAC) – Dudás (KAC), Senkey I. (MTK) – Furmann (FTC), Kléber (MTK), Nyul II. (MTK) – Senkey II. (MTK), Molnár (MTK), Kautzky (Törekvés), Szűcs G. (Törekvés), Kohut (FTC).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„A mérkőzés előtt talán senki sem akadt volna, aki nem egyezett volna ki szívesen ebben az eredményben. A két csapat tudásbeli különbsége is van annyi, amennyi ezt a kétgólos vereségünket meghozhatta. Mégis micsoda ostoba játéka a véletlennek, hogy az a védelem, amely sorozatos bravúrokat követett el, az a kapus, aki bámulatosan hárított el egy tizenegyest, két potyagóllal szenved vereséget!? Sajnos, így történt."

1925. október 11., Budapest, Üllői út

CSEHSZLOVÁKIA B–MAGYARORSZÁG B 1:0

Zsák (33 FC) – Takács I. (FTC), Mayherr (III. ker.) – Pesovnik (BEAC), Zloch (33 FC), Werner (III. ker.) – Haar (VAC), Horváth (III. ker.) Rémay II. (NSC), Spitz (NSC), Drössler (III. ker.). Csere: Müller (FTC).

„A 45. percben elérkeztünk balszerencsénk újabb fejezetéhez. Weigelhoffer hendszet vét a 16-oson belül. A 11-est Drössler rúgja, pontosan a kapus kezébe. Planicka kiejti, s bár Drössler azonnal ott terem, a hálóba lőtt labdáját a bíró nem adja meg, mert a kapus védésekor már a félidő végét jelezte. Tehát a kiegyenlítés nem sikerült..."

1925. november 8., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 1:1

Góllövő: Molnár.

Zsák (33 FC) – Dudás (KAC), Senkey I. (MTK) – Furmann (FTC), Kléber (MTK), Reiner (Vasas) – Rázsó (Ékszerész), Molnár (MTK), Pataki (FTC), Opata (MTK), Jeny (MTK). Csere: Fischer (VAC).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

Botrányos mérkőzés! A francia bíró ítéletei, valamint az olaszok durva belemenései miatt háromszor is szünetelt a mérkőzés, olyan páratlan tüntetés volt. A játékvezető megcsinálta azt, hogy kiállított egy olaszt, majd meggondolta a dolgot és engedte tovább játszani! A magyar csapat javára megadott tizenegyest sem mindennapi körülmények között végezték el. Az olaszok egyszerűen nem mentek ki a 16-osról, a kapus nem állt a kapuba, a labdát pedig elrúgdalták. „Végül a bíró a sártól borított 11-es pontot kétszer is lépéssel kiméri, de így is 1 méterre a 16-os vonaltól jelöli ki a rúgás pontját. Nagy nehezen az olaszok elhagyják a 16-os területét, s Molnár feláll a 11-es rúgáshoz. A kaputól 15 méterre helyezett labdát éles lövéssel a bal sarokba helyezve kiegyenlít."

1926. február 14., Brüsszel

MAGYARORSZÁG–BELGIUM 2:0

Góllövő: Pipa, Rémay III.

Fischer (VAC) – Grósz II. (VAC), Dudás (KAC) – Furmann (FTC), Buza (UTE), Rebró (MTK) – Rémay III. (NSC), Molnár (MTK), Rémay II. (NSC), Pipa (33 FC), Szidon (UTE).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„A csapat minden egyes tagja megállta a helyét. Az akarat. a küzdenitudás, az együttes egyik tagjából sem hiányzott. Az első félidő gól nélkül való lejátszásáért, ami tulajdonképpen a mérkőzés sorsát is eldöntötte, minden dicséretet megérdemel a védelem."

A II. félidőben azután Pipa egy ellentámadás során a „pipába" lőtte a labdát...

1926. május 1., Budapest, Hungária út

BUDAPEST–KRAKKÓ 4:3

Góllövő: Rémay II. 2, Stófián 2.

Bereczky (ETC) – Saguly (KAC), Senkey I. (MTK) – Pesovnik (BEAC), Kovásznay (III. ker.), Weinberger (NSC) – Senkey II. (MTK), Rémay II. (NSC), Stófián (BEAC), Szentmiklóssy (Vasas), Jeny (MTK).

A magyar csapat az első félidő közepén hat perc alatt 3 gólt lőtt és ezzel úgy tűnt, biztosan nyeri a mérkőzést. A 73. percben azonban már 3:3 volt az eredmény' A győztes gólt Rémay II. 8 perccel a befejezés előtt fejelte.

1926. május 2., Budapest, Hungária út

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:0

Remete (MTK) – Papp (ETC), Dudás (KAC) – Rebró (MTK), Buza (UTE), Nádler (MTK) – Tóth (FTC), Takács II. (Vasas), Kovácsi (33 FC), Spitz (NSC), Kohut (FTC). Csere: Raix (KAC), Stófián (BEAC).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„Magyar gólok? Lassan-lassan elfeledjük s velük vész a múltba a magyar futball igaz dicsősége amit évek, évtizedek gyűjtöttek ragyogó délutánokon, feledhetetlen küzdelmekben a kopott tribünök előtt. De megfakult a tudás, halványul a dicsőség fénye is. S minden örömünk az lesz már, hogy megtapsolhatjuk a pályára lépő csapatunkat, mikor még frissen feszül mellükön a trikó, s büszkén domborodik szívük fölött az ország címere! Mert később nincs már mit tapsolni, nincs minek örülni."

1926. június 5., Budapest, Üllői út

BUDAPEST–POZSONY 2:1

Góllövő: Király, Dobos.

Nyerges (Vasas) – Blau I. (ETC), Király (Vasas) – Raix (KAC), Kovásznay (III. ker.), Havas (VAC) – Krámer (33 FC), Blau II. (ETC), Kalas (Postás), Dobos (Postás), Rábl (III. ker.).

A címeres mezben pályára lépő budapesti gárdába a „kis csapatok" adták a játékosokat. Néhányan kitettek magukért. Nyerges kapus még 11-est is védett! A másik Budapest-válogatott, a tulajdonképpeni B-csapat mérkőzése a prágai rossz idő miatt elmaradt!

1926. június 6., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 2:1

Góllövő: Takács II., Kohut.

Fischer (VAC) – Fogl II. (UTE), Senkey I. (MTK) – Furmann (FTC), Kléber (MTK), Borsányi (BTC) – Braun (MTK), Takács II. (Vasas), Pataki (FTC), Schlosser (Wiener AC), Kohut (FTC). Csere: P. Szabó (UTE), Müller (FTC), Huber (FTC).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

Schlosser Imre már „hazatérőben" volt, külföldi szerződése hamarosan lejárt, ezen a mérkőzésen azonban még a bécsi csapat játékosaként volt válogatott! Huber válogatottsága is érdekesen alakult: a 21. percben állt be a kapuba, de a 23. percben már kiállt, mivel Fischer játékra jelentkezett. Labdához sem ért, úgy volt válogatott! Kohut ezekben a percekben lőtte a győztes gólt: „25 méterről öldöklő lövést küld, amely süvítve, fütyülve repül a cseh háló bal oldalába."

1926. augusztus 15., Berlin

BERLIN–BUDAPEST 4:2

Góllövő: Jeszmás 2.

Nyerges (Vasas) – Király (Vasas), Dudás (Kispest) – Wéber (Bástya), Hajós (Regianna), Borsányi (Újpest) – Künsztler (Újpest), Takács II. (Vasas), Jeszmás (Újpest), Schlosser (Ferencváros), Kohut (Ferencváros). Csere: Reisner (BAK).

A magyar csapat a félidőben még 2:0-ra vezetett, de végül vereséget szenvedett. Közrejátszott ebben az is, hogy a mezőny legjobbját, Jeszmást a II. félidő 13. percében utánrúgás miatt kiállították.

1926. augusztus 17., Drezda

KÖZÉP-NÉMETORSZÁG–BUDAPEST 5:1

Góllövő: Takács II.

Gallowich (NSC) – Király (Vasas), Dudás (Kispest) – Wéber (Bástya), Hajós (Regianna), Borsányi (Újpest) – Künsztler (Újpest), Takács II. (Vasas), Jeszmás (Újpest), Schlosser (Ferencváros), Kohut (Ferencváros). Csere; Wilhelm (Újpest), Reisner (BAK).

A 4. percben Takács II. szerezte meg a vezető gólt, majd 1:1-es állás után kihagyott egy tizenegyest. Összességében szomorú másfél órát hozott ez a drezdai találkozó. Nem véletlenül írták: „Aki sok nehéz csatán kísérte végig a magyar válogatottat, aki sok bravuros diadalát látta, nem hitte volna el, hogy ez a csapat képviseli az egykor nagy magyar futballt".

1926. augusztus 20., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 4:1

Góllövő: Kautzky, Horváth, Fogl II., Senkey II.

Remete (Hungária) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Raix (Kispest), Sándor (Ferencváros), Bobrik (Postás) – Senkey II. (Hungária), Horváth (III. ker.), Kautzky (Törekvés), Dobos (Postás), Szidon (Újpest).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„A magyar győzelem feltétlenül a Fogl testvérek érdeme. Toronymagasan emelkedett ki a két kitűnő bekk az egész mezőnyből és különösen Fogl II. játéka minden elismerést megérdemel. A két testvér nagy tudása, biztos játéka és rutinja óriási erőt jelentett a magyar csapatnak." Fogl II. olyan bődületes bombagólt lőtt szabadrúgásból, hogy erről még évekig beszéltek a szurkolók. Mint írták, „a labdát látni sem lehetett a levegőben, csak a háló mozgása jelezte a gólt!"

Egyébként ez volt a profi magyar labdarúgás első válogatott mérkőzése.

1926. augusztus 20., Budapest, Hungária út

BUDAPEST–TEMESVÁR: 1:1

Góllövő: Braun.

Remete (Hungária) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Rebró (Hungária), Sághy (BEAC), Nádler (Hungária) – Braun (Hungária), Molnár (Hungária), Tritz (Hungária), Opata (Hungária), Jeny (Hungária).

„Budapest csapata nem sok örömet szerzett a közönségnek, mely a leglesújtóbb kritikát mondotta kedvenceiről, amikor a temesváriakat buzdította és éljenezte."

1926. szeptember 18., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:2. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Dobos 3, Reinhardt.

Gallowich (NSC) – Orbán (BTC), Boór (BEAC) – Pesovnik (BEAC), Sághy (BEAC), Bobrik (Postás) – Kertész (BEAC), Reinhardt (BEAC), Kalas (Postás), Dobos (Postás), Hein (BSE). Csere: Plohl (MAC).

„Az amatőrcsapat először állott ki a magyar színek képviseletében nagy mérkőzésre. Megmutatta, hogy az amatőr futball rászolgál a figyelemre, érdeklődésre és szeretetre. Nemcsak a győzelem hirdeti amatőrjeink érdemét, de a játék is, amit ez a csapat produkált."

1926. szeptember 19., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:2

Góllövő: Holzbauer, Jeszmás, Kohut.

Weinhardt (Sabaria) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Borsányi (Újpest), Wéber (Bástya), Rebró (Hungária) – Braun (Hungária), Mészáros (Sabaria), Holzbauer (Sabaria), Tritz (Hungária), Kohut (Ferencváros). Csere: Jeszmás (Újpest).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A győztes gól 7 perccel a befejezés előtt így született: „Holzbauer egyéni akcióját a 16-oson remek passzal fejezi be. Kohut tisztán kapja a labdát, bekanyarodik vele és Cart keze mellett hatalmas lövéssel a hálóba vágja, 3:2!"

1926. szeptember 19., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 4:2

Góllövő: Skvarek, Takács II., Haar, Opata.

Nyerges (Vasas) – Oláh (33 FC), Dudás (Kispest) – Hossó (Nemzeti), Kléber (Hungária), Eichbaum (33 FC) – Haar (III. ker.), Takács II. (Vasas), Skvarek (III. ker.), Szentmiklóssy (Vasas), Opata (Hungária).

„A mérkőzés nem tartozott azok közé, melyek a művészi futball minden szépségét csillogtatják, nem is volt minden idegszálat megfeszítő küzdelem, de sportértékben mégsem lebecsülendő. Megvolt a csapatban az összhang, mely dirigálni tudta a játékot, megszerezte a szép sikert."

1926. november 14., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 3:1

Góllövő: Braun, Opata, Kohut.

Weinhardt (Sabaria) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Rebró (Hungária), Kléber (Hungária), Obitz (Ferencváros) – Braun (Hungária), Molnár (Hungária), Opata (Hungária), Schlosser (Ferencváros), Kohut (Ferencváros). Csere: Wéber (Bástya).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A mérkőzés előtt Schlosser Imrét 75. válogatottsága alkalmából köszöntötték. Az üdvözlő beszédek után játékostársai „harsány éljenzés közben emelték vállukra. Amint a tribün népe ezt meglátta, százszoros erővel zúgott fel az embertenger ajkán az éljen. A sok dicsőséget látott válogatott játékos könnytől csillogó szemmel, meghatottan mondott köszönetet, de szavait elnyomták a Himnusz felharsanó akkordjai. Slózi kezét szívére szorítva, áhítattal hallgatta a Himnuszt."

Mind a jubiláns, mind a többi magyar játékos kitett magáért, és válogatottunk biztos győzelmet aratott.

1926. november 14., Zágráb

BUDAPEST–ZÁGRÁB 1:1

Góllövő: Rémay II.

Beneda (Újpest) – Kocsis (Nemzeti), Dudás (Kispest) – Borsányi (Újpest), Sándor (Ferencváros), Eichbaum (33 FC) – Rázsó (Ferencváros), Horváth (III. ker.), Rémay II. (Nemzeti), Skvarek (III. ker.), Jeny (Hungária).

1926. december 15., Madrid

SPANYOLORSZÁG–MAGYARORSZÁG 5:2 Profi válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Holzbauer, Kohut.

Weinhardt (Sabaria) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Borsányi (Újpest), Bukovi (Ferencváros), Obitz (Ferencváros) – Braun (Hungária), Molnár (Hungária), Holzbauer (Sabaria), Opata (Hungária), Kohut (Ferencváros). Csere: Fröhlich (BAK), Tóth J. (Bástya).

Kohut bombagóljával még felcsillant az egyenlítés reménye, de a spanyol csapat ellenállhatatlan rohamai rendre góllal végződtek. „A madridi mérkőzés nem volt országok közötti összecsapás, a madridi 5:2-nek nincs olyan jelentősége, mint amilyen jelentőséggel bír majd a vigói találkozás eredménye." – írták a sportlapban. Sajnos, a vigói folytatás is hasonlóan fájdalmas volt...

1926. december 19., Vigo

SPANYOLORSZÁG–MAGYARORSZÁG 4:2

Góllövő: Opata, Braun.

Weinhardt (Sabaria) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Borsányi (Újpest), Bukovi (Ferencváros), Obitz (Ferencváros) – Braun (Hungária)

Molnár (Hungária), Holzbauer (Sabaria), Opata (Hungária), Kohut (Ferencváros). Csere: Tóth J. (Bástya).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„A vigói eredmény csak számszerűen kedvezőtlen ránk nézve, mert a produkált játék legalábbis egyenrangú ellenféllé avatta a spanyoloknak a magyar tizenegyet. Ez, persze, sovány vígasz, mert a nemzetközi labdarúgás annalesei bizony csak a 4:2-t őrzik majd meg a jövő számára és ez mégis csak kemény vereségnek számít."

Majdnem 5:2-re végződött ez a mérkőzés is, hiszen Weinhardt kivédett egy tizenegyest!

1927. február 13., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 1:1. Profi válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Tritz.

Beneda (Újpest) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Rebró (Hungária), Bukovi (Ferencváros), Obitz (Ferencváros) – Braun (Hungária), Molnár (Hungária), Orth (Hungária), Tritz (Hungária), Kohut (Ferencváros). Csere: Opata (Hungária).

Szépségekben gazdag, értékes játék volt Budapest–Bécs összecsapása. A korai terminus, a talajviszonyok, s néhány hiba elrabolta ugyan a győzelmet tőlünk,de hiszen néha a hibák hozzák felszínre a játék legérdekesebb tulajdonságait. A két félidő teljesen kétféle képet adott, de mindegyikben talált a néző bőven szépséget, s lelkesítő momentumot. Ezért pedig érdemes volt kimenni a Hungária útra." Az idézethez magyarázatul csak annyit, hogy a találkozót Budapest–Bécs néven rendezték, de később magyar–osztrák profi válogatott nevet adtak a mérkőzésnek.

Kétségtelen, hogy mindkét csapat legerősebb összeállításában szerepelt, de az is igaz, hogy az osztrákoknál csak bécsi (Austria, Wacker, Wiener AC), a magyaroknál csak budapesti (Ferencváros, Újpest, Hungária) játékosok kaptak helyet.

1927. március 19., Belgrád

BUDAPEST–BELGRÁD 3:2

Góllövő: Horváth, Volentik.

Augusztinovics (Nemzeti) – Saguly (Kispest), Dudás (Kispest) – Werner (III. ker.), Volentik (Nemzeti), Eichbaum (Budai 33) – Schmidt (Budai 33), Horváth (III. ker.), Konyor (III. ker.), Spitz (Nemzeti), Drössler (III. ker.).

1927. március 20., Belgrád

BUDAPEST–BELGRÁD 3:3

Góllövő: Horváth, Volentik, Spitz.

Augusztinovics (Nemzeti) – Saguly (Kispest), Dudás (Kispest) – Raix (Kispest), Volentik (Nemzeti), Eichbaum (Budai 33) – Werner (III. ker.), Schmidt (Budai 33), Horváth (III. ker.), Spitz (Nemzeti). Drössler (III. ker.).

A mérkőzésen három 11-est is ítélt a bíró, kettőt ellenünk. A döntetlen is elegendő volt azonban – a két mérkőzés alapján – ahhoz, hogy a budapesti csapat nyerje a kitűzött ezüst serleget.

1927. március 20., Szabadka

BUDAPEST–SZABADKA 4:0

Góllövő: Stófián 2, Tritz, Beleszin (öngól).

Szulik (Újpest) – Dettrich (Hungária), Kocsis (Hungária) – Kelecsényi (Hungária), Müller (Újpest), Rebró (Hungária) – Künsztler (Újpest), Lutz III. (Újpest), Stófián (Sabaria), Tritz (Hungária), Senkey II. (Hungária). Csere: Schaller (Újpest).

Budapest néven egy másik profi kombinált is játszott ezen a napon Jugoszláviában. Az első félidei játék után – 3:0 volt az eredmény – már biztos győztesnek látszott a budapesti gárda.

1927. április 10., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 6:0

Beneda (Újpest) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Borsányi (Újpest), Lutz II. (Újpest), Obitz (Ferencváros) – Rázsó (Ferencváros), Molnár (Hungária), Dán (Ferencváros), Schlosser (Ferencváros), Kohut (Ferencváros). Csere: Opata (Hungária).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„Hiába keresünk okot, mentséget – nem találunk. A tegnapi tizenegy méltán, igazság szerint szenvedett vereséget. Vígasz: az osztrák csapatot ebben a formájában nincs, aki megverje."

Ekkor szerepelt utoljára Schlosser Imre a magyar csapatban. Első és utolsó mérkőzése között 21 év telt el!

1927. április 10., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 3:0

Góllövő: Siklóssy, Orth, P. Szabó.

Szulik (Újpest) – Hungler II. (Ferencváros), Dudás (Kispest) – Werner (III. ker.), Volentik (Nemzeti), Péter (Újpest) – Schmidt (Budai 33), Vígh II. (Újpest), Orth (Hungária), Siklóssy (Attila), P. Szabó (Újpest). Csere: Sándor (Ferencváros), Szaffka (Újpest).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A hazai válogatott csapat biztos győzelmet aratott. Ritka érdekességet hozott a két válogatott mérkőzés: mindkét válogatottban újpesti kapus védett!

1927. április 10., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Fröhlich, Bobrik.

Zsák (33 FC) – Kraisell (Testvériség), Boór (BEAC) – Beller (33 FC), Müller (UTE), Bobrik (Postás) – Koffler (Vasas), Pataki (Ferencváros), Kalas (Postás), Fröhlich (BAK). Csere: Jancsár (MAC).

1927. április 24., Prága

CSEHSZLOVÁKIA–MAGYARORSZÁG 4:1

Góllövő: Mészáros.

Weinhardt (Sabaria) – Fogl II. (Újpest), Hungler II. (Ferencváros) – Furmann (Ferencváros), Bukovi (Ferencváros), Obitz (Ferencváros) – Opata (Hungária), Mészáros (Sabaria), Dán (Ferencváros), Pataki (Ferencváros), Kohut (Ferencváros). Csere: Jeszmás (Újpest).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„Ez a mai magyar tizenegy korántsem volt olyan gyönge, korántsem játszott oly rosszul, hogy erre az eléggé súlyos vereségre rászolgált volna. Kissé szerencsésebb körülmények között sokkal szebb, sokkal jobb gólarányú eredményt is elérhettünk volna."

1927. áprliis 24., Budapest, Üllői út

CSEHSZLOVÁKIA B–MAGYARORSZÁG B 2:1

Góllövő: Jakube.

Beneda (Újpest) – Takács I. (Ferencváros), Senkey (Hungária) – Werner (III. ker.), Sándor (Ferencváros), Rebró (Hungária) – Schmidt (Budai 33), Molnár (Hungária), Skvarek (III. ker.), Jakube (Újpest), P. Szabó (Újpest). Csere: Szulik (Újpest).

„Hiába biztatta a fiúkat a publikum a második félidőben szünni nem akaró vastapssal tíz perceken át, hiába lelkesítette őket orkánszerű „Tempó magyarok"-kal, hogy bizalmat öntsön beléjük – semmi sem sikerült. A zuhogó esőben elkeseredetten bandukolt haza a publikum, midőn éppen a meccs végén megérkezett a prágai vereség híre. Ezzel aztán végleg betelt a pohár."

Micsoda szomorú vasárnap! Egy érdekesség azért ekkor is történt: a két újpesti kapus ezúttal cseréként egymást váltotta fel...

1927. június 12., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–FRANCIAORSZÁG 13:1

Góllövő: Takács II. 6, Kohut 2, Skvarek 2, Orth 2, Devaquez (öngól).

Weinhardt (Sabaria) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Pesovnik (Sabaria), Kvasz (Hungária), Rebró (Hungária) – Schmidt (Budai 33), Takács II. (Vasas), Orth (Hungária), Skvarek (Hungária), Kohut (Ferencváros'. Csere: Opata (Hungária).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

Rekordgyőzelem! Magyar válogatott csapat hivatalos mérkőzésen sem előtte, sem utána nem ért el ilyen nagygólarányú győzelmet! Már félidőben 6:0 volt az eredmény... Az ötödik gól „villámgyors" története: „a 32. percben Orth mesés kiadásával Kohut megszökik és szokásos bombája pontosan süvít a hálóba!"

Ezúttal a mérkőzés hőse Takács II. volt. Hat szép góljával alaposan kivette a részét a ritka győzelemből. Pedig nem is játszotta végig a mérkőzést! 12:1-nél „Takács elhagyta a pályát, félős volt ugyanis, hogy lemarad az aradi vonatról (!), amely a Vasas után viszi a romániai portyára."

1927. június 26., Temesvár

BUDAPEST–TEMESVÁR 2:2

Góllövő: Orth, Skvarek.

Biri (Hungária) – Kővágó (Vasas), Dudás (Kispest) – Eichbaum (Budai 33), Kvasz (Hungária), Nádler (Hungária) – Rémay III. (Nemzeti), Takács II. (Vasas), Orth (Hungária), Skvarek (III. ker.), Opata (Hungária).

1927. június 29., Arad

BUDAPEST–ERDÉLY VÁLOGATOTT 3:1

Góllövő: Takács II. 2, Skvarek.

Biri (Hungária) – Löwy (Budai 33), Dudás (Kispest) – Nádler (Hungária), Kvasz (Hungária), Eichbaum (Budai 33) – Rémay III. (Nemzeti), Takács II. (Vasas), Orth (Hungária), Skvarek (III. ker.), Opata (Hungária). Csere: Drössler (III. ker.).

Csak a találkozó előtt dőlt el, hogy nem román–magyar profi válogatott mérkőzés lesz, mivel több román játékost katonai szolgálatra hívtak be. A budapesti csapat II. félidei játékával a vártnál biztosabban győzött.

1927. július 3., Brassó

BUDAPEST–BRASSÓ 6:1

Góllövő: Takács II. 3, Szentmiklóssy 2, Rémay III.

Dénes (Kispest) – Löwy (Budai 33), Dudás (Kispest) – Raix (Kispest), Magyar (III. ker.), Eichbaum (Budai 33) – Rémay III. (Nemzeti), Takács II. (Vasas), Rémay II. (Nemzeti), Szentmiklóssy (Vasas), Drössler (III. ker.).

A gyenge brassói válogatott ellen fölényesen, iskolajátékkal győzött a budapesti csapat. Takács II. gólerős játéka itt is nagy tetszést aratott.

1927. szeptember 25., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 5:3

Góllövő: Takács II., Kohut, Ströck, Holzbauer, Hirzer.

Weinhardt (Sabaria) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Furmann (Ferencváros), Bukovi (Ferencváros), Vámos (Sabaria) – Ströck (Újpest), Takács II. (Ferencváros), Holzbauer (Sabaria), Hirzer (Hungária), Kohut (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„A mérkőzést megnyertük és a győzelem értékesebb, mint sok-sok nehezen kivívott győzelem. Az ellenfél hatalmas tudása, szinte tökéletes iskolája, a vereség ellenére is szép és félelmetes játéka mind olyan momentum, amik csak még emelik ennek az eredménynek a fémjelzését."

Az osztrákok már 2:0-ra vezettek, de azután az öt magyar csatár öt gólt szerzett! Az elsőt Takács II. közelről, térddel (!) helyezte a hálóba, majd 8 perc múlva Kohut következett: „Hirzer Kohutnak adja a labdát. Kohut egészen a vonalig fut, innen lő nagyszerűen be a kapuba! Szép gól volt, egyenlítettünk!"

A második félidő góljaival pedig egyik legszebb győzelmünket arattuk az osztrákok felett.

1927. szeptember 25., Zágráb

JUGOSZLÁVIA–MAGYARORSZÁG 5:1

Góllövő: Víg II.

Gallina (Nemzeti) – Nagy (Sabaria), Dudás (Kispest) – Pesovnik (Sabária), Kripkó (Attila), Obitz (Ferencváros) – Rémay III. (Nemzeti), Mészáros (Sabaria), Stófián (Sabaria), Fröhlich (Ferencváros), P. Szabó (Újpest). Csere: Víg II. (Újpest).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

A nap másik hivatalos válogatott mérkőzésén váratlan kudarc érte a zágrábi magyar csapatot. Bár a gólarányt még a jugoszlávok is túlzottnak tartották, de a vereség teljesen reális volt.

Igaz, az osztrákok feletti győzelem örömmámorában ezzel a fiaskóval nem is sokat foglalkoztak.

1927. szeptember 25., Bécs

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 2:2

Góllövő: Volentik, Künsztler.

Dénes (Kispest) – Takács I. (Ferencváros), Senkey I. (III. ker.) – Remmer (Vasas), Volentik (Nemzeti), Eichbaum (Budai 33) – Künsztler (III. ker.), Jakube (Újpest), Szedlacsek (Ferencváros), Spitz (Újpest), Jeny (Hungária).

„A magyar csapatban Dénes kivételes teljesítményt nyújtott a kapuban. Briliáns védései a mezőny legjobb emberévé avatták őt."

Nem akármilyen lövéseket kellett hárítania a kapusnak, hiszen Sindelar, Rappan is ebben az osztrák csapatban szerepelt! Takács Géza, a „Mari néni" így nyilatkozott a mérkőzés után:

– Nagy sikerünk ez az eredmény, mert Budapestről úgy engedtek útnak bennünket, mint valami áldozati bárányokat. Dénes mesésen védett!

1927. szeptember 25., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:2. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Bobrik, Soponyai, Reinhardt, Ellbogen.

Schönfelder (Postás) –Mészáros (Törekvés), Soponyai (BSE) – Ellbogen (Törekvés), Régner (Törekvés), Bobrik (Postás) – Michalovszky (Törekvés), Reinhardt (BEAC), Pataki (Ferencváros), Szücs II. (BSE), Kálix (MTK).

Pataki azért játszhatott az amatőr válogatottban is, mert a profi Ferencváros tagjaként is amatőr maradt. Ő volt a csapatkapitánya, játékmestere ezeknek a mérkőzéseknek – igaz, már nem sokáig. A kitűnő középcsatár – vagy ahogy akkor mondták: centercsatár – 20 évi játék után visszavonult...

1927. október 9., Budapest, Hungária út

CSEHSZLOVÁKIA–MAGYARORSZÁG 2:1. Profi válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Kohut.

Amsel (Ferencváros) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Borsányi (Újpest), Bukovi (Ferencváros), Vámos (Sabaria) – Ströck (Újpest), Konrád II. (Hungária), Orth (Hungária), Hirzer (Hungária), Kohut (Ferencváros).

Teljes értékű válogatott mérkőzés is lehetne, de mivel profi szövetségek rendezték, így „csak" profi válogatottként tartjuk nyilván. Örökítsük meg Kohut gólját is: „Kohut szélsebesen startol Ströck kapura irányított labdájára és a közönség üdvrivalgása közben két méterről irtózatos erővel a jobb sarokba vágja. 2:1! Ezt nem védhette a kitűnő Planicka sem."

1927. október 9., Prága

MAGYARORSZÁG B–CSEHSZLOVÁKIA B 2:1

Góllövő: Szedlacsek, P. Szabó.

Biri (Hungária) – Takács I. Ferencváros), Senkey (III. ker.) – Rebró (Hungária), Kléber (Hungária), Obitz (Ferencváros) – Rázsó (Ferencváros), Takács II. (Ferencváros), Szedlacsik (Ferencváros), Skvarek (Hungária), P. Szabó (Újpest).

Amilyen kínos volt a budapesti 2:1-es vereség, olyan örömet okozott a váratlan prágai 2:1-es magyar győzelem. A csehszlovákok, bár egy 11-est mellérúgtak, mégsem panaszkodhattak, mivel a budapesti csatársor is szép számmal hagyta ki helyzeteit.

1928. március 25., Róma

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 4:3

Góllövő: Kohut, Hirzer, Takács II.

Amsel (Ferencváros) – Sternberg (Újpest), Senkey I. (III. ker.) – Borsányi (Újpest), Bukovi (Ferencváros), Pruha (Attila) – Ströck (Újpest), Takács II. (Ferencváros), Konrád II. (Hungária), Hirzer (Hungária), Kohut (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„A küzdelem, amelyet a két tizenegy egymással vívott, minden tekintetben grandiózus volt. Nem is két futballcsapat, hanem szinte két nemzet lelke viaskodott..."

Kohut szerezte meg közelről az első gólt, majd a 45. percben Hirzer révén már 2:0-ra vezettünk! A II. félidőben, elsősorban Bukovi sérülése miatt, visszaesett a magyar csapat és a 77. percben Takács II. bombagólja már csak az egyenlítést jelentette. Nem sikerült a döntetlent sem elérni: 6 perccel a befejezés előtt egy kapufára lőtt labda Amsel hálójába pattant... A közönség ezúttal nem csak saját csapatát köszöntötte a mérkőzés után, hanem a vesztes magyar gárdát is hosszan ünnepelte!

1928. március 25., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 2:1

Góllövő: Stófián 2.

Beneda (Újpest) – Takács I. (Ferencváros), Hungler II. (Ferencváros) – Furmann (Ferencváros), Lutz II. (Újpest), Obitz (Ferencváros) – Rázsó (Ferencváros), Skvarek (Hungária), Stófián (Sabaria), Bihámy (Nemzeti), P. Szabó (Újpest).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

Ezen a napon is „kettős szereposztásban" játszott a válogatott. A római csapat volt a jobbik, a budapesti viszont győzött. Csak az első félidőben volt jó a játék, a gólok is ekkor estek.

1928. április 22., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 2:0

Góllövő: Hirzer, Kohut.

Weinhardt (Sabaria) – Sternberg (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Pesovnik (Sabaria), Bukovi (Ferencváros), Obitz (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Takács II. (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Hirzer (Hungária), Kohut (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„A mai mérkőzés képe alapján a cseh tizenegy akár katasztrófális vereséget is szenvedhetett volna. Azok a pompásan megjátszott helyzetek, amelyek az első negyedórában mind sikertelenül végződtek, néhány percen belül súlyos gólaránnyal fejezhették volna ki a magyar futball nagy győzelmét. Tizenegy oroszlán küzdött a csehek ellen a címeres trikóban."

Kohut a II. félidő 32. percében állította be a végeredményt: „Ströck labdája végigsüvít a hatosan, a csehek még nincsenek ott, de Kohut már ott van és elgondolni nem lehetne szebben, csak beleteszi a lábát, s a megdermedt Planicka mellett menthetetlenül süvít be a hálóba a gól. A második! Most már biztos a győzelem!" Ezen a győztes meccsen először volt válogatott Turay, a „Császár"...

1928. április 22., Prága

CSEHSZLOVÁKIA B–MAGYARORSZÁG B 4:3

Góllövő: Kautzky 2, Jakube.

Fehér (Hungária) – Takács I. (Ferencváros), Hungler II. (Ferencváros) – Furmann (Ferencváros), Kléber (Hungária), Schneider (Hungária) – Rémay III. (Nemzeti), Jakube (Újpest), Kautzky (Nemzeti), Szedlacsek (Ferencváros), P. Szabó (Újpest).

A magyar csapat az utolsó percben ezzel a góllal veszítette el a mérkőzést: „Cipera kapufát lő, majd az újra hozzákerülő labdával – amelyet közben kézzel is érint – beesik a kapuba. A bíró megadja a gólt és azonnal vége is a mérkőzésnek!"

1928. április 22., Budapest, Üllői út

BUDAPEST–POZSONY 2:2. Amatőr csapatok mérkőzése.

Góllövő: Reinhardt 2.

Schönfelder (Postás) – Mészáros (Törekvés), Soponyai (BSE) – Ellbogen (Törekvés), Szűcs II. (BSE), Bobrik (Postás) – Steiner (MTK), Reinhardt (BEAC), Kalas (Postás), Sebes (MTK), Kálix (MTK).

1928. április 22., Szabadka

BUDAPEST–SZABADKA 3:0

Góllövő: Bihámy, Konyor, Wilhelm II.

Beneda (Újpest) – Kővágó (Vasas), Senkey I. (III. ker.) – Remmer (Vasas), Volentik (Nemzeti), Wilhelm II. (Újpest) – Jeckl (Pesterzsébet), Auer-Avar (Újpest), Konyor (III. ker.), Bihámy (Nemzeti), Himmer (Vasas). Csere: Kalmár (Pesterzsébet), Ujváry (Hungária).

Kovács Mátyás, a budapesti csapat szövetségi vezetője:

– Csapatunk jól játszott, olyannyira, hogy csak Siflis kapus tudta megakadályozni a szabadkaiak nagyobb vereségét. Ő volt a mezőny legjobb embere.

Néhány hónap múlva a Ferencváros leszerződtette a szabadkai kapust!

1928. május 6., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 5:5

Góllövő: Kohut 3, Hirzer, Ströck.

Amsel (Ferencváros) – Sternberg (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Pesovnik (Sabaria), Bukovi (Ferencváros), Obitz (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Takács II. (Ferencváros), Konrád II. (Hungária), Hirzer (Hungária), Kohut (Ferencváros). Csere: Szedlacsik (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

Az osztrákok 5:2-ről úgy egyenlítettek, hogy az utolsó gól két másodperccel a befejezés előtt, 11-esből született meg!

A három Kohut-gól közül az első már a kezdést követő percben megszületett! A kapus kiejtette a labdát és Kohut közelről bevágta. A második gól is hasonló körülmények között esett, míg a harmadik teljesen egyéni akció volt. „Kohut fut, mindenkit elhagy, majd nyugodtan kanyarodik befelé és amikor már teljesen tisztán áll, egy kicsit megállítja a labdát, majd süvítve, bal lábával a hálóba küldi."

Mindhárom Kohut-gól az I. félidőben volt! Amint az eredményből következik, legalább egy később is elkelt volna...

1928. május 6., Budapest, Hungária út

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:2. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Dobos 2.

Schönfelder (Postás) – Mészáros (Törekvés), Soponyai (BSE) – Ellbogen (Törekvés), Szűcs II. (BSE), Bobrik (Postás) – Kiss (BSE), Reinhardt (BEAC), Kalas (Postás), Dobos (Postás), Kálix (MTK). Csere: Szollár (Vasas).

1928. május 17., Budapest, Hungária út

MAGYAR PROFI VÁLOGATOTT–BLACKBURN ROVERS 3:2

Góllövő: Turay 2, Kohut.

Baumgartner (Bástya) – Sternberg (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Rebró (Hungária), Kalmár (Pesterzsébet), Schneider (Hungária) – Ströck (Újpest), Skvarek (Hungária), Turay (Ferencváros), Hirzer (Hungária), Kohut (Ferencváros).

Az angol kupagyőztes budapesti vendégjátéka nagy közönséget vonzott. A nézők nem is csalódtak, remek mérkőzést láthattak. Az I. félidő elején Turay lőtt egy bombagólt és a II. félidőt is így kezdte! „Turay remekül szökteti Ströcköt, akinek ideális centerét Hirzer kapja és Huttont kicselezve Turay elé tolja a labdát, mely a magyar centernek az ötös sarkáról védhetetlenül a bal sarokba irányított lövése nyomán már az 1. perc 20. másodpercben Crawford hálójában akad meg."

1928. május 17., Budapest, Hungária út

BUDAPEST–ISZTAMBUL 4:1

Góllövő: Konyor 2, Bihámy, Jakube.

Ujváry (Hungária) – Takács I. (Ferencváros), Hungler II. (Ferencváros) – Furmann (Ferencváros), Kléber (Hungária), Remmer (Vasas) – Rázsó (Ferencváros), Jakube (Újpest), Konyor (III. ker.), Bihányi (Nemzeti), P. Szabó (Újpest).

„A városközi mérkőzésen nem láttunk igazi futballt. Csak helyenként, itt-ott, rendesen Budapest támadásainál csattant össze a közönség tenyere, s nyilvánította tetszését. De ez, sajnos, elég ritkán történt, mert a két csapat küzdelme nem volt olyan, hogy magával ragadhatta volna a közönséget."

1928. szeptember 23., Prága

CSEHSZLOVÁKIA–MAGYARORSZÁG 6:1. Profi válogatottak mérkőzése

Góllövő: Kalmár.

Ujvári (Hungária) – Takács I. (Ferencváros), Hungler II. (Ferencváros) – Kléber (Hungária), Volentik (Nemzeti), Berkessy (Ferencváros) – Senkey II. (III. ker.), Odry (Nemzeti), Kalmár (Hungária), Szedlacsik (Ferencváros), P. Szabó (Újpest). Csere: Kronenberger-Korányi (Bástya).

„A prágai csapat a mérkőzés háromnegyed részében abszolút ura volt a pályának. A cseh győzelem így vitán felül megérdemelt győzelem volt. S a magyar csapat a látottak alapján még nagyobb vereségre is rászolgált volna...

1928. szeptember 23., Budapest, Hungária út

BUDAPEST–BERLIN 8:0

Góllövő: Takács II. 7, Bihámy.

Acht (Újpest)– Mándi (Hungária), Dudás (Kispest) – Wéber (Hungária), Bukovi (Ferencváros), Schneider (Hungária) – Ströck (Újpest), Takács II. (Ferencváros), Kautzky (Nemzeti), Bihámy (Nemzeti), Kohut (Ferencváros). Csere: Senkey I. (III. ker.).

Takács II. „mesterhetese" volt a mérkőzés legérdekesebb eseménye. Lőtt, fejelt, pöccintett, rúgott mindenfajta gólt. Még 11-est is, amit nagyon ritkán végzett el! „A nagyszerű Takács II. mindenhol ott van. Megy is a játék úgy, ahogy akarja. A 40. percben Brunke már egészen tehetetlen s a kiugró Takács

II. előtt kézzel állítja meg a labdát. 11-es! Ennek is Takács II. áll neki. Lövi s a berlini kapus a labda előtt akaratlanul felemeli a lábát, úgy, hogy a gól szépen begurul. 7:0!"

Takács II. még az utolsó percben is a kapuba talált...

1928. október 7., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 5:1

Góllövő: Hirzer.

Ujváry (Hungária) – Fogl II. (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Wéber (Hungária), Bukovi (Ferencváros), Kalmár (Hungária) – Ströck (Újpest), Takács II. (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Hirzer (Hungária), Kohut (Ferencváros). Csere: Biri (Kispest).

Szövetségi kapitány: Kiss Gyula.

„Nyugodtan és bizakodva kísértük a csapatot az öltözőbe a 2:1-es első félidő után, az osztrákok pedig ekkor a legnagyobb örömmel kiegyeztek volna a becsületes döntetlenben. Hiszen a magyar csapat volt az, amely a futball igazi lényegét vitte ebben a félidőben a pályára. A magyar csapat tudása nagyobb, tökéletesebb volt, mint az ellenfélé." A balszerencsés mérkőzésen sorra sérültek meg a játékosok, s bizony, az osztrákok kihasználták a nagy lehetőséget, lőtték a gólokat. Vereség ide, vereség oda, Bukovi élete egyik legjobb teljesítményét ekkor nyújtotta. Mint írták: „az ideális centerhalf játékot mutatta be tökéletes kiadásban. Bámulatosan uralkodott a posztján és a legzseniálisabban oldott meg minden helyzetet".

1928. október 7., Budapest, Üllői út

BÉCS–BUDAPEST 8:2

Góllövő: Konyor, Spitz.

Gallina (Nemzeti) – Takács I. (Ferencváros), Senkey I. (III. ker.) – Kléber (Hungária), Kaltenecker (Budai 33), Schneider (Hungária) – Haar (Hungária), Odry (Nemzeti), Konyor (III. ker.), Spitz (Újpest), Titkos-Ticska (Budai 33). Csere: Neuhaus (III. ker.).

A formák alapján rendkívül gyenge összeállításban pályára lépő magyaroknak már a kezdéskor kevés esélyük volt a nagyszerű bécsiekkel szemben. Egy félidőt még kihúzott valahogy a budapesti csapat, de a II. félidőben hat gólt kapott!

1928. október 7., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:1. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Soponyai.

Milotay (Nyíregyházi TVE) – Soponyai (BSE), Mittelmann (III. ker.) – Ellbogen (Törekvés), Régner (Törekvés), Bobrik (Postás) – Savanyó (HAC), Kovács (Szombathelyi AK), Sebes (MTK), Dobos (Postás), Bogdán II. (Békéscsabai AK).

1928. november 1., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 3:1

Góllövő: Turay, Hirzer, Ströck.

Dénes (Kispest) – Nagy J. (Sabaria), Fogl III. (Újpest) – Furmann (Ferencváros), Bukovi (Ferencváros), Berkessy (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Takács II. (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Hirzer (Hungária), Kohut (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Földessy János dr.

36. perc: „Hirzer áll a sarokrúgásnak. A labdát valamivel a hatoson kívülre irányítja. Turay alakja hosszan kiszökken a kapu előtti csoportból. Egy csattanás, s a védhetetlen fejes Svájc kapujának bal sarkába pattan, 1:0! Turay fejesét zúgó taps ünnepli."

1929. február 24., Párizs

FRANCIAORSZÁG–MAGYARORSZÁG 3:0

Beneda (Bástya) – Fogl II. (Újpest), Dudás (Újpest) – Borsányi (Újpest), Bukovi (Ferencváros), Berkessy (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Takács II. (Ferencváros), Kalmár (Hungária), Hirzer (Hungária), Titkos (Budai 33).

Szövetségi kapitány: Földessy János dr.

Mind a három gól az első félidőben esett, a harmadik egy túl szigorúan megítélt tizenegyesből. A magyar csapat mindent megpróbált, de még a szépítés sem sikerült. A mérkőzés után Jules Rimet belátogatott a magyarok öltözőjébe:

– A szerencse és a nő változó – mondta mosolyogva a játékosoknak –, és Önök még fiatalok, készülhetnek a revánsra. Egyébként nagyon szimpatikusan, fairen játszottak, de a szerencse most velünk volt.

1929. április 14., Bern

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 5:4

Góllövő: Takács II. 2, Toldi, Hires, Widmer (öngól).

Dénes (Kispest) – Fogl II. (Újpest), Emődi (Bástya) – Borsányi (Újpest), Kléber (Hungária), Korányi (Bástya) – Ströck (Újpest), Takács II. (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Híres-Hirzer (Hungária.)

Szövetségi kapitány: Földessy János dr.

Az újonc Toldi Géza góllal mutatkozott be a válogatottban: „A II. félidő 16. percében váratlanul születik meg a mérkőzés legszebb gólja. Híres rövid egyéni játék után lövéshez jut, de labdája a kapuban álló Ramseyerről visszapattan egészen a tizenhatosig, ahol éppen érkezik Toldi, hogy azonmód kapásból, bal lábbal szép lövéssel ragassza a labdát a háló ellenkező sarkának tövébe, 3:2!"

Takács II. „szokása szerint" az egyik gólt közelről helyezte a hálóba, míg a másiknál védhetetlen, szép lövéssel vette be a svájci kaput.

1929. május 5., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:2

Góllövő: Takács II. 2.

Weinhardt (Sabaria) – Mándi (Hungária), Prém (Sabaria) – Kléber (Hungária), Kalmár (Hungária), Korányi (Bástya) – Markos (Bocskai), Takács II. (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Híres (Hungária), Titkos (Budai 33).

Szövetségi kapitány: Földessy János dr.

Még a húszas évek végén is szócsövön keresztül tájékoztatták a nézőket a más pályákon elért eredményekről. Ezt az akciót – igaz, propaganda jelleggel – a Nemzeti Sport szervezte. Minden híradás így kezdődött: „A Nemzeti Sport jelenti!" Például 1929 májusában a Ferencváros, Újpest vegyes–WAC, WSC vegyes mérkőzésen – játék közben! – Bucsinszky Viktor hangcsövön keresztül így szólt a közönséghez: „A Nemzeti Sport jelenti Bécsből, az osztrák magyarról: Takács II. a 16. percben megszerezte a vezetést. A magyar válogatott 1:0-ra vezet!"

Vezethetett volna akár többel is, de a végén örülni kellett az egyenlítő gólnak is: „Híres labdáját Titkos pompásan centerezte és a befutó Takács azt kapásból, még szebben a kapuba lőtte."

Mindez egy perccel a befejezés előtt történt...

1929. május 5., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:4. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Bokor, Kalas, Major, Keleti.

Milotay (Nyíregyházi TVE) – Czakó (Szolnoki MÁV), Reisinger (Dorogi AC) – Szikszay (PVSK), Szücs II. (BSE), Bujáki (Szolnoki MÁV) – Major (MVSC), Keleti (TSC), Kalas (Postás), Bokor (Postás), Raffay II. (Győri DAC).

1929. május 30., Budapest, Hungária út

MAGYAR PROFI KOMBINÁLT–NEWCASTLE UNITED 4:1

Góllövő: Takács II. 3, Markos.

Németh (Hungária) – Mándi (Hungária), Korányi (Bástya) – Borsányi (Újpest), Kalmár (Hungária), Víg (Újpest) – Markos (Bocskai), Takács II. (Ferencváros), Teleki (Bocskai), Szemes (Bocskai), Híres (Hungária).

Teleki labdájával Takács II. villámgyorsan kiugrik és gólt lő – így kezdődött a mérkőzés, a 46. mp.-ben már 1:0-ra vezettünk! A 6. percben a kapufáról levágódott labdát ismét Takács II. lőtte a hálóba! Néhány perc múlva Markos „a hatos vonalnál önzetlenül bead, s a vele párhuzamosan futó Takács II. megcsinálja a hat tricket!" A „hat trick" kifejezést szó szerint nem lehet magyarra fordítani. A HAT szó kalapot jelent, a TRICK pedig cselt, furfangot. Az angolok a kifejezést arra a játékosra vonatkoztatják, aki egymás után három gólt rúg. A „hat trick" kifejezésnek magyarra való fordítására pályázatot hirdettek. A pályadíjat a MESTERHÁRMAS kifejezés beküldője nyerte meg, de sikeres megoldás volt a „hármasbravúr" kifejezés is.

1929. június 2., Poznan

LENGYELORSZÁG–MAGYARORSZÁG 5:1. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Rajnai.

Szollár (Vasas) – Czakó (Szolnoki MÁV), Soponyai (BSE) – Seres (BTC), Lévay (TTC), Bodrogi (Postás) – Major (MVSC), Rajnai (BEAC), Keleti (TSC), Dobos (Postás), Kunos (BSE).

1929. július 11., Budapest, Üllői út

MAGYAR PROFI KOMBINÁLT–KAIRÓI VÁLOGATOTT 3:1

Góllövő: Kalmár 2, Magyar.

Dénes (Kispest) – Werner (III. ker.), Dudás (Kispest) – Rebró (Hungária), Magyar (III. ker.), Vig (Újpest) – Jeckl (Hungária), Avar (Újpest), Kalmár (Hungária), Harmat (Vasas), P. Szabó (Újpest).

1929. augusztus 22., Budapest, BSZKRT-pálya

MAGYARORSZÁG–BULGÁRIA 3:2. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Sahin II., Szaniszló, Déri.

Háda (BRSC) – Orbán (BTC), Soponyai (BSE) – Keszei (Törekvés), Fehér (Dorogi AC), Bokor (Postás) – Michalovszky (Törekvés), Sahin II. (Kiskunfélegyházi TK), Szaniszló (Bohn SC), Dobos (Postás), Déri (Törekvés). Csere: Szűcs II. (BSE), Jelen II.

1929. szeptember 8., Prága

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 1:1

Góllövő: Kalmár.

Aknai (Újpest) – Mándi (Hungária), Fogl III. (Újpest) – Borsányi (Újpest), Kalmár (Hungária), Korányi (Bástya) – Markos (Bocskai), Takács II. (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Hirzer (Hungária).

Szövetségi kapitány: Földessy János dr.

Túlfűtött, botrányos légkörben lejátszott mérkőzés. Íme az egyik „csatajelenet": „A közönség bevonul a pályára, verekedés középpontjába kerülnek a magyar fiúk. Egy rendőr Turayt is megüti... A magyar vezetőség lehívja a pályáról a csapatot. Hat perc múlva helyreáll a rend, de Turayról kiderül, hogy a bíró kiállította! (Egyébként két fogát a dulakodás közben kiütötték!) A csonka magyar csapat most félelmetes küzdőerőről tesz csodálatos bizonyságot." Kalmár 30 méterről lőtt bombagóljával egyenlített a hősiesen küzdő magyar csapat.

1929. szeptember 15., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:2. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Dobos, Szaniszló.

Háda (BRSC) – Orbán (BTC), Soponyai (BSE) – Keszei (Törekvés), Fehér (Dorogi AC), Sárosi (FTC) – Michalovszky (Törekvés), Regős II. (Törekvés), Szaniszló (Bohn SC), Dobos (Postás), Fáy (Dunakeszi Magyarság).

1929. október 6., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1

Góllövő: Takács II., Avar.

Aknai (Újpest) – Fogl III. (Újpest), Mándi (Hungária) – Borsányi (Újpest), Kalmár (Hungária), Obitz (Ferencváros) – Markos (Bocskai), Takács II. (Ferencváros), Avar (Újpest), Híres (Hungária), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Földessy János dr.

A mérkőzés nem hozott nagy játékot, de a magyar csapat első gólja élményszámba ment: „A 11. percben Fogl felszabadító rúgása remekül ível középre, Avar fejvetéssel vágja maga mögé a kiszökő Takácsnak, aki üres és csak lövésre kell igazítania a lábát, hogy a kapuba találjon."

1929. október 13., Pozsony

CSEHSZLOVÁKIA–MAGYARORSZÁG 2:1. Amatőr csapatok mérkőzése.

Góllövő: Regős II.

Háda (BRSC) – Orbán (BTC), Soponyai (BSE) – Sárosi (FTC), Fehér (Dorogi AC), Bokor (Postás) – Michalovszky (Törekvés), Regős II. (Törekvés), Szaniszló (Bohn SC), Dobos (Postás), Borszéki (BSZKRT).

A Csehszlovákia–Magyarország amatőr mérkőzésen történt: „A 70. percben Bulla buktatja az egyik magyar játékost, mire a tribün élénk tüntetést rendez. Bulla erre dühös lesz, s a nézők közé vágja a labdát, amely az egyik hölgy arcába pattan. A játékos rögtön megbánja meggondolatlan tettét, s csapot-papot otthagyva, felsiet a tribünre, bocsánatot kérni. A bíró megállítja a játékot, vár négy percet addig, amíg a játékos visszatér, s csak akkor folyik tovább a játék..."

1929. november 1., Budapest, Üllői út

MAGYAR PROFI VÁLOGATOTT–DÉL-NÉMETORSZÁG 7:1

Góllövő: Takács II. 4, Táncos, Híres, Bukovi.

Fehér (III. ker.) – Mándi (Hungária), Hungler II. (Ferencváros) – Kléber (Hungária), Bukovi (Ferencváros), Obitz (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Takács II. (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Híres (Hungária), Titkos (Hungária).

A magyar csapat különösen a II. félidőben brillírozott. Íme a leglátványosabb gól: „Fut a jobbszárny, mint a végzet. Egymást hajszolja Takács és Táncos, végre lapos centerezés, pontosan az összekötőhöz jön, de nagy volt az iram, a csatár már túl van a labdán, így hát Takács visszahajlik érte, előrefordul és mintegy 8 méterről vadul a bal sarokba vágja. Ellenfél nem ért a labdához a nagyszerű produkció közben!"

1930. április 13., Bázel

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 2:2

Góllövő: Toldi 2.

Aknai (Újpest) – Fogl III. (Újpest), Dudás (Újpest) – Borsányi (Újpest), Kléber (Hungária), Obitz (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Takács II. (Ferencváros), Stófián (Újpest), Toldi (Ferencváros), P. Szabó (Újpest). Csere: Korányi (Bástya).

Szövetségi kapitány: Pataki Mihály.

„A 37. percben végre megszületik az egyenlítő gól. P. Szabó lefut, futtából centerez, Stófián fejjel visszaadja a labdát Toldinak, aki halálos biztonsággal lövi a sarokba. 1:1! A II. félidő 18. percében megszületik a vezető gól: Takács II. testcsellel kidriblizi emberét, bead, Stófián átlépi a labdát, Toldi ott van, s doplerrel 5 lépésről a hálóba helyez. 2:1!"

Nem sokáig maradt ez az eredmény, mert a játékvezető egy rálőtt labdát kezezésnek nyilvánított és a svájciak a tizenegyesből kiegyenlítettek.

1930. május 1., Prága

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 1:1

Góllövő: Hirzer.

Aknai (Újpest) – Korányi (Bástya), Fogl III. (Újpest) – Sáros (Budai 11), Turay (Ferencváros), Víg II. (Újpest) – Titkos (Hungária), Takács II.

(Ferencváros), Kautzky (Pécs-Baranya), Híres (Hungária), Kohut (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Pataki Mihály.

Ezúttal is egy jogtalan tizenegyesből egyenlített az ellenfél! „Soltys, Turay lába felé esve, hasravágja magát, mintha Turay buktatta volna. A bíró felemeli a karját és előbb nem tudni, hogy mit ítél, mert a levegőben tartja és látszólag gondolkodik, majd a 11-es pontra mutat..." Víg egy lövésnél fejbe találta a bírót, a labda Turay elé pattant, de ő roszszul lőtt kapura, odalett a nagy helyzet. Fogta is a fejét Turay – na meg a fájdalomtól a játékvezető is.

1930. május 11., Budapest, Üllői út

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 5:0

Aknai (Újpest) – Korányi (Bástya), Fogl III. (Újpest) – Borsányi (Újpest), Turay (Ferencváros), Víg II. (Újpest) – Markos (Bocskai), Takács II. (Ferencváros), Opata (Attila), Híres (Hungária), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Pataki Mihály.

„A magyar csapat teljes egészében csődöt mondott. Egész védekezési taktikánk megbukott. A csapat egyetlen jó formát mutató embere. Titkos a II. félidő 17. percében térdsérülése miatt kivált a játékból. A tíz főre olvadt csapat egyszerre összeomlott és nyolc perc alatt négy gólt kapott!"

1930. május 11., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 3:1. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Gergely, Bokor, Szűcs II.

Sárkány (Tokodi) – Orbán (BTC), Soponyai (BSE) – Havas (FTC), Sárosi (FTC), Bokor (Postás) – Nemes-Michalovszky (Törekvés), Gergely (BSZKRT), Rajnai I. (BEAC), Szűcs II. (BSE), Tunyogi (UTE).

„Már csaknem minden játékos magára húzta a válogatott inget, amikor valaki észreveszi, hogy nemcsak a magyar csapat akar fehér dresszben játszani, hanem a lengyelek is. Nosza, a mieink gyorsan előszedik a régi meggypiros ingeket. De azokon meg nincs címer! Nagy címervarrás következik. Egy hamarjában előkerített, 80 éves, öreg nénike varrja a már mellen feszülő ingekre a magyar címereket."

Ami a játékot illeti, nem volt probléma. A magyar csapat elsősorban a kitűnően játszó Sárosi vezetésével biztos győzelmet aratott.

1930. június 1., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1

Góllövő: Kohut, Turay.

Fehér (III. ker.) – Mándi (Hungária), Fogl III. (Újpest) – Lyka (Ferencváros), Bukovi (Ferencváros), Berkessy (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Vincze (Bocskai), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Kohut (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

A II. félidő 12. percében dőlt el a mérkőzés: „A szabadrúgást Berkessy gyorsan Turayhoz gurítja, aki balra fordul, három lépést fut, aztán bal lábbal 15 méterről pompás csavart lövést ereszt meg a bal sarokba. Hiden veti magát, de a háló sarkába tartó labda útját nem változtatja meg 2:0! A pálya magyar gólra szomjas emberkaréja újjongva szívja magába a diadalérzést."

1930. június 1., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Rajnai I. 2.

Sárkány (Tokod) – Orbán (BTC), Gergely II. (Törekvés) – Havas (FTC), Sárosi (FTC), Bokor (Postás) – Nemes (Törekvés), Gergely I. (BSZKRT), Rajnai I. (BEAC), Beretvás (III. ker.), Belkó (Győri ETO).

„A nagy fölényben játszó és csaknem állandóan támadó magyar csapat egy teljes óráig vesztésre állt! Kis szerencsével, jobb csatárjátékkal nagy diadalt arathattunk volna."

Így nem volt diadal, sőt igen nyomott volt a hangulat, mivel egy összecsapásnál hét perccel a befejezés előtt Bokornak eltört a lába . . .

1930. június 8., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–HOLLANDIA 6:2

Góllövő: Avar 3, Turay 2, Toldi.

Aknai (Újpest) – Mándi (Hungária), Fogl III. (Újpest) – Lyka (Ferencváros), Bukovi (Ferencváros), Berkessy (Ferencváros) – Drössler (III. ker.), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros), Toldy (Ferencváros), Kohut (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

A budapesti FIFA-kongresszus napjaiban tartották ezt a mérkőzést. Hirschmann, a FIFA főtitkára így jellemezte a látottakat: – Szinte unalmas volt már a mérkőzés, mert a magyarok döntő fölénye mellett teljesen egyoldalúvá vált. Igazi futballt „a szó legszorosabb értelmében művészi futballt játszottak a magyarok és egy kis szerencsével akár 10–12 gólt is lőhettek volna."

1930. június 22., München

DÉL-NÉMETORSZÁG–MAGYAR PROFI VÁLOGATOTT 3:1

Góllövő: Avar.

Aknai (Újpest) – Dudás (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Hossó (Nemzeti), Volentik (Újpest), Berkessy (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Drössler (III. ker.).

„Hiába tudjuk azt, hogy a mai csapat nem képviseli a magyar futballt, hiába tudjuk, hogy ennél az együttesnél sokkal jobbat is ki tudunk állítani, mert mindez nem változtatja meg sem az eredményt, sem azt, hogy a délnémetek csapata fölényesen győzte le a vele szemben álló együttesünket."

1930. augusztus 5., Szófia

MAGYARORSZÁG–BULGÁRIA 2:0. Amatőr csapatok mérkőzése.

Góllövő: Kozma, Cseh II.

Auguszt (Szolnoki MÁV) – Gergely (Törekvés), Mágori (Bohn SC) – Szalay (UTE), Sárosi (FTC), Bodrogi (Postás) – Szőke (MTK), Cseh II. (BSE), Csesznеky (Ferencvárosi Vasutas), Déri (Törekvés), Kozma (BSE).

A felhőszakadás miatt vasárnapról elmaradt mérkőzést kedden játszották. Az első félidőben még változatos volt a küzdelem, de a magyarok már ekkor 2:0-ra vezettek. A II. félidőben – elsősorban a kitűnően játszó fedezetsor jóvoltából – iskolajátékot mutatott be a magyar amatőr gárda. A bolgár közönségnek annyira tetszett a mieink játéka, hogy a találkozó után játékosainkat vállra kapták és úgy vitték őket az öltözőbe.

1930. szeptember 21., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:2

Góllövő: Turay 2, Titkos.

Amsel (Ferencváros) – Mándi (Hungária), Ligeti (Újpest) – Lyka (Ferencváros), Kléber (Hungária), Berkessy (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária)

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

A győztes gól története: „Ströck beadására két osztrák bekk és Turay egyszerre ugrik fel, de a bőr Turay fejét éri s onnan a jobb felső sarokba száll. Hiden ugrik, de nem éri el, s a labda mögötte esik le. Még nem biztos: bent van-e? De Hidennek fordulnia kell,s most már látszik, hogy hátra kell nyúlnia! A bíró élesen fúj: gól!"

1930. szeptember 28., Drezda

NÉMETORSZÁG–MAGYARORSZÁG 5:3

Góllövő: Takács II. 3.

Amsel (Ferencváros) – Mándi (Hungária), Korányi (Ferencváros) – Lyka (Ferencváros), Kléber (Hungária), Berkessy (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Takács II. (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Barátky (Hungária), Titkos (Hungária). Csere: Aknai (Újpest).

Szövetségi kapitány: Minder Frigyes.

A magyar válogatott egyik „rejtélyes" mérkőzése: a félidőben csapatunk Takács II. mesterhármasával 3:0-ra vezetett!

„Két egészen ellentétes félidőt láttunk. A második félidő teljes csődje egészen érthetetlen. Megmagyarázhatatlan, hiszen ha a csapat egyik része mondja fel a szolgálatot, arra lehet magyarázatot találni, de amikor az egész csapat, mind a 11 ember elveszti félórán belül tudását, úgy, hogy semmit sem tud produkálni, ez olyan rejtély, amelyet semmiféle szakértelem sem tud megmagyarázni."

Mindenesetre nem lehetett valami kitűnő erőben ez a csapat...

1930. szeptember 28., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 4:1. Amatőr csapatok mérkőzése.

Góllövő: Pusztai, Szűcs II., Regős II., Déri.

Sárkány (Tokod) – Gergely (Törekvés), Mágori (Bohn SC) – Szalay (UTE), Sárosi (FTC), Bodrogi (Postás) – Pusztai (Törekvés), Regős II. (Törekvés), Szűcs II. (BSE), Déri (Törekvés), Baráth (Törekvés).

„A II. félidőben magára talált a csapat és olyan viharzó lendülettel küzdötte végig ezt a 45 percet, hogy szinte lélegzethez sem engedte jutni a csehszlovák tizenegyet és fölényes,megérdemelt győzelmével kiverekedte magának a Közép-Európai Amatőr Kupa második helyét."

1930. október 26., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 1:1

Góllövő: Titkos.

Fehér (III. ker.) – Korányi (Ferencváros), Török (Nemzeti) – Lyka (Ferencváros), Kléber (Hungária), Berkessy (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Barátky (Hungária), Sáros (Budai 11), Híres (Hungária), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

A csehszlovákiát szállító autóbusz elakadt útközben, de más baj nem érte ezen az esős délutánon a vendégeket. Még a magyarok tizenegyesét is megúszták: Barátky büntetőjét Planicka kivédte.

„Mintha győztek volna, olyan boldogok a végén a csehszlovákok. Most látszik csak meg igazán rajtuk, hogy félidőben mennyire elkészültek már a legsúlyosabb vereségre is!"

1931. március 22., Prága

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 3:3

Góllövő: Avar 3.

Amsel (Ferencváros) – Mándi (Hungária), Török (Nemzeti) – Borsányi (Újpest), Kléber (Hungária), Korányi (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros), Spitz (Újpest), P. Szabó (Újpest).

Szövetségi kapitány Máriássy Lajos dr.

„Nem sikerült megtörni a varázst! Nem sikerült megszerezni a győzelmet Prágában! De már nagyon közel jártunk hozzá: 2:0-ra vezettünk, sőt a II. félidőben is mi szereztük meg a vezetést. Szóval ezúttal már mi játszottuk az első hegedűt Prágában. Reméljük, hogy ezután már nem fog sokáig váratni magára az a bizonyos sorozatölő győzelem sem!"

A magyar csapat ekkor még egyetlen alkalommal sem győzött Prágában, sőt az utolsó budapesti győzelem óta is eltelt már 3 év! Ezért volt nagy jelentőségű ez a Prágában elszalasztott nyerési lehetőség.

1931. április 12., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 6:2

Góllövő: Avar 3, P. Szabó, Kalmár, Táncos.

Huber (Újpest) – Dudás (Újpest), Mándi (Hungária) – Lyka (Ferencváros), Kléber (Hungária), Lázár (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Avar (Újpest), Kalmár (Hungária), Suitz (Újpest), P. Szabó (Újpest).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

Ezúttal Lázár Gyula mutatkozott be nagy sikerrel a válogatottban! Táncos már nem volt újonc, ritkán is lőtt gólt, de akkor nagyot! „Avar fordulásból indítja Táncost (ki tudná tartani?), fut, csúszik befelé a jobbszélső, tíz méterről laposan (a föld alatt megy a labda?) lő: irány az ellenkező sarok! A nép elfelejti, hogy még meccs van, kis tömeg befut és fölemeli a góllövő Táncost a levegőbe!"

A mérkőzés végén ismét „vállra emelték": „Beront a tömeg, agyonölelgeti a győzteseket. A jobbszárnyat felkapják a levegőbe, így utazik az öltözőbe Táncos és Avar, a mérkőzés két hőse."

1931. április 12., Belgrád

BUDAPEST–ZÁGRÁB 5:0

Góllövő: Turay 3, Szedlacsik, Takács II.

Fehér (III. ker.) – Takács I. (Ferencváros), Biró (III. ker.) – Steiner (III. ker.), Sárosi (Ferencváros), Magyar (III. ker.) – Fenyvesi (III. ker.), Takács II. (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Szedlacsek (Ferencváros) Kohut (Ferencváros).

A négy város nemzetközi tornáján Budapestet a Ferencváros és a III. kerület FC vegyes csapata képviselte. A játékosok nagyszerű futballbemutatót tartottak és sorra lőtték a gólokat. Turay mesterhármasával már félidőben 3:0 volt az eredmény.

1931. április 13., Belgrád

BUDAPEST–BELGRÁD 3:3

Góllövő: Turay, Fenyvesi, Zilahy.

Amsel (Ferencváros) – Takács I. (Ferencváros), Biró (III. ker.) – Steiner (III. ker.), Lutz II. (III. ker.), Magyar (III. ker.) – Fenyvesi (III. ker.), Takács II. (Ferencváros), Turay (Ferencváros). Szedlacsik (Ferencváros), Kohut (Ferencváros). Csere: Zilahy (III. ker.)

„A döntetlen eredmény is elég volt ahhoz, hogy Budapest csapata a körmérkőzés győztese legyen. Ennek díja serleg lenne, de erről a serlegről egyelőre még senkisem hallott... A belgrádi közönség egyébként lovagias és sportszerű volt. Nem fukarkodott az elismeréssel, sőt Takács I-et valósággal becézte a közönség. De általában a ferencvárosi játékosokat itt nagy népszerűség övezi, aminek az egész mérkőzés alatt tapasztaltuk a jeleit. Jólsikerült két mérkőzés volt."

1931. április 19., Graz

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 6:2. Amatőr csapatok mérkőzése.

Góllövő: Fáy II., Cseh II.

Bástyai (BSE) – Orbán (BTC), Ghymessy (BEAC) – Ladányi (Bohn SC). Őri (BSZKRT), Rajnai (BEAC) – Savanyó (Herminamezei AC), Berecz (BSZKRT), Cseh II. (BSE), Déri (Törekvés), Fáy II. (D. Magyarság).

1931. május 3., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 0:0

Gallina (Nemzeti) – Dudás (Újpest), Mándi (Hungária) – Lyka (Ferencváros), Kléber (Hungária), Korányi (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Barátky (Hungária), Turay (Ferencváros), Kalmár (Hungária), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„A magyar csapatról nem lehet megemlékezni másként, minthogy Gallina nevével kezdjük ezt a megemlékezést. A Nemzeti kapusa volt ennek a mérkőzésnek legkellemesebb meglepetése. Játékával a mérkőzés hőse lett és méltó volt a két bekkhez, akikkel a magyar védelmet alkotta." Bár a védelem végig nagy munkában volt, de a csatársor villámgyors megugrásai is sűrű veszélyt jelentettek. Tizenegyes-gyanús eseteknél maradt néma a bírói síp...

1931. május 10., Pozsony

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 5:2. Amatőr csapatok mérkőzése.

Góllövő: Keszei II. 2, Regős II. 2, Déri.

Sárkány (Tokod) – Orbán (BTC), Soponyai (BSE) – Rajnai (BEAC), Teleki (BSE), Bodrogi (Postás) – Nemes (Törekvés), Regős II. (Törekvés), Keszei II. (Törekvés), Déri (Törekvés), Baráth (Törekvés).

1931. május 14., Budapest, Üllői út

OLASZORSZÁG B–MAGYARORSZÁG B 1:0

Ujváry (Hungária) – Dudás (Újpest), Fogl III. (Újpest) – Borsányi (Újpest), Kalmár (Hungária), Lázár (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Takács II. (Ferencváros), Teleki (Bocskai), Híres (Hungária), Titkos (Hungária).

A fiatal olasz csapat alaposan meglepte a jó nevekből álló magyar gárdát. Az olaszok támadó kedvére jellemző, hogy még három kapufát is rúgtak...

1931. május 21., Belgrád

JUGOSZLÁVIA–MAGYARORSZÁG 3:2

Góllövő: Avar 2.

Gallina (Nemzeti) – Mándi (Hungária), Török (Nemzeti) – Borsányi (Újpest), Lutz (III. ker.), Korányi (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Avar (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Kohut (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

Sárosi György, a magyar labdarúgás egyik legnagyobb egyénisége ekkor játszott először a nagyválogatottban. A balsikerű mérkőzésen ő sem produkált sokat, de nehéz dolga is volt, hiszen újoncnak ez a forró légkörű meccs nem is kedvezett. Tény, hogy a játékvezető működése (két gólban „benne volt") alaposan befolyásolta a mérkőzés végeredményét, de a túljátszott magyar csapat, bizony, elég gyengécskén szerepelt.

1931. június 4., Pardubice

CSEHSZLOVÁKIA–MAGYARORSZÁG 3:0. Amatőr csapatok mérkőzése

Sárkány (Tokod) – Orbán (BTC), Soponyai (BSE) – Ellbogen (BSE), Bodrogi (Postás), Kolozsvári (UTE) – Farkas (Győri ETO), Regős II. (Törekvés), Keszei II. (Törekvés), Déri (Törekvés), Borszéki (Törekvés).

1931. június 7., Bitterfeld

MAGYAR PROFI KOMBINÁLT–KÖZÉP-NÉMETORSZÁG 5:1

Góllövő: Belkó, 2, Jakube, Vadas, Kovács I.

Gallina (Nemzeti) – Werner (III. ker.), Biró (III. ker.) – Steiner (III. ker.), Vámos (Sabaria), Belcsik (Nemzeti) – Kovács I. (Nemzeti), Kovács II. (Sabaria), Jakube (Somogy), Vadas (Nemzeti), Belkó (Sabaria).

A bitterfeldi stadionavatóra a legjobb magyar tizenegyet hívták, így hűvösen fogadták az ismeretlen erőkből álló csapatot. A mutatott játék után felolvadt a hűvösség, sőt a mérkőzés végén már teljes szívvel ünnepelték a lelkesen és jól játszó magyar fiúkat.

1931. június 9., Lipcse

MAGYAR PROFI KOMBINÁLT–KÖZÉP-NÉMETORSZÁG 3:0

Góllövő: Jakube 2, Gentsch (öngól).

Gallina (Nemzeti) – Werner (III. ker.), Biró (III. ker.) – Steiner (III. ker.), Kompóti-Kléber (Hungária), Belcsik (Nemzeti) – Kovács I. (Nemzeti), Kovács II. (Sabaria), Jakube (Somogy), Odry (Nemzeti), Belkó (Sabaria). Csere: Weinhardt (Sabaria).

A mérkőzés egyik vitatott eseténél érdekes dolog derült ki: Németországban ekkor még a vezetőbírón és partjelzőn kívül gólbíró is működött. (A századelőn egyébként nálunk is!) „A csúszós labda kiesik Gallina kezéből és továbbmegy a kapu felé, de a kapus még jókor veti magát rá és a vonal előtt kaparintja meg. A közönség gólt reklamál, de a gólbíró – itt az is van! – int, hogy nem esett gól."

1931. június 10., Chemnitz

MAGYAR PROFI KOMBINÁLT–KÖZÉP-NÉMETORSZÁG 3:3

Góllövő: Jakube 2, Kovács II.

Weinhardt (Sabaria) – Török (Nemzeti), Biró (III. ker.) – Steiner (III. ker.), Odry (Nemzeti), Szaniszló (Sabaria) – Iglódy (Sabaria), Kovács II. (Sabaria), Jakube (Somogy), Vadas (Nemzeti), Belkó (Sabaria). Csere: Werner (III. ker.).

1931. augusztus 23., Budapest, Hungária út

BUDAPEST–MADRID 2:0

Góllövő: Kalmár 2.

Aknai (Újpest) – Dudás (Újpest), Mándi (Hungária) – Borsányi (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Avar (Újpest), Kalmár (Hungária), Turay (Ferencváros), Híres (Hungária). Csere: Kővágó (Újpest).

„Meg kell dicsérni a magyar csapat minden tagját. Ezek a professzionista játékosok megmutatták, hogy szívügyük a futball. Játékuk tele volt kedvvel, ambícióval és egy pillanatig sem látszott meg, hogy a fizetéseket az egész vonalon leszállította a szövetség.

Újra bebizonyosodott, hogy a mi fiaink magáért a sportért futballoznak, még ha az megélhetést is jelent számukra."

Az újságok elragadtatva írtak a nagy élményről és megállapították, hogy a „budapesti csapat valóságos propagandajátékot mutatott be. Sárosi nagyszerű játékával a mérkőzés hőse volt. Az első gól Kalmár ragyogó fejeséből esett, míg a második gólnál Zamora Zsák hat év előtti tragédiáját elevenítette fel, olyan potyagólt kapott."

A biztos győzelem, a szép játék után minden futballbarát érdeklődéssel várta az őszi évad válogatott mérkőzéseit. Már ezen a mérkőzésen is felhangzott az új buzdítás, majd a következő találkozókon egyre erőteljesebben harsogta a szurkolótábor: „Hajrá, magyarok!"

1931. szeptember 20., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 3:0

Góllövő: Turay, Avar, Kalmár

Aknai (Újpest) – Dudás (Újpest), Mándi (Hungária) – Borsányi (Ujpest), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Markos (Bocskai), Avar (Újpest), Kalmár (Hungária), Turay (Ferencváros), Hirzer (Hungária). Szöv. kap.: Máriássy Lajos dr.

Már a mérkőzés előtt baleset érte a csehszlovákokat. Amikor a szállodából elindultak, kocsijuk a Múzeum körútnál összeütközött egy taxival... A 10. percben is „ütközet" volt: Planicka leütötte Kalmár fejéről a beívelt labdát, de az balszerencséjére Turay elé került, és a csatár begurította az üresen maradt kapuba – 1:0!

„Van csók a pályán, van öröm a nézőtéren, van hangulat lent is, fent is." A jó hangulatról játékosaink később is gondoskodtak. Különösen Sárosi György volt elemében.

„Sárosi sikere teljes volt. Nem azért, mert az ellenfél egykori büszkeségével, Kadával szemben felülmaradt, hanem azért, mert olyan centerhalf játékot játszott, amely őt beérkezett, nagy játékosnak mutatta. Sárosi lassú, kimért, kissé lomha mozgása nem mutatja, hogy az új magyar centerhalf egészen fiatal még. De az a sima, egyszerű, minden póztól felesleges mozdulattól mentes játék sem árulja el, amit tőle láttunk, hogy még csak alig fél éve játssza a nagy mérkőzéseket. Mintha évek rutinjával, hosszú esztendők tapasztalataival látná el posztja nehéz feladatát."

Sárosi ezen a mérkőzésen még csak másodszor volt válogatott, és először hazai pályán. Kétszeresen hazai pálya volt, hiszen a találkozót az Üllői úton játszották...

1931. október 4., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:2

Góllövő: P.Szabó, Spitz

Aknai (Újpest) – Mándi (Hungária), Dudás (Újpest) – Borsányi (Ujpest) Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Drössler (III. ker.), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros,, Spitz (Újpest), P. Szabó (Újpest).

Szöv. kap.: Máriássy Lajos dr.

Botrányos mérkőzés! A német játékvezető ítéleteivel végig a „Wundermannschaft"-nak kedvezett, és betetőzésül az utolsó percekben egy nyilvánvaló vitathatatlan 11-est nem adott meg a magyar csapat javára. A mérkőzés lefújása előtt már a „ pálya körül végsőkig feszített idegekkel áll a nézősereg. A lefújás után, pillanatok alatt ezrek és ezrek futnak össze a salakos pályán. Sokan a csatakos, lihegő magyar játékosokat simogatják, ölelgetik. Egy másik, öklét rázó, kiáltozó csoport a bíró után veti magát. A bíró elé a pályára beszalad egy rendőrtiszt és néhány rendőr, aki bástyát von köréje, majd egyszerre kardot rántanak mind és a bíró a kardok védelme alatt vonul ki a jáétktérről."

1931. október 4., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 4:0. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Déri 2, Engelhardt, Szaniszló.

Sárkány (33 FC) – Pálinkás (Elektromos), Gergely (Törekvés) – Havas (FTC), Szűcs II. (BSE), Király (BSZKRT) – Nemes (Törekvés), Regős II. (Törekvés), Szaniszló (Sabaria), Engelhardt (Bohn SC), Déri (Törekvés).

1931. november 8.

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 3:1

Góllövő: Avar 2, Spitz

Ujvári (Hungária) – Dudás (Újpest), Korányi (Ferencváros) – Lyka (Ferencváros), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Fenyvesi (III. ker.), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros), Spitz (Újpest), Hirzer (Hungária).

Szöv. kap.: Máriássy Lajos dr.

„A közönség éppen olyan lelkes hangulatban fogadta a csapatot, mint bármikor máskor, amikor az nagy ellenfél ellen állott ki a pályára. Csak úgy harsogott az éljen, ropogott a Huj, huj, hajrá és zengett, dörgött: – Hajrá magyarok! Hajrá magyarok!

Az első percek játéka visszhangja volt a nézőtér lelkesedésének, hangulatának. A harmadik percben megszületett gól azonban elrabolta a csapat kedvét, igyekezetét, küzdőképességét. Hiába próbálkozott, újra, meg újra lelket verni a csapatba a közönség, hiába „hajrázott", a magyar csapat mosolyogva játszott ,s nem akart tovább küzdeni."

A svédek, hogy a nagyobb arányú vereséget elkerülték, jutalomból még egy napot Budapesten maradhattak...

1931. december 13., Athén

MAGYAR PROFI VÁLOGATOTT–GÖRÖGORSZÁG 4:2

Góllövő: Kovács II. 3, Jakube

Vermes (Sabaria) – Flóra (Nemzeti), Biró (III. ker.) – Kárpáti II. (Budai 11), Vámos (Sabaria), Szaniszló (Sabaria) – Fenyvesi (III. ker.), Kovács II. (Sabaria), Jakube (Somogy). Brunecker (Vasas), Belkó (Sabaria). Csere: Lutz II. (III. ker.)

1931. december 13., Torino

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 3:2

Góllövő: Avar 2

Ujvári (Hungária) – Dudás (Újpest), Kocsis (Hungária) – Borsányi (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Titkos (Hungária), Takács II. (Ferencváros), Kalmár (Hungária), Avar (Újpest), Hirzer (Hungária)

Szöv. kap.: Máriássy Lajos dr.

Az olaszok győztes gólja a 92. percben született meg! „Cesarini körülbelül húsz méterről bombalövést küld kapura. Lehet, hogy csak beadás akart lenni. egyre megy, mert a kapufa éléről a vetődő Ujvárira és onnan a sarokba pattan. Olaszország győzött! A közönség betódul a pályára, vállára kapja Cesarinit, ujjong, örül . . . A bíró nem is kezdeti újra a játékot!"

Az olaszok ellen még nem egy ilyen balszerencsés mérkőzés várt a magyar tizenegyre . . .

1931. december 27., Amszterdam

MAGYARORSZÁG U.–HOLLANDIA U. 3:3

Góllövő: Brunecker, Teleki, Markos

Biri (III. ker.) – Werner (III. ker.), Bíró (III. ker.) – Vámos (Sabaria), Móré (Bocskai), Magyar (III. ker.) – Markos (Bocskai), Kovács II. (Sabaria), Teleki (Bocskai), Brunecker (Vasas), Belkó (Sabaria). Csere: Remmer (Bocskai)

1931. december 30., Hága

MAGYARORSZÁG U.–HOLLANDIA U. 3:2

Góllövő: Belkó, Markos, Kovács II.

Háda (Ferencváros) – Werner (III. ker.), Biró (III. ker.) – Remmer (Bocskai), Móré (Bocskai), Magyar (III. ker.) – Markos (Bocskai), Kovács II. (Sabaria), Teleki (Bocskai), Titkos (Hungária), Belkó (Sabaria).

1932. február 8., Alexandria

BUDAPEST–ALEXANDRIA 4:0

Góllövő: Avar 2, Toldi 2

Aknai (Újpest) – Mándi (Hungária), Dudás (Újpest) – Barátky (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros)), Toldi (Ferencváros), Híres (Hungária).

A három nagy proficsapat alkotta válogatott portyája első mérkőzésén nehezen lendült játékba. Csak a II. félidő hozta meg a várva várt magyar gólokat. Különösen Toldi második gólját tapsolták meg:

– A 75. percben Toldi magas labdát ejt maga elé és még a levegőből vágja be a jobb felső sarokba. Nagyon szép gól volt!

1932. február 9., Kairó.

BUDAPEST–KAIRÓ 3:0

Góllövő: Turay, Híres, Táncos.

Ujvári (Hungária) – Kővágó (Újpest), Dudás (Újpest) – Kalmár (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Híres (Hungária).

A The Egyptian Mail nevű helyi újság kritikájában kiemelte:

– Mint valami tökéletes gép, olyan volt a magyar csapat. A játékosok passza rendkívül pontosan szállott mindig, s nem feledkeztek meg arról sem, hogy merre van a kapu. Keményen és pontosan tudnak lőni, ha arra kerül a sor. A kapufa legalább olyan értékes szolgálatot tett, mint egy egyiptomi játékos, mert Hamid négy ízben már tehetetlen volt, s csak az a kötelessége maradt, hogy nézze azokat a labdákat, amelyeket a felső és az oldalkapufák mentettek.

1932. február 12., Kairó

BUDAPEST–KAIRÓ 4:0

Góllövő: Turay 2, Kalmár, Avar.

Aknai (Újpest) – Mándi (Hungária), Dudás (Újpest) – Barátky (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros), – Táncos (Ferencváros), Avar (Újpest), Kalmár (Hungária), Turay (Ferencváros), Híres (Hungária). Csere: Toldi (Ferencváros), Ujvári (Hungária).

A visszavágón is biztos magyar győzelem született, és a harmadik találkozón is érintetlen maradt a magyar kapu. Különösen a ferencvárosi játékosokkal tűzdelt fedezetsor remekelt, nagy közönségsikerük volt.

1932. február 15., Alexandria

BUDAPEST–ALEXANDRIA 4:0

Góllövő: Avar 2, Toldi 2.

Ujvári (Hungária) – Kővágó (Újpest), Dudás (Újpest) – Borsányi (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Híres (Hungária). Csere: Aknai (Újpest).

Avar már az első félidőben két gólt ért el, majd Toldi góljai következtek. A másodikat így szerezte:

„Magyar támadás száguld a pályán. Avar rettentő erejű kapufát lő, s a visszapattanó labdára Toldi rohan rá. Hamid hiába igyekszik menteni a helyzetet, a csatár őt is a kapuba sodorja. Hamid a kapufába vágja a fejét, leviszik a pályáról, majd a mentők jönnek érte..."

1932. február 19., Kairó.

MAGYARORSZÁG–EGYIPTOM 0:0

Ujvári (Hungária) – Mándi (Hungária), Dudás (Újpest) – Borsányi (Újpest), Kalmár (Hungária), Lázár (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Híres (Hungárai)

Szöv. kap.: Máriássy Lajos dr.

A Sárosi betegsége miatt tartalékosan kiálló válogatott enerváltan, rosszul játszott. Az egyiptomiak lelkesen védekeztek és gólhelyzetük is akadt. Igaz, a találkozó utolsó perceiben Toldi is eldönthette volna a mérkőzést, de óriási lövése a kapufán csattant...

1932. március 19., Graz

BUDAPEST–GRAZ 3:2

Góllövő: Köves 2, Lyka.

Aknai (Újpest) – Mándi (Hungária), Korányi (Ferencváros) – Lyka (Ferencváros), Kompóti (Hungária), Szalay (Újpest) – Táncos (Ferencváros), Kormos (Kispest), Köves (Újpest), Szedlacsek (Ferencváros), Híres (Hungária). Csere: Nagy (Hungária).

1:1-es félidő után az előretörő Lyka távoli lövéssel szerezte a magyar csapat vezető gólját. „Budapest csapata lelkesedésével vívta ki a győzelmet. Ezt a lelkesedést nemcsak az ellenfél jó játéka, de a bíró ítéletei is segítették kiváltani."

Eredetlieg Budapest csapatát körmérkőzésre hívták Graz, Stájerország és Zágráb válogatottjaival együtt. A zágrábiak lemondása után másnap Stájerország volt a következő ellenfél.

1932. március 20., Graz.

BUDAPEST–STÁJERORSZÁG 0:0

Aknai (Újpest) – Mándi (Hungária), Korányi (Ferencváros) – Lyka (Ferencváros), Kompóti (Hungária), Szalay (Újpest) – Táncos (Ferencváros), Kormos (Kispest), Köves (Újpest); Szedlacsik (Ferencváros), Híres (Hungária). Csere: Nagy (Hungária).

Mindkét csapat kihagyott egy-egy 11-est! A magyarok közelebb álltak a győzelemhez, hiszen a befejezés előtti percekben szinte csodával határos módon menekült meg az osztrák kapu a góltól: Kormos fejese után a labda az üres kapu felé szállt, de a nagy sárban megállt a gólvonalon...

1932. március 20., Prága

MAYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 3:1

Góllövő Turay, Závodi, Toldi.

Szabó (Hungária) – Dudás (Újpest), Kocsis (Hungária) – Borsányi (Újpest), Kalmár (Hungária), Lázár (Ferencváros) – Závodi-Zavadszky (MÁVAG), Cseh II. (Hungária), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szöv. kap.: Máriássy Lajos dr.

A magyar válogatott először győzött Prágában! Igaz ezúttal is ők lőtték az első gólt, de azután 8 perc alatt három magyar gól született! Íme a két gól története:

– Turay pompás labdát ad ki Titkosnak. Madelon rajta lóg a szélső nyakán, de a viaskodásból Titkos kerül ki győztesen, s elfut. A 16-oson túl befelé húz és egészen a 6-osig jut el. Innét már lőhetne, de inkább önzetlenül középre tol ahol a 11-es pont táján álló Toldi ugyan hibázza a labdát, de Turay annál jobban eltalálja, s ballal laposan a jobb sarokba küldi. Védhetetlen!

– A 71. percben Titkos szökik meg szépen, pompásan fut, aztán Turayhoz adja hátra a labdát. A center megvágja, de a lövés emberbe megy, s most ott pattog a 16-oson belül, mígnem Toldihoz kerül, aki a balösszekötő helyéről nagy erővel, laposan, pontosan a jobb kapufa mellett a hálóba teszi a labdát. 3:1!"

A mérkőzés után pezsgős vacsorán köszöntötték azt a magyar csapatot, amely „harminc év óta az első válogatott győzelemmel tért haza Prágából!"

1932. április 17., Isztambul.

MAGYARORSZÁG U.–TÖRÖKORSZÁG A 2:1

Góllövő: Bihámy, Kármán.

Dénes (Kispest) – Rozgonyi (Kispest), Bíró (III. ker.) – Beretvás (III. ker.), Lutz (III. ker.), Magyar (III. ker.) – Fenyvesi (III. ker.), Kármán (Somogy), Gergely (Nemzeti), Bihámy (Nemzeti), Tunyogi (FTC).

1932. április 21., Isztambul.

MAGYARORSZÁG U.–TÖRÖKORSZÁG A 4:1

Góllövő: Fenyvesi 3, Bihámy.

Dénes (Kispest) – Rozgonyi (Kispest), Bíró (III. ker.) – Beretvás (III. ker.), Lutz (III. ker.), Magyar (III. ker.) – Fenyvesi (III. ker.), Kármán (Somogy), Gergely (Nemzeti), Bihámy (Nemzeti), Tunyogi (FTC). Csere: Dormos (Kispest).

1932. április 24., Bécs.

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 8:2

Góllövő: Cseh II. 2.

Szabó (Hungária) – Takács I. (Ferencváros), Mándi (Hungária) – Lyka (Ferencváros), Kalmár (Hungária), Lázár (Ferencváros) – Závodi (MÁVAG), Cseh (Hungária), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Kohut (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

Az esélyes osztrák csapat váratlanul nagy gólaránnyal győzött. Igaz, ebben Lyka és Toldi túl szigorú kiállítása is szerepet játszott.

„A mérkőzésnek tragikus epizódja játszódott le az öltözőben. Takács beszélgetés közben egyszercsak elvágódott, lezuhant az egyik padra, majd pedig a földre. A hatalmas test mozdulatlanul fekszik az öltöző padlóján, mialatt futkosunk körülötte, s próbáljuk magához téríteni. Vízzel locsolják az arcát, a szívére hideg borogatást tesznek. Pár perc múlva tér csak magához, ekkor átvezetik a fürdőszobába, s ott jön lassan rendbe. Az öreg harcost szívgörcs érte: a nagy testi megerőltetés mellé – hallatlanul sokat dolgozott a pályán – járult a lelki nagy megrázkódtatás, a tragikus vereség depressziója."

Takács I. Géza, a népszerű „Mari néni" többször már nem volt válogatott...

1932. április 24., Szófia.

MAGYARORSZÁG U.–BULGÁRIA A 1:1

Góllövő: Bihámy.

Dénes (Kispest) – Rozgonyi (Kispest), Bíró (III. ker.) – Beretvás (III. ker.), Lutz (III. ker.), Magyar (III. ker.) – Fenyvesi (III. ker.), Kármán (Somogy), Bihámy (Nemzeti), Dormos (Kispest), Tunyogi (FTC). Csere: Gergely (Nemzeti).

1932. május 8., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 1:1

Góllövő: Toldi.

Háda (Ferencváros) – Kalmár (Hungária), Dudás (Újpest) – Borsányi (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Titkos (Hungária), Cseh (Hungária), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Híres (Hungária).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„Megelégedéssel tölt el bennünket az az érzés, hogy a csapat játéka újra bebizonyította: a magyar futball még nem a legteljesebb fegyverzetében is méltán kér helyet Európa legjobbjai között. Vasárnap délután tizenegy magyar fiú, mellén a címerrel a lelkét, szívét, minden tudását vitte bele a nagy, szinte biztos győzelem tudatával felvonuló olaszok elleni küzdelembe."

‚A gólt Toldi tizenegyesből lőtte az I. félidő utolsó másodperceiben. Toldi még egy gólt rúghatott volna: a II. félidő 30. percében 11-est hibázott!

1932. június 19., Bern.

SVÁJC–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Weiler – öngól.

Háda (Ferencváros) – Kalmár (Hungária), Dudás (Újpest) – Borsányi (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Ströck (Újpest), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

Stanley Rous, a későbbi FIFA-főtitkár, majd elnök volt a mérkőzés játékvezetője. A látottakról így nyilatkozott:

– Szünetig a magyarok 2–3 góllal jobbak voltak, de a csatárok hibája, hogy be akarják vinni a labdát egészen a kapuba. A lövéseiket balszerencse kísérte. Szünet után pedig nem lehetett ráismerni a csapatra.

1932. szeptember 18., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 2:1

Góllövő: Toldi, Titkos.

Hóri (Budai 11) – Dudás (Újpest), Korányi (Ferencváros) – Kárpáti II. (Budai 11), – Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Nemes (Törekvés), Cseh (Hungária), Polgár (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

Nem okozott valami nagy sikert a magyar csapat új szerelése: fehér, címeres mez és fekete nadrág! Toldi egyenlítő gólját annál többen tapsolták:

„Cseh pár lépést tesz a labdával, keresztben előre passzol, Toldi nekibúsultan rámegy, s pontosan a 11-es helyéről jobb lábbal a bal sarokba vágja be a labdát – 1:1! A tribünön zúg a Huj, huj, hajrá! – az arcokba visszatér az élet."

1932. szeptember 18., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 8:1. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Pusztai 2, Szaniszló 2, Déri 2, Solti 2.

Kucsmik (Békéscsabai Előre) – Gergely (Törekvés), Mágori (Bohn SC) – Kliment (Bohn SC), Szűcs II. (BSE), Király (BSZKRT) – Pusztai (Törekvés), Solti IV. (KEAC), Szaniszló (Bohn SC), Engelhardt (Bohn SC), Déri (Törekvés).

1932. október 2., Budapest, Üllői út.

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:2

Góllövő: Kalmár, Déri.

Aknai (Újpest – Dudás (Újpest), Korányi (Ferencváros) – Borsányi (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Korányi II. (Szeged), Cseh (Hungária), Turay (Ferencváros), Kalmár (Hungária), Déri (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

„Harmincéves az osztrák–magyar meccs' A kocsik egymás nyomában futnak, rohannak ki, egyre kifelé – az Üllői útra. A kapuk számlálókerekein át bemorzsolódnak az ezrek. Összesen 28 000 ember!" A magyar győzelemre éhes közönség csalódottan hagyta el a pályát. A népszerű osztrák játékos, Sesta sem örvendezhetett sokáig.

„A pályáról lejövet a játékoskijáróban Sesta alatt beszakadt a levezető csatorna nyílását elfedő deszkalap és a nagy fizikumú hátvéd majdnem a bokáját törte. Nagy fájdalmai vannak, amikor ketten ölbe veszik és indulnak vissza a szállóba."

Mérkőzés után megsérülni – több, mint bosszantó!

1932. október 2., Bécs.

AUSZTRIA B–MAGYARORSZÁG B 6:0

Háda (Ferencváros) – Kővágó (Újpest), Bíró (III. ker.) – Víg (Újpest), Szalay (Újpest), Szaniszló (Hungária) – Ottávi (Hungária), Takács II. (Ferencváros), Jakube (Újpest), Titkos (Hungária), Szabó III. (Hungária). Csere: Wéber (Hungária).

1932. október 9., Pozsony.

BUDAPEST–POZSONY 5:2

Góllövő: Jávor 3, Avar, Kalmár.

Ujvári (Hungária) – Kővágó (Újpest), Korányi (Ferencváros) – Borsányi (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Táncos (Ferencváros), Avar (Újpest), Jávor-Jakube (Újpest), Titkos (Hungária), Serényi (Kispest). Csere: Kalmár (Hungária).

„Minden tényező együtt volt a nagy gólarányú győzelemhez: kitűnő fedezetsor, félig-meddig gyenge ellenfél, ideális futballidő. kellemes közönség. Olyan keret, ami megérdemelte, hogy jó játékkal töltsék meg. Ez csak részben sikerült. Az I. félidőben valóban volt miben gyönyörködnie a közönségnek. Csak éppen a csatársorból hiányzott a góllövő igyekezet. Hiába volt a halfsor minden erőlködése, minden támadás kevés volt, minden gólhelyzet elégtelen volt. Szépség azért így is volt bőven a csapat játékában."

1932. október 30., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 2:1

Góllövő: Déri, Turay.

Háda (Ferencváros) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker. FC) – Borsányi (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Korányi II. (Szeged), Avar (Újpest), Turay (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Déri (Törekvés).

Szövetségi kapitány: Máriássy Lajos dr.

Az alacsony színvonalú mérkőzésen a győztes gólt az egész héten át lázas Turay lőtte 16 m-ről. Két játékos érdekes nyilatkozata:

– Toldi: Nagy hiba, hogy a közönség, amikor nem úgy megy nekünk, mint szeretnénk, ahelyett, hogy bíztatna, szidalmaz. Rettenetes, miket kiabálnak be!

– Déri: Nagyon kevés labdát kaptam, s jóformán azt sem érzem, hogy meccset játszottam.

1932. október 30., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 8:3 Amatőr válogatottak mérkőzése

Góllövő: Szaniszló 4, Solti 3, Engelhardt.

Kucsmik (Békéscsabai Előre) – Gergely (Törekvés), Léhner (BSZKRT) – Kliment (Bohn SC), Szücs II. (BSE), Király (BSZKRT) – Pusztai (Törekvés), Solti (KEAC), Szaniszló (Bohn SC),Engelhardt (Bohn SC), Kemény (FTC).

1932. november 27., Milánó.

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 4:2

Góllövő: Bihámy, Markos.

Szabó (Hungária) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker. FC) – Barátky (Hungária), Lutz II. (III. ker. FC), Szaniszló II. (Hungária) – Markos (Bocskai), Cseh (Hungária), Jávor (Újpest), Bihámy (Nemzeti), Déri (Törekvés). Csere: Kárpáti II. (Budai 11)

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

A mérkőzés előtt eljátszották a himnuszokat, ami akkor még nem volt megszokott ünnepélyes aktus. Ünneplésre később nem volt okunk, hiszen az olaszok biztosan győzték le az alaposan felfrissített válogatottat.

1933. január 15., Drezda.

MAGYAR PROFI VÁL.–KÖZÉP-NÉMETORSZÁG 3:0

Góllövő: Titkos 2, Markos.

Szabó (Hungária) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker.) – Barátky (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Magyar (III. ker.) – Markos (Bocskai), Cseh (Hungária), Teleki (Bocskai), Déri (Törekvés), Titkos (Hungária). Csere: Turay (Ferencváros).

1933. január 22., Párizs.

MAGYAR PROFI VÁL.–PÁRIZS 4:0

Góllövő: Titkos, Déri, Markos, Cseh.

Háda (Ferencváros) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker.) – Barátky (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Magyar (III. ker.) – Markos (Bocskai) Cseh (Hungária), Teleki (Bocskai, Turay (Ferencváros), Titkos (Hungária). Csere: Déri (Törekvés).

1933. január 29., Lisszabon.

PORTUGÁLIA–MAGYAR PROFI VÁL. 1:0

Szabó (Hungária) – Szemere (Kispest), Bíró (III. ker.) – Barátky (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Magyar (III. ker.) – Markos (Bocskai) Cseh (Hungária), Teleki (Bocskai, Turay (Ferencváros), Titkos (Hungária). Csere: Déri (Törekvés).

1933. március 5., Amszterdam.

MAGYARORSZÁG–HOLLANDIA 2:1

Góllövő: Bihámy, Teleki.

Szabó (Hungária) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker.) – Barátky (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Fernecváros) – Markos (Bocskai), Cseh (Hungária), Teleki (Bocskai), Bihámy (Nemzeti), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

A magyar csapat tiszteletére katonazenekar játszotta a Himnuszt, a közönség pedig végtelen tisztelettel és szeretettel fogadta játékosainkat. A holland játékosok azonban nem tisztelték az esélyesebb magyar csapatot és 1:0-ás vezetésük után csak nehezen sikerült a 2:1-es győzelmet kiharcolni.

1933. március 19., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 2:0

Góllövő: Turay, Cseh.

Szabó (Hungária) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker.) – Barátky (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Markos (Bocskai), Cseh (Hungária), Teleki (Bocskai), Turay (Ferencváros), Serényi (Kispest).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

„Nemigen fordul elő. hogy a hatalmas nézősereg ekkora csendben figyeljen végig válogatott mérkőzést. A tegnapi játék elején is felhangzott a buzdítás hangja, de az első perctől kezdve a csapat vette át a szót. A játék beszélt, amit a magyar tizenegy a pályán mutatott, s ezt a játékot csak nézni lehetett, ebben csak örömet, gyönyörűséget lehetett találni. Ezt nem kísérhette a hangulatok változásának rivalgása, mert mindent lekötött a szépség, gyönyörűség, ami elfojtotta bennünk más érzelmeink felszabadulását. Az első gól is egy olyan akcióból született, hogy szebbet kívánni sem lehet. A félpálya táján folyik a harc, a csehszlovákoké a labda, de a hátrahúzódott Turay elveszi tőlük, Sárosinak tálalja, innen Csehhez kerül, Cseh és Teleki közt egyszer ide-oda pofozódik a labda, hogy Csehtől balra guruljon, s Turay most már ott van: ballal, ahogy jön, laposan ragasztja a jobb alsó sarokba."

A mérkőzés krónikájához tartozik, hogy Barátky a 90. percben kapufára lőtt egy tizenegyest...

1933. március 19., Prága.

CSEHSZLOVÁKIA U.–MAGYARORSZÁG U. 2:1

Góllövő: Toldi.

Háda – (Ferencváros) – Kővágó (Újpest), Szemere (Kispest) – Lyka (Ferencváros), Móré (Bocskai), Szalay (Újpest) – Fenyvesi (III. ker.), Vincze (Bocskai), Jávor (Újpest), Toldi (Ferencváros), Tunyogi (Ferencváros).

1933. április 9., Belgrád.

MAGYAR PROFI VÁL.–JUGOSZLÁVIA 3:1

Góllövő: Turay, Kármán, Eöry.

Ujvári (Hungária) – Sternberg (Újpest), Biró (III. ker.) – Víg (Újpest), Lutz (III. ker.), Magyar (III. ker.) – Fenyvesi (III. ker.), Kármán (III. ker.), Turay (Ferencváros), Eőry-Engelhardt (Bocskai), Dömötör-Drössler (III. ker.).

1933. április 30., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 1:1

Góllövő: Markos.

Szabó (Hungária) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker.) – Barátky (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Markos (Bocskai), Cseh (Hungária), Teleki (Bocskai), Eőry (Bocskai),, Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

Több mint 40 000 néző zsúfolódott össze az Üllői úti pályán, hogy győzelemre buzdítsa játékosainkat az osztrák „csodacsapattal" szemben. Már-már úgy látszott, hogy még egyenlíteni sem sikerül, amikor a befejezés előtt 5 perccel Markos labdája a kapufáról a hálóba vágódott.

A magyar csapat ezen kívül három kapufát is lőtt!

1933. június 20., Oslo.

NORVÉGIA–MAGYARORSZÁG 4:2 Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Reiter, Solti.

Kucsmik (B.-csabai Előre) – Belcsik (BSZKRT), Léhner (BSZKRT) – Kliment (Kecskeméti AC), Steczovits (Elektromos), Király (BSZKRT) – Reiter (Elektromos), Solti (Szegedi KEAC), Szaniszló (DVTK), Presovszky (Perecesi TK), Kemény (FTC).

A magyar amatőr válogatott Oslóban kitűnően játszott, de 4:2-re kikapott Norvégiától. A norvég fiúk a váratlan győzelemnek úgy megörültek, hogy a mérkőzés befejezése után nemcsak egymást, hanem a mi játékosainkat is összevissza ölelgették. Nagyszerű mérkőzés lehetett, hiszen Erdős Zoltán szövetségi kapitány túrajelentésében így írt a látottakról. „A szakértők mind meglepődtek jó játékunktól. Nem tudom, ünnepeltek-e így megvert magyar csapatot. Újra hívnak, máskor is jöjjünk Norvégiába."

1933. június 25., Pozsony

BUDAPEST–POZSONY 2:1

Góllövő: Déri, Markos.

Hóri (Újpest) – Kővágó (Újpest), Papp (Ferencváros) – Kárpáti II (Budai 11), Lutz II. (III. ker.), Belcsik (Nemzeti) – Markos (Bocskai), Teleki (Bocskai), Jávor (Újpest), Bihámy (Nemzeti), Déri (Újpest). Csere: Polgár (Budai 11).

A mérkőzés egyetlen érdekes eseménye Markos gólja volt. Szögletből, érintés nélkül rúgta a hálóba a magyar csapat győztes gólját.

1933. június 25., Amszterdam.

HOLLANDIA–MAGYAR PROFI VÁL. 6:5

Góllövő: Sárosi 4, Toldi.

Háda (Ferencváros) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker.) – Lyka (Ferencváros), Móré (Bocskai), Palotás (Bocskai) – Fenyvesi (III. ker.), Simonyi (Attila), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Hevesi (Bocskai). Csere: Turay (Ferencváros).

A találkozón érdekes eredmény született, és ami még érdekesebb, a hat kapott gól ellenére a magyar csapat legjobbja Háda József volt!

A csatásorban Sárosi remekelt, négy gólt rúgott! Különösen a negyedik gólja volt tetszetős. „A 84. percben Sárosi könnyedén veszi át a labdát. Vízipólóra emlékeztető mozdulatokkal emeli, ejti át a labdát a rárohanó védőkön, hogy azután a hálóba helyezze." Ezzel az eredmény 5:5-re alakult, de a hollandok az utolsó percben megszerezték a győztes gólt.

A mérkőzés krónikájához tartozik még, hogy Sárosi az I. félidő 18. percében orrvérzés miatt kiállt. (Egy holland felszabadító rúgás nyomán a labda arcon találta.) Néhány perc múlva vissza akart térni, de a hollandok, mivel közben

Turay beállt – nem engedték a visszacserélést. Sárosi csak a szünetben kapott engedélyt a játék folytatására. „Büntetésből" a második félidőben három gólt rúgott...

1933. július 2., Stockholm

SVÉDORSZÁG–MAGYARORSZÁG 5:2

Góllövő: Sárosi, Toldi.

Szabó (Hungária) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker.) – Palotás (Bocskai), Móré (Bocskai), Lyka (Ferencváros) – Fenyvesi (III. ker.), Barátky (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária). Csere: Turay (Ferencváros), Cseh (Hungária).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

Félidőben még a magyar csapat vezetett 1:0-ra! Lyka lövését a kapus kiütötte és Sárosi beemelte a labdát a hálóba.

2:2-es mérkőzésállásnál Korányi bombagólt fejelt – a magyar kapuba...

1933. szeptember 17., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 3:0

Góllövő: Avar 2, Minelli – öngól.

Háda (Ferencváros) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker.) – Szalay (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Pusztai (Újpest), Avar (Újpest), Teleki (Bocskai), Polgár (Budai 11), Serényi (Kispest).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

„Gólhelyzeteink serege 5–6 dugós győzelemmel kecsegtetett, de végül is be kellett érnünk Minelli öngóljával és Avar remek kombinációk után elért mintagóljaival."

Európa Kupa mérkőzésen soha ne legyen ennél gyengébb eredmény...

1933. szeptember 17., Bécs.

AUSZTRIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 8:0

Havas (33 FC) – Szakács (Gyöngyösi AK), Vágó (SBTC) – Hidegkuti (MAFC), Dömök (33 FC), Faragó (Kelenföld) – Sas (Elektromos), Kiss I. (FTC), Pesti (MTK), Takács (Kelenföld), Zsengellér (SBTC).
Csere: Kiss II. (UTE), Fekete (EMTK).

A magyar ifiválogatott első hivatalos mérkőzésén a II. félidő nagy részében sérülés miatt 10 emberrel játszott. A játékidő 2x35 percig tartott. A mérkőzést a Hohe Warte stadionban 16 000 néző előtt bonyolították le. Az elfogódott magyar csapat kiábrándítóan játszott és egyik legnagyobb vereségét szenvedte el.

1933. szeptember 24., Bukarest.

ROMÁNIA–MAGYARORSZÁG 5:1 Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Keszei.

Goda (MAFC) – Belcsik (BSZKRT), Füstös (BSE) – Pázmándy (BSE), Stcezovits (Elektromos), Király (BSZKRT) – Reiter (Elektromos), Odrobinák (Csabai AK), Keszei (Törekvés), Zsiros (Törekvés), Barna (FTC).

A második amatőr Európa Kupát Románia nyerte, Magyarország ismét a második helyen végzett.

1933. október 1., Bécs.

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 2:2

Góllövő: Avar, Polgár.

Háda (Ferencváros) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker.) – Szalay (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Kárpáti II. (Budai 11) – Rökk (Budai 11), Avar (Újpest), Polgár (Budai 11), Toldi (Ferencváros), Kemény (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

2:0-ás osztrák vezetés után győzelemmel felérő döntetlent harcolt ki válogatottunk. Mattea, a mérkőzés olasz játékvezetője így nyilatkozott: – Sárosi volt a legjobb a mezőnyben. Kemény, de nem unfair volt a mérkőzés. Ez volt életem legszebb mérkőzése. Az eredmény igazságos.

1933. október 22., Budapest, Üllői út.

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 1:0

Háda (Ferencváros) – Korányi (Ferencváros), Bíró (III. ker.) – Szalay (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Palotás (Bocskai) – Mikes (Kispest), Takács II. (Ferencváros), Polgár (Budai 11), Toldi (Ferencváros), Kemény (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

A magyar csapat Korányi lábtörése miatt a 15. perctől 10 emberrel játszott! Polgár húzódott a helyére és a számára szokatlan hátvédposzton is megállta a helyét.

Volt ennek a mérkőzésnek egy érdekes „díjazása" is. A Salgótarjáni Kőszénbánya Rt. felajánlott a legjobb három magyar játékosnak 30–30 mázsa dorogi brikettet. A közönség a mérkőzésen kiosztott cédulákon szavazhatott. A 17 600 szavazatból a legtöbbet – sajnálatos sérülése miatt – Korányi kapta. Utána Szalay, majd Sárosi következett.

A három játékos azonban nem fogadta el a kitűzött díjat, hanem kértek még 20 mázsa szenet és így egységesen mindenkinek 10–10 mázsa brikett jutott.

1933. október 22., Vercelli.

MAGYARORSZÁG B–OLASZORSZÁG B 4:4

Góllövő: Teleki 3, Vincze.

Alberti (Bocskai) – Sternberg (Újpest), Tőrös (Phöbus) – Kárpáti II. (Budai11), Szűcs (Újpest), Kiss (Újpest) – Béky (Phöbus), Vincze (Bocskai), Teleki (Bocskai), Kármán (III. ker.), Titkos (Hungária).

1933. október 22., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:2 Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Reiter, Bukovetzky, Korányi III.

Gergő (Kispesti AC) – Belcsik (BSZKRT), Füstös (BSE) – Pázmándy (BSE), Steczovits (Elektromos), Bokor (Postás) – Reiter (Elektromos), Solti (KEAC), Keszei (Törekvés), Korányi III. (Kecskeméti AC), Bukovetzky (KEAC). Csere: Kállai (UTE), Vági (Csepeli MOVE).

1934. január 14., Frankfurt/Main.

NÉMETORSZÁG–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Polgár.

Háda (Ferencváros) – Sternberg (Újpest), Bíró (III. ker.) – Seres (Újpest), Szűcs (Újpest), Szalay (Újpest) – Fenyvesi (III. ker.), Vincze (Bocskai), Polgár (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Csere: Tőrös ((Phöbus).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

A tartalékos magyar csapat – mint a legtöbb januári válogatott mérkőzését – biztosan veszítette el. A mi gólunkat Polgár tizenegyesből szerezte. A németek második gólja viszont egy félpályáról leadott szabadrúgásból született meg!

„Stubb, a német balbekk áll neki a labdának és ívelten irányítja a magyar kapu felé. A labda éppen Bíró irányába száll, ő könnyedén visszafejelhetné, de az utolsó pillanatban elkapja a fejét, bizonyára arra számítva, hogy Háda mögötte áll és a labdára helyezkedik. De annyira az utolsó pillanatban nyitott szabad utat a labdának, hogya kapusnak nem volt már ideje az eszmélésre. A labda leesik a hatos vonalra, onnan felpattan és mielőtt Háda meg is mozdulhatna, bevágódik a léc alatt a felső sarokba. Egy 60 méteres szabadrúgással vezetnek a németek 2:1-re!"

1934. január 21., Párizs.

BUDAPEST–PARIZS 3:1

Góllövő: Vincze 2, Teleki.

Háda (Ferencváros) – Sternberg (Újpest), Bíró (III. ker.) – Seres (Újpest), Szűcs (Újpest), Szalay (Újpest) – Fenyvesi (III. ker.), Vincze (Bocskai), Teleki (Bocskai), Toldi (Ferencváros), P. Szabó (Újpest).

„Budapest csapata, ha nem is volt tősgyökeresen budapesti, de kétségtelenül nem a legjobb csapat volt, amit a magyar főváros ki tud állítani. Sárosi és még néhány játékos akad, aki a csapat erejének fokozását jelentette volna. Öröm, hogy így is méltóan tudta reprezentálni ez a gárda a magyar főváros sportját."

Ezen a napon egyébként 14 magyar játékos lépett a pályára. Párizs válogatottjában is szerepelt három külföldre szerződött labdarúgónk: Berkessy, Sas és Mayer.

1934. január 24., Rotterdam.

MAGYAR PROFI VÁL.–HOLLANDIA 5:1

Góllövő: Toldi 4, Vincze.

Háda (Ferencváros) – Sternberg (Újpest), Bíró (III. ker.) – Seres (Újpest), Szűcs (Újpest), Szalay (Újpest) – Fenyvesi (III. ker.), Vincze (Bocskai), Teleki (Bocskai), Toldi (Ferencváros), P. Szabó (Újpest).

Csere: Polgár (Ferencváros)

1934. február 11., Róma.

DÉL-OLASZORSZÁG–BUDAPEST 4:2

Góllövő: Jávor, Polgár.

Szabó (Hungária) – Futó (Újpest), Sternberg (Újpest) – Egri (Hungária), Móré (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Tamássy (Újpest), Cseh (Hungária), Jávor (Újpest), Kocsis (Újpest), Déri (Újpest).

Csere: Polgár (Ferencváros).

A II. félidőben beállt Polgár óriási lendülettel rohamozta a kaput és az egyik helyzetből a hálóba ívelte a labdát. Ezzel 3:2 volt, de 4:2 után is Polgár szerezhetett volna újabb gólt.

„Polgár vezet újabb támadást, lövését Carranna kiüti, az olasz bekkek elesnek, Castello éppen a gólvonalon. A kipattanó labda Polgár lábáról újra a kapu felé tart, de a fekvő Castello pontosan a gólvonalon kézzel kiüti. Ordító 11-es, de a bíró krétafehér arccal némán áll és még csak fel sem emeli a sípját!"

1934. március 25., Szófia.

MAGYARORSZÁG–BULGÁRIA 4:1

Góllövő Sárosi, Toldi, P. Szabó, Markos.

Szabó (Hungária) – Sternberg (Újpest). Kis (Hungária) – Palotás (Bocskai), Sárosi (Ferencváros), Szalay (Újpest) – Markos (Bocskai), Vincze (Bocskai), Teleki (Bocskai), Toldi (Ferencváros), P. Szabó (Újpest).

Csere: Háda (Ferencváros)

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

A magyar válogatott első VB-selejtező mérkőzése. Ünnepélyes külsőségek előzték meg a találkozót. Nemcsak a két ország himnuszát játszotta el a zenekar, hanem a bolgár játékosok a pálya közepén ünnepélyes fogadalmat is tettek a közönségüknek:

– Becsületszavunkra fogadjuk, hogy lelkesen fogunk küzdeni!

A bejelentést nagy taps köszöntötte. Úgy, mint a 27. percben a bolgárok vezető gólját! Néhány perc múlva Sárosi 25 m-es bombagólja nyugtatta meg a magyar kedélyeket. A II. félidőben előbb P. Szabó értékesített egy 11-est, majd a magyar kapu előtt következtek nehéz percek.

„Pancseff megszökik a labdával, Palotás nem bír vele és Sárosi megy segíteni. Beér egészen a 16-oson belül, ott Sárosi van rajta – akinek hirtelen leesett a cipője – és mezítlábas lábával benyúl Pancseff és a labda közé. Közben egy lökést is kap Pancseff – így jogos 11-es következik."

A büntetőt Szabó kiütötte, majd az ismételt lövést is kivédte, de közben megsérült. Helyére Háda állt be.

Az utolsó két percben 2 gólt szerzett a magyar csapat. Az egyiket Toldi lőtte: „a magyar tank süvítő félmagas lövése a bal sarokba vágódik." A magyar tizenegy győztesen vonult le első VB-mérkőzéséről.

1934. március 25., Budapest, Hungária út

BUDAPEST–BRNO 8:2

Góllövő: Solti 3, Avar 3, Polgár 2.

Alberti (Bocskai) – Bán (Attila), Törös (Phöbus) – Seres (Újpest), Somlai (Kispest), Lyka (Ferencváros) – Tamássy (Újpest), Avar (Újpest), Solti (Phöbus), Polgár (Ferencváros), Lázár (Ferencváros). Csere: Kiss G. (Szeged).

Az első félidőben a lagymatagon játszó budapestiek (tulajdonképpen B-válogatott volt!) csak 2:1-e vezettek. Szünet után sokat javult a csapat teljesítménye és nagy tüzijáték után hullottak a gólok is.

1934. április 15., Brno

BRNO–BUDAPEST 5:1

Góllövő: Cseh.

Szabó (Hungária) – Bán (Attila), Sternberg (Újpest) – Seres (Újpest), Szücs (Újpest), Palotás (Bocskai) – Tamássy (Újpest), Avar (Újpest), Cseh (Hungária), Polgár (Ferencváros), P. Szabó (Újpest). Csere: Dudás (Hungária).

„Túlzott a gólarány, éppen olyan túlzott, mint amilyen Budapesten volt, amikor Budapest 8:2-re verte meg a brünnieket. A vereséget azonban megérdemeltük. Ilyen csatárjáték mellett!..."

1934. április 15., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 5:2

Góllövő: Sárosi 2.

Háda (Ferencváros) – Tőrös (Phöbus), Biró (III. ker.) – Lyka (Ferencváros), Móré (Ferencváros), Szalay (Újpest) – Markos (Bocskai), Vincze (Bocskai), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Kemény (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

„Még nincs vége az első percnek, amikor Szalay pompás labdával küldi útra Keményt, a centerezés még szebb, mint a szöktetés és bent Sárosi ideális helyzetben várja a labdáa. Centerünknek bal lábra jön a labda és tíz lépésről védhetetlenül suhintja be a bal sarokba. 1:0"

Sárosi még egy gólt szerzett a 28. percben – estében továbbította a hálóba a labdát.

Az „elesett" azonban a magyar csapat volt ezen a mérkőzésen.

1934. április 29., Prága

CSEHSZLOVÁKIA–MAGYARORSZÁG 2:2

Góllövő: Sárosi 2.

Háda (Ferencváros) – Sternberg (Újpest), Bíró (III. ker) – Palotás (Bocskai), Móré (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Markos (Bocskai), Vincze (Bocskai), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Kemény (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

Kétszer vezettek a csehszlovákok, azonban Sárosi mindkétszer kiegyenlített. Az első gólt a 30. percben rúgta. „Kemény maga elé teszi a labdát. Pár lépést tesz vele, elhúz Kostyalek mellett, becenterezi Sárosinak. Sárosi is viszi egy kicsit a labdát. Planicka látja a veszélyt, kifut, rádobja magát Sárosi lábára, de a középcsatárunk nagy hidegvérrel és okosan felette emeli be az üres kapuba a labdát."

A második gólnál Sárosi kilépett a védők közül és nagyerejű lövéssel szerezte meg az egyenlítést.

1934. április 29., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZAG–BULGÁRIA 4:1

Góllövő: P. Szabó 2, Solti 2.

Szabó (Hungária) – Mándi (Hungária), Kis (Hungária) – Lyka (Ferencváros), Szücs (Újpest), Szalay (Újpest) – Tamássy (Újpest), Avar (Újpest), Solti (Phöbus), Cseh (Hungária), P. Szabó (Újpest). Csere: Juhász (Phöbus).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

A VB-selejtező visszavágóját is ekkor tartották, így erre a napra két hivatalos válogatott mérkőzés jutott!

„A második számú, de nem egészen másodrendű magyar gárdától győzelmet várt a közvélemény, s a csapat ennyiben megfelelt a várakozásnak. De ez kevés. Pláne kevés akkor, amikor ez a győzelem immár biztossá tette, hogy utaznunk lehet, utaznunk kell a világbajnokságra."

1934. május 10., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–ANGLIA 2:1

Góllövő: Avar, Sárosi.

Háda (Ferencváros) – Vágó (Bocskai), Sternberg (Újpest) – Szalay (Újpest), Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Rökk (Budai 11), Avar (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Kemény (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

„Az angol futballmestereket legyőzték játékművészeink! Káprázatos iramú és színvonalú küzdelemben fölényesen győzött a csillogó tudású magyar gárda!" – ilyen és hasonló címszavak harsogtak az újságok első oldalain. Nem kevés elragadtatással „tálalták" Sárosi gólját:

– Lázár szenzációs passzal szökteti a félpályán túlról Keményt. A szélsőt nem tudják fogni, centerezése ideális. Sárosi kapja, Toldihoz fejeli át, Toldi sarokkal passzol vissza hátra, mert nem tud lőni, s látszólag már el is rontotta a helyzetet. A labda azonban a Toldi mögött tisztán álló Sárosihoz pattan, s ő 10 méterről habozás nélkül a későn vetődő kapus mellett a jobb sarokba vágja. A közönség lelkes, öröme tetőfokára hág. Mindenki felugrik a helyéről és tombolással üdvözli a második magyar gólt!

1934. május 27., Nápoly.

MAGYARORSZÁG–EGYIPTOM 4:2 VB

Góllövő: Toldi 2, Teleki, Vincze.

Szabó (Hungária) – Futó (Újpest), Sternberg (Újpest) – Palotás (Bocskai), Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Markos (Bocskai), Vincze (Bocskai), Teleki (Bocskai), Toldi (Ferencváros), P. Szabó (Újpest).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

A magyar válogatott első VB-mérkőzése!

A vadonatúj stadionban – még a meccs napján is dolgoztak rajta! – hamar, a 11. percben megszületett az első magyar „VB-gól!". Markos átadását Teleki értékesítette!

Ezután a 30. percben „Toldi tíz méterről magasan, ívelten és nem erősen a kapura fejel, a kapus fogja, de Toldi már rajta van és abban a pillanatban dönti be labdástul a kapuba, amikor magához akarja húzni. Barlassina nyugodtan mutat középre – 2:0".

Toldi második gólja, a 61. perc története: „Toldi rohan hátulról, hogy le ne maradjon Markos mögött és éppen a kellő pillanatban érkezik a 16-os vonalhoz. A lépés jól jön ki, már messziről látja a feléje tartó labdát, és irtózatos erővel vágja azt süvítő, félmagas lövéssel a jobb kapufa mellett a hálóba. Szédületes lövés volt, olyan, amilyen a legigazibb Toldit állította elénk, és amilyent mostanában nem láttunk meccsen. A futballiskolában mint a „védhetetlen lövés" esetét tanítják az ilyen bombákat."

1934. május 31., Bologna

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 2:1 VB

Góllövő: Sárosi

Szabó (Hungária) – Vágó (Bocskai), Sternberg (Újpest) – Palotás (Bocskai), Szücs (Újpest), Szalay (Újpest) – Markos (Bocskai), Avar (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Kemény (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Nádas Ödön

A mérkőzés előtt a három Bocskai-játékos megkapta Debrecen város aranygyűrűjét... A magyar csapat pedig Hugo Meisl „közbenjárására" megkapta az olasz Mattea játékvezetőt, aki enyhén szólva „nem segítette" válogatottunkat. Teljesen indokolatlanul kiállította Markost, és mivel Avar már korábban megsérült, így nem sok esélyünk maradt a győzelemre.

A magyar gólt Sárosi tizenegyesből szerezte. A vereséggel kiestünk a VB további küzdelmeiből.

1934. augusztus 9., Tallin

FINNORSZÁG–MAGYARORSZÁG 4:3 Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Bihámy, Kiss, Keszei

Sárkány (Dorog) – Füstös (BSE), Belcsik (BSZKRT) – Semsei (MTK), Táncos (HAC), Király (BMTE) – Szemethy (Tokod), Kiss (FTC), Keszei (Törekvés), Bihámy (FTC), Turbéki (DiMÁVAG).

1934. augusztus 10., Tallin

MAGYARORSZÁG–ÉSZTORSZÁG 2:2 Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Keszei 2.

Herendi ( ) – Horváth (BSE), Füstös (BSE) – Kincses (KAC), Táncos (HAC), Király (BMTE) – Szemethy (Tokod), Kiss (FTC), Keszei (Törekvés), Bihámy (FTC), Kállai (UTE). Csere: Sárkány (Dorog), Semsei (MTK).

1934. október 7., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:1

Góllövő: Sárosi 2, Toldi.

Háda (Ferencváros) – Vágó (Bocskai), Sternberg (Újpest) – Szalay (Újpest), Szűcs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Tamássy (Újpest), Cseh (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

33. perc: „Tamássy még a vonal előtt eléri a labdát és fordulásból, nagyszerűen behúzza a kapu elé, a kapu bal oldalán a 6-os sarkára helyezkedő Sárosihoz. Sárosi teljes rössben Platzer és a kapufa közötti éles, félmagas fejessel a hálóba teszi a kiegyenlítő gólt. 1:1!"

A II. félidő 2. percében ismét Sárosi lőtt a hálóba, majd következett Toldi Géza gólja: „Cseh kicselezi Sestát, lefut a kornervonalig és onnan félmagasan centerez. A kapu szájában álló Toldinak csak a fejét kell odatenni, hogy a kapuba helyezze a harmadik magyar gólt. Tomboló lelkesedéstől harsog a nézőtér."

1934. december 9., Milánó.

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 4:2

Góllövő: Sárosi, Avar.

Szabó (Hungária) – Vágó (Bocskai), Sternberg (Újpest) – Szalay (Újpest), Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Markos (Bocskai), Cseh (Hungária), Avar (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

Sárosi 6 m-ről lőtt góllal szerezte meg a vezetést, de azután kétszer az olaszok következtek. 2:2 után a játékvezető két nyilvánvaló tizenegyest nem ítélt meg a magyarok javára...

A mérkőzés után a játékvezető mindezeket elismerte, sőt azt is, hogy az olaszok első gólja óriási lesből született! Íme a párbeszéd egy része:

– Látta, hogy az olaszok első gólja 4–5 méteres offszájdból esett?

– Hogyne – valóban 4–5 méteres offszájd volt.

– Ember! Hát miért nem fújta le?

– Mérkőzés előtt megegyeztem az olasz határbírókkal, hogy ők intsék be az offszájdot. Ők nem intettek..."

Mondanunk sem kell, hogy a magyar vezetők a cinikus beismerő vallomások után majdnem megverték a bírót.

1934. december 12., Rotterdam.

BUDAPEST–ROTTERDAM 5:4

Góllövő: Titkos 3, Vincze 2.

Háda (Ferencváros) – Győri (III. ker.), Sternberg (Újpest) – Seres (Újpest), Szücs (Újpest), Szalay (Újpest) – Markos (Bocskai), Vincze (Bocskai), Solti (Phöbus), Cseh (Hungária), Titkos (Hungária). Csere: Szabó (Hungária), Avar (Újpest).

A mérkőzést szakadó esőben játszották és válogatott meccsnek kijáró ünnepség előzte meg. A két ország himnuszát is eljátszották...

A magyar csapat a győztes gólt az utolsó előtti percben szerezte!

1934. december 16., Dublin.

MAGYARORSZÁG–ÍRORSZÁG 4:2

Góllövő: Avar 2, Vincze, Markos.

Háda (Ferencváros) – Vágó (Bocskai), Sternberg (Újpest) – Seres (Újpest), Szücs (Újpest), Szalay (Újpest) – Markos (Bocskai), Vincze (Bocskai), Avar (Újpest), Cseh (Hungária), Titkos (Hungária).

Csere: Szabó (Hungária), Győri (III. ker.).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„A magyar csapat fölötte állott az írnek tudás tekintetében. A legnagyobb különbség az volt a két csapat között, hogy míg a magyar csapat egyöntetűen gondolkozott és mozgott, mint egy ember, addig az ír csapatban a 11 játékos soha ilyen tökélyre nem tudott emelkedni. A magyar csapat játékát látva az volt az érzésünk, mintha a csapat tartogatta volna erejét a végharcra. Ez meg is látszott azután a mérkőzés végén, amikor két remek góllal meg is szerezték a magyarok a győzelmet." (Irish Press)

1935. április 14., Zürich.

SVÁJC–MAGYARORSZÁG 6:2

Góllövő: Cseh 2.

Hóri (Újpest) – Polgár (Ferencváros), Sternberg (Újpest) – Palotás (Bocskai), Sárosi (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Rökk (Budai 11), Vincze (Újpest), Avar (Újpest). Cseh (Hungária), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Siralmas játék – katasztrófális vereség!" – olvashatjuk a Nemzeti Sportban.

A kitűnően játszó svájciak félidőben már 4:0-ra vezettek.

Ezúttal a játékvezetőre sem lehetett panasz. A magyar játékosokra annál több...

1935. április 14., Budapest, Hungária út

MAGYAR PROFI VÁL.–BAJORORSZÁG 5:0

Góllövő: Kelemen 3, Kemény, Balogh.

Háda (Ferencváros) – Vágó (Bocskai), Biró (III. ker.) – Lyka (Ferencváros), Turay (Ferencváros), Magda (Budai 11) – Kelemen (Soroksár), Müller (Hungária), Móré (Ferencváros), Balogh (Újpest), Kemény (Ferencváros). Csere: Kocsis (Újpest).

B-válogatott erősségű csapatunk különösen a második félidőben játszott gólratörően. Kemény a 6-os sarkáról, félmagas lövéssel remek gólt rúgott. Kelemen, a másik szélső rendkívül eredményes volt, így a két szélső négy gólt szerzett!

1935. május 12., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 6:3

Góllövő: Sárosi 3, Titkos 2, Toldi.

Pálinkás (Szeged) – Vágó (Bocskai), Sternberg (Újpest) – Seres (Újpest), Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Korányi II. (Szeged), Vincze (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária.) Csere: Ujvári (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

Előbb Sárosi ugratta ki Titkost, majd Titkos Sárosit és az eredmény a 7. percben máris 2:0 volt! 3:0 után váratlan fordulat következett: az osztrák csapat kiegyenlített!

Sárosi újabb két bombalövésével azonban végleg eldőlt a mérkőzés sorsa. A befejezés előtt 11 perccel Toldi irtózatos erejű góljával beállította az örvendetesen szép végeredményt.

1935. május 19., Párizs

FRANCIAORSZÁG–MAGYARORSZÁG 2:0

Pálinkás (Szeged) – Vágó (Bocskai), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Korányi II. (Szeged), Vincze (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Cseh (Hungária), Titkos (Hungária). Csere: Turay (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

Fischer Mórnak, a nemzetközi bizottság elnökének nyilatkozata a mérkőzés után: „Semmi mentséget sem találok a vereségünkre. A franciák jobban futballoztak. Csodálatos az, hogy milyen formaátváltozásokon tud átmenni az egyébként jól felépített magyar csapat. Sajnos, nemzetközi hírnevünk, amely az osztrákok elleni győzelem után némi fényt kapott, most újra elhomályosul."

1935. május 22., Berlin

BUDAPEST–BERLIN 7:1

Góllövő: Sárosi 3, Vincze 2, Titkos, Balogh.

Ujvári (Hungária) – Sternberg (Újpest), Biró (Hungária) – Turay (Hungária), Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Cseh (Hungária), Vincze (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Balogh (Újpest), Titkos (Hungária). Csere: Vágó (Bocskai).

A magyar csapat látványos játékát a berliniek sokszor megtapsolták. A lapok különösen Sárosi játékát dicsérték, aki rendkívül gólerős is volt. Szomorúan állapították meg, hogy inkább Párizsban kellettek volna ezek a gólok...

1935. május 31., Oslo.

NORVÉGIA–MAGYARORSZÁG 2:0. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Simon (PEAC) – Füstös (BSE), Tóth dr. (Cs. MOVE) – Honti (FVSK), Táncos (HAC), Király (BMTE), Orczifalvi (Elektromos) – Reiter (Elektromos), Regős II. (Törekvés), Kállai (UTE), Korányi III. (Szeged), Bukovetzky (KEAC). Csere: Keszei (Törekvés).

1935. június 30., Amszterdam.

MAGYAR PROFI VÁL.–HOLLANDIA 3:2

Góllövő: Serényi 2, Nemes.

Pálinkás (Szeged) – Vágó (Bocskai), Sternberg (Újpest) – Palotás (Bocskai), Somlai (Kispest), Seres (Újpest) – Markos (Bocskai), Sztancsik (Budai 11), Nemes (Kispest), Mester (Nemzeti), Serényi (Kispest). Csere: Jávor (Testvériség), Vági (Kispest).

1935. július 4., Hága.

MAGYAR PROFI VÁL.–HOLLANDIA U. 2:1

Góllövő: Markos 2.

Vági (Kispest) – Vágó (Bocskai), Sternberg (Újpest) – Seres (Újpest), Somlai (Kispest), Palotás (Bocskai) – Markos (Bocskai), Sztancsik (Budai 11), Nemes (Kispest), Mester (Nemzeti), Serényi (Kispest). Csere: Jávor (Testvériség).

1935. szeptember 22., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 1:0

Góllövő: Markos.

Szabó (Hungária) – Futó (Újpest), Sternberg (Újpest) – Seres (Újpest), Szücs (Újpest), Szalay (Újpest) – Markos (Bocskai), Kiss (Ferencváros), Polgár (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

Fradi-mezben játszott a válogatott! Az történt ugyanis, hogy a csehszlovák válogatott is vörös mezben érkezett. (Az előzetes megbeszélés szerint fehérben játszottak volna!)

A magyar válogatott előbb az MTK mezében akart játszani, de azok nem voltak tiszták, gyorsan taxiba ültek és elhozták az Üllői úti pályáról a Ferencváros szerelését. Kis késés után vonultak ki a csapatok.

„A magyarok zöld-fehér Fradi-mezben! Megtörtént az az enyhén szólva különös eset, hogy a magyar nemzeti válogatott Európa Kupa meccsén klubmezben állt fel. A közönség nem haragudott, sőt az állóhely így üdvözölte a csapatot:

– Hajrá, Fradi!"

Az igazsághoz tartozik, hogy csak az első félidőben játszottak a válogatottak zöld-fehérben. A második játékrészben már az MLSZ-ből kihozott, az olimpia válogatottnak készített (fehér alapon nemzetiszínű csíkok) mezben küzdöttek labdarúgóink. A mezcsere használt, a találkozó egyetlen gólja ekkor született...

Még egy furcsasága volt ennek a találkozónak. A Rádius Filmgyár igazgatója az első magyar gól szerzőjének 100 pengő jutalmat ajánlott fel! Dr. Dietz Károly szövetségi kapitány azonban úgy döntött, hogy a játékosok között egyformán osszák szét a nagy jutalmat.

1935. október 6., Bécs.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:4

Góllövő: Vincze 2, Sárosi, Toldi.

Szabó (Hungária) – Polgár (Ferencváros), Sternberg (Újpest) – Szalay (Újpest), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Markos (Bocskai) Vincze (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

A mezőny egyik legjobb embere Toldi volt. Ő is és Sárosi is védelmi hibából szerezték góljaikat.

„Nem elég 45 percig küzdeni, akkor sem, ha előnnyel végződik az első félidő. A meccs végéig kell küzdeni és gólt lőni, mert csak így biztosítható a győzelem. A magyar csapat Bécsben megelégedett a 4:2-vel, holott revansot vehetett volna a 8:2-ért. Ezért nem érdemelt döntetlennél jobb eredményt."

1935. november 10., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 6:1

Góllövő: Sárosi 2, Vincze 2, Toldi, Cseh.

Szabó (Hungária) – Sternberg (Újpest), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Szücs (Újpest), Dudás (Hungária) – Cseh (Hungária), Vincze (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

A hatból a legszebb gól: „Toldi kap labdát, szépen kiugrik, majd meredeken Sárosit küldi előre, aki bámulatosan gyors. Lerázza a kétoldalt ráfutó védőket és futtából laposan gurít a túlsó sarokba – 4:0!"

A magyar csapat a tavaszi 6:2-es vereségért visszavágott. Nem szépen, de annál eredményesebben játszott válogatottunk, mindkét félidőben 3–3 góllal terhelte meg az igencsak gyengén játszó svájciak hálóját.

Ma már megszokott, hogy a válogatott mérkőzések előtt a két ország himnuszát hallhatjuk. Réges-régen, a labdarúgás „őskorában" is nagyritkán előfordult egy-egy ilyen ünnepélyes aktus. Természetesen „élőben" játszották, valamilyen zenekar közreműködésével.

A harmincas években rendszeresíteni akarták a himnuszok eljátszását, de ekkor már hanglemezről. A recsegő, ropogó lemezek, a hosszú lejátszási idők azonban ellenkező hatást váltottak ki. A magyar himnusz hosszú lejátszási ideje (kb. 7 perc!) alatt a közönség fele állt, a másik fele a helyét kereste, a cukorkaárus kínálta a portékáját, a jegyszedő magyarázott – így a Himnusz semmiféle ünnepi hangulatot nem váltott ki.

Két héttel később a magyar válogatott Milánóban játszott. A mérkőzés előtti ünnepélyes pillanatokra a hazai közvélemény is felfigyelt... „Végre hallottuk a magyar himnuszt úgy játszani, ahogy kell. Zenei bevezetés nélkül. Mellékzörejek nélkül. Röviden, szépen, felemelően. Nem recsegő, nyivákoló lemezen, hanem kitűnő zenekartól. Végre!

Csak sajnos a rádión keresztül, Milánóból!"

1935. november 24., Milánó.

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 2:2

Góllövő: Sárosi 2.

Szabó (Hungária) – Vágó (Bocskai), Sternberg (Újpest) – Szalay (Újpest), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Markos (Bocskai), Vincze (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Cseh (Hungária), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Az utolsó öt esztendő alatt nem játszott így magyar válogatott csapat Idegenben!" A lelkesedésnek meg is volt az eredménye – a magyar csapat végre nem kapott ki az olaszoktól. De több mint 10 éve nem is győzte le! Érdekes, hogy a két gólt szerző Sárosi a csapat egyik leggyengébb embere volt ezen a mérkőzésen...

1935. november 27., Zürich.

BUDAPEST–SVÁJC 5:2

Góllövő: Cseh 2, Toldi 2, Sárosi.

Vági (Kispest – Sternberg (Újpest), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Szücs (Újpest), Dudás (Hungária) – Markos (Bocskai), Vincze (Újpest), Cseh (Hungária), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária). Csere: Vágó (Bocskai), Turay (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Szabó (Hungária).

A villanyfényes mérkőzés csak kétszer 40 percig tartott! „A játék képe magán viselte az adott körülmények bélyegét. Már maga a mesterséges világítás is zavarólag hatott, ez azonban még nem lett volna nagy baj. A roppant csúszós talaj azonban igen nehéz feladat elé állította a magyar játékosokat. Folyamatos akciók ilyenformán alig alakultak ki."

Vajon hány gólt rúgott volna a csatársor, ha jó a pálya?

1935. december 1., Párizs.

BUDAPEST–PÁRIZS 5:1

Góllövő: Toldi 2, Sárosi 2, Titkos.

Szabó (Hungária) – Sternberg (Újpest), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Cseh (Hungária), Vincze (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária.) Csere: Szücs (Újpest).

A magyar válogatott portyája utolsó mérkőzésén játszott a legszebben. A csapatvezető dr. Fodor Henrik lelkesülten nyilatkozta:

– Tíz esztendő óta nem vettem részt ennél szebb úton, egyetlen disszonáns hang nem zavarta meg a csapat nagyszerű szellemét. Mióta Magyarországon bevezették a profizmust, ilyent még nem láttam: – a megnyert mérkőzések után egyetlen játékos sem érdeklődött a prémium után!

Véleményem szerint a párizsi győzelemnek a legnagyobb a visszhangja a nemzetközi sportéletben. Ezt a nagyszerű francia csapatot a magyar együttes olyan könnyedén, olyan fölényesen verte, hogy a nézők egyik ámulatból a másikba estek."

1936. január 12., Lyon.

FRANCIAORSZÁG–MAGYARORSZÁG 2:1. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Kállai.

Hortobágyi (Törekvés) – Füstös (FTC), Suhai (BTC) – Honti (PVSK), Gere (Phöbus), Bokor (Postás) – Orczifalvi (Elektromos), Kiss (FTC), Kállai (UTE), Zsengellér (SBTC), Bukovetzky (KEAC).

1936. március 15., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 3:2

Góllövő: Titkos, Cseh, Sárosi.

Szabó (Hungária) – Vágó (Bocskai), Biró (Hungária) – Sebes (Hungária), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Cseh (Hungária), Kardos

(Hungária), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária). Csere: Sztancsik (Budai 11).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

A győztes gól története: „Titkos lefut, a 16-os sarka irányából magasan a kapu torkába ível. Mind a három belső csatár rohan. Toldi a kapust sodorja el, Sárosi pedig éppen a kellő pillanatban érkezik, hogy a melléről a különben is hálóba tartó labda még biztosabban pottyanjon oda és biztosítsa a magyar vezetést."

A mérkőzés értékelésénél megállapították:

– Győzött a magyar csapat. Korántsem az a győzelem volt azonban, amely magával ragad és mámorával elfelejteti a mérkőzés árnyoldalait.

1936. április 5., Bécs.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 5:3

Góllövő: Kállai 3, Cseh 2,

Szabó (Hungária) – Futó (Újpest), Biró (Hungária) – Seres (Újpest), Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Sas (Hungária), Vincze (Újpest), Kállai (Újpest), Cseh (Hungária), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„A diadalban a lelki tényezők határozottan nagy szerepet játszottak. A magyar fiúk beismerték, hogy az előzetes kritika nem leverő, ellenkezőleg ösztönző hatással van a játékosokra. Mérkőzés előtt nem hízelgéssel, simogatással, tömjénezéssel kell a játékost harcra buzdítani. Többet ér, ha rámutatunk hibáira. A „csakazértis" főleg nálunk, magyaroknál a legjobb ösztönző szer."

Hosszú-hosszú évek után rúgott 5 gólt és győzött a magyar csapat Bécsben! Az újonc Kállai három góllal mutatkozott be...

1936. május 3., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–ÍRORSZÁG 3:3

Góllövő: Sárosi 2, Sas.

Szabó (Hungária) – Futó (Újpest), Biró (Hungária) – Magda (Budai 11), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Sas (Hungária), Vincze (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Cseh (Hungária), Kemény (Ferencváros). Csere: Hóri (Újpest).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Az előmeccsek lezajlása után a Postás zenekar bevonult a pályára. Középre állnak, himnuszrakészen. Először az írek futnak ki fehér nadrágban, zöld ingben. A kapusuk sárga inget visel. Nagy taps köszönti őket, hasonlóképpen a magyar csapatot is. A mieink fehér nadrágban és téglavörös ingben jönnek ki. Tetszik az új szín. Ezután a Postás zenekar először az ír himnuszt játssza, majd a magyar himnuszt. A közönség megállapítja, hogy futballpályán ilyen jól még nem hallottuk a Himnuszt."

1936. május 21., Velence.

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 2:0. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Simon (PEAC) – Füstös (FTC), Berta (Tokod) – Pósa (FTC), Lágler (MPSC), Farkas (KEAC) – Soproni (SFAC,, Kiss (FTC), Keszei II. (Törekvés), Kállai (UTE), Bukovetzky (KEAC). Csere: Buzássy (Elektromos).

1936. május 31., Budapest, Hungária út.

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 2:1

Góllövő: Turay.

Szabó (Hungária) – Polgár (Ferencváros), Sternberg (Újpest) – Seres (Újpest), Szücs (Újpest), Dudás (Hungária) – Cseh (Hungária), Turay (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Fájdalmas volt ez a vereség mindenképpen, de főként két sorozat miatt. Az egyik sorozat, amelyik szomorú volt, folyamatban maradt, a másik, amelyikre büszkék voltunk, megszakadt. Nem tudtuk megtörni azt a sorozatot, amely tíz esztendeje egyetlen magyar győzelmet sem tudott felmutatni az olaszok ellen, viszont egy év óta tartó veretlenségünk sorozata dicstelen véget ért."

1936. június 20., Budapest, Hungária út.

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:2. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Táncos, Jakab.

Régi (BSZKRT) – Füstös (FTC), Olajkár II. (Kispest) – Gombos (Postás), Lágler (MPSC), Bokor (Postás) – Karácsonyi (FTC), Horváth II. (CSTK), Táncos (MAC), Dóri (Törekvés), Csutorás (HAC). Csere: Jakab (FTC).

1936. augusztus 5., Berlin.

LENGYELORSZÁG–MAGYARORSZÁG 3:0. OLIMPIA VÁLOGATOTT.

Régi (BSZKRT) – Kovács (KEAC), Berta (Tokod) – Lágler (MPSC), Bonyhai (Attila), Király (MBTE) – Soproni (SFAC), Kiss (FTC), Kállai (UTE), Bérces (FVSK), Csutorás (HAC).

A berlini olimpián amatőr válogatottunk is szerepelt. Nem sok sikerrel: már az első fordulóban – kiábrándító játék után! – vereséget szenvedett és kiesett a további küzdelmekből.

1936. szeptember 27., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 5:3

Góllövő: Toldi 3, Cseh, Titkos.

Szabó (Hungária) – Polgár (Ferencváros), Fekete (Phöbus) – Seres (Újpest), Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Sas (Hungária), Vincze (Újpest), Cseh (Hungária), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

15. perc: – Szücs egyenes, meredek passzot gurít Toldihoz, Toldi fordul és óriási erejű jobblábas bombája a jobb alsó sarokban nem talál ellenállásra. 1:1!

30. perc: – Sas a szabadrúgást pompásan íveli a kapu elé. A labda a felugró Toldi fejéről védhetetlenül vágódik a kapu bal sarkába. 2:2!

64. perc: – Seres magas labdát irányít a kapu elé. Zöhrer felugorva ököllel üti ki, a labda a kapu előtt három méterre álló Csehhez kerül, aki fordul, lő, de a lövés a kapuban álló Hoffmann lábáról visszapattan. Zöhrer négykézláb mászna utána, de nem tudja elérni, Toldi gyorsabb és hét méterről jobbal laposan a jobb sarokba bombáz. 4:2!

A biztos győzelem még biztosabb lehetett volna, ha Toldi három gólja mellett még egy 11-est is értékesít. A 12. percben ugyanis a büntetőt kapufára lőtte...

1936. október 4., Bukarest.

MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 2:1

Góllövő: Lázár, Toldi.

Pálinkás (Szeged) – Polgár (Ferencváros), Fekete (Phöbus) – Seres (Újpest), Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Sas (Hungária), Vincze (Újpest), Cseh (Hungária), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Legyőztük Romániát! Az első magyar–román mérkőzés után ezzel a két szóval kezdjük meg beszámolónkat. Azért tesszük ezt, mert ez a két szó, így a tudósítás élén nagyon sokat mond. Azt mondja, hogy a Románia elleni mérkőzésen a győzelem ténye volt a legfontosabb.

Nem a játék képe, nem a győzelem megjelenése, nem a gólarány – nem ez volt, amit az első magyar–román mérkőzésen a labdarúgás magyar társadalma fontosnak tartott, hanem a győzelem."

A győzelmet ez a két gól „pecsételte" meg: „A labda Lázár elé perdül. A fedezet jó iramban fut be. Szinte kínálkozik a helyzet a lövésre, s Lázár nem is habozik, hanem kapásból csodálatosan íveli. Erő is van a lövésben, iránya is remek. Pavlovics észreveszi a veszélyt, fel is ugrik a labdára, de nem érheti el, s a bőr a feje felett, a léc alatt besuhan a hálóba. 1:1!" A 65. percben kiegyenlítettünk!

83. perc: „Vincze remek keresztpassza Toldihoz száll. A balösszekötő behúzódik a középcsatár helyére. Mikor azután Toldi jó vonalba jutott, kellemetlenül pergő, éles, lapos labdát ereszt meg mintegy 18 méterről. Pavlovics le-

térdel, érinti is a kezével az ugráló labdát, a pergő labda azonban felpattan a kezéből, a kapus kétségbeesetten ugrik fel, de késő, mert már mozog a felső háló. 2:1!"

1936. október 6., Kolozsvár.

BUDAPEST–KOLOZSVÁR 8:2

Góllövő: Nemes 3, Titkos 2, Sztancsik 2, Toldi.

Csikós (Phöbus) – Polgár (Ferencváros), Fekete (Phöbus) – Lázár (Ferencváros), Sárosi (Ferencváros), Dudás (Hungária) – Kocsis (Újpest), Sztancsik (Hungária), Nemes (Kispest), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária). Csere: Szabó II. (Kispest).

„Olyan mérkőzés után, amelyet 8:2-re nyerünk, okvetlenül helye van a fenntartás nélküli örömnek. Ez a fenntartás nélküli öröm azonban csak érzelmi vonatkozásban indokolt. Ha a bíráló szemüvegén át nézzük a játékot, akkor már nemcsak a puszta eredményt kell tekintenünk, hanem azt is, hogy ezt a nagy gólarányú győzelmet a magyar tizenegy milyen ellenféllel szemben érte el. Bizony, ez a kolozsvári csapat nem volt kimondottan nagy ellenfél, sőt!...

1936. október 18., Prága.

CSEHSZLOVÁKIA–MAGYARORSZÁG 5:2

Góllövő: Titkos, Toldi.

Pálinkás (Szeged) – Polgár (Ferencváros), Fekete (Phöbus) – Seres (Újpest), Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Sas (Hungária) – Cseh (Hungária), Kállai (Újpest), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„A 33. percet mutatja az óra, amikor Titkos a partvonal közeléből nekifut a labdának, s az üresen álló Toldihoz irányítja. Toldi a 16-osról, kapásból lő, s lövése a fejek magasságában száll a bal sarok felé, s ott akadálytalanul hálót ér! 2:2, kiegyenlítettünk!"

Sajnos, újabb magyar gól már nem következett, hullottak viszont a cseh gólok, és botrányos légkörben fejeződött be a számunkra nagy csalódást hozó mérkőzés.

1936. október 18., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG B–CSEHSZLOVÁKIA B 5:1

Góllövő: Zsengellér, Jászberény, P. Szabó, Vincze, Kocsis.

Hóri (Újpest) – Wéber (Phöbus), Biró (Hungária) – Hámori (Ferencváros), Sárosi (Ferencváros), Dudás (Hungária) – Kocsis (Újpest), Vincze (Újpest), Jászberényi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), P. Szabó (Phöbus).

1936. november 15., Párizs

PÁRIZS–BUDAPEST 2:1

Góllövő: Turay.

Szabó (Hungária) – Polgár (Ferencváros), Biró (Hungária) – Dudás (Hungária), Turay (Hungária), Lázár (Ferencváros) – Sas (Hungária), Müller (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

„Budapest csapata vereséget szenvedett tudásban lényegesen gyengébb ellenfelétől, Párizs együttesétől. Bármilyen cinikusan hangzik is, mégis azt kell mondanunk, hogy örülni kell a párizsi sikertelenségnek, így legalább a tizenkettedik órában észbe kapnak majd az illetékesek, hogy mennyi munka vár még rájuk London előtt!"

1936. december 2., London.

ANGLIA–MAGYARORSZÁG 6:2

Góllövő: Vincze, Cseh,

Szabó (Hungária) – Vágó (Bocskai), Biró (Hungária) – Lázár (Ferencváros), Sárosi (Ferencváros), Dudás (Hungária) – Sas (Hungária), Vincze (Újpest), Cseh (Hungária), Zsengellér (Újpest), Titkos (Hungária),

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Amilyen csúnyán fest a számszerű eredmény, olyan jó és olyan szép volt maga a mérkőzés, A magyar csapatnak igen sok jó mozzanatát jegyezhettük fel, az angolok hallatlan kondícióbeli fölényét nem ellensúlyozhatták fiaink pusztán játékbeli erényeikkel. Ami a játékot illeti, méltóan képviseltük Közép-Európát. Ilyen gólarány mellett nem lehet vitatni az angol győzelem realitását, de annyi kétségtelen, hogy erre a súlyos gólarányra nem szolgált rá a magyar csapat."

Az egyik angol – a The Star – magyar nyelvű címmel vigasztalta válogatottjainkat: „Nem baj, magyarok, sikerül legközelebb!" A „legközelebb" 17 év múlva volt, de – sikerült!

1936. december 6., Dublin.

MAGYARORSZÁG–ÍRORSZÁG 3:2

Góllövő: Titkos, Cseh, Toldi.

Pálinkás (Szeged) – Polgár (Ferencváros), Vágó (Bocskai) – Turay (Hungária), Szücs (Újpest), Dudás (Hungária) – Cseh (Hungária), Vincze (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária). Csere: Szabó (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

Toldi „agyafúrt dugója" a II. félidő 3. percében így született meg: „Cseh hosszú keresztlabdát játszik be. A labda a balösszekötő helyén esik le, Toldinak jól jön lábra. O'Neill, a jobbhátvéd van vele szemben, Toldi egy csellel átjátssza, s a jobbhátvéd el is csúszik. Most már csak a kapus van Toldival szemben. Toldi előbb továbbviszi a labdát, azután okosan kivár. Az ír kapus kiugrik, Toldi lába elé veti magát, Toldi nagyon ügyesen toppolja a labdát, amelyet így a vetődő kapus nem ér el, s Toldi a kapus fölött helyezve a hálóba küldi a bőrt. 3:1!"

1936. december 9., Rotterdam.

MAGYAR LIGAVÁLOGATOTT–HOLLANDIA 1:0

Góllövő: Zsengellér.

Szabó (Hungária) – Polgár (Ferencváros), Biró (Hungária) – Turay (Hungária), Szücs (Újpest), Dudás (Hungária) – Sas (Hungária), Vincze (Újpest), Zsengellér (Újpest), Cseh (Hungária), Titkos (Hungária).

„Annyit adott ki a magyar csapat, amennyit kellett. Most már meg lehet állapítani, hogy a magyarok három mérkőzése csodálatosan szép sorozata volt a fair meccseknek. Ez a portya a magyar futball régi korszakát idézte fel."

1937. április 11., Bázel.

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 5:1

Góllövő: Zsengellér 3, Sárosi, Dudás.

Szabó (Hungária) – Futó (Újpest, Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Szücs (Újpest), Dudás (Hungária) – Kocsis (Újpest), Kállai (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

A mérkőzés első gólját a 26. percben Sárosi szerezte: „Zsengellér átadása mellmagasságban száll Sárosi elé. Sárosi nem csökkenti rohamát és a magyar középcsatár fejéről biztosan repül a labda az üresen hagyott kapu jobb oldalába."

Üres volt a kapu, mert a kapus kifutott, összeütközött a balhátvéddel, aki úgy megsérült, hogy a svájciak ezután végig 10 emberrel voltak kénytelenek játszani. A nagy gólarányú győzelemnek ez a fő magyarázata.

1937. április 25., Torino.

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 2:0

Szabó (Hungária) – Futó (Újpest), Korányi (Ferencváros) – Szalay (Újpest), Szücs (Újpest), Polgár (Ferencváros) – Kocsis (Újpest), Kállai (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Ha mindkét csapat gyengén játszik, abból csak gyenge mérkőzés születhet. Ezt a bélyeget erről a mérkőzésről nem lehet semmiféle vegyszerrel eltávolítani."

1937. május 9., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 1:1

Góllövő: Cseh.

Szabó (Hungária) – Vágó (Bocskai), Korányi (Ferencváros) – Palotás (Bocskai), Turay (Hungária), Lázár (Ferencváros) – Sas (Hungária), Cseh (Hungária), Teleki (Bocskai), Zsengellér (Újpest), Titkos (Hungária). Csere: Toldi (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„A mérkőzés első tíz percében a közönség nagy része önfeledten gyönyörködött a magyar csatársor szemkápráztató játékában. Ami valóban nagyon szép volt, de sajnos, teljesen eredménytelen. Később azután a játék olyan változatossá vált, hogy a magyar közönség – amely még a két félidő között is 4–5 gólos győzelemben bizakodott – az utolsó negyedórában már jóformán csak azért szurkolt, hogy a döntetlenre álló mérkőzést meg ne nyerjék a jugoszlávok."

1937. május 9., Belgrád.

JUGOSZLÁVIA B–MAGYARORSZÁG B 3:0

Hóri (Újpest) – Kis (Hungária), Joós (Újpest) – Pázmándy (Elektromos), Szabó II. (Kispest), Szalay (Nemzeti) – Kocsis (Újpest), Kiss (Ferencváros), Szendrődi (Elektromos), Finta (Bocskai), Hajdu (Bocskai).

1937. május 23., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:2

Góllövő: Sas, Cseh.

Szabó (Hungária) – Vágó (Bocskai), Korányi (Ferencváros) – Hámori (Ferencváros), Turay (Hungária), Lázár (Ferencváros) – Sas (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Cseh (Hungária), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

„Amikor a párját ritkító égiháború rászakadt a városra, amikor a vízözönszámba menő csapadékmennyiség komoly zavarba hozta a közlekedést, lakásokat öntött el, így csak a legtapasztaltabb meccslátogatók remélhették, hogy az Üllői úton mégis mérkőzést fognak játszani.

Helyenként pompás magyar győzelem reménye csillan fel előttünk, a végén örülnünk kellett a némi szerencsével megszülető döntetlen végeredménynek. Ha egyáltalában lehet reális mérkőzésről beszélni ilyen pályán, a döntetlent reálisnak kell mondanunk."

1937. június 13., Ancona.

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 1:1. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Gyetvai.

Régi (BSZKRT) – Füzi (Elektromos), Kocsis (Elektromos) – Pázmándy (Elektromos), Kiss (Haladás), Csonka (KEAC) – Szabó (Haladás), Tőrös (Elektromos), Szendrődi (Elektromos), Kolozsvári (Elektromos), Gyetvai (FTC). Csere: Sárosi III. (MAFC).

1937. szeptember 19., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 8:3

Góllövő: Sárosi 7, Zsengellér.

Csikós (Phöbus) – Futó (Újpest), Korányi (Ferencváros) – Magda (Ferencváros), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Sas (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Cseh (Hungária), Kemény (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

Sárosi Gyurka legendás mérkőzése! A csehek világhírű kapusának, Planičkának 7 gólt lőtt ezen a mérkőzésen! Lőtt távolról, közelről, fejelt – szinte tombolt a kapu előtt. Ami még külön bravúr: Gyurka a II. félidőben kapcsolt rá, 45 perc alatt 6 gólt szerzett. A magyar válogatottban több mint 500 mérkőzésen egy félidő alatt 6 gólt, egy mérkőzésen pedig hetet még senkisem rúgott!

Amikor a mérkőzés után megkérdezték a szomorú kapust, hogy mit érzett a „Sárosi-rohamok" idején – Planička így emlékezett:

– Borzasztó volt! – kezdi. Aztán folytatja:

– Sohasem fogom elfelejteni. Többször kifutottam, védtem, jó néhány góltól mentettem meg a kapumat. Sárosival szemben tehetetlennek bizonyultam. – Emelt hangon mondja, szinte könnyezve:

– Ich bin unschuldig...

Igaza van, ő ártatlan a gólokban. Egyet sem lehetett elhárítani. Zsengellér első gólja, majd a hét Sárosi-gól védhetetlen volt.

– Mit érez a kapus, ha potyognak a gólok?

– Nem értem én arra rá, hogy érezzek valamit. Figyeltem a labdát és Sárosi lábát. Hátvédjeink ott álltak mellette, én odahelyezkedtem, ahová Sárosi a helyzetéből rúghatta volna a labdát. Mérnöki pontossággal a másik sarokba lőtte a gólt. Mit tehet erről a szegény kapus.

– Melyik volt a legkellemetlenebb gól?

– A gól a kapusnak mindig kellemetlen, de talán az bántott a legjobban, amikor Sárosi háttal állt a kapunak, úgy csinált, mintha leadná Keménynek, de ebben a pillanatban megfordult és alig ocsudtam fel, a labda márls a kapu sarkában ficánkolt.

Planička őszinte vallomását így fejezte be:

– Nincsen borzasztóbb, mint amikor a kapusnak nyolcszor kell a hálóból kihalászni a labdát.

A híres csehszlovák kapus csupán azzal vigasztalódhatott, hogy akitől a gólokat kapta, arról így írtak: „Gyurka! A magyar sport művésze, százezrek, milliók szemefénye. Európa leghíresebb játékosa, a világ egyik legismertebb futballistája."

1937. szeptember 19., Bécs.
AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 6:3. Amatőr válogatottak mérkőzése.
Góllövő: Gazdag 2, Orczifalvi.
Régi (BSZKRT) – Farkas ( ), Tóth II. ( ) – Pázmándy (Elektromos), Lengyel (Elektromos), Bokor (Postás) – Orczifalvi (Elektromos), Tőrös (Elektromos), Szendrődi (Elektromos), Gazdag (Haladás), Pákozdi (Elektromos). Csere: Sárosi III. (FTC).

1937. szeptember 19., Budapest, Hungária út.
MAGYARORSZÁG ifj.–AUSZTRIA ifj. 4:2
Góllövő: Császár 2, Solymosi, Horváth.
Boldizsár (MAFC) – Nagy (FTC), Onódi (KAC) – Solymosi (FTC), Kapocsi (Zugló), Szabó (KAC) – Csomor (KAC), Horváth II. (FTC), Palatinus (Törekvés), Laczkó (MTK), Császár (Törekvés). Csere: Zörgő (KAC) Moór ( ).

1937. október 10., Bécs.
MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1
Góllövő: Sárosi, Cseh.
Szabó (Hungária) – Miklósi (Szürketaxi), Biró (Hungária) – Magda (Ferencváros), Turay (Hungária), Balogh (Újpest) – Béky (Phöbus), Cseh (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Kemény (Ferencváros).
Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

21. perc: „Béky kivár, lő – a labda Sesta mellett elsuhan, a kapu bal sarka felé tart, ahol már Sárosi várja. Sárosin kívül Andritz és Mock is fut a labdára. Sárosi az ügyesebb, az osztrák védők elől elkanalazza a labdát, egy kicsit viszi is, azután nehéz szögből nyolc méterről laposan küldi a túlsó sarokba. 1:0-ra vezetünk!

A magyar tábor kitörő örömmel fogadja a gólt!" Az utolsó percben Biró kiállítása miatt a magyar csapat emberhátrányban játszott, a győztes gólt ekkor szereztük!

1937. október 24., Bukarest.
MAGYARORSZÁG B–ROMÁNIA B 3:0
Góllövő: Finta 2, Rökk.
Csikós (Phöbus) – Miklósi (Szürketaxi), Fekete (Phöbus) – Gyarmati (Szeged), Balogh (Nemzeti), Szalay (Nemzeti) – Rökk (Phöbus), Bihámy (Nemzeti), Kisalagi (Nemzeti), Finta (Bocskai), Horváth (Nemzeti).

1937. november 14., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 2:0

Góllövő: Sárosi, Toldi.

Szabó (Hungária) – Korányi (Ferencváros), Biró (Hungária) – Gyarmati (Szeged), Turay (Hungária), Lázár (Ferencváros) – Sas (Hungária), Kiss (Ferencváros), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

A hideg, havas ítéletidő miatt a magyarok javasolták, hogy csak barátságos mérkőzést játszon a két csapat. A svájciak nem fogadták el, így a csapatok EK-mérkőzést küzdöttek végig. Sárosi már az első félidő 3. percében közelről megszerezte a vezető gólt, ezután azonban több mint egy órát kellett várni az újabb gólig.

„Kiss a 16-os mentén Toldi elé tálal, ő Sárosihoz játszik – tőle a labda visszapattan Toldihoz. Toldi jobb lábbal hirtelen, laposan kapura lő. Nem is látszik veszélyesnek a lövés, de a sáros labda Bizzozero kezéről balra csúszik, neki ütközik a kapufának, s mire a kapus utána dobja magát, már túl is van a gólvonalon. 2:0-ra vezet Magyarország!"

A győztes csapat és a mezőny legjobbja Lázár Gyula volt. Gólt ugyan nem szerzett, de „a labdával azt csinált, amit akart. Fölényesen szerelt és kitűnő labdákkal tömte a csatárokat. Lázár nagy technikájának pompásan kedvezett a csúszós, havas pálya. Életének egyik legnagyobb játékát láttuk tőle." Ekkor kapta „A havasok királya" címet...

1937. november 14., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG ifj.–CSEHSZLOVÁKIA ifj. 4:1

Góllövő: Bitz 2, Csomor, Laczkó.

Boldizsár (MAFC) – Nagy (FTC), Onódi (KAC) – Solymosi (FTC), Kapocsi (Zugló), Zumpft (KAC) – Csomor (KAC), Bitz (Hungária), Horváth II. (FTC), Laczkó (MTK), Császár (Törekvés).

1937. december 29., Budapest, Hungária út.

MAGYAR VÁL. KERET–VENUS BUKAREST 3:0

Góllövő: Zsengellér, Zombori, Szendrődi.

Csikós (Phöbus) – Miklósi (Szürketaxi), Fekete (Phöbus) – Gyarmati (Szeged), Szücs (Újpest), Pázmándy (Elektromos) – Pusztai (Újpest), Vincze (Újpest), Szendrődi (Elektromos). **Zsengellér** (Újpest), Horváth (Nemzeti). Csere: Sziklai (Újpest), Balogh (Nemzeti), Zombori (Elektromos).

Az előkészületi mérkőzés után Zsengellér így nyilatkozott:

– Az I. félidőben nem ment, nagyon csúszós volt a talaj. Szünet után megszoktuk a talajt, s akkor a csatársor egészen jól játszott. A mérkőzés legszebb mozzanata az volt, amikor Vincze kiugrasztotta Szendrődit és ő gólt lőtt.

1938. január 9., Lisszabon.

PORTUGÁLIA–MAGYARORSZÁG 4:0

Szabó (Hungária) – Miklósi (Szürketaxi), Bíró (Hungária) – Gyarmati (Szeged), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Sas (Hungária), Vincze (Úpest), Kállai (Újpest), Zsengellér (Újpest), Titkos (Hungária). Csere: Szücs (Újpest), Szendrődi (Elektromos).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Amennyire menti a magyar futballt, hogy a remekül feljavult portugálok ellen nem a legerősebb összeállításban – a túrán levő ferencvárosi játékosok nélkül – állt ki a küzdőtérre, ugyanannyira el is ítéli.

S míg a mentség hamarosan elvész, elfelejtődik, addig a két szám, a 4:0 bevonul a hivatalos magyar válogatott mérkőzések nyilvántartásába."

1938. január 16., Luxembourgh.

MAGYARORSZÁG–LUXEMBURG 6:0

Góllövő: Szendrődi 3, Kállai, Zsengellér, Miklósi.

Ujvári (Hungária) – Miklósi (Szürketaxi), Biró (Hungária) – Gyarmati (Szeged), Szücs (Újpest), Dudás (Hungária) – Sas (Hungária), Vincze (Újpest), Szendrődi (Elektromos), Kállai (Újpest), Titkos (Hungária). Csere: Zsengellér (Újpest).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

Útban hazafelé Lisszabonból még egy mérkőzést játszott válogatottunk. Az első portugál–magyar után az első magyar–luxemburgi mérkőzés következett.

Csak a második félidőben játszott jól a magyar csapat. A félidő eredménye még csak 1:0 volt...

1938. február 20., Párizs.

BUDAPEST–PÁRIZS 1:1

Góllövő: Béky.

Sziklay (Újpest) – Korányi (Ferencváros), Biró (Hungária – Lázár (Ferencváros), Szücs (Újpest), Dudás (Hungária) – Béky (Phöbus), Vincze (Újpest), Kállai (Újpest), Kalmár (Hungária), Titkos (Hungária). Csere: Zsengellér (Újpest), Háda (Ferencváros).

„A magyar csapat semmiben sem erősítette meg a magyar futball régi nagy hírét. Végtére Budapest csapata ebben az összeállításban is közelebb áll a magyar válogatotthoz, mint Párizs csapata a francia nemzeti együtteshez! Mindent egybevetve örülhetünk a döntetlen eredménynek."

1938. március 20., Nürnberg.

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 1:1

Góllövő: Toldi.

Háda (Ferencváros) – Korányi (Ferencváros, Biró (Hungária) – Pázmándy (Elektromos), Balogh II. (Nemzeti), Balogh (Újpest) – Pusztai (Újpest), Zsengellér (Újpest), Kisalagi (Nemzeti), Toldi (Ferencváros), Horváth (Nemzeti).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„A II. félidő 4. perce hozza a gólunkat, amely eléggé furcsa körülmények között született meg. Pusztai mintaszerű lövőpasszal gurít Kisalagi elé. Középcsatárunk körülbelül a 11-es pont táján áll. Kisalagi hatalmas luftot rúg, bár rúgása nem pusztán levegőt ér, egy kissé megperdíti a labdát, amely így hátrafelé tart. Toldi áll ott és körülbelül a 16-osról rettentő elkeseredetten, ballal irtózatos lövést ereszt meg, és a labda mintegy fél méter magasságban a kapu közepén vágódik a hálóba."

1938. március 25., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG–GÖRÖGORSZÁG 11:1

Góllövő: Zsengellér 5, Nemes 3, Titkos 2, Vincze.

Háda (Ferencváros) – Korányi (Ferencváros), Biró (Hungária) – Lázár (Ferencváros), Szücs (Újpest), Balogh (Újpest) – Sas (Hungária), Vincze (Újpest), Nemes (Kispest), Zsengellér (Újpest), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

A magyar csapat a VB-selejtezőn sikerrel szerepelt. Zuhogó esőben játszottak, és stílszerűen gólzuhatag is érte a görögöket. Egyetlen góljukat az utolso percben szerezték.

1938. április 24., Bécs

BUDAPEST–BÉCS 5:3

Góllövő: Sárosi 5.

Szabó (Hungária) – Miklósi (Szürketaxi), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Szücs (Újpest), Dudás (Hungária) – Biró II. (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

A mérkőzést még mint Ausztria–Magyarország találkozót kötötték le. A politikai helyzet azonban úgy alakult, hogy a mérkőzés időpontjára Ausztria, mint önálló állam megszűnt, a hitleri Németország bekebelezte...

„Vasárnap, április 24-én nem két ország, csak két város legjobb csapata mérkőzik majd a bécsi stadionban. Ez a hivatalos helyzet. Sportszempontból azonban kétség nem férhet ahhoz, hogy ez a vasárnapi mérkőzés még a 36. esztendeje folyó magyar–osztrák futballküzdelemhez tartozik. Lehet, hogy a régi nagy küzdelem véget ér 1938. április 24-én, de az egészen bizonyos, hogy ezen a mérkőzésen még a régi nagy ellenfelek találkoznak." (Sporthírlap).

A Práterben 30 ezer néző előtt, izzó hangulatú mérkőzésen győzött az egy újonccal kiálló magyar csapat. Biró II. Mihály, becenevén Dani, a Ferencváros jobbszélsője a Práter „poklában" kapott először válogatottbeli játéklehetőséget. Nagyszerűen helytállt, könnyed cselekkel játszotta át a híres Sestát, és lövésekkel is veszélyeztette az osztrák kaput. Mégsem üdvözölhetjük őt a Fradi válogatott játékosok táborában, hiszen ezt a találkozót csak városközi mérkőzésnek számítják – és Biró többet nem került a nemzeti tizenegybe...

Sárosi is balszerencsésnek mondható, hiszen ontotta a gólokat a válogatott, de mégsem hivatalos mérkőzésen! Gyurka óriási formában játszott, öt gólján kívül kapufákat is lőtt! A 25. percben így szerezte meg a második gólt: „Három emberen megy keresztül, először Pekareket hagyja faképnél, majd Sesta mellett siklik el, végül pedig mesés csellel teszi hidegre Andritzot. Tisztán, mintegy hat méterről nyugodtan begurítja a labdát a jobb alsó sarokba. Ez a gól kifogástalan és gyönyörű volt." (Nemzeti Sport).

Gyönyörű volt a győzelem is, amit a magyar fiúk Bécsben elértek. Akár hivatalosan, akár nem...

1938. május 15., Budapest, Üllői út.

MAGYAR VÁLOGATOTT–WOLVERHAMPTON WANDERERS 0:0

Szabó (Hungária) – Korányi (Ferencváros), Biró (Hungária) – Lázár (Ferencváros), Sárosi III. (Ferencváros), Dudás (Hungária) – Sas (Hungária), Zsengellér (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

„Az angol bajnokság második helyezettje igen nagy becsvággyal játszott és különösen a védekezésben igen nagy ellenfél volt. Rontott a játék színvonalán a hirtelen ránk szakadt erős meleg is, amely nyilván sokat kivett mind a két csapat tagjaiból. Mindent egybevetve az eredmény igazságos. Mind a két csapat lőhetett volna gólokat. A nagy helyzetek szinte pontosan egyforma mértékben oszlottak meg. Egyik csapat sem érdemelt volna győzelmet."

A magyar csapat VB-főpróbája tehát nem valami fényesen sikerült. Következett az „előadás"...

1938. június 5., Reims.

MAGYARORSZÁG–HOLLAND-INDIA (ma Indonézia) 6:0 VB

Góllövő: Sárosi 2, Zsengellér 2, Kohut, Toldi.

Háda (Ferencváros) – Korányi (Ferencváros), Biró (Hungária) – Lázár

(Ferencváros), Turay (Hungária), Balogh (Újpest) – Sas (Hungária), Zsengellér (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Kohut (Olympique Marseille).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

A magyar csapat VB-nyitó mérkőzésén gólzáporral győzött. Helyet kapott a csapatban a Ferencváros egykori játékosa, Kohut Vilmos is, aki ekkor már évek óta Franciaországban, az Olympique Marseille csapatában rúgta a gólokat. A VB első magyar gólját is ő szerezte:

„A 13. percben Sas labdája a fejek felett a tisztán érkező Kohut elé száll, a vándor az ötös sarkáig futhat és onnan régi vágású, valódi Kohut-bombát ereszt meg. Szegény kapus keze és feje fölött vágódott be a labda a léc alá."

A csatárok tovább „bombáztak". Előbb Toldi talált 10 m-ről a hálóba, majd néhány perc múlva újabb lövésébe az egyik védő belefejelt – vesztére, mert elájult...

„A 25. percben csodaszép gólt ér el a magyar csapat: Sas rövid beadását Zsengellér átemeli a ráfutó Hukon feje felett, Sárosi dr. a legjobb ütemben ugrik ki és kapásból lövi hálóba a labdát!"

Gyurka a mérkőzés utolsó percében ráduplázott, közelről még egy gólt vágott a hálóba.

1938. június 12., Lille.

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 2:0 VB

Góllövő: Sárosi, Zsengellér.

Szabó (Hungária) – Korányi (Ferencváros), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Turay (Hungária), Lázár (Ferencváros) – Sas (Hungária), Vincze (Újpest), Sárosi (Ferencváros). Zsengellér (Újpest), Kohut (O. Marseille).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Zsengellér kiadja balra a labdát Kohutnak. Kohuttól visszakapja Zsengellér és fordulásból élesen, félmagasan megszúrja. Sárosi a 11-es pont tájékán áll. A labda felé tart. Sárosi lehajol, a labdába teszi a fejét és arról élesen vágódik az első magyar gól a jobb sarokba."

A másodikat a 91. percben (!) Zsengellér bombalövése jelentette.

1938. június 16., Párizs.

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 5:1 VB

Góllövő: Zsengellér 2, Titkos, Sárosi, Jacobsson (öngól)

Szabó (Hungária) – Korányi (Ferencváros), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Turay (Hungária). Lázár Ferencváros) – Sas (Hungária), Zsengellér (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

Ezzel a győzelemmel a döntőbe jutott a magyar csapat!

Sárosi a negyedik gólt szerezte. Sas nagyszerű beadását az ötösről élesen fejelte a kapuba. A szép akció után zúgott a taps! Zúgtak a Toldi-bombák is, azonban ezúttal balszerencsés volt a balösszekötő. Két zúgó kapufát is rugott! Így búcsúzott a VB-től, mivel a döntő mérkőzésre – nagy meglepetésre – nem állították be!

1938. június 19., Párizs.

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 4:2 VB-döntő!

Góllövő: Titkos, Sárosi.

Szabó (Hungária) – Polgár (Ferencváros), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest)· Szücs (Újpest), Lázár (Ferencváros) – Sas (Hungária), Vincze (Újpest) Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Titkos (Hungária).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Az utolsó roham nem sikerült! Ha van is valami keserű íz a szánkban, az a nagyratörés, a nemes ambíció kielégítetlen érzéséből fakad. Első ízben történt meg az, hogy eljutottunk a labdarugás világbajnokságának döntőjébe. Első alkalommal lettünk hivatalosan is másodikok a labdarúgó nemzetek világrangsorában."

Az egész VB-n rendkívül gólerős Sárosi ezúttal is eredményes volt: „Zsengellér a kaputól 12 méternyire átfejeli Sárosihoz a labdát. Sárosi jobb belsővel a kapu bal oldalába vágja . . ".

1938. június 22.· Tallin.

MAGYARORSZÁG–ÉSZTORSZÁG 3:2. Amatőr válogatottak mérkőzése.

Góllövő: Soproni, Gazdag.

Dombóvári (ETO) – Pázmándy (Elektromos), Tóth II. (ETO) – Hluhányi (ETO), Kovács (ETO), Garamszegi (Törekvés) – Soproni (SFAC), Vidor (MTK), Keszei II. (Törekvés), Kiss (. . .), Erdős (Hubertus). Csere: Gazdag (Haladás).

1938. október 2., Budapest· Hungária út.

BUDAPEST–BÉCS 2:1

Góllövő: Zsengellér 2.

Szabó (Hungária) – Biró (Hungária), Polgár (Ferencváros) – Lázár (Ferencváros), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Kincses (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Kiszely (Taxi), Titkos (Hungária).

Ez is „kis osztrák–magyar" volt!

A találkozót szakadó esőben játszották, így is nagy iramú, jó játékot láthatott a közönség. Biró volt a mezőny legjobbja, elöl pedig Zsengellér brillírozott.

1938. november 30., Rotterdam.

MAGYARORSZÁG B–HOLLANDIA A 5:2

Góllövő: Kolláth 2, Olajkár II. 2, Pálya.

Boldizsár (Kispest – Olajkár I. (Kispest), Szoyka (Szeged) – Baróti (Szeged), Sós (Budafok). Szalay (Nemzeti) – Kincses (Kispest), Pálya (Nemzeti), Kolláth (Szolnok), Kiszely (Taxi), Tóth (Phöbus). Csere: Olajkár II. (Kispest).

1938. december 1., Hága.

MAGYARORSZÁG B–HOLLANDIA U 2:2

Góllövő: Kolláth, Olajkár II.

Boldizsár (Kispest) – Olajkár I. (Kispest), Szoyka (Szeged) – Baróti (Szeged), Sós (Budafok). Szalay (Nemzeti) – Kincses (Kispest), Pálya (Nemzeti), Kolláth (Szolnok), Kiszely (Taxi), Tóth (Phöbus). Csere: Olajkár II (Kispest).

1938. december 4., Párizs.

BUDAPEST–PÁRIZS 5:3

Góllövő: Sárosi 4, Lorentz (öngól).

Szabó (Hungária) – Korányi (Phöbus), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Sárosi III. (Ferencváros). Dudás (Hungária) – Cseh (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Toldi (Ferencváros), Titkos (Hungária). Csere: Turay (Hungária), Gyetvai (Ferencváros).

A skót–magyarra utazó magyar válogatott megállt Párizsban és a legjobb francia labdarúgókkal mérkőzött. A magyarok csak a második félidőben játszottak jól – Ekkor négy Sárosi-gól is született. A legszebb akció is góllal zárult: „Toldi és Gyetvai összjátéka indította el a támadást, Gyetvai elszaladt, pontosan adta be a labdát Sárosinak és Sárosi hasonló pontossággal helyezte be a labdát Hiden mellett a jobb sarokba."

1938. december 6., Luxemburg.

LUXEMBURG A–MAGYARORSZÁG B 4:3

Góllövő: Kolláth 2. Kiszely.

Boldizsár (Kispest) – Olajkár I. (Kispest), Szoyka (Szeged) – Baróti (Szeged), Sós (Budafok), Szalay (Nemzeti) – Kincses (Kispest), Pálya (Nemzeti), Kolláth (Szolnok), Kiszely (Taxi), Tóth (Phöbus). Csere: Olajkár II. (Kispest).

1938. december 7., Glasgow.

SKÓCIA–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Sárosi.

Szabó (Hungária) – Korányi (Phöbus), Biró (Hungária) – Polgár (Ferencváros), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Titkos (Hungária), Cseh (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Ferencváros), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„Nem lehet mondani, hogy igazán jó mérkőzés volt. Nagy kár, hogy a skót csapat a II. félidőre már csonkán állt ki és ez elrontotta bizonyos fokig a játék képét. A skótok megérdemelték a győzelmet, még nagyobb gólarányra is rászolgáltak volna. A skótoktól Skóciában csak két góllal kikapni, inkább dicsőségnek számít a futballban."

A magyar csapat gólját 3:0-ás skót vezetés után Sárosi tizenegyesből szerezte.

1938. december 7., Brüsszel.

MAGYARORSZÁG B–BELGIUM A 3:3

Góllövő: Kolláth 2, Olajkár II.

Boldizsár (Kispest) – Olajkár I. (Kispest), Szojka (Szeged) – Baróti (Szeged), Sós (Budafok), Szalay (Nemzeti) – Kincses (Kispest), Vidor (MTK), Kolláth (Szolnok), Olajkár II. (Kispest), Kiszely (Taxi).

1938. december 11., Hamburg.

BUDAPEST–HAMBURG 2:0

Góllövő: Zsengellér 2.

Sziklai (Újpest) – Korányi (Phöbus), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Sárosi III. (Ferencváros), Dudás (Hungária) – Bognár (Szeged), Cseh (Hungária), Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Titkos (Hungária). Csere: Turay (Hungária), Gyetvai (Ferencváros).

A mérkőzés előtt nemcsak a két nemzet himnuszát játszotta el a zenekar, hanem a magyarok tiszteletére a Rákóczi-induló dallamai is felcsendültek...

A csapat egyébként nagy fölényben játszott, játékosaink négy kapufát is lőttek és végül Zsengellér két góljával biztosan győztek a budapestiek.

1939. február 19., Lille.

ÉSZAK-FRANCIA LIGAVÁLOGATOTT–BUDAPEST 2:1

Góllövő: Zsengellér.

Sziklai (Újpest) – Korányi (Phöbus), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Rozsáli (Elektromos), Pálya (Nemzeti), Zsengellér (Újpest), Cseh (Hungária), Titkos (Hungária).

1939. február 26., Rotterdam.

HOLLANDIA–MAGYARORSZÁG 3:2

Góllövő: Zsengellér, Gyetvai.

Szabó (Hungária) – Korányi (Phöbus), Biró (Hungária) – Lázár (Ferencváros), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Béky (Phöbus), Cseh (Hungária), Zsengellér (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„A 78. percben egyenlít a magyar csapat. A holland védők Béky felé rohannak, jobbszélsőnk azonban nagyszerűen beadja a labdát. A kapu előtt átsuhan a labda a másik oldal felé, ahol Gyetvait üresen hagyták. Gyetvai berohan, a holland kapus kétségbeesetten kifut, de hiába, mert balszélsőnk a kapus mellett nem túlságosan erősen a kapu közepébe rúgja a labdát. 2:2!"

1939. március 16., Párizs.

MAGYARORSZÁG–FRANCIAORSZÁG 2:2

Góllövő: Kiszely 2.

Szabó (Hungária) – Korányi (Phöbus), Biró (Hungária) – Lázár (Ferencváros), Sárosi III. (Ferencváros), Balogh (Újpest) – Szántó (Szolnok), Zsengellér (Újpest), Kolláth (Szolnok), Kiszely (Ferencváros), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

Kiszely első gólja a 17., a második az 55. percben így esett: „Biró labdáját Diagne rövidenrúgja ki, a labda a 16-oson álló Kiszely elé kerül, a ferencvárosi tank nagy lövése akadálytalanul jut a bal felső sarokba. 1:1! Gyönyörű lövés volt. Kiszely gyors elhatározó képessége döntő volt ebben a pillanatban, a szép, váratlan lövés meghozta az eredményt."

„Szántó száguld a labdával, mint a villám és teljes rohamban be is adja. Kolláth továbbítja. A labda kissé előre ível, úgy tíz méterre a kapu elé. Da Rui és Kiszely fut rá, Kiszely éri el előbb és kapásból a jobb felső sarokba bombáz. 2:1!"

1939. március 19., Cork.

MAGYARORSZÁG–ÍRORSZÁG 2:2

Góllövő: Zsengellér, Kolláth.

Szabó (Hungária) – Korányi (Phöbus), Biró (Hungária) – Lázár (Ferencváros), Sárosi III. (Ferencváros), Balogh (Újpest) – Ádám (Újpest), Zsengellér (Újpest), Kolláth (Szolnok), Kiszely (Ferencváros), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

2:1-es magyar vezetésnél történt a következő eset: „Gyetvai szögletet ér el, de a játékvezető nem adja meg. Édes dolog, hogy a mérkőzés közben is szól a zene... A lelátón ugyanis egy koldus harmonikázik és kéreget. Egészen jól hallható a zene lent a pályán is..."

1939. április 2., Zürich.

SVÁJC–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Déri.

Szabó (Hungária) – Olajkár I. (Kispest), Biró (Hungária) – Lázár (Ferencváros), Sárosi III. (Ferencváros), Balogh (Újpest) – Szántó (Szolnok), Zsengellér (Újpest), Solti (Phöbus), Déri (Kispest), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

67. perc: „Most újabb magyar támadás következik. Déri túl sokat viszi a labdát, végül azonban nagy lövést ereszt meg. Fölé. Az erős labda eltalál az állóhelyen egy nézőt, aki összeesik..."

1939. május 18., Budapest, Hungária út.

MAGYARORSZÁG–ÍRORSZÁG 2:2

Góllövő: Kolláth 2.

Szabó (Hungária) – Kis (Hungária), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Szücs (Újpest), Balogh (Újpest) – Szántó (Szolnok), Sárosi (Ferencváros), Kolláth (Szolnok), Kiszely (Ferencváros), Nagy (Szeged).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

„A mérkőzésről tulajdonképpen azt kellene mondanunk, hogy jellegzetesen magyar–ír mérkőzés volt. Mert immár ötödször fordult elő, hogy keservesen mérkőztünk az írekkel és a küzdelem végén örülnünk kellett az eredménynek." (Sporthírlap)

A csapat egyik üdvöskéje, Kiszely is rendkívül gyengén játszott. Csak napok múlva derült ki, hogy mandulagyulladását eltitkolva lépett pályára. Úgy lépett pályára, hogy előbb négy darab félgrammos kinint vett be. Az egész mérkőzésen bódultan játszott...

1939. június 8., Budapest, Üllői út.

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Kiszely.

Szabó (Hungária) – Korányi (Phöbus), Biró (Hungária) – Lázár (Ferencváros), Turay (Hungária), Balogh (Újpest) – Kincses (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Kiszely (Ferencváros), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Dietz Károly dr.

78. perc: „Végre magyar gól születik. Nagyon szépen építik a belsők a támadást, Kiszely Sárosit szökteti, Sárosi továbbad Kincsesnek. Kincses egy kis gondolkodás után bead, Sárosi nem éri el a labdát, de Kiszely élesen fejeli. A labda a jobb kapufa tövére pattan, visszafelé megy a mezőnybe, az emberek már a fejüket fogják az óriási balszerencse láttán. Különösen, amikor Rava hanyattvetődve kirúgja a labdát a kapu elől. Most azonban szerencsére a jobbösszekötőből visszafelé futó Kiszely bal lábára jön a labda és a balösszekötő minden elkeseredettségét beleadva a lövésbe, 14 m-ről az emberek között egy méter magasságban élesen bombáz a bal sarokba. 3:1".

1939. június 14., Budapest, Latorca u.

BUDAPEST–BRÜSSZEL 4:0

Góllövő: Cseh 3, Toldi.

Boldizsár (Kispest) – Kis (Hungária), Pákozdi (Elektromos) – Pázmándy (Elektromos), Soós (Budafok), Dudás (Hungária) – Váradi (Taxi), Toldi (Ferencváros), Cseh (Hungária), Déri (Kispest), Tóth (Phöbus).

„Szerda este Budapest és Brüsszel csapata olyan időben találkozott egymással, amely szokatlan a magyar futball történetében. Az idő alatt nemcsak az időpont – este fél 10 –, hanem az időjárást is kell érteni. Ennek a mérkőzésnek nemcsak a villanyfény, hanem a csaknem teljesen víz alá került pálya, a szünet nélkül zuhogó zápor is teljesen eredeti és újszerű ízt adott".

Az első magyar pályán elért „villanyfényes" gólt Cseh lőtte. A 8. percben 18 méterről lőtt a hálóba. Egy perc múlva ismét Cseh volt eredményes – ezúttal 3 méterről. Szünet után ismét a Hungária játékosa talált a hálóba, így Cseh mesterhármasának tapsolhattak a bőrig ázott nézők.

A negyedik gólt 12 méterről Toldi szerezte. Nem sokkal utána véget ért a 2x30 percesre csökkentett nemzetközi mérkőzés.

„Ilyen mérkőzés után nem is szabad bírálni a játékosokat, csak dicsérni lehet, hogy becsületesen végigjátszották a két félidőt. Kár, hogy a mérkőzés elázott, mint ahogyan elázott a sok szép ruha és cipő is a nézőtéren. A mérkőzés után a kifelé vezető utakat már teljesen ellepte a víz, a közönség bokáig érő pocsolyákban evickél ki a még nagyobb sárba. Így folyt le az első villanyfényes esti mérkőzés." (Nemzeti Sport)

1939. augusztus 19., Budapest, Latorca u.

MAGYAR VÁLOGATOTT–BELGRÁD 2:2

Góllövő: Váradi, Zsengellér.

Szabó (Hungária) – Szebehelyi (Gamma), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Váradi (Taxi), Toldi (Ferencváros), Cseh (Hungária), Kiszely (Ferencváros), Tóth (Újpest). Csere: Sziklai (Újpest), Ádám (Újpest), Vincze (Újpest), Zsengellér (Újpest), Gyetvai (Ferencváros), Fekete (Újpest).

A lengyelek elleni válogatott mérkőzés főpróbája volt ez az esti találkozó. Ismét zuhogott az eső a Latorca utcai találkozón. A válogatott keret a nyári szünet után nagyon gyengén játszott...

1939. augusztus 27., Varsó.

LENGYELORSZÁG–MAGYARORSZÁG 4:2

Góllövő: Zsengellér, Ádám.

Sziklai (Újpest) – Kis (Hungária), Biró (Hungária) – Szalay (Újpest), Turay (Hungária), Dudás (Hungária) – Ádám (Újpest), Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Toldi (Ferencváros), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

A magyar válogatott először utazott repülőgéppel! A korabeli viccek szerint így akartuk gyorsítani a csapatot... A valóságban a lengyelek gyorsabbak és főleg eredményesebbek voltak. A magyarok egyébként 2:0-ás vezetés után veszítették el a mérkőzést!

Válogatottunk másnap repülővel tért haza. Lengyelország felett rövidesen más repülők is megjelentek. Öt nap múlva kitört a világháború...

1939. szeptember 24., Budapest. Üllői út.

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 5:1

Góllövő: Zsengellér 3, Kincses, Dudás.

Tóth (Szeged) – Pákozdi (Elektromos), Biró (Hungária) – Baróti (Szeged), Sárosi III. (Ferencváros), Szalay (Nemzeti) – Kincses (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Dudás (Hungária), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

A nagy gólarányú győzelem magyarázatát megtudhatjuk a már akkor szövetségi kapitány Sepp Herberger nyilatkozatából:

– A mi játékosaink erőnléte gyenge. Hiába, az erős és komoly bajnoki mérkőzéseket semmi sem pótolhatja. Márpedig ezen az őszön még nem játszottunk bajnoki mérkőzést a háború miatt. A magyar csapatban különösen az összmunka, a csapatjáték tetszett. A magyar győzelem jogossága vitán felül áll, de a gólarány kissé túlzott.

1939. október 1., Bécs.

BÉCS–BUDAPEST 3:1

Góllövő: Dudás.

Csikós (Phöbus) – Pákozdi (Elektromos), Biró (Hungária) – Pázmándy (Elektromos), Sárosi III. (Ferencváros), Szalay (Nemzeti) – Kincses (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Dudás (Hungária), Gyetvai (Ferencváros). Csere: Szalay (Újpest).

„A mérkőzésnek nem árt semmit sem az, hogy most Bécs–Budapest elnevezéssel kerül sorra. Aki emlékszik a régi osztrák–magyar mérkőzésekre, az jól tudja, hogy azok a legnagyobb események közé számítottak, s azokon mindig a legmagasabb fokú labdarúgó művészetet mutatták be.

Az osztrák csapat elfogódottan, a magyar csapat elbizakodottan kezdett. Amikor aztán az osztrákok rájöttek, hogy a magyar csapat nem is olyan jó, mint a híre, kinyílt a szemük és egyre bátrabban kezdtek játszani. A mi támadásaink befejezése sohasem volt olyan veszélyes, mint az egymást követő osztrák támadások közül akármelyik. Rég nem láttuk ilyen rosszul játszani a magyar csapatot." (Nemzeti Sport)

1939. október 21., Bukarest.

MAGYARORSZÁG B–ROMÁNIA B 1:1

Góllövő: Halasi.

Csikós (Phöbus) – Felföldi (DiMÁVAG), Onódy (Kispest) – Baróti (Szeged), Tóth II. (Taxi), Király (Gamma) – Váradi (Taxi), Sütő (Gamma), Hidasi (Újpest), Nemes (Kispest), Tolvaj (Lampart). Csere: Szalay (Nemzeti).

1939. október 22., Bukarest.

MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 1:1

Góllövő: Tóth III.

Boldizsár (Kispest) – Korányi (Nemzeti), Biró (Hungária) – Pázmándy (Elektromos), Sárosi III. (Ferencváros), Szalay (Nemzeti) – Kincses (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Kolláth (Szolnok), Zsengellér (Újpest), Tóth III. (Újpest).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

„Ha nem gólokkal, hanem pontozással döntenék el a mérkőzés sorsát, akkor valószínűleg mi kerültünk volna ki győztesen. Többet támadtunk, mint a románok és több helyzetünk volt. A mérkőzés lefolyása általában fairnak mondható, csak a vége felé vált egy kissé keményebbé a játék. A mérkőzést jó védelmek és gyenge csatársorok jellemezték." (Nemzeti Sport)

1939. november 12., Belgrád.

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 2:0

Góllövő: Sárosi, Tóth III.

Boldizsár (Kispest) – Polgár (Ferencváros), Biró (Hungária) – Király (Gamma), Sárosi III. (Ferencváros), Balogh (Újpest) – Kincses (Kispest), Vincze (Újpest), Kiszely (Ferencváros), Sárosi (Ferencváros), Tóth III. (Újpest).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

„A 28. percben Beleslin II. fautol a tizenhatos vonalon. A labdának Kiszely áll neki. A jugoszlávok sorfalat állnak, mert azt hiszik, hogy Kiszely kapura lő. Így viszont nem fedeznek le mindenkit. Kiszely azonban a kissé hátrább, de tisztán álló Sárosihoz passzol. Sárosi mintegy 18 méterről kapásból lő és a felfelé tartó labda a bal felső sarokból a jobb alsó sarokba pattan. 1:0-ra vezetünk!"

1940. március 31., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 3:0

Góllövő: Sárosi 2, Sütő.

Csikós (Ferencváros) – Pákozdi (Elektromos), Sárosi III. (Ferencváros), Biró (Hungária) – Király (Gamma), Balogh (Újpest) – Kincses (Kispest), Sütő (Gamma), Sárosi (Ferencváros), Dudás (Hungária), Kalocsay (Kispest).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

„A 25. percben megszületik a magyarok vezető gólja. Kalocsay magasan ível a kapu elé, ahol Sárosi három svájci védővel áll szemben. A kapus lemaradt egy gondolattal, a hátvédek is őt zavarják. Sárosi mind a hárómnál magasabbra ugrik és pompásan kiszámított fejese ívelten száll a léc alatt a gazdátlan kapuba!"

A II. félidő 18. percében Sárosi egy újabb szemfüles góllal biztosította be az értékes győzelmet.

1940. április 7., Berlin.

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 2:2

Góllövő: Toldi, Sárosi III.

Csikós (Ferencváros) – Pákozdi (Elektromos), Sárosi III. (Ferencváros), Biró (Hungária) – Király (Gamma), Balogh (Újpest) – Kincses (Kispest), Sütő (Gamma), Toldi (Gamma), G. Tóth (Elektromos), Kalocsay (Kispest).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

„2:2 a berlini Olimpiai Stadion gyepén, százezer főnyi német közönség előtt: ez az eredmény magáért beszél, ezért a diadallal felérő döntetlenért teljes elismerés jár a derék csapatnak, amely kivívta."

Már a félidőben is 2:2 volt az eredmény. Mindkétszer mi egyenlítettünk. Előbb Toldi a német védők között „beerőszakolt" egy elvesztett labdát, majd a félidő utolsó percében Sárosi III. közel 30 méterről bombázott a kapuba!

1940. május 2., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–HORVÁTORSZÁG 1:0

Góllövő: Dudás.

Csikós (Ferencváros) – Pákozdi (Elektromos), Sárosi III. (Ferencváros), Polgár (Ferencváros) – Király (Gamma), Balogh (Újpest) – Kincses (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Gamma), Dudás (Hungária), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

„A mérkőzés óriási iramú volt. Ilyen hatalmas iramú mérkőzést ritkán játszanak magyar pályán. Különösen nagy teljesítmény ez csúszós talajon. Szép volt a mérkőzés. A második félidő teljesítménye alapján a magyar csapat megérdemelte az egygólos győzelmet. A csatársor legjobb és legveszélyesebb tagjának Gyetvai bizonyult. Az egyedüli csatár volt, akivel nem bírtak a horvát védők. Minden megmozdulása veszélyt jelentett. Oroszlánrésze van az értékes győzelem kivívásában."

1940. május 2., Pécs.

MAGYARORSZÁG IFJ.–HORVÁTORSZÁG IFJ. 4:2

Góllövő: Borbély 2, Hollósi 2.

Kucsta (Vasas) – Hegyi (BMTE), Németh (FTC) – Zimonyi II. (Péti KSE), Bakos (WMTK), Kéri (PTSC) – Hollósi (Ganz), Harsányi (UTE), Berzi (Postás), Borbély (Szegedi VSE), Vezér (Szolnoki MÁV).

1940. május 19., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 2:0

Góllövő: Sárosi, Gyetvai.

Csikós (Ferencváros) – Pákozdi (Elektromos), Sárosi III. (Ferencváros), Polgár (Ferencváros) – Király (Gamma), Dudás (Hungária) – Kincses (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Toldi (Gamma), Harangozó (Csepel), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

Sárosi fejeséből és Gyetvai közeli bombalövéséből születtek a gólok. A magyar csapat biztos és megérdemelt győzelmet aratott. A román szövetségi kapitány is elismerte a győzelem jogosságát.

– Ebben a kegyetlen szélben és ezen a csúszós talajon jobban érvényesült a magyar csapat technikája. A győzelem megérdemelt, de elégedetten állapítom meg, hogy a magyar csapatnak nagyon meg kellett dolgoznia ezért a győzelemért. A közönség sportszerű viselkedése teljesen meghódított bennünket.

1940. május 19., Bukarest.

ROMÁNIA B–MAGYARORSZÁG B 5:1

Góllövő: Tóth III.

Kiss (Törekvés) – Kis (Hungária), Bánkuti (Törekvés) – Négyesi (Hungária), Marosi (Szeged), Sződi (BSZKRT) – Váradi (Gamma). Nagy (Szolnok), Jenőfi (SBTC), Laczkó (SBTC), Tóth III. (Újpest).

1940. május 19., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG IFJ.–ROMÁNIA IFJ. 1:0

Góllövő: Harsányi.

Iglói II. (Ganz) – Lőrincz (BVSC), Szücs (Szolnok) – Kovács (BSZKRT), Bakos (WMTK), Rottenbiller (Cs. MOVE) – Hollósi (Ganz), Borbély (SZVSE), Berzi (Postás), Harsányi (UTE), Turbéki (Pereces).

1940. június 10., Budapest, Üllői út.

BÉCS–BUDAPEST 1:0

Csikós (Ferencváros) – Pákozdi (Elektromos), Biró (Hungária) – Király (Gamma), Sárosi III. (Ferencváros), Balogh (Újpest) – Kincses (Kispest). Sütő (Gamma), Toldi (Gamma), Sárosi (Ferencváros), Kocsis (Újpest).

1940. szeptember 29., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 0:0

Boldizsár (Kispest) – Pákozdi (Elektromos), Polgár (Ferencváros), Pósa (Ferencváros) – Lázár (Ferencváros), Sárosi III. (Ferencváros) – Kincses (Kispest). Sárosi (Ferencváros), Finta (Ferencváros), Kiszely (Ferencváros), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

„Nem így indult! Az első tíz perc után a vérmesebbek már 5:0-ás félidőkről kezdtek ábrándozni, maga a csapat is mintha a biztos győzelmet érezte volna és a végén kénytelenek voltunk az idehaza vereségnek számító döntetlennel megelégedni!"

1940. szeptember 29., Belgrád.

JUGOSZLÁVIA B–MAGYARORSZÁG B 3:0

Tóth (Szeged) – Olajkár (Kispest), Kispéter (Szolnok), Pázmándy (Elektromos) – Tóth II. (Gamma), Dudás (WMFC) – Ádám (Újpest), Sütő (Gamma), Zsengellér (Újpest). Tihanyi II. (WMFC), Tóth III. (Újpest).

1940. szeptember 29., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG IFJ.–JUGOSZLÁVIA IFJ. 4:2

Góllövők: Turbéki 3, Berzi.

Dósai (Szegedi KEAC) – Fekete (UTE), Szücs (Szolnoki MÁV) – Kéri (PTSC), Bakos (WMTK), Rottenbiller (Cs. MOVE) – Hollósi (Ganz), Kiss (Törekvés), Berzi (UTE), Beke (KAC). Turbéki (DiMÁVAG).

1940. október 6., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–NÉMETORSZÁG 2:2

Góllövő: Kiszely, Kincses.

Boldizsár (Kispest) – Pákozdi (Elektromos), Polgár (Ferencváros), Pósa (Ferencváros) – Lázár (Ferencváros), Sárosi III. (Ferencváros) – Kincses (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Finta (Ferencváros), Kiszely (Ferencváros), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

„A 31. percben végre kitesz magáért a magyar csapat. Sárosi jól ad előre Fintának, ő rögtön továbbadja Gyetvainak, Gyetvai egyből ível a kapu elé, Kiszely most nagy lendülettel ugrik a labdáért. Feje megelőzi a kifutó Klodtot és és az ívelt labda a kapus fölött beszáll a német kapuba. Kiegyenlítettünk, 1:1!"

Ezúttal is nyolc fradista játszott a válogatottban!

1940. december 1., Genova.

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 1:1

Góllövő: Bodola.

Csikós (Ferencváros) – Pákozdi (Elektromos), Polgár (Ferencváros), Biró (BSZKRT) – Sárosi III. (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Kincses (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Sárvári (NAC), Bodola (NAC), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

A mérkőzés hőse a kitűnő védéseket produkáló Csikós Gyula volt. „Csikós a második félidőben olyan nagyra nőtt, amilyen nagynak csak a régmúlt idők kapusait egy Platkót, vagy Zsákot láttunk magunk előtt. Hihetetlen érzékkel, ösztönös biztonsággal védett, sokszor két-három lövést is egymás után." De Polgár is remekelt: teljesen kikapcsolta a játékból a félelmetes Piolát!

1940. december 8., Zágráb.

MAGYARORSZÁG–HORVÁTORSZÁG 1:1

Góllövő: Sárvári.

Csikós (Ferencváros) – Pákozdi (Elektromos), Polgár (Ferencváros), Biró (BSZKRT) – Sárosi III. (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Kincses (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Sárvári (NAC), Bodola (NAC), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

„A magyar csapat tagjai fáradtan tántorognak be az öltözőbe és szinte valamennyi játékos leroskad a padra. Egyhangú a megállapítás: – Ezen a mérkőzésen sokkal nagyobb küzdelem folyt, mint Genovában, sokkal többet kellett kiadniuk magukból, mint az olaszok ellen.

Általában elégedett mindenki, két ilyen mérkőzést vereség nélkül megúszni idegenben elvégre igazán nem csekélység."

1940. december 8., Spalato.

MAGYARORSZÁG IFJ.–HORVÁTORSZÁG IFJ. 5:3

Góllövő: Hollósi, Berzi, Turbéki, Beke, Borbély.

Dósai (KEAC) – Németh (FTC), Szücs (Szolnoki MÁV) – Csákány (Kolozsvári AC), Bakos (WMTK), Lóránt (Kőszegi SE) – Hollósi (Ganz), Borbély (SZVSE), Berzi (UTE), Beke (Kispest), Turbéki (DiMÁVAG).

1941. március 23., Belgrád.

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 1:1

Góllövő: Gyetvai.

Csikós (Ferencváros) – Szücs (Szolnok), Polgár (Ferencváros), Biró (BSZKRT) – Sárosi III. (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Kincses (Kispest), Berecz (DiMÁVAG), Zsengellér (Újpest), Bodola (NAC), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

A magyar csapat szerezte meg a vezetést, már a 8. percben: „Berecz remek meredek passzt ad előre a középcsatár helyére behúzódó Gyetvai elé. A szélső szabad, kicsit jobbra húzódik és félfordulással nyolc méterről, félmagasan a jobb kapufa mellett lövi hálóba a labdát. Szép lövés volt."

Még egy magyar gól született! A játékvezető azonban les címén nem adta meg az utolsó előtti percben lőtt szabályos gólunkat.

1941. március 23., Budapest, Megyeri út.

MAGYARORSZÁG B–JUGOSZLÁVIA B 2:0

Góllövő: Kovács II., Kiszely.

Szabó (WMFC) – Bohus (DiMÁVAG), Kispéter (Szolnok) – Nagy II. (Ferencváros), Tóth I. (Gamma), Szalay (WMFC) – Kovács II. (NAC), Kovács I. (NAC), Sárvári (NAC), Kiszely (Ferencváros), Tóth III. (Újpest).

1941. március 23., Belgrád.

JUGOSZLÁVIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 3:1

Góllövő: Beke.

Dósai (KEAC) – Lőrincz (BVSC), Németh (FTC) – Lóránt (Kőszegi SE), Bakos (WMTK), Rákóczi – Rottenbiller II. (Cs. MOVE) – Hollósi (Ganz), Harsányi II. (Tokod), Borbély (SZVSE), Beke (Kispest), Turbéki (DiMÁVAG).

1941. április 6., Köln.

NÉMETORSZÁG–MAGYARORSZÁG 7:0

Csikós (Ferencváros) – Korányi (WMFC), Polgár (Ferencváros), Kispéter (Szolnok) – Sárosi III. (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Kincses (Kispest), Zsengellér (Újpest), Füzi II. (Gázgyár), Bodola (NAC), Gyetvai Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Fábián József.

„Még most is a fülünkbe csengenek a rádió hangjai, még most is halljuk, amint a rádió bemondója egymás után sorolja fel a magyar kapuba hullt német gólokat. Döbbenten állunk az eredmény előtt és minduntalan eszünkbe ötlik a kérdés: hogyan is történhetett meg ez a vereség? A sport nemes vetélkedés, az erőssebbtől kikapni nem szégyen, a 7:0 azonban – mit tagadjuk – kissé fejbekólintó eredmény."

Az is megdöbbentő volt, hogy a hadihelyzet miatt Kölnből nem sikerült a sportlapok tudósítóinak a mérkőzés részleteit leadni. Két napig csak a rádió közvetítése alapján tudták a közvéleményt tájékoztatni...

1941. október 26., Bécs.

BÉCS–BUDAPEST 8:2

Góllövő: Sárosi 2.

Csikós (Ferencváros) – Tátrai (Ferencváros), Biró (BSZKRT) – Sárosi III. (Ferencváros), Polgár (Ferencváros), Lázár (Ferencváros) – Kincses (Gamma), Sárosi (Ferencváros), Szusza (Újpest), Dudás (WMFC), Gyetvai (Ferencváros).

A formán kívüli gárda nagy vereségéhez még játékvezetői tévedések is hozzájárultak. A bíró javunkra két tizenegyest és egy szabályos gólt nem adott meg, a bécsiek viszont három góljukat lesből érték el!

Sárosi két fejes gólján kívül a magyar csapat két kapufát is lőtt a balszerencsés, rossz emlékű mérkőzésen.

1941. november 16., Zürich.

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 2:1

Góllövő: Kovács I., Olajkár II.

Tóth (Szeged) – Olajkár II. (WMFC), Szücs (Szolnok), Kispéter (Szolnok) – Baróti (Szeged), Dudás (WMFC) – Kincses (Gamma), Kovács I. (NAC), Sárvári (NAC), Bodola (NAC), Tóth III. (NAC).

Szövetségi kapitány: Ginzery Dénes.

Nyolc vidéki játékos kapott helyet a nemzeti tizenegyben!

„Ez a fiatal csapat nem gondolt másra, csak arra, hogy mindent kiadjon magából a magyar siker érdekében. Fenntartás nélkül küzdöttek az első másodperctől kezdve az utolsóig. Minden dicséret megilleti ezeket a gyerekeket. Ritkán kerül össze 11 ember, aki ennyire egyöntetű legyen lélekben, akarásban és szívben."

1942. április 5., Torino.

OLASZORSZÁG U–MAGYARORSZÁG U 3:0

Horváth (Szolnok) – Balogh II. (Újpest), Onódy (Elektromos) – Nagy II. (Ferencváros), Kónya (Gamma), Rákosi – Rottenbiller (WMFC) – Hollósi (Lampart), Tóth II. (Gamma), Bonyhádi (Kolozsvár), Lakat (Szeged), Turbéki (DiMÁVAG).

1942. május 3., Budapest, Üllői út.

NÉMETORSZÁG–MAGYARORSZÁG 5:3

Góllövő: Nagymarosi, Zsengellér, Tihanyi II.

Tóth (Szeged) – Balogh II. (Újpest), Szücs (Szolnok), Biró (Újpest) – Nagymarosi (Újpest), Dudás (WMFC) – Kincses (Gamma), Zsengellér (Újpest), Tihanyi II. (SZVSE), Bodola (NAC), Gyetvai (Ferencváros).

Szövetségi kapitány: Fábián József.

Félidőben még a magyar csapat vezetett 3:1-re! Később azonban bekövetkezett a „rövidzárlat"...

„Az a tüzijáték, amit a magyar csapattól az első félidőben láttunk, kilobbant a szünet utáni időszakban. Bár a mezőnyben a második félidőben is elég sokat játszott fölényben a pirosinges tizenegy, a csatársor támadó lendülete már egyre fakóbbá vált, a védelem hibái is egyre jobban kibontakoztak."

1942. június 14., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–HORVÁTORSZÁG 1:1

Góllövő: Szusza.

Tóth (Szeged) – Olajkár II. (WMFC), Szücs (Szolnok), Kispéter (Szolnok) – Pázmándy (Elektromos), Sárosi III. (Ferencváros) – Füzér (DiMÁVAG), Zsengellér (Újpest), Szusza (Újpest), Bodola (NAC), Tóth III. (NAC).

Szövetségi kapitány: Fábián József.

A kissé unalmas mérkőzésen egy csúnya, sportszerűtlen esemény borzolta a kedélyeket. A mérkőzés befejezése előtt 8 perccel Kacian, a horvátok játékosa egy játékvezetői ítélet után mérgében elrúgta a labdát. A játékvezető kiállította.

„Kacian nem akar lemenni a pályáról, és amikor a játékvezető le akarja tuszkolni, akkor meg is üti őt! A közönség felháborodva fogadja ezt a súlyos sportszerűtlenséget."

1942. november 1., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 3:0

Góllövő: Bodola, Németh, Tóth III.

Tóth (Gamma) – Szücs (Szolnok), Polgár (Ferencváros), Szalay (WMFC) – Sárosi III. (Ferencváros), Perényi (NAC) – Németh (Vasas), Kolláth (Szolnok), Sárvári (NAC), Bodola (NAC), Tóth III. (NAC).

Szövetségi kapitány: Vághy Kálmán.

„A mérkőzés óriási magyar fölényt hozott, egyik magyar támadás a másik után gördült. Egyik lövést a másik után adták le csatáraink. Az első negyedóra fergeteges irama ezúttal nem volt szalmaláng, mert ha később be is állt egy kis ellanyhulás, a második félidőben megint újítani tudott a csapat, s elérte az első percekben diktált iramot. Három gólt rúgni, egyet sem kapni – nagyszerű teljesítmény ez, különösen, ha meggondoljuk, hogy ez a gólarány a mérkőzés alapján a svájciakra nézve hízelgő."

1943. május 16., Genf.

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 3:1

Góllövő: Bodola 2, Zsengellér.

Tóth (Gamma) – Szücs (Szolnok), Olajkár II. (WMFC), Szalay (WMFC) – Sárosi III. (Ferencváros), Perényi (NAC) – Kincses (Gamma), Marosvári (WMFC), Zsengellér (Újpest), Bodola (NAC), Tóth III. (NAC).

Szövetségi kapitány: Vághy Kálmán.

„A mérkőzés nem hozott olyan nagy küzdelmet, mint azt általában várták, ennek az oka azonban arra vezethető vissza, hogy túl hamar – már az első félidőben – eldőlt a játék sorsa. És mert szünet után a kissé fáradtnak látszó svájciak még a viharzó széllel is szembekerültek, nem harcoltak olyan erőfeszítéssel, amivel a nagy mérkőzés sorsát meg tudták volna fordítani." (Képes Sport)

1943. június 6., Szófia.

MAGYARORSZÁG–BULGÁRIA 4:2

Góllövő: Zsengellér 4.

Tóth (Gamma) – Rudas (Ferencváros), Szücs (Szolnok), Szalay (WMFC) – Sárosi III. (Ferencváros), Perényi (NAC) – Kovács II. (NAC), Szusza (Újpest), Zsengellér (Újpest), Bodola (NAC), Tóth III. (NAC).

Szövetségi kapitány: Vághy Kálmán.

„A mieink a technikás és az ügyes cselekkel operáló Zsengellér góljaival negyedóra után már 3:0-ra vezettek. Ezután Tóth III. kicselezte a bolgár védelmet s az üres kapura gurította a labdát. A biztos gólnak látszó labdát azonban egy – a kapu mögül előugró néző megállította s a mezőnybe vágta. Ez a sportszerűtlen beavatkozás bizony merőben szokatlan a válogatott mérkőzések történetében. A horvát Marek játékvezető némi töprengés után arról a helyről ítélt szabadrúgást a magyar csapat javára, ahol a furcsa beavatkozás történt." (Képes Sport)

1943. szeptember 12., Stockholm.

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 3:2

Góllövő: Zsengellér, Sárvári, Leander (öngól).

Tóth (Gamma) – Rudas (Ferencváros), Olajkár II. (WMFC), Biró (Újpest) – Sárosi III. (Ferencváros), Nagy II. (Ferencváros) – Egresi (Kispest), Zsengellér (Újpest), Sárvári (NAC), Bodola (NAC), Tóth III. (NAC).

Szövetségi kapitány: Vághy Kálmán.

A mérkőzésen megjelent a svéd trónörökös, aki a 40 ezer néző üdvrivalgása közepette kezet fogott a játékosokkal. A magyar csapat, ha nem is játszott különösen jól, derekasan helytállt. Sportszerű viselkedésével pedig elnyerte a svéd közönség rokonszenvét.

1943. szeptember 15., Helsinki.

MAGYARORSZÁG–FINNORSZÁG 3:0

Góllövő: Tóth III. 2, Sárvári.

Tóth (Gamma) – Rudas (Ferencváros), Olajkár II. (WMFC), Biró (Újpest) – Sárosi III. (Ferencváros), Nagy II. (Ferencváros) – Egresi (Kispest), Zsengellér (Újpest), Sárvári (NAC), Bodola (NAC), Tóth III. (NAC).

Szövetségi kapitány: Vághy Kálmán.

Válogatottunk a könnyű mérkőzésen könnyed játékkal szórakoztatták a lelkes közönséget. Játékosainkat eleinte meglepte a „hideg északiak" szurkolása: fergetegesen buzdították a hazaiakat. Eredménytelenül, mert ekkor még nagy tudásbeli különbség volt a két csapat között...

1943. november 7., Budapest, Üllői út.

SVÉDORSZÁG–MAGYARORSZÁG 7:2

Góllövő: Szusza 2.

Tóth (Gamma) – Mészáros (NAC), Szabó (Gamma), Kispéter (Szolnok) – Sárosi III. (Ferencváros), Nagy II. (Ferencváros) – Egresi (Kispest), Sárosi (Ferencváros), Szusza (Újpest), Zsengellér (Újpest), Tóth III. (NAC). Csere: Sárvári (NAC).

Szövetségi kapitány: Vághy Kálmán.

Ilyen súlyos vereséget 1909 óta (akkor Anglia ellen 2:8) nem szenvedett a magyar válogatott Budapesten! A korábban Stockholmban legyőzött svédek az Üllői úti pályán 2:2-es félidő után sorra lőtték a gólokat.

„A sportszerető közönségnek csak az az egy vígasza marad, hogy nem a magyar labdarúgó sport bukott itt el, hanem csak egy téves elgondolásra felépített, hibás összeállítású és rossz napot kifogó, az igazi magyar válogatott klasszist meg se közelítő, gyenge együttes."

Tízezrek fütyülték ki a meccs végén a magyar csapatot, amely ezzel a siralmas 90 perccel fejezte be az 1943-as évet.

1944-ben a hadihelyzet miatt már nem rendezhettek válogatott mérkőzéseket, Magyarország is a világháború színterévé változott.

1945. augusztus 19., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:0

Góllövő: Rudas, Zsengellér.

Csikós (Ferencváros) – Rudas (Ferencváros), Szücs (Újpest), Biró (MTK) – Sárosi III. (Ferencváros), Lakat (Ferencváros) – Illovszky (Vasas), Szusza (Újpest), Mike (Ferencváros), Zsengellér (Újpest), Egresi (Kispest).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

A felszabadulás utáni első válogatott mérkőzést az Üllői úton rendezték. Hömpölygött a szurkolók áradata, és végül 40 000 ember zsúfolódott össze. Még a futópályán is szurkolók ültek... Barcs Sándor mondott üdvözlő beszédet, majd a felcsattanó tapsot követően elindult a labda 90 perces útjára. Jobban mondva: csak 19 percre! Az történt ugyanis, hogy a 18. percben Sesta a 16-oson belül kézzel leütötte a labdát. A megítélt tizenegyesből Rudas szerezte meg a magyar válogatott felszabadulás utáni első gólját. A középkezdést már nem ezzel a labdával végezték, mert a tizenegyest követően kilyukadt...

Érdekes, hogy a második magyar gól után is labdát cseréltek – így ezen a mérkőzésen összesen 3 labdával játszottak!

A mérkőzés végén Vörös János honvédelmi miniszter szólt a játékosokhoz és egy-egy szép serleget adott át a magyar és az osztrák csapat valamennyi tagjának.

1945. augusztus 19., Bécs

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 6:3

Góllövők: Deák 2, Nyers 2, Sipos, Hidegkuti.

Tóth (Újpest) – Pósa (Vasas), Onódy (Ferencváros) – Horváth K. (B. Barátság), Sárosi (Ferencváros), Zakariás (B. Barátság) – Sipos (Ferencváros), Hidegkuti (HAC), Deák (SZAC), Keszthelyi (Csepel), Nyers (Újpest).

B-válogatottunk öt évi szünet után lépett ismét pályára. Izgalmas, változatos volt ez a bécsi mérkőzés. A magyar csapat félidőben 3:1-re vezetett, később az osztrákok 3:3-ra alakították az eredményt. Az utolsó negyedórában azonban a magyar csatársor ellenállhatatlan volt...

1945. augusztus 20., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 5:2

Góllövő: Szusza 2, Puskás, Zsengellér, Vincze II.

Csikós (Ferencváros) – Balogh II. (Újpest), Szücs (Újpest), Biró (MTK) – Kirádi (Újpest), Lakat (Ferencváros) – Szabó (Haladás), Szusza (Újpest), Zsengellér (Újpest), Puskás (Kispest), Vincze II. (Salgótarján).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

Mindmáig egyedülálló – talán az egész világon –, hogy 24 órán belül megtartották a válogatott mérkőzés visszavágóját! Gallowich Tibor szövetségi kapitány ismét több újoncot „dobott be", ekkor húzott fel először címeres mezt Puskás is.

„Az első negyedórában olyan pompásan játszottak a magyar fiúk, hogy az osztrákok ekkor alig tudtak labdához jutni. A háromgólos vezetés kissé könnyelművé tette a magyar csapatot, de azután ismét összeszedték magukat és könnyedén győztek." (Népsport)

1945. augusztus 20., Bécs.

BUDAPEST–BÉCS 5:0

Góllövő: Keszthelyi 3, Nyers 2

Tihanyi (Csepel) – Pázmándy (HAC), Onódy (Ferencváros) – Horváth K. (B. Barátság), Sárosi (Ferencváros), Lázár (HAC) – Sipos (Ferencváros), Hidegkuti (HAC), Keszthelyi (Csepel), Kubala (Ferencváros), Nyers (Újpest).

A tulajdonképpeni B-válogatott BUDAPEST néven remekelt! Mandik Béla, a B-csapat kapitánya így nyilatkozott:

– Félek, hogy fel kell ébrednem ebből a szép álomból. Nem is tudom, kit dicsérjek, kinek mondjak köszönetet. Azaz tudom: mind a tizenegy fiúnak és Szabó Pál edzőnek.

Szabó Pál, a csapat edzője:

– Csatársorunk remekelt ezúttal. Azt hiszem, még az elkényeztetett bécsi közönség sem részesül gyakran ilyen pompás játékban.

1945. szeptember 30., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 7:2

Góllövő: Hidegkuti 2, Puskás 2, Zsengellér, Rudas, Nyers.

Csikós (Ferencváros) – Rudas (Ferencváros), Szücs (Újpest), Biró (MTK) – Sárosi III. (Ferencváros), Lakat (Ferencváros) – Sipos (Ferencváros), Hidegkuti (HAC), Zsengellér (Újpest), Puskás (Kispest), Nyers (Újpest).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

A 35 ezer néző már az első félidőben vörösre tapsolta a tenyerét. A magyar fiúk az első félidőben 5:2-re vezettek!

Ezen a mérkőzésen is bemutatkozott egy újonc: Hidegkuti Nándor.

1945. szeptember 30., Temesvár.

BUDAPEST–TEMESVÁR 4:1

Tóth (Újpest) – Pázmándy (HAC), Onódy (Ferencváros) – Horváth K. (B. Barátság), Sárosi (Ferencváros), Lázár (HAC) – Egresi (Kispest), Kubala (Ferencváros), Deák (SZAC), Laborcz (Újpest), Vincze (Vasas). Csere: Sárdi (Újpest).

A temesváriak félidőben még 1:0-ra vezettek! Csapatunk a második félidőben magára talált és végül ragyogó játékkal győzött. „A csapat szellemi irányítója Sárosi volt. Nagyszerűen támogatta a csatársort és – amit az utóbbi időben nála már ritkábban lehet látni – még közelharcba is bocsátkozott."

1945. október 1., Arad.

BUDAPEST–ARAD 3:2

Góllövő: Deák 2, Egresi.

Tóth (Újpest) – Pázmándy (HAC), Onódy (Ferencváros) – Horváth K. (B. Barátság), Sárosi (Ferencváros), Lázár (HAC) – Egresi (Kispest), Kubala (Ferencváros), Deák (SZAC), Sárdi (Újpest), Vincze (Vasas).

„Az aradi mérkőzés komoly feladat elé állította a magyar csapatot. A keskeny pályán nem lehetett úgy kiszámítani a labda útját, a talaj sem volt kifogástalan. Ennek ellenére a csapat pompásan harcolt és győzelmét feltétlenül megérdemelte."

Ez az a mondat, amelyet minden idők magyar válogatottjainál minél többször oly szívesen olvasnánk: A CSAPAT POMPÁSAN HARCOLT ÉS GYŐZELMÉT FELTÉTLENÜL MEGÉRDEMELTE...

1946. április 14., Bécs.

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:2

Góllövő: Nyers, Zsengellér.

Csikós (FTC) – Balogh II. (Újpest), Szücs (Újpest), Biró (MTK) – Nagymarosi (Újpest), Lakat (FTC) – Sipos (FTC), Szusza (Újpest), Zsengellér

(Újpest), Puskás (Kispest), Nyers (Újpest). Csere: Keszthelyi (Csepel). Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

Kétszer is megszerezte a vezetést a magyar csapat, de ez is kevésnek bizonyult a győzelemhez. A befejezés előtt 4 perccel Decker (a későbbi szövetségi kapitány!), a mezőny legjobbja megszerezte a hazaiaknak a győztes gólt.

1946. április 14., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 1:1

Góllövő: Deák.

Tóth (Újpest) – Olajkár II. (Kispest), Onódy (FTC) – Sárosi III. (FTC), Sárosi dr. (FTC), Horváth (Dorog) – Suhai (Újpest), Hidegkuti (HAC), Deák (SZAC), Schubert (Kőb. Barátság), Várnai (Újpest). Csere: Nagy II. (Dózsa MADISZ).

„Úgy indult a mérkőzés, hogy a magyar csapat gólokkal győz. Az első tíz perc után azonban kitűnt, hogy az erélytelenül és ötlettelenül játszó magyar csatársor nehezen fog boldogulni a jól romboló, kemény és gyors bécsi védőjátékosokkal szemben."

Az osztrákok közül a későbbi híres kapus, Zeman, a magyarok közül Sárosi III. volt a legjobb.

Páratlan eset történt 1946 júniusában a Románia–Magyarország mérkőzéssel kapcsolatban. A magyar csapat május 31-én megérkezett Bukarestbe. Nagy ünnepléssel fogadták a fiúkat, majd másnap közölték, hogy a válogatott mérkőzés elmarad!

A román szövetség sajnálkozott, kijelentették, hogy a költségeket is megtérítik, de „felsőbb utasításra" nem játszhatnak. Mit tehetett a magyar gárda, másnap vonatra ült és elindult Budapestre. „Hétfőn délután befutott a bukaresti gyors. A játékosok kissé törődötten, fáradtan szálltak ki a vonatból. A peronon Kenyeres Árpád, az MLSZ főtitkára vezetésével fogadták a csapatot.

– Mi volt? Hogy volt? Miért maradt el a mérkőzés? – zuhogott a kérdések áradata. A fiúk alig győztek válaszolni. Annyit mindenki tud, hogy a mérkőzés elmaradásának román belpolitikai okai vannak.

– Milyen volt az utazás? – kérdezte Rudas papa a fiától.

– Odafelé remekül, hálókocsiban tettük meg az utat. Visszafelé azonban fapadon töltöttük az éjszakát."

Hát ilyen is volt!

1946. október 6., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:0

Góllövő: Deák 2.

Horváth (Szolnok) – Rudas (FTC), Kovács I. (Győr), Biró (MTK) – Nagymarosi (Újpest), Lakat (FTC) – Mike (FTC), Szusza (Újpest), Deák (SZAC), Zsengellér (Újpest), Puskás (Kispest).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

Az első gól ritkán látható szép akcióból született: a 13. percben Lakat Szuszához továbbítja a labdát, ő szökteti Mikét. A szélső remekül elviharzik, pompásan ível középre és a befutó Deák védhetetlenül, csukafejessel küldi a labdát a hálóba.

Volt még egy ritka „gól" is: „A 43. percben Szusza jó labdát ad Mikének. A ragyogó erőben levő szélső feltartóztathatatlanul robog az osztrák kapu felé. Mike az ötösről nagy bombát ereszt meg, de a labda a lyukas oldalhálón jut a kapuba. A közönség örömében már gólt kiáltott..."

1946. október 6., Bécs.

AUSZTRIA B–MAGYARORSZÁG B 4:3

Góllövő: Szilágyi 2, Hidegkuti.

Henni (FTC) – Pósa (Vasas), Onódy (FTC) – Bozsik (Kispest), Polgár (MTK), Markusovszky (SZAC) – Pusztai (Er.-so.), Hidegkuti (MTK), Szilágyi (Vasas), Keszthelyi II. (Csepel), Pintér (Csepel). Csere: Béres (Kispest).

A kiváló erőkből, jó nevekből álló magyar csapat már 3:0-ra vezetett! A II. félidőben 3:2-es vezetésünknél a bécsi bíró jogtalan tizenegyessel egyenlített, majd egy lesgóllal eldöntötte a mérkőzés sorsát.

1946. október 31., Esch.

MAGYARORSZÁG–LUXEMBURG 7:2

Góllövő: Deák 3, Puskás 3, Nagymarosi.

Horváth (Szolnok) – Rudas (FTC), Tóth (Vasas), Onódy (FTC) – Nagymarosi (Újpest), Lakat (FTC) – Mike (FTC), Zsengellér (Újpest), Deák (SZAC), Puskás (Kispest), Egresi (Újpest).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

A magyar válogatott első villanyfényes mérkőzése! „A magyar csapat a rossz pályán és a félhomályban is fölényben játszott, s ez a fölény a második félidőben döntővé vált. Az a tény, hogy szünet után tudott erősíteni a magyar csapatot, a játékosok jó erőnlétét bizonyítja." A mezőny legjobbja Puskás Ferenc volt.

1946. november 3., Párizs.

BUDAPEST–PÁRIZS 2:2

Góllövő: Deák 2.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Szücs (Újpest), Biró (MTK) – Nagymarosi (Újpest), Lakat (FTC) – Mike (FTC), Szusza (Újpest), Deák (SZAC), Zsengellér (Újpest), Puskás (Kispest).

„A colombes-i stadionban hatalmas tömeg feketéllik. Három óra után öt perccel kifut a magyar csapat. Az élen Zsengellér csapatkapitány halad, serleggel a kezében. A vezetők közül Sebes Gusztáv, Gallowich Tibor és Nagy Marcell megy ki a pályára. Az üdvözlések után felhangzik a magyar Himnusz és az árbocra felkúszik a magyar zászló. A közel ötvenezer főnyi közönség néma csendben áll. A magyar játékosok meghatottan könnyeznek." A válogatott mérkőzést megillető ünnepélyes nyitányt látványos, szép játék követte. A belga játékvezető, a két francia partjelzővel együtt azonban elrontotta a jó hangulatot. Íme a párizsiak első gólja: „A 44. percben Aston kapura húz, mintegy 16 m-ről lő. Henni közben kifutott, a labda a kezéről a gólvonal elé pattan, ott pattog, amikor a befutó Lakat kivágja. A játékvezető először továbbot int, de azután a francia partjelző integetésére megállítja a játékot, s odafut a partjelzőhöz. Rövid beszélgetés után – középre mutat. Gólt ítélt! 1:1. A sajtópáholyban nagy a felháborodás. A francia újságírók is kijelentették, hogy egyáltalán nem volt bent a labda." A mérkőzést megtekintette Szakasits Árpád miniszterelnök-helyettes is. A találkozó után így nyilatkozott:

– Mondhatom, nagyon jólesett, hogy a magyar csapat ilyen szépen játszott és ilyen nagy erkölcsi győzelmet aratott. Lelkes és sportszerű játékukkal bizonyára meghódították a párizsi nézőket.

1946. november 24., Belgrád

BUDAPEST–BELGRÁD 1:1

Góllövő: Deák.

Tóth (Újpest) – Rudas (FTC), Biró (MTK) – Nagymarosi (Újpest), Szücs (Újpest), Lakat (FTC) – Mike (FTC), Deák (SZAC), Szusza (Újpest), Zsengellér (Újpest), Puskás (Kispest). Csere: Henni (FTC),

„A magyar csapat a legnehezebb idei mérkőzését vívta Belgrádban. Aki látta a mérkőzést, nem fukarkodik a dicsérettel, mert ezt a találkozót a nagyszerűen játszó jugoszlávok ellen megúszni – óriási teljesítmény volt! A döntetlen eredmény igazságos, bár meg kell jegyeznünk, hogy inkább ránk nézve hízelgő."

1947. május 4., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 5:2

Góllövő: Szusza 2, Egresi, Puskás, Bortoli – öngól

Horváth (Szolnok) – Rudas (FTC), Szücs (Újpest), Balogh (Újpest) – Nagymarosi (Újpest), Lakat (FTC) – Egresi (Újpest), Szusza (Újpest), Zsengellér (Újpest), Puskás (Kispest), Patkoló (Újpest).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

A mérkőzés kedves ünnepséggel kezdődött. Hajós Alfréd, az első magyar–osztrák mérkőzés résztvevője, a magyar labdarúgás félévszázados jubileuma alkalmából ünnepélyes kezdőrúgással indította el a labdát... Az ünneplés az első félidő 12. percében is folytatódott, hiszen ekkor már 2:0-ra vezetett válogatottunk. Az örömujjongásba azonban sikolyok is vegyültek. A B-lelátó és a Springer szobor közötti állóhelyen levők rázuhantak az alattuk ülő korzóülés közönségére. Néhányan bizony alaposan megsérültek. De ha csak ennyi történt volna... A II. félidő 6. percében az elsőnél sokkal nagyobb szerencsétlenség következett be az állóhelynek a város felöli kanyarjában.

„A lelátóról csak azt lehetett látni, hogy megmozdul a hatalmas emebererdő az állóhely teniszpálya felöli sarkában és lefelé zuhan. Két perccel később már a tett helyszínén voltunk és így közelről még borzalmasabb volt a látvány. Mintegy 8 méter szélességben szakadt be a magas betonoszlopokra helyezett padlózat. A deszka- és oszlopdarabok közül véres ruhában, jajgatva másztak elő azok, akik járni tudtak.

A helyszínre siető rendőrök, mentők és tűzoltók a romok alól húzgálták ki a sebesülteket. A romok alól kimentetteket a teniszpálya szélén a gyepre fektették le. Perceken belül nagy szirénázással tíz mentőautó érkezik, továbbá teher- és személyautókat is igénybe vesznek a sebesültek elszállítására.

Az egyik szerencsés menekült a következőket mondja a lelátó leszakadásáról:

– Nagyon sokan voltunk bepréselve abba a szerencsétlen sarokba. Egyszerre csak azt éreztem, hogy megindult alattam a föld, illetve a deszkapalló és egymáshoz verődve, szörnyű sikoltozás közben zuhantunk lefelé. Nekem még szerencsém volt, de az a nő, akire zuhanás közben ráestem a combját törte.

A mérkőzés a szerencsétlenség ellenére pár perces szünet után folytatódott. Szusza így nyilatkozott a mérkőzés után:

– Rettenetes érzés vett erőt rajtunk, jómagam hosszú ideig szinte önkívületi állapotban lézengtem a pályán. Még Pawuza, az osztrák hátvéd is sírt az események hatása alatt.

A játék folyt, de a hangszórón keresztül állandóan kérték a mérkőzésen levő orvosokat a baleset színhelyére.

Sajnos, ez a mérkőzés nem az öt magyar gól, hanem a tragikus szerencsétlenség miatt vált emlékezetessé...

1947. május 4., Bécs.

BUDAPEST–BÉCS 2:1

Góllövő: Deák 2.

Tóth (Újpest) – Pósa (Vasas), Laborcz (Újpest) – Bozsik (Kispest), Polgár (MTK), Zakariás (MATEOSZ) – Illovszky (Vasas), Béres (Kispest), Deák (SZAC), Zsolnai (MATEOSZ), Fürjes (MATEOSZ).

Deák csak az utolsó pillanatban került az utazó csapatba. Mandik Béla így „indokolta" Deák beállítását:

– Deákot kisgyerek kora óta ismerem. Biztos vagyok benne, hogy Bécsben ő fogja győzelemre vinni a magyar csapatot.

Mandik Béla kitűnő megérzéssel véghezvitt húzása 100%-osan bevált...

1947. május 4., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG IFJ.–AUSZTRIA IFJ. 2:1

Góllövő: Tremmer, Mrazek – öngól.

Nádori (MATEOSZ) – Tunyogi (Z. HAC), Gábori (UMTE) – Ujlaki (Ganz), Lindenmayer (V. Előre), Faludi (Csepel) – Bednarik (Hutter), Kocsis (FTC), Tremmer (Rp. MADISZ), Jäger (Előre), Sándor (Móraváros).

A későbbi magyar „aranycsapatból" négyen is játszottak ezen az ifjúsági válogatott mérkőzésen: Lindenmayer (Lantos), Bednarik (Budai), Kocsis és Sándor...

1947. május 11., Torinó.

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 3:2

Góllövő: Szusza, Puskás.

Tóth (Újpest) – Rudas (FTC), Szücs (Újpest), Balogh (Újpest) – Kirádi (Újpest), Nagymarosi (Újpest) – Egresi (Újpest), Szusza (Újpest), Zsengellér (Újpest), Puskás (Kispest), Patkoló (Újpest). Csere: Szilágyi (Vasas).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

A kilenc újpesti játékos mellé csak Rudas és Puskás tudott bekerülni a kezdő tizenegybe! Jól is játszott a magyar csapat és a mérkőzés eredménye a befejezés előtt egy perccel még 2:2 volt! Az utolsó percben azonban Tóth rosszul jött ki a kapuból, Menti ellőtte mellette a labdát. A magyar védők dermedten nézték, hogy a labda a jobb kapufáról átpattan a bal kapufára és onnan a hálóba perdül...

Az olasz Tempo Sport így „vígasztalta" a magyarokat:

– Sajnáljuk a magyar játékosokat – írja a lap –, megértjük elkeseredettségüket. Azt mondhatjuk, hogy szinte nekünk is fájt az, hogy a magyar csapat az utolsó percben kapott ki, pedig mi győztünk. Felejtsék el ezt az eredményt, és csak arra gondoljanak, hogy jól játszottak.

1947. június 1., Budapest, Megyeri út.

BUDAPEST–BELGRÁD 3:2

Góllövő: Puskás 2, Deák.

Tóth (Újpest) – Rudas (FTC), Laborcz (Újpest) – Kirádi (Újpest), Szücs (Újpest), Lakat (FTC) – Egresi (Újpest), Szusza (Újpest), Deák (SZAC), Puskás (Kispest), Zsengellér (Újpest). Csere: Csikós (FTC).

Többet támadott a magyar csapat, de a belgrádiak veszélyesebbek voltak. A magyar győzelem 2:2-es félidei eredmény után csak nehezen született meg. Ez a találkozó a június 29-i, belgrádi hivatalos mérkőzés előcsatározása volt.

1947. június 29., Belgrád.

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 3:2

Góllövő: Szilágyi, Puskás, Mike.

Károlyi (DVTK) – Balogh (Újpest), Szücs (Újpest), Laborcz (Újpest) – Kirádi (Újpest), Rákosi (Csepel) – Egresi (Újpest), Szusza (Újpest), Szilágyi (Vasas), Puskás (Kispest), Vezér (PVSK). Csere: Mike (FTC).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

„Óriási küzdelemben, ragyogó játékkal vívta ki a nagy győzelmet a magyar csapat. Különösen a második félidőben az erős széllel szemben is egyenrangú ellenfele volt a hazai csapatnak. A magyar válogatott csapat egyik legszebb fegyverténye volt ez a nagyszerű győzelem a jugoszlávok otthonában."

A győztes gólt a csereként beállt Mike – 6 perccel a befejezés előtt! – emlékezetes bombagóllal szerezte: „Sorozatos magyar támadások után Szusza remekül teszi ki Mikét, még rá is kiált: „Menj egyedül!" A középcsatár jól veszi át a labdát, pár lépést tesz vele, s mintegy 25 méterről jobbal irtózatos erejű lövést küld a jobb felső sarokba. 3:2 a javunkra!"

1947. augusztus 17., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–BULGÁRIA 9:0

Góllövő: Deák 4, Hidegkuti 3, Zsolnai, Nagymarosi.

Tóth (Újpest) – Balogh (Újpest), Szücs (Újpest), Laborcz (Újpest) – Bozsik (Kispest), Nagymarosi (Újpest) – Egresi (Újpest), Hidegkuti (MTK), Deák (FTC), Zsolnai (MATEOSZ), Szilágyi (Vasas). Csere: Illovszky (Vasas).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

A Fradi, bár Mexikóban portyázott, mégis adott játékost a válogatottba! Deákot ugyanis a mérkőzés előtti napokban igazolták az FTC-hez. Az első gólt a 15. percben szerezte: Egresi a szögletzászlótól ívelte be a labdát, Deák pedig kapásból, az ötösről védhetetlenül vágta a kapuba. Deák a négy gólból hármat lőtt, egyet pedig az ötösről fejelt. Egyébként Bozsik „Cucu" ezen a mérkőzésen volt először nagyválogatott!

1947. augusztus 20., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–ALBÁNIA 3:0

Góllövő: Zsolnai, Egresi, Deák.

Grosics (MATEOSZ) – Balogh (Újpest), Szücs (Újpest), Laborcz (Újpest) – Nagymarosi (Újpest), Zakariás (MATEOSZ) – Egresi (Újpest), Hidegkuti (MTK), Deák (FTC), Zsolnai (MATEOSZ), Hegedüs (MTK). Csere: Zsengellér (Újpest).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

Az albán válogatott zöld mezben és fehér nadrágban lépett az Üllői úti pálya küzdőterére, de előbb albán szokás szerint körbefutották a pályát és integettek a nézőknek...

Deák a II. félidő 8. percében szokás szerint nagy lendülettel tört a kapu felé és a 16-osról jobbal hatalmas bombát ragasztott a bal felső sarokba!

1947. szeptember 14., Bécs.

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 4:3

Góllövő: Szusza 3.

Tóth (Újpest) – Pósa (Vasas), Szücs (Újpest), Laborcz (Újpest) – Bozsik (Kispest), Nagymarosi (Újpest) – Egresi (Újpest), Szusza (Újpest), Deák (FTC), Keszthelyi (Csepel), Puskás (Kispest). Csere: Szabó (MATEOSZ).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

Szusza mesterhármasa volt a mérkőzés nagy eseménye. A magyar csapat nem vallott szégyent, sőt Hierath, a Rapid elnöke így nyilatkozott a látottakról:

– Ezen a mérkőzésen, bizony, a magyar csapat játszotta az észfutballt. Ragyogó mérkőzés volt. El kell ismernem, hogy szerencsével győztünk.

Mint érdekességet, idézzük Deák értékelését: „Deák szörnyen rossz volt. Ilyen rosszul talán még életében nem játszott. Egyszerűen használhatatlannak bizonyult. Kritikán aluli játékosteljesítmény."

Ilyen kemény kritikát ritkán kapott válogatott játékos. Hja, a „gólgyáros" Deáktól mindig sokat vártak...

1947. szeptember 14., Budapest, Üllői út.

BUDAPEST–BÉCS 2:0

Góllövő: Hidegkuti 2.

Grosics (MATEOSZ) – Kovács II. (MTK), Kontha (Er.-So. MADISZ), Horváth K. (Újpest) – Börzsei (MTK), Rákosi (Csepel) – Sándor (MTK), Hidegkuti (MTK), Várnai (Újpest), Zsolnai (MATEOSZ), Fürjes (MATEOSZ).

A budapesti csapat nagyszerűen játszott és nagyobb gólaránnyal is győzhetett volna. A mezőny két legjobb embere Grosics és Hidegkuti volt.

1947. szeptember 14., Bécs.

AUSZTRIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 2:1

Góllövő: Kocsis.

Bakó (Szegedi AK) – Tunyogi (Z. HAC), Kékesi (Csepel) – Ujlaki (Ganz), Lantos (V. Előre), Faludi (Csepel) – Bednarik (Hutter), Kocsis (FTC), Palotás (III. ker. MADISZ), Jäger (Előre) ,Teket II. (FTC). Csere: Virágh (Gázgyár).

Kocsis egyenlítő gólja után a magyar csapat kezében volt a mérkőzés sorsa. „A II. félidő 16. percében Teket lövése a felső lécről pattan vissza. Biesner kézzel üti el a labdát, 11-es! Ujlaki áll neki, magasan rúgja, s a kapus szögletre tudja öklözni."

Az osztrákok a győztes gólt a befejezés előtt 10 perccel szerezték...

1947. október 12., Bukarest.

MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 3:0

Góllövő: Puskás 2, Egresi.

Grosics (MATEOSZ) – Rudas (FTC), Nagymarosi (Újpest), Kispéter (FTC) – Bozsik (Kispest), Marik (Vasas) – Egresi (Újpest), Hidegkuti (MTK), Szusza (Újpest), Puskás (Kispest), Tóth III. (Vasas).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

Nehéz mérkőzést nyert meg imponáló gólaránnyal a magyar csapat. Bukarestben vendégcsapat 3:0-ra nemigen szokott győzni.

Az első negyedórában nagyon nehéznek látszott a mérkőzés. Ekkor Grosics és Rudas volt az, aki visszaverte a megismétlődő román rohamokat. Az első gól azután igen jó hatással volt a magyar csapatra. Később a magyar fölény állandósult és különösen a II. félidő közepén olyan nyomasztó fölényben játszottunk, hogy a győzelem aránya nagyobb is lehetett volna.

A nagy győzelemből négyen különösen kivették a részüket. Így értékelték teljesítményüket: „Grosics egyenesen káprázatosan védett. Mintha benne végre megtalálta volna a válogatott csapat az igazi kapusát. A régi Zsákkal hasonlították össze. Kifutásai, labdafogása hibátlan volt. Rudas bizonyult a hátvédhármas legjobbjának. Újra a régi. Rúgótechnikája és gyorsasága a legnehezebb helyzetek megoldására is alkalmas volt. Nem maradt sokkal mögötte Kispéter sem. Kitűnő helyezkedésével tűnt ki. Fejjátéka nagy segítség volt a kapu előtt. Puskás mozgott talán a legtöbbet a pályán. Mindenütt ott volt, s a lövés is neki ment a legjobban. Különösen az első gólja volt nagyon szép.

1947. október 12., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG B–ROMÁNIA B 0:0

Tóth (Újpest) – Balogh II. (Újpest), Onódy (FTC) – Horváth (Újpest), Szabó II. (MATEOSZ), Zakariás (MATEOSZ) – Sándor (MTK), Mészáros (Kispest), Mike (FTC), Zsolnai (MATEOSZ), Fürjes (MATEOSZ). Csere: Kovács II. (MTK).

A mérkőzés nagy csalódást okozott, a magyar csapat a kapu előtt tehetetlen volt. A nézőtéren a legnagyobb felhördülések a durva belemenések után csattantak fel. Különösen, amikor Onódyt harcképtelenné tették és úgy kellett letámogatni a pályáról.

1947. október 12., Bukarest.

MAGYARORSZÁG IFJ.–ROMÁNIA IFJ. 5:1

Góllövő: Jäger 2, Kocsis 2, Palotás.

Mészáros (Ganz) – Tunyogi (Z. HAC), Kékesi (Csepel) – Anda (FTC), Lantos (MÁV), Faludi (Csepel) – Bednarik (Hutter), Kocsis (FTC), Palotás (III. ker.), Jäger (Előre), Teket II. (FTC).

„A CFR-stadionban felhangzott a magyar Himnusz, amikor kivonult a pályára a 11 magyar ifjúsági válogatott. Utána a román Himnusz akkordjai csendültek fel. Feszes vigyázz állásban van mindkét csapat és a pálya felett repülőgép kering... A magyar ifjúsági válogatott fehér mezben és fehér nadrágban, a románok piros-sárga mezben."

A piros-sárgák rúgták az első gólt, majd öt magyar gól következett! A II. félidőben a magyar csatársor szárnyakat kapott. Különösen Kocsis volt elemében, aki a mezőny legjobbja volt. Két gólját így szerezte: „A 30. percben Bednarik beadását Palotás rálövi, a kapus csak kiütni tudja a labdát, de Kocsis ráveti magát a lapos labdára és fektében (!) a hálóba fejeli. 3:1. Két perc múlva Teket Kocsishoz játszik és Kocsis a jobb sarokba lő. 4:1!"

1948. április 21., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 7:4

Góllövő: Puskás 2, Deák 2, Egresi, Szusza, Gőcze.

Károlyi (Újpest) – Rudas (FTC), Szücs (Újpest), Kónya (Csepel) – Bozsik (Kispest), Marik (Vasas) – Egresi (Újpest), Szusza (Újpest), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Gőcze (Győr).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

Puskás a mezőny legjobbja, már az 55. másodpercben megszerezte a vezetést! A félidei eredmény azonban így is csak 3:3 volt. „A második félidőben a magyar védelem már pompásan állt a lábán és a magyar csatársor végre meg tudta törni a svájci védelem ellenállását. Általában a magyar csapat volt fölényben, összehasonlíthatatlanul többet lőttünk kapura, győzelmünk tökéletesen megérdemelt és a gólarány a svájciakra nézve hízelgő."!

1948. május 2., Bécs.

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 3:2

Góllövő: Szusza, Deák.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Kispéter (FTC), Balogh (Újpest) – Bozsik (Kispest), Tagányi (SZAC) – Egresi (Újpest), Szusza (Újpest), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Gőcze (Győr). Csere: Rákosi (Csepel).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

A magyar csapat kétszer is megszerezte a vezetést, sőt a két góllövő még két kapufát is lőtt! Az osztrákok másodszor egy jogtalan tizenegyesből egyenlítettek, majd a befejezés előtt 6 perccel Henni kezéből egy összeütközés után kiesett a labda, amit az osztrákok az üres kapuba íveltek. Ennek ellenére így írtak a ferencvárosi kapusról: „Henni a kapuban élete legjobb formáját nyújtotta. Ő volt a mérkőzés hőse. A magas és a lapos labdákat egyaránt biztosan fogta. Öklözései, közbelépései is mind nagyszerűen sikerültek. Óriási balszerencséje volt a harmadik gólnál."

Mint ahogy a magyar csapatnak is, hiszen legalább döntetlent érdemelt volna válogatottunk.

1948. május 2., Budapest, Üllői út.

BUDAPEST–BÉCS 9:2

Góllövő: Keszthelyi 5, Kocsis 3, Marosvári.

Tóth (Újpest) – Siklósi (Vasas), Laborcz (Újpest) – Horváth (Újpest), Nagymarosi (Újpest), Zakariás (MATEOSZ) – Szabó III. (SZAC), Kocsis (FTC), Marosvári (Csepel), Keszthelyi (Csepel), Pintér (Csepel).

„A mérkőzés Kocsis vezérletével ragyogó magyar csatárjátékot hozott. A bécsiek kiegyenlítő góljáig mindkét csapat egyformán támadott. Utána a magyar csatársor a nagyszerűen játszó fedezetek támogatása mellett valósággal ostrom alá fogta a bécsiek kapuját, s már az első félidőben is gólokkal vezethetett volna a budapesti csapat." A második félidőben azután már hullottak a gólok.

A találkozó utáni banketten nem mindennapi esemény történt: Schwartz dr. magához hívja a kis Kocsist. Elővesz a pénztárcáját és egy kis zacskóból egy díszes Austria-jelvényt vesz elő:

– Csodálatosan játszottál, fiam, fogadd el ennek az emlékére ezt a jelvényt."

1948. május 23., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 2:1

Góllövő: Egresi, Deák.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Nagy II. (Csepel), Balogh (Újpest) – Ko-

vács I. (MTK), Nagymarosi (Újpest) – Egresi (Újpest), Szusza (Újpest), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Tóth III. (Vasas). Csere: Kéri (FTC).
Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

A zsúfolásig megtelt pályán, bizony, nagyon szorongtak a nézők. Egyre többen emlegették az épitendő Népstadiont, amelynek végleges helyét ezekben a napokban – május 21-én – döntötték el. A magyar csatárok viszont ezt a mérkőzést elég sokáig nem döntötték el. Csak a befejezés előtt negyed órával szerezte meg Deák a második gólt: Szusza lövése pattant a jókor érkező Deák elé, aki közelről a hálóba fejelte a labdát.

1948. május 23., Tirana.

MAGYARORSZÁG–ALBÁNIA 0:0

Tóth (Újpest) – Kovács II. (MTK), Kispéter (FTC), Kónya (Csepel) – Horváth (Újpest), Zakariás (MATEOSZ) – Illovszky (Vasas), Kubala (Vasas), Szilágyi (Vasas), Keszthelyi (Csepel), Pintér (Csepel). Csere: Szabó (FTC).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

Még egy magyar válogatott lépett pályára ezen a napon! A tiranai mérkőzés jó iramú, izgalmas volt és gól nélküli döntetlennel zárult. Igaz, ha a játékvezető az utolsó percben megadja Keszthelyi felvágásért a jogos 11-est, aligha maradt volna érintetlen az albán háló . . .

1948. május 23., Prága.

CSEHSZLOVÁKIA B–MAGYARORSZÁG B 1:1

Góllövő: Urubas – öngól.

Károlyi (Újpest) – Siklósi (Vasas), Biró (MTK), Pósa (Vasas), Moór (Vasas), Mészáros (MTK) – Sándor (MTK), Kocsis (FTC), Hidegkuti (MTK), Marosvári (Csepel), Hradszki (MOGÜRT).

„A mérkőzés úgy indult, hogy a magyar csapat fölényesen győz. Az első negyedórában nagy fölényben játszottunk. A prágai közönség meglepetten nézte fiaink játékát és már elkönyvelte a vereséget. A szép játék azonban meddő maradt."

A gól sem csatár, hanem egy hátvéd „érdeméből" született. A 74. percben Pósa távoli lövésébe az egyik csehszlovák hátvéd belenyúlt, és a labda így vágódott a felső léc alá.

1948. május 23., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG IFJ.–CSEHSZLOVÁKIA IFJ. 6:2

Góllövő: Tóth 2, Faludi 2, Virág, Czibor.

Mészáros (Ganz) – Vigh (Er.-so.), Farkas (FTC) – Anda (FTC), Lantos (MTK), Rábai (GSE) – Budai (Hutter), Virág (Gázgyár), Tóth (CSMTK), Faludi (CSMTK), Czibor (Komáromi AC).

1948. június 6., Budapest, Megyeri út.

MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 9:0

Góllövő: Egresi 3, Mészáros 2, Puskás 2, Kocsis 2.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Kispéter (FTC), Kónya (Csepel) – Bozsik (Kispest), Zakariás (MATEOSZ) – Egresi (Újpest), Kocsis (FTC), Mészáros (Kispest), Puskás (Kispest), Tóth III. (Vasas). Csere: Károlyi (Újpest).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

„Volt olyan 20 perce a magyar támadósornak, amikor percenként zúgtak a lövések a román kapura. Nemcsak ilyen arányú győzelmet érdemelt meg a magyar csapat, hanem egy kis szerencsével kétszer ennyi gólt is rúghattunk volna, hiszen a román csapat a második félidőben alig jutott át a félvonalon."

Kocsis Sándor ezen a mérkőzésen volt először nagyválogatott. Játékáról ezt írták: „Kocsis játéka pompás volt. Takács II. óta nem volt jobbösszekötő, aki olyan használható labdákkal látta el szélsőjét, mint ez a fiatal játékos. Fordulásból leadott labdái, továbbá okos keresztlabdái sokszor hozták jó helyzetbe társait. Ezúttal a kapu előtt is veszélyes tudott lenni."

Első válogatott mérkőzésén fejelt és rúgott egy gólt...

1948. június 6., Bukarest.

MAGYARORSZÁG B–ROMÁNIA B 3:0

Góllövő: Hidegkuti 3.

Tóth (Újpest) – Kovács II. (MTK), Laborcz (Újpest) – Kovács I. (MTK), Börzsei (MTK), Pósa (Vasas) – Béres (Kispest), Marosvári (Csepel), Keszthelyi (Csepel), Fejes (Haladás), Hidegkuti (MTK). Csere: Mészáros (MTK).

Hidegkuti, mint balszélső (!), a mezőny legjobbja volt. Mesterhármasa önmagáért beszélt... A mesterhármasok világában is külön bravúr volt, amit Hidegkuti művelt: két perc alatt szerezte három gólját! Világcsúcs!

1948. június 6., Budapest, Megyeri út.

MAGYARORSZÁG IFJ.–ROMÁNIA IFJ. 4:1

Góllövő: Czibor 2, Virág, Timár (öngól).

Mészáros (Ganz) – Fábián (UTE), Lantos (MTK) – Reiter (Ganz), Csabai (Békéscsabai AK), Faludi (Csepel) – Budai (Hutter), Tóth (Csepel), Virágh (Gázgyár), Palotás (III. ker.), Czibor (Komáromi AC). Csere: Farkas (FTC).

1948. július 4., Split.

BUDAPEST–SPLIT 2:1

Góllövő: Puskás, Rudas.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Kónya (Csepel) – Bozsik (Kispest), Kispéter (FTC), Rákosi (Csepel) – Egresi (Újpest), Keszthelyi (Csepel), Mészáros (Kispest), Puskás (Kispest), Tóth III. (Vasas).

A magyar csapat talán fennállása óta először – nevének megfelelően – piros mezén is viselte a BUDAPEST feliratot.

A győztes gólt Rudas távoli, bombaerős szabadrúgásból lőtte Beara hálójába. Rudas nagyszerűen játszott, de a mezőny legjobbja mégis Kispéter Mihály volt. A földön és a levegőben szinte korlátlan úr volt a pályán.

Ez a csapat, természetesen további „márkás nevekkel" kiegészítve képviselte volna színeinket a londoni olimpián. A sorsolás szerint Olaszországgal vívtuk volna a selejtezőt az első fordulóba jutásért. Az MLSZ azonban június 25-i ülésén úgy döntött, hogy nem küldünk labdarugó-csapatot az olimpiára. Az elnökség véleménye szerint ugyanis „élvonalbeli játékosaink nem felelnek meg a FIFA amatőr szabályainak és így nem tehetik le az olimpiai esküt. Ezért nem maradt más választás, mint az, hogy visszalépjünk az olimpiai labdarúgótornától."

Az éremesélyes magyar csapat így itthon maradt...

1948. szeptember 18., Lódz.

LENGYELORSZÁG IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 1:0

Mészáros (Csepel) – Fábián (UTE), Regős-Reiter (Ganz) – Anda (FTC), Palotás (MTK), Dékány (FTC) – Czibor (FTC), Villányi (FTC), Tóth (Csepel), Szolnok (Szegedi MTE), Krasznai (UTE). Csere: Szabadkai (Előre).

1948. szeptember 19., Varsó.

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 6:2

Góllövő: Hidegkuti 2, Bozsik, Szusza, Deák, Tóth III.

Grosics (MATEOSZ) – Rudas (FTC), Börzsei (MTK), Balogh (Újpest) – Bozsik (Kispest), Zakariás (MATEOSZ) – Egresi (Újpest), Szusza (Újpest), Deák (FTC), Hidegkuti (MTK), Tóth III. (Vasas).

Szövetségi kapitány: Gallowich Tibor.

„Nagy iramú, szép mérkőzést játszott a két csapat. A magyar csapat magasan felülmúlta ellenfelét és régen látott, nagyszerű játékkal idegenben is hatalmas arányú győzelmet tudott aratni."

Deák gólja a II. félidő 22. percében úgy született meg, hogy Tóth beadását kapásból, 8 méterről vágta a hálóba. Ez volt a negyedik magyar gól.

Az őszi válogatott mérkőzéseken betegsége miatt már nem ült a kispadon Gallowich Tibor, a felszabadulás utáni időszak első szövetségi kapitánya. Gallowich még 1947 januárjában így nyilatkozott: „Ha kell, minden nap és minden ellenszolgáltatás nélkül dolgozom a magyar futballpályákon. A magyar sport és a magyar nemzet iránti mély szeretet és tisztelet ad erőt ehhez a munkámhoz és boldog lennék, ha ezekkel a szavakkal adhatnám át helyemet utódomnak: – Mindent megtettem ,többet nem adhatok!"

Az utód a még nagyobb sikereket elérő Sebes Gusztáv lett! Az 1948-as őszi mérkőzéseken még válogató bizottság állította össze a csapatokat, de 1949 januárjától kinevezték az új szövetségi kapitányt, Sebes Gusztávot.

1948. szeptember 19., Budapest, Megyeri út.

MAGYARORSZÁG B–LENGYELORSZÁG B 8:0

Góllövő: Kocsis 3, Horváth L. 2, Sándor 2, Szilágyi.

Tóth (MTK) – Kovács (MTK), Siklósi (Vasas) – Horváth (Újpest), Patyi (Kispest), Nagymarosi (Újpest) – Sándor (MTK), Kocsis (FTC), Szilágyi (Vasas), Varga II. (Goldberger), Horváth L. (MTK).

„A gólarány nem fejezi ki a játék igazi képét. A magyar csapat kitűnően játszott, sokszor ellenállhatatlan volt. A magyar csapat játéka a legkényesebb igényeket is kielégítette."

1948. október 3., Budapest, Megyeri út.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1

Góllövő: Deák, Szusza.

Grosics (MATEOSZ) – Rudas (FTC), Börzsei (MTK), Balogh (Újpest) – Nagymarosi (Újpest), Zakariás (MATEOSZ) – Egresi (Újpest), Szusza (Újpest), Deák (FTC), Hidegkuti (MTK), Bodola (MTK). Csere: Szücs (Újpest – 1 percre!)!

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„A 16. percben Hidegkuti Deák elé játszik, a középcsatár Szuszához ad, a jobbösszekötő egyből visszajátszik Deákhoz, a középcsatár jobbra húzódik és nehéz szögből, mintegy 8 méterre a kaputól, fordulásból, félmagasan a kapu közepén a vetődő Zeman mellett a hálóba bombáz."

1948. október 3., Bécs.

BÉCS–BUDAPEST 3:3

Góllövő: Keszthelyi, Sándor, Kocsis.

Tóth (MTK) – Kovács II. (MTK), Kispéter (FTC) – Horváth (Újpest), Patyi (Kispest), Bosánszky (MTK) – Sándor (MTK), Kocsis (FTC), Szilágyi (Vasas), Keszthelyi (Csepel), Mészáros (FTC).

A II. félidő 22. percében érdekes eset történt: Kocsis támadta a labdát hordozó kapust, közben az egyik osztrák hátvéd hátulról leterítette a magyar csatárt. A játékvezető 11-est ítélt, amit a „sértett" értékesített. A büntetőt valósággal bebombázta a kapuba!

1948. október 23., Bukarest.

ROMÁNIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 5:0

Nádori (MATEOSZ) – Fábián (UTE), Reiter (Ganz) – Anda (FTC), Mednyánszky (Ceglédi Kossuth), Dékány (FTC) – Guba (FTC), Csurgó (GSE), Palotás (MTK), Kotász (Vasas), Krasznai (UTE). Csere: Schmidt-Szigeti (FTC).

1948. október 24., Bukarest.

MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 5:1

Góllövő: Puskás 3, Deák 2.

Grosics (MATEOSZ) – Lóránt (Vasas), Börzsei (MTK), Balogh (Újpest) – Bozsik (Újpest), Zakariás (MATEOSZ) – Egresi (Újpest), Hidegkuti (MTK), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Tóth III. (Vasas). Csere: Tóth (MTK), Kubala (Vasas).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Deák a második félidőben két nagyszerű gólt lőtt: „Kubala pompás keresztlabdával ugratja ki Puskást, aki fejjel Deákhoz játszik. A középcsatár maga elé teszi a labdát és jobb lábbal, mintegy 14 méterről védhetetlen gólt lő a bal sarokba. 2:0!...

– A 23. percben egy partdobás után Puskás Deákhoz játszik. Deák két cselt csinál és jobbal mintegy 16 méterről a jobb alsó sarokba lő. 4:0!"

1948. október 24., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG B–ROMÁNIA B 4:0

Góllövő: Mészáros 2, Babolcsay, Szilágyi.

Henni (FTC) – Kovács II. (MTK), Lantos (MTK) – Horváth (Újpest), Patyi (Kispest), Bányai (Kispest) – Sándor (MTK), Kocsis (FTC), Szilágyi (Vasas), Mészáros (FTC), Babolcsay (Kispest).

A színvonalas mérkőzésen a magyar gárdából többen nagyon jól játszottak. Mészáros szintén igen jó teljesítményt nyújtott és a kapura is veszélyes volt. A 3. és a 4. gólt így szerezte: „A 36. percben Horváth előreadását Szilágyi szerzi meg, átkígyózik a román védőkön, beível és a nagyszerű ütemben érkező Mészáros a hatosról a levegőben úszva félmagasan a háló jobb oldalába fejeli a labdát. 3:0!... A II. félidő 16. percében Kocsis közeli lövését lábbal hárítja Szoboszlai, a befutó Mészáros elcsípi a labdát és a jobb alsó sarokba helyezi. 4:0!"

1948. november 7., Szófia.

BULGÁRIA–MAGYARORSZÁG 1:0

Henni (FTC) – Lóránt (Vasas), Börcsei (MTK), Balogh (Újpest) – Bozsik

(Kispest), Zakariás (MATEOSZ) – Egresi (Újpest), Kubala (Vasas), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Tóth III. (Vasas). Csere: Szilágyi (Vasas).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Váratlan vereséget szenvedtünk Szófiában. Be kell vallanunk, hogy rászolgáltunk. A magyar csapatnak nem volt ellenszere a bolgárok kemény és lelkes játékmodorára. Azonkívül egy kissé elbizakodottan léptek pályára a mieink és ez, valamint a bolgárok jó játéka okozta a vereséget."

1949. április 10., Prága.

CSEHSZLOVÁKIA–MAGYARORSZÁG 5:2

Góllövő: Puskás, Szusza.

Turai (Vasas) – Rudas (FTC), Börzsei (MTK), Balogh (Újpest) – Bozsik (Kispest), Zakariás (MATEOSZ) – Sándor (MTK), Szusza (Újpest), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Szilágyi (Vasas).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Az első félidőben senki sem gondolta volna, hogy a magyar csapat ilyen súlyos vereséget szenved. A játék nem volt szép, inkább küzdelmes, és ebben a csehszlovákok mutatkoztak jobbnak."

1949. április 10., Budapest, Üllői út.

CSEHSZLOVÁKIA B–MAGYARORSZÁG B 1:1

Góllövő: Hidegkuti.

Zsikla (Soroksár) – Kovács II. (MTK), Szabó (FTC) – Kovács I. (MTK), Patyi (Kispest), Lakat (FTC) – Budai (FTC), Hidegkuti (MTK), Fenyvesi (Csepel), Gyulai (Kispest), Babolcsay (Kispest).

Az egyenlítő gól története: „A II. félidő 19. percében bal oldali támadás közben Menclik szabálytalanul vágja fel a 16-os előtt Babolcsayt. Nagy az izgalom, a közönség Szabó nevét harsogja. Szabó leteszi a labdát a 16-os vonal elé. Azután Szabó hatalmas lövése a bal kapufáról pattan vissza, Hidegkuti kiugrik a bolyból és közelről, mintegy 7 méterről a kapujából kimozduló Jonák mellett a háló közepébe vágja a labdát. 1:1!"

1949. április 10., Prága.

CSEHSZLOVÁKIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 3:1

Góllövő: Schmidt.

Domonkos ( ) – Mednyánszky (Ceglédi K.), Schumann (UTE) – Anda (FTC), Fábián (UTE), Palotás (MTK) – Csáki (Szegedi MTE), Guba (FTC), Schmidt (FTC), Tóth (Csepel), Sárosi (Vasas).

1949. április 10., Pozsony.

BUDAPEST–POZSONY 2:1

Góllövő: Bihari 2.

Büki (Sz. Lokomotiv) – Rákóczi (Kispest), Tölgyesi (Sz. Lokomotiv) – Szilágyi II. (Vasas), Nagy II. (Csepel), Bányai (Kispest) – Dombos (ETO), Bihari (SZAC), B. Nagy (Lokomotív), Hegedüs (Lokomotív), Tóth III. (Vasas).

1949. május 8., Budapest, Megyeri út.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 6:1

Góllövő: Puskás 3, Deák 2, Kocsis.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Börzsei (MTK), Balogh (Újpest) – Bozsik (Kispest), Lakat (FTC) – Budai (FTC), Kocsis (FTC), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Czibor (FTC).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A magyar válogatottban hét fradista kapott helyet! A mérkőzés előtt a két újonc, Budai és Czibor üdvözlő táviratot kapott a Fradi-szurkolóktól...

„Az osztrákok kezdenek, alig telik el néhány másodperc, amikor Balogh rosszul sikerült hazaadását nehezen csípi el a vetődő Henni. A kirúgás után Puskás fejjel nagyszerűen íveli a labdát Kowanz és Ocwirk között Deák elé, a középcsatár kiugrik és a 11-es pont tájáról, futtából, félmagasan a kapu bal oldalába bombázza a labdát. 1:0!... A 23. percben bal oldali támadás után Kowanz rosszul fejeli a labdát. Kocsis kiugrik és mintegy hét méterről a kapu közepén laposan a hálóba lövi a labdát. 2:0 Magyarország javára!"

A Puskással „feljavított" ferencvárosi csatársor sorra vezette szebbnél szebb támadásait és hullottak a gólok... A mérkőzés után Budai így nyilatkozott:

– Nagyon örülök, hogy olyan csapatban húztam magamra először a válogatott mezt, amely ilyen jól játszott.

1949. május 8., Bécs.

AUSZTRIA B–MAGYARORSZÁG B 5:3

Góllövő: Mező 3.

Ruzsa (Kispest) – Kovács II. (MTK), Szabó (FTC) – Kovács I. (MTK), Patyi (Kispest), Bányai (Kispest) – Besenyei-Beschóner (Pápai Perutz), Hidegkuti (MTK), Mező (Elektromos), Szusza (Újpest), Kovács IV. (Szombathely). Csere: Szabó (SZAC).

„A mérkőzés nem volt magas színvonalú. A magyar csapat vereségét nem a három újoncból álló csatársor eredményezte, hanem a védelem."

1949. június 12., Budapest, Megyeri út.

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 1:1

Góllövő: Deák.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Börzsei (MTK), Balogh (Újpest) – Bozsik (Kispest), Lakat (FTC) – Budai (FTC), Kocsis (FTC), Deák (FTC), Szusza (Újpest), Puskás (Kispest).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Ezúttal sem sikerült legyőzni az olaszokat. Az ideges magyar védelem mellett az azzurik szerezték meg a vezetést. A 29. percben egyenlítettünk: „Szusza ragyogó labdával indítja el Kocsist. Kocsis villámgyorsan küldi be a labdát, Deák fél fordulattal, mintegy hat méterről nagy bombát lő a hálóba. 1:1! Egyenlítettünk!"

1949. június 19., Stockholm.

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 2:2

Góllövő: Budai, Kocsis.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Börzsei (MTK), Balogh (Újpest) – Bozsik (Kispest), Lakat (FTC) – Budai (FTC), Kocsis (FTC), Deák (FTC), Szusza (Újpest), Czibor (FTC). Csere: Puskás (Kispest).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Az 1948-as olimpiai győztes svéd csapat ellen 9 perccel a befejezés előtt még 2:0-ra vezettünk! A két gól története:

„A 26. percben vezetéshez jutunk. Bozsik leszereli Grent és megindul a labdával a kapu felé. Senki sem zavarja, a svéd védők hátrálnak. Bozsik csaknem a 16-osig viszi fel a labdát, s 18 méterről félmagasan kapura lő. Svensson csak kiütni tudja az éles lövést, s a jókor érkező Budai 6 méterről félmagasan a kapu közepébe bombáz a földön fekvő svéd kapus mellett. 1:0".

A II. félidő magyar góllal kezdődött: „A 3. percben Rosen megszerzi a labdát, Czibor azonban utána nyargal, leszereli és a bal szélen egészen a szögletzászlóig száguld. Remekül íveli be a labdát, a védők közül Kocsis feje emelkedik ki és 3 méterről a kifutó kapus feje felett a hálóba fejel. 2:0!"

Ezután egyre jobban feljöttek a svédek és védelmünk kapkodását kihasználva kiegyenlítettek.

„Kétségtelen, hogy az olimpiai bajnok svédek elleni döntetlen Svédországban sikernek számít, de ezúttal csak papíron. Egy magyar válogatottnak 2:0-ás vezetést nem szabad kiengedni a kezéből az utolsó kilenc perc alatt."

1949. június 30., Prága.

PRÁGA–BUDAPEST 4:0

Grosics (MATEOSZ) – Kiss II. (KISTEXT), Bagoly (MATEOSZ) – Horváth (Újpest), Szabó II. (MATEOSZ), Nagymarosi (Újpest) – Tóth (Csepel), Keszthelyi (Csepel), Mészáros (FTC), Zsolnai (MATEOSZ), Bártfai (MATEOSZ). Csere: Tamás.

„Túlságosan sokan mondtak csődöt ahhoz, hogy tisztességes eredményt érhetett volna el, ez a BUDAPEST-nek kinevezett alkalmi vegyescsapat. Sok olyan játékos játszott, akinek nincs nemzetközi gyakorlata, mások pedig tartalékok a saját csapatukban. A csehszlovákok joggal kifogásolták, hogy ilyen gyenge csapatot kaptak erre az általuk igen komolyan vett és komolyan meghirdetett válogatott mérkőzésre. Valljuk be, teljesen igazuk is volt."

1949. július 10., Debrecen.

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 8:2

Góllövő: Deák 4, Puskás 2, Egresi, Keszthelyi.

Henni (FTC) – Balogh (Újpest), Börzsei (MTK), Lantos (MTK) – Bozsik (Kispest), Lakat (FTC) – Egresi (Újpest), Keszthelyi (Csepel), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Czibor (FTC).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A magyar válogatott első vidéken rendezett mérkőzése! „Debrecen nagy napján már délelőtt olyan nagy a forgalom, akár Budapest legforgalmasabb pontjain. Autók, társasgépkocsik, különvonatok, sőt három külön repülőgép ontotta a szurkolókat."

A nagyerdei stadion 30 ezres közönsége nem is csalódott: a kitűnően játszó magyar csapat 4:0-ás félidő után gólzáporos győzelmet aratott. Deák, bár rengeteg helyzetet kihagyott, a magyar csapat góljainak felét lőtte! Nem voltak szép gólok, de a szemfüles és erőteljes középcsatár a hálóba „gyötörte" a labdát...

1949. július 10., Gdansk.

MAGYARORSZÁG B–LENGYELORSZÁG B 3:0

Góllövő: Budai, Szabó, Mészáros.

Grosics (MATEOSZ) – Rudas (FTC), Szabó (FTC) – Horváth (Újpest), Szücs (Újpest), Kirádi (Újpest) – Budai (FTC), Kocsis (FTC), Szilágyi (Vasas), Mészáros (FTC), Babolcsay (Kispest).

„A kitűnően játszó magyar csapat csak az utolsó negyedórában kerekedett felül. Előbb Babolcsay ívelt szabadrúgását Budai fejelte a hálóba, majd Szabó 18 méterről látványos bombagólt lőtt szabadrúgásból. A befejezés előtt 9 perccel Kocsis labdájával Mészáros ugrott ki és a vetődő kapus hasa alatt juttatta a labdát a hálóba.

1949. július 10., Debrecen.

MAGYARORSZÁG IFJ.–LENGYELORSZÁG IFJ. 6:2

Góllövő: Kotász 2, Schmidt 2, Teket II., Tóth.

Mészáros (Csepel) – Fábián (UTE), Sipos (GSE) – Palotás (MTK), Mednyánszky (Ceglédi K.), Dékány (FTC) – Tóth (Csepel), Huber (Postás), Schmidt (FTC), Kotász (Vasas), Teket II. (FTC).

„A magyar csapat és a mezőny legjobbja Dékány volt. Nemcsak a labda megszerzésével, hanem annak mindig a legjobb helyre adásával tűnt ki. Labdáinak „szeme volt."

1949. október 16., Bécs.

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:3

Góllövő: Puskás 2, Deák 2.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Lóránt (Vasas), Balogh (Újpest) – Bozsik (Kispest), Zakariás (MATEOSZ) – Budai (FTC), Kocsis (FTC), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Zsédely (Salgótarján). Csere: Keszthelyi (Csepel).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A magyar játékosok meggypiros mezben, mellükön a Magyar Népköztársaság új címerével léptek pályára. A magas színvonalú mérkőzésen a mieink már az első félidőben három gólt rúgtak az osztrák kapuba. Előbb Puskás, majd kétszer Deák.

„A 24. percben Bozsik 40 méteres passzal szökteti Budait, a szélső kicselezi Kowanzot, egészen az alapvonalig fut, onnan hátragurít, és a befutó Deák mintegy nyolc méterről a léc alá vágja a labdát. 2:1! A gól után nyomasztó fölénybe kerül a magyar csapat. A 28. percben Zsédely egy előreívelt labdával kiugrik, hatalmas lövése a kapufáról Deák elé vágódik és a kapu szájában álló középcsatár élesen a léc alá bombázza a labdát. 3:1!"

Az osztrákok kiegyenlítettek ugyan, de a Budai felvágásáért megítélt tizenegyesből Puskás megszerezte a győztes gólt. Budai egyébként úgy megsérült, hogy nem tudta a játékot folytatni . . .

1949. október 16., Budapest, Üllői út.

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 4:2

Góllövő: Hidegkuti 3, Zsolnai.

Gellér (MTK) – Kovács II. (MTK), Nagy II. (Csepel), Kónya (Csepel) – Kovács I. (MTK), Bányai (Kispest) – Dombos (Győr), Aspirány (Dorog), Hidegkuti (MTK), Zsolnai (MATEOSZ), Gramsch (Dorog).

Az Üllői úti pályán 30 ezer néző volt kiváncsi a B-csapatok mérkőzésére! A játék csalódást okozott, a magyar csapat a vártnál gyengébben játszott.

1949. október 30., Budapest, Megyeri út

MAGYARORSZÁG–BULGÁRIA 5:0

Góllövő: Puskás 2, Deák, Budai, Rudas.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Lóránt (Vasas), Balogh (Újpest) – Bozsik (Kispest), Zakariás (MATEOSZ) – Budai (FTC), Kocsis (FTC), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Tóth M. (Újpest). Csere: Józsa (Győr), Kispéter (FTC).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Deák egyéni akciójából elért góljával a félidőben 1:0 volt az eredmény. Utána gyorsan eldőlt a mérkőzés.

„A 12. percben Deák indít jó támadást, Puskáshoz ad. Puskástól mindenki lövést vár, az összekötő azonban ügyesen egészen röviden, oldalra pöccinti a labdát és Budai mintegy 8 méterről habozás nélkül a léc alá lövi. 2:0!... A 22. percben Bozsikot Aposztolov felvágja, közel a 16-os sarkához. Rudas jobb külsővel élesen lövi a szabadrúgást kapura. Puskás mozdulatával megtéveszti a kapust: úgy tesz, mintha belenyúlna a lövésbe. A labda azonban érintetlenül száll a kapu felé és félmagasan a jobb alsó sarokban ér hálót. 3:0!"

1949. október 30., Szófia.

MAGYARORSZÁG B–BULGÁRIA B 2:0

Góllövő: Dombos, Zsolnai.

Grosics (MATEOSZ) – Kovács II. (MTK), Nagy II. (Csepel), Kónya (Csepel) – Kovács I. (MTK), Horváth (Újpest) – Dombos (Győr), Aspirány (Dorog), Mező (Vasas), Keszthelyi (Csepel), Illovszky (Vasas). Csere: Zsolnai (MATEOSZ), Gellér (MTK).

Nagy küzdelemben lelkes játékával győzött a magyar csapat. A II. félidő elején a kitűnően védő Grosics megsérült, de Gellér nagyszerűen helyettesítette: a levegőben úszva védett ki egy tizenegyest...

1949. november 20., Budapest, Megyeri út.

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 5:0

Góllövő: Kocsis 3, Puskás, Deák.

Henni (FTC) – Rudas (FTC), Lóránt (Vasas), Balogh (Újpest) – Bozsik (Kispest), Zakariás (MATEOSZ) – Budai (FTC), Kocsis) (FTC), Deák (FTC), Puskás (Kispest), Hidegkuti (MTK). Csere: Ruzsa (Kispest).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A magyar csapat legeredményesebb játékosa Kocsis volt. Két gólja a II. félidőben különösen szépen sikerült:

„A 4. percben Puskás a jobbösszekötőbe húzódva kitör, a közben balösszekötőbe áthúzódó Kocsishoz ad, Kocsis előtt üres az út és 8 méterről, jobbal a megdermedt Andersson mellett félmagasan a hálóba lövi a labdát. 3:0! Kocsis nagyszerű érzékkel futott át bal oldalra. Puskás átadása, a helycsere mintaszerű volt. ... A 11. percben Puskás két remek csel után Hidegkutit szökteti, a szélső lefut, a 16-os oldalvonalától beível, és a befutó Kocsis mintegy 6 méterről élesen a hálóba fejel. 4:0!"

A látványos győzelemről természetesen kedvező hangon írtak:

„Régen láttuk már ilyen nagyszerűen játszani a magyar csapatot. Voltak időszakok amikor valósággal kapujához szögezték nagyhírű ellenfelüket. A gólokon kívül még egy egész sereg tiszta helyzetet dolgoztak ki, amelyekből könynyen gól lehetett volna. Kétségtelenül alakul az a nagy magyar válogatott csapat, amelyet természetesen ne nevezzünk „csodacsapatnak", de amely alkalmas lesz arra, hogy ennél nagyobb feladatokat is meg tudjon oldani. Ezzel a nagyszerű győzelemmel megerősítettük helyünket a világ labdarúgásának élcsoportjában, s a feladat: ezt a helyünket meg is kell tartanunk, s további nagy sikerekkel kiérdemelnünk."

Így történt! A magyar labdarúgás legszebb korszaka következett...

1950. április 30, Budapest, Megyeri út

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 5:0

Góllövő: Puskás 2, Kocsis 2, Szilágyi.

Henni (ÉDOSZ) – Balogh (Dózsa), Lóránt (Vasas), Lantos (Textiles) – Bozsik (Honvéd), Bányai (Honvéd) – Budai (ÉDOSZ), Kocsis (ÉDOSZ), Hidegkuti (Textiles), Puskás (Honvéd), Babolcsay (Honvéd). Csere: Szilágyi (Vasas).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A számozott mez bajnoki mérkőzéseken ezekben a hónapokban már megvalósult. Válogatott mérkőzésen ez volt az első alkalom, hogy számozott mezben vonult ki a nemzeti tizenegy. Mérkőzés előtt azonban volt egy kis fennakadás a mezekkel kapcsolatban.

„A csehszlovák és a magyar csapat is piros mezben készülődik. A magyar csapat részére nincsen a pályán más mez és ezért az MLSZ-be küldenek el fehér mezekért .Így a magyar csapat tiszta fehér szerelésben fog játszani."

Az új évtized nagyszerű győzelemmel kezdődött. A gólzáporos sikerből Kocsis Sándor két remek góllal vette ki részét:

„A 13. percben gólt ér el a magyar csapat. A balszárny szögletet harcol ki. Hidegkuti íveli be az ötösre a labdát. Kocsis a 11-es pont tájáról jó iramban fut rá és nagyerővel a kapu közepe táján védhetetlenül fejeli a léc alá a labdát. A 25. percben Szilágyi fejjel ad a középen kiugró Kocsishoz. Kocsis ügyesen kicselezi Vicsant és Zibrinyit, majd az ötös bal oldaláról az eléje futó Matys mellett jó érzékkel a bal sarokba pöccinti a labdát! Ennél a gólnál Kocsis jó érzékkel futott be a középre, remek egyéni teljesítménnyel szerezte meg a magyar csapat negyedik gólját."

A mérkőzés után Sebes Gusztáv szövetségi kapitány, valamint a csehszlovákok szakvezetője is elismerően nyilatkozott a magyar csapat teljesítményéről. Alexandru játékvezető így nyilatkozott: – Kitűnően játszott a magyor csapat, jelenleg Európa egyik legjobb együttese!

1950. április 30., Prága

CSEHSZLOVÁKIA B–MAGYARORSZÁG B 1:0

Grosics (Teherfuvar) – Kovács II. (Textiles), Börzsei (Textiles), Kónya (Csepel) – Kovács I. (Textiles), Zakariás (Teherfuvar) – Egresi (Dózsa), Szusza (Dózsa), Budai I. (Honvéd), Zsolnai (Teherfuvar), Sándor (Textiles). Csere: Bosánszky (Textiles), Kovács IV. (Szombathelyi Lokomotív).

„Az első percektől eltekintve nagy volt az iram. Már az első félidőben látni lehetett, hogy a csehszlovák csapatban sokkal több a lendület és sokkal veszélyesebb a csatársoruk. A magyar fedezetek hiába indítottak el egy sereg jó támadást, hiába alakítottak ki egy sor jó helyzetet, a csatársorok a befejezésnél mindig késlekedtek. A játék általános képét és a helyzeteket tekintve a döntetlen eredmény igazságosabb lett volna."

1950. május 14., Bécs

AUSZTRIA–MAGYARORSZÁG 5:3

Góllövő: Kocsis, Puskás, Szilágyi.

Henni (ÉDOSZ) – Balogh (Dózsa), Lóránt (Vasas), Lantos (Textiles) – Bozsik (Honvéd), Bányai (Honvéd) – Budai (ÉDOSZ), Kocsis (ÉDOSZ), Szilágyi (Vasas), Puskás (Honvéd), Hidegkuti (Textiles). Csere: Nagymarosi (Dózsa).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„A 17. percben a tizenhatos vonalon tisztán álló Kocsis Puskásnak ad. Az összekötő a 11-es pontról visszafejeli a labdát és a szabadon hagyott Kocsis a 16-osról jobb lábbal, egyből lő, s a labda félmagasan vágódik a jobb sarokba, 1:1! Utána Budai kapufát lő...

A II. félidőben, a harmadik osztrák gól után is tudtunk még egyenlíteni, de ezzel el is lőtte puskaporát a magyar csapat. A gól után Budai egy nagy helyzetet hagyott ki, helytelen lenne azonban azon az alapon értékelni a mérkőzést, hogy – mi lett volna, ha ez, vagy az a helyzet bemegy. A helyzet az volt, hogy az osztrákok fölénk kerekedtek."

1950. május 14., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 3:2

Góllövő: Mező, Keszthelyi, Mészáros.

Grosics (Teherfuvar) – Kovács II. (Textiles), Börzsei (Textiles), Kónya (Csepel) – Kovács I. (Textiles), Zakariás (Teherfuvar) – Sándor (Textiles), Keszthelyi (Csepel), Mező (Vasas), Mészáros (ÉDOSZ), Tóth (Dózsa).

„A magyar csapat egyszerűbben és gólratörőbben játszott és egy kis szerencsével nagyobb arányban is győzhetett volna, különösen ha figyelembe vesszük, hogy Mező sérülése után tuljadonképpen 10 emberrel játszottak."

1950. június 4., Varsó

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 5:2

Góllövő: Szilágyi 3, Puskás 2.

Grosics (Teherfuvar) – Rákóczi (Honvéd), Börzsei (Textiles), Lantos (Textiles) – Bozsik (Honvéd), Józsa (Győr) – Sándor (Textiles), Kocsis (ÉDOSZ), Szilágyi (Vasas), Puskás (Honvéd), Babolcsay (Honvéd). Csere: Ruzsa és Tóth III. (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Tíz perccel 6 óra előtt fut ki a pályára a két csapat. A magyarokat Puskás vezeti. Középen felállnak, feszes állásban végig hallgatják a magyar és lengyel himnuszt, majd virágcsokrot szórnak a nézők soraiba. Ezután hatalmas tapsvihar közben minden játékos egy-egy fehér galambot enged fel a levegőbe, kifejezésül annak, hogy ez a mérkőzés is a béke jegyében zajlik."

Az első félórában a lengyel csapat egyenrangú ellenfél volt, de szünet után remekelt a magyar csatársor. Szilágyi mesterhármasával végleg eldöntette a mérkőzés sorsát.

1950. június 4., Diósgyőr

MAGYARORSZÁG B–LENGYELORSZÁG B 2:0

Góllövő: Budai I., Bundzsák.

Gellér (Textiles) – Kovács II. (Textiles), Nagy II. (Csepel), Kónya (Csepel) – Kovács I. (Textiles), Zakariás (Teherfuvar) – Dombos (Győri Vasas), Keszthelyi (Csepel), Budai I. (Honvéd), Bundzsák (Kiskunhalasi VSK), Tóth (Dózsa).

1950. június 10., Prága

MAGYARORSZÁG U.–CSEHSZLOVÁKIA 3:2

Góllövő: Rózsavölgyi 2, Markusek (öngól).

Garamvölgyi (BMTE) – Peller (BDSE), Mednyánszky (Honvéd), Fábián (Dózsa) – Subsits (Gázgyár), Varga (BMTE) – Huber (Postás), Csordás (BMTE), Rózsavölgyi (Honvéd), Bundzsák (Kiskunhalasi VSK), Teket II. (ÉDOSZ). Csere: Németh (Nagytétény).

Nyolcéves szünet után sikerrel mutatkozott be az utánpótlás gárda a prágai mérkőzésen. Ettől az időtől számíthatjuk a magyar utánpótlás válogatott rendszeres mérkőzéseit.

1950. szeptember 24., Budapest, Megyeri út

MAGYARORSZÁG–ALBÁNIA 12:0

Góllövő: Puskás 4, Budai 4, Palotás 2, Kocsis 2.

Grosics (Honvéd) – Kovács II. (Textiles), Börzsei (Textiles), Tóth III. (Honvéd) – Kocsis I. (Textiles), Bozsik (Honvéd) – Budai II. (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Palotás (Textiles), Puskás (Honvéd), Babolcsay (Honvéd). Csere: Gellér (Textiles).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Fél óra után a magyar válogatott erősen felülkerekedett és a mérkőzés végéig nagy, időnként hatalmas fölényben játszott. Egymásután gördültek a támadások az albánok kapuja felé, csatáraink időnként szemet gyönyörködtető, korszerű, helycserés támadásokat vezettek. A játék képe alapján azonban az albánok nem érdemelték ezt a hatalmas vereséget."

1950. október 29., Budapest, Megyeri út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:3

Góllövő: Puskás 3, Szilágyi.

Grosics (Honvéd) – Kovács II. (Textiles), Börzsei (Textiles), Lantos (Textiles) – Bozsik (Honvéd), Lakat (ÉDOSZ) – Sándor (Textiles), Kocsis (Honvéd), Palotás (Textiles), Puskás (Honvéd), Czibor (ÉDOSZ). Csere: Szilágyi (Vasas), Hidegkuti (Textiles).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Lakat úgy ment ki a mérkőzésre, hogy a lelátóról megtekinti a találkozót. Kovács I. betegsége miatt azonban egy forró 90 perc részese lehetett. Sőt az utolsó percben ő adta a „meccslabdát"!

„Az osztrák csapat 16-osánál Lakat magasan a 11-es pont és az ötös vonala közé fejeli a labdát. A labda lepattan az egyik osztrák védőről az ötös vonalon álló Puskás felé, az összekötő feltalálja magát, háttal a kapunak állva, estében félfordulattal, kapásból félmagas lövést küld a jobb kapufa mellett a hálóba, 4:3 Magyarország javára!"

1950. október 29., Bécs

AUSZTRIA B–MAGYARORSZÁG B 3:0

Gellér (Textiles) – Rákóczi (Honvéd), Nagy II. (Csepel), Kónya (Csepel) – Vadász (Vasas), Bányai (Honvéd) – Budai II. (Honvéd), Keszthelyi (Csepel), Marosvári (Csepel), Tóth J. (Dózsa), Tóth M. (Csepel).

Csere: Zakariás (Előre), Csordás (Vasas).

„A II. félidő első 20 percében néha 7–8 emberrel is védekeztek a hazaiak. Ekkor úgy látszott, hogy kiegyenlít a magyar csapat. Teljesen uralta a mezőnyt, s játékstílusát rákényszerítette ellenfelére. Ezt az ostromot törte meg a második 11-es, és ez eldöntötte a mérkőzés sorsát, bár a magyar együttes egy percre sem adta fel a küzdelmet. Nagyszerű szellemű, lelkes együttes volt a magyar csapat."

1950. november 12., Szófia

BULGÁRIA–MAGYARORSZÁG 1:1

Góllövő: Szilágyi.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Börzsei (Textiles), Lantos (Textiles) – Bozsik (Honvéd), Lakat (ÉDOSZ) – Sándor (Textiles), Hidegkuti (Textiles), Szilágyi (Vasas), Puskás (Honvéd), Czibor (ÉDOSZ). Csere: Zakariás (Előre), Kocsis (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„A kemény és gyors bolgár védők ellen nem érvényesültek az egyéni csatárbravúrok. Hiányzott az egység a magyar csapatból. Szünet után bár a csatársor jobban játszott, ez a javulás nem volt elegendő a győzelemhez. A magyar csapat nem érte el igazi tudását, a bolgár csapat pedig önmagát múlta felül. Így alakult ki az igazságos döntetlen."

1950. november 12., Budapest, Megyeri út

MAGYARORSZÁG B–BULGÁRIA B 2:0

Góllövő: Palotás 2.

Gellér (Textiles) – Rákóczi (Honvéd), Nagy II. (Csepel), Kónya (Csepel) – Szojka (Salgótarjáni Tárna), Dékány (ÉDOSZ) – Budai II. (Honvéd), Keszthelyi (Csepel), Palotás (Textiles), Tóth II. (Csepel), Babolcsay (Honvéd). Csere: Kovács IV. (Textiles).

Nagy küzdelemben győzött a magyar csapat a szívósan és keményen játszó bolgár együttes ellen. Mandik Béla, a B-válogatott kapitánya elégedett volt a látottakkal:

– Hatalmas küzdelem volt, a fiúk teljes erőbedobással játszottak. Örülök, hogy a fiatalok beváltották a szereplésükhöz fűzött reményeket. Egyénileg senkit sem tudok kiemelni a lelkes csapatból.

Dékány Ferenc az ifjúsági válogatott után, a B-válogatottban is sikerrel mutatkozott be.

1951. május 24., Katowice

MAGYARORSZÁG B–LENGYELORSZÁG B 2:1

Góllövő: Zakariás, Szilágyi.

Gellér (Bástya) – Lőrincz (Vasas), Kispéter (Kinizsi), Takács (Csepel) – Kiss II. (Dorog), Zakariás (Bástya) – Egresi (Dózsa), Virágh (Dózsa), Szilágyi (Vasas), Aspirány (Dorog), Mészáros (Kinizsi). Csere: Nagy II. (Csepel).

„A mérkőzés kezdetét rövid bensőséges ünnepség előzi meg. Amikor a játékosok a kezükben fehér galambbal és virágcsokorral felsorakoznak a lelátóval szemben, először a lengyel, majd pedig a magyar himnuszt játsszák. Aztán a hangszórón keresztül Kispéter üdvözli a közönséget, majd pedig Tabák Endre a magyar csapat vezetője beszél. Ezután a játékosok felengedik a galambokat, amivel jelképesen hirdetik békeakaratukat.

Az első félidőben elért eredményünk megtartását csapatunk nem kis részben a hátvédhármasnak és a remekül védő Gellérnek köszönheti. A II. félidőben három biztos gólnak látszó lövést is ártalmatlanná tett!"

1951. május 27., Budapest, Megyeri út

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 6:0

Góllövő: Kocsis 2, Puskás 2, Sándor, Czibor.

Grosics (Honvéd) – Kovács II. (Bástya), Börzsei (Bástya), Lantos (Bástya) – Kovács I. (Bástya), Bozsik (Honvéd) – Sándor (Bástya) Kocsis (Honvéd), Szusza (Dózsa), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel). Csere: Henni (Dózsa), Hidegkuti (Bástya).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„A magyar csapat csak a befejezés előtt mintegy húsz perccel lendült igazán játékba. Igaz, hogy ebben szerepet játszott az is, hogy a lelkesen és önfeláldozóan játszó lengyel védelem ekkor már alaposan visszaesett.

Lassan megjött a közönség hangja is. Kocsis szép gólja fellelkesítette a nézőket, ettől kezdve tapssal jutalmazta a mind erőteljesebbé váló magyar támadásokat. A hatgólos győzelem megfelel mind a játék képének, mind a kapu előtti helyzetek számának."

1951. június 3., Bratislava

CSEHSZLOVÁKIA U–MAGYARORSZÁG U 5:2

Góllövő: Bárfi, Milosovits.

Garamvölgyi (Honvéd) – Peller (Bástya), Rendek (Bástya), Bárfi (Honvéd) – Kajos (Dózsa), Andrásfi (Bástya) – Márkus (Csepel), Kárász (Bástya), Bakó (Csepel), Milosovits (Csepel), Krasznai (Dózsa). Csere: Fecske (Bástya), Kóczián II. (Csepel).

1951. október 14., Vitkovice

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 2:1

Góllövő: Kocsis 2.

Henni (Dózsa) – Kovács II. (Bástya), Börzsei (Bástya), Lantos (Bástya) – Kovács I. (Bástya), Bozsik (Honvéd) – Sándor (Bástya), Kocsis (Honvéd), Palotás (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel). Csere: Hidegkuti (Bástya).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Először fordult elő, hogy a csehszlovák válogatott nem Prágában, vagy Pozsonyban játszott hivatalos válogatott mérkőzést. A „vidéki" meccsen a magyar csapat a hajrában biztosította be győzelmét. A találkozó Puskás óriási kapufalövésével zárult...

1951. október 14., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG B–CSEHSZLOVÁKIA B 4:0

Góllövő: Szusza, Csordás, Aspirány, Kovács IV.

Bakó (Vasas) – Lőrincz (Vasas), Kispéter (Kinizsi), Buzánszky (Dorogi B.) – Kiss II. (Dorogi B.), Vadász (Vasas) – Csordás (Vasas), Aspirány (Dorogi B.), Szusza (Dózsa), Szolnok (Bástya), Kovács IV. (Bástya).

„Igen élvezetes, nagyiramú, színvonalas játékot hozott a mérkőzés. A magyar B-válogatott hamar magához ragadta a kezdeményezést és a vezető gól megszerzése után szinte végig kézben is tartotta a játék irányítását. Különösen az első félidőben játszott egészen kiválóan a magyar csapat. Az öt csatár sok gyors, ötletes, helycserés támadást vezetett és a lövésekkel sem maradt adós. A mérkőzésnek voltak olyan pillanatai, amikor a csehszlovák játékosok alig-alig tudtak a labda birtokába jutni."

1951. november 18., Budapest, Megyeri út

MAGYARORSZÁG–FINNORSZÁG 8:0

Góllövő: Hidegkuti 3, Kocsis 2, Puskás 2, Czibor.

Gellér (Bástya) – Buzánszky (Dorog), Börzsei (Bástya), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Sándor (Bástya), Hidegkuti (Bástya), Kocsis (Honvéd), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztav.

„A magyar csatársor időnként nagyon szépen játszott, azonban túlságosan sok húzásból építette fel a támadásait. A mérkőzés a magyar csapat hatalmas tudásfölényét hozta és sokkal erősebb ellenfél kellett volna ahhoz, hogy megmutatkozzék, mire képes jelenlegi formájában a magyar válogatott csapat."

1952. május 18., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG–NDK 5:0

Góllövő: Hidegkuti 2, Szusza, Kocsis, Sándor.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Börzsei (Bástya), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Sándor (Bástya), Hidegkuti (Bástya), Szusza (Dózsa), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel). Csere: Kocsis (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Ez volt az első Magyarország–NDK válogatott labdarúgó mérkőzés, és ez volt mindmáig az utolsó Üllői úti pályán rendezett válogatott mérkőzés! A magyar csapat időnként tetszetős játékkal biztos győzelmet aratott a németek ellen. A mezőny legjobbja Puskás volt.

1952. május 18., Chemnitz

MAGYARORSZG B–NDK B 3:0

Góllövő: Palotás 2, Szolnok.

Gellér (Bástya) – Lőrincz (Vasas), Kispéter (Kinizsi), Kovács II. (Bástya) – Fehérvári (Győri Vasas), Dékány (Kinizsi) – Csordás (Vasas), Varga (Dorog), Palotás (Bástya), Szolnok (Bástya), Kolesánszky (Szombathelyi Lokomotív). Csere: Szojka (Salgótarján).

„A két ország B-válogatottjának találkozása végig sportszerű keretek között folyt le. Az első perctől kezdve a magyar csapat vette kezébe a játék irányítását és igen szép, szemre tetszetős támadásokat vezetett ellenfele kapuja felé. A magyar csapat technikai fölénye sokszor nyomasztó volt, de a nagy fölényt nem mindig tudták gólokra váltani. Sokkal nagyobb arányban kellett volna győznie a magyar együttesnek. Jeny Rudolf edző így értékelte játékosait:

– Kispéter, Palotás, Kovács II. és Dékány játéka tetszett nekem a legjobban.

1952. május 24., Moszkva

MOSZKVA VÁLOGATOTT–MAGYARORSZÁG 1:1

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Börzsei (Bástya), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Csordás (Vasas), Kocsis (Honvéd), Szusza (Dózsa), Puskás (Honvéd), Hidegkuti (Bástya). Csere: Palotás (Bástya).

Az első félidőben a szovjet, a másodikban a magyar csapat támadott többet. Általában a magyar tizenegy játéka, különösen a csatársoré, csalódást okozott. A védelem is sokszor jött zavarba. Tulajdonképpen a sportstatisztikusok is, már ami a találkozó besorolását jelenti. Köztudott volt, hogy mindkét csapatban a legjobbak szerepeltek. Végül úgy alakult, hogy a játékosok megkapták a válogatottságot, maga a találkozó ellenben nem szerepel a hivatalos válogatott mérkőzések között! Furcsa . . .

1952. május 25., Budapest, Megyeri út

BOLGÁR VÁLOGATOTT–MAGYAR VÁLOGATOTT 1:1

Góllövő: Szilágyi.

Henni (Dózsa) – Rákóczi (Honvéd), Nagy II. (Bp. Lokomotív), Ombódi (Kinizsi) – Fehérvári (Győri Vasas), Dékány (Kinizsi) – Budai (Honvéd), Varga (Dorog), Szilágyi (Vasas), Szolnok (Bástya), Sárosi (Vasas). Csere: Palotai (Szegedi Honvéd), Virág (Dózsa), Dacsev (Dorog), Berendi (Vasas).

„Nehéz erőpróbája volt a magyar labdarúgásnak a hét végén. Három válogatott csapatunk vett részt nemzetközi találkozókon, de ez a három válogatott csapat három játékos híján négy válogatottra való játékost igényelt. Moszkvában ugyanis 19 játékos utazott el, természetesen a legjobbak. Nyugodtan elmondjuk tehát, hogy a Budapesten a legjobb bolgár válogatott ellen a harmadik, Szófiában pedig a negyedik számú válogatottunk játszott.

A Budapesten szerepelt válogatott csapattól nem sokat várt a magyar közvélemény. Mindezek ellenére a budapesti mérkőzésen igen jó játékot, változatos, izgalmas küzdelmet láthatott a közönség és a második félidőben a magyar csapattól olyan nagyszerű hajrát, amely egészen magával ragadta, a labdarúgás rajongóinak több, mint húszezres táborát."

Ahogyan a moszkvai mérkőzések, úgy ez a budapesti sem volt hivatalos válogatott mérkőzés...

1952. május 25., Szófia

BULGÁRIA B–MAGYARORSZÁG B 3:2

Góllövő: Deák 2.

Ruzsa (Vasas) – Lőrincz (Vasas), Kalmár (Vasas), Dalnoki (Kinizsi) – Szojka (Salgótarján), Gyurik (Dózsa) – Bablena (Salgótarján), Tóth II. (Csepel), Deák (Dózsa), Mészáros (Kinizsi), Kolesánszky (Sz. Lokomotív). Csere: Keszthelyi (Csepeli Vasas).

1952. május 27., Moszkva

MOSZKVA VÁLOGATOTT–MAGYARORSZÁG 2:1

Góllövő: Puskás.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Kispéter (Kinizsi), Lantos (Bástya) – Kovács I. (Bástya), Bozsik (Honvéd) – Hidegkuti (Bástya), Kocsis (Honvéd), Palotás (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel). Csere: Csordás (Vasas).

„Kétszer találkozott egymással négy nap leforgása alatt Moszkva és Magyarország válogatottja. A második mérkőzésre a magyar csapat némileg megváltozott összeállításban állt fel, s ez a változás mintha hasznára lett volna. Általánosságban ugyanis megállapítható, hogy valamivel átgondoltabb, tervszerűbb volt a magyar csapat játéka, mint szombaton, de ennek a mérkőzésnek is jellemzője volt csatársorunk puha, meddő, tologatós játéka."

1952. június 15., Varsó

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 5:1

Góllövő: Puskás 2, Kocsis 2, Hidegkuti.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Dalnoki (Kinizsi) – Kovács I. (Bástya), Bozsik (Honvéd) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A magyar csapat már az első félidő után 5:0-ra vezetett!

Ezen a mérkőzésen először volt tagja a nemzeti tizenegynek Dalnoki Jenő.

1952. június 15., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG B–LENGYELORSZÁG B 3:0

Góllövő: Mező 2, Berendi.

Gellér (Bástya) – Ombódi (Kinizsi), Börzsei (Bástya), Lantos (Bástya) – Szojka (Salgótarján), Zakariás (Bástya), Csordás (Vasas), Berendi (Vasas), Mező (Vasas), Szolnok (Bástya), Babolcsay (Honvéd). Csere: Varga (Dorog).

1952. június 22., Helsinki

MAGYARORSZÁG–FINNORSZÁG 6:1

Góllövő: Kocsis 3, Puskás, Bozsik, Palotás.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bástya) – Kovács I. (Bástya), Bozsik (Honvéd) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A negyedik gól érdeekes körülmények között született meg:

„A II. félidő 30. percében ismét Budai fut el a szélen, s bead. A kapus megszerzi a labdát, Kocsis ráfut. A két játékos az ötös vonalon csap össze, mindkettő elesik, s a labda kiperdül a kapus kezéből. A nagy lendülettel befutó Palotás keresztül esik a földön fekvő két játékoson, de így is fejjel a kapuba gurítja a földön levő labdát. A labda éppen hogy bedöcög a gólvonal mögé..."

1952. június 29., Budapest, Megyeri út

BUDAPEST VÁLOGATOTT–VIENNA 5:3

Góllövő: Puskás, Hidegkuti, Kocsis, Bozsik, Czibor.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Börzsei (Bástya), Lantos (Bástya)

– Kovács I. (Bástya), Bozsik (Honvéd) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).

„Változatos, érdekes, sokszor igen izgalmas volt a mérkőzés, a játék színvonala azonban nem volt igazán magas. Budapest csapatának játéka alatta maradt a várakozásnak, a bécsi csapat viszont annál kitűnőbben játszott, s teljes mértékben igazolta a formájáról elterjedt jó híreket."

Annak ellenére, hogy előkészületi mérkőzés volt, egyetlen cserére sem került sor, mivel 3 nap múlva „visszavágót" játszottak és ekkor módosult néhány helyen az összeállítás.

1952. július 2., Budapest, Megyeri út

BUDAPEST VÁLOGATOTT–VIENNA 4:0

Góllövő: Hidegkuti 2, Puskás, Kocsis.

Gellér (Bástya) – Dalnoki (Kinizsi), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Csordás (Vasas), Hidegkuti (Bástya), Palotás (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).
Csere: Kocsis (Honvéd).

„Határozottan jobbon játszott a magyar csapat, mint vasárnap. A mérkőzés legnagyobb részében Budapest válogatottja irányította a játékot, és időnként nyomasztó volt a fölénye."

1952. július 15., Turku

MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 2:1. Olimpiai selejtező.

Góllövő: Kocsis, Czibor.

Grosics (Honvéd) – Dalnoki (Kinizsi), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bástya) – Kovács I. (Bástya), Bozsik (Honvéd) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Édekes módon a selejtező mérkőzést az olimpia színhelyén játszották és a győztes csak ezután került az I. fordulóba. A magyar csapat ha nehezen is, de kiharcolta a továbbjutást.

1952. július 21., Helsinki

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 3:0. OLIMPIA I. forduló

Góllövő: Palotás 2, Kocsis.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Csordás (Vasas), Kocsis (Honvéd), Palotás (Bástya), Puskás (Honvéd), Hidegkuti (Bástya).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A magyar csapat sokkal jobban játszott és helyzetei alapján még nagyobb gólaránnyal is győzhetett volna. A látványos játékot a nézők sokszor megtapsolták.

1952. július 24., Kotka

MAGYARORSZÁG–TÖRÖKORSZÁG 7:1. OLIMPIA, II. forduló

Góllövő: Kocsis 2, Puskás 2, Palotás, Lantos, Bozsik.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Csordás (Vasas), Kocsis (Honvéd), Palotás (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A törököket csak a kapus bravúros védései mentették meg a kétszámjegyű vereségtől. Csatársorunk időnként sziporkázóan szellemesen játszott. Bozsik és Czibor egymást múlták felül.

1952. július 28., Helsinki

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 6:0. OLIMPIAI ELŐDÖNTŐ

Góllövő: Kocsis 2, Puskás, Palotás, Hidegkuti, Lindh (öngól).

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Hidegkuti (Bástya), Kocsis (Honvéd), Palotás (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A magyar csatárok igazságosan elosztották a gólokat: mindkét félidőben 3–3 alkalommal találtak a hálóba. A szép játékról áradoztak az újságok, szakemberek, szurkolók egyaránt. Szinte egyhangú volt a vélemény: az aranyérmet csak a magyar csapat nyerheti!

1952. augusztus 2., Helsinki

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 2:0. OLIMPIAI DÖNTŐ!

Góllövő: Puskás, Czibor.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Hidegkuti (Bástya), Kocsis (Honvéd), Palotás (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„A magyar csapat a nagy tét miatt óvatosan kezdett, s így nem tudta csillogtatni igazi tulását. A II. félidőben már lényegesen jobb játékot mutatott és megérdemelten szerezte meg az olimpiai bajnoki címet. A mérkőzés utolsó negyedórájában már jelentős fölényben játszott a magyar csapat, ekkor a labda jóformán állandóan a jugoszlávok térfelén pattogott. Mindent összevetve a magyar csapat győzelme teljesen megérdemelt, és ha a csatársorunk nyugodtabban játszott volna (Puskás még 11-est is kihagyott! A Szerk.), a győzelem aránya lényegesen nagyobb lett volna.

A mérkőzés befejezése után a pálya szélén felállítják a győzelmi emelvényt. Puskás, a magyar csapat kapitánya áll fel középre. Felhangzik az olimpiai harsona, kiosztják az érmeket. Az eredményhirdető táblán kigyulladnak a villanybetűk

Unkari 2–Jugoslavia 0

Felcsendülnek a Himnusz hangjai, lassan, ünnepélyesen felkúszik a főárbocra a magyar lobogó."

1952. szeptember 20., Bern

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 4:2

Gólölvő: Puskás 2, Kocsis, Hidegkuti.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Palotás (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).
Csere: Hidegkuti (Bástya).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„A magyar csapat erkölcsi erejét dicséri, hogy lelkes, odaadó játékkal meg tudta fordítani a mérkőzés sorsát. Megnehezítette ezt az a körülmény is, hogy 2:0 után a svájciak védelembe vonultak és sokszor hat–nyolc emberrel is védték kétgólos előnyüket. Mintegy negyedórai bizonytalankodás után a magyar válogatott fokozatosan lendült bele a játékba és már az első félidő vége felé egészen kiváló teljesítményt nyújtott. A második 45 percben pedig sokszor egyoldalúvá vált a játék. Szép volt ez a mérkőzés, azzá tette elsősorban a magyar csapat ötletes, kitűnő játéka."

A magyar játékosok egyéni bírálatában Puskásról a következőket írta a zürichi SPORT: „Ha valaki Puskást, ezt a kis kövérkés úriembert látja, arra gondol, hogy egy ilyen ember hogyan kaphat helyet ebben az olimpiai bajnokcsapatban. De amikor a pályán látja játszani, rájön arra, hogy Puskás az agya és a motorja ennek az együttesnek, aki irányít és végrehajt, aki ízig-vérig labdarúgó. Már az olimpia során megállapítottuk, hogy nem sok ilyen labdarúgó művésze van a világnak, talán rajta kívül egy sincs. Ezen a mérkőzésen még jobban is játszott, mint az olimpiai döntőben. Kimagaslóan legjobbja volt a csapatnak."

1952. október 19., Budapest, Megyeri út

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 5:0

Góllövő: Kocsis 3, Egresi, Hidegkuti.

Horváth (Szombathely) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Egresi (Dózsa), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Csepel).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Válogatott csapatunk játékának színvonala fokozatosan emelkedett és tetőfokát az I. félidő második felében érte el. Ekkor úgy mozgott a csapat, mint egy olajozott gépezet és játéka nemcsak szép volt, de célratörő és eredményes is.

Olimpiai bajnokcsapatunk első hazai játéka az olimpia után megmutatta a hazai közönségnek is, hogy válogatottunkat méltán emlegetik a nemzetközi szakemberek a világ labdarúgó sportjának élvonalában."

1952. október 19., Brno

CSEHSZLOVÁKIA B–MAGYARORSZÁG B 1:1

Góllövő: Deák.

Gellér (Bástya) – Kovács II. (Bástya), Börzsei (Bástya), Bakonyi (Dorog) – Szojka (Salgótarján), Bányai (Honvéd) – Budai (Honvéd), Tóth II. (Csepel), Deák (Dózsa), Aspirány (Dorog), Pálfy (Győri Vasas). Csere: Bundzsák (Vasas), Csordás (Vasas).

1953. március 31., Gand

MAGYARORSZÁG IFJ.–SVÁJC IFJ. 4:0. UEFA TORNA

Góllövő: Karácsonyi 2, Nagy, Bukovi.

Balogh (Bp. Haladás) – Rajna (Bp. Dózsa), Környei (Tatabánya), Irtási (Vasas) – Szabó (Kinizsi), Monok (VL. Keltek) – Bukovi (Bástya), Nagy (Tatabánya),Tichy (Bp. Lokomotív), Karácsonyi (Ganz Vagon), Hajdú (Vasas). Csere: Domonkos (Vasas).

1953. április 2., Brüsszel

MAGYARORSZÁG IFJ.–ÍRORSZÁG IFJ. 4:0. UEFA TORNA*

Góllövő: Karácsonyi 2, Tichy, Bukovi.

Balogh (Bp. Haladás) – Rajna (Dózsa), Környei (Tatabánya), Irtási (Vasas) – Szabó (Kinizsi), Monok (VL. Keltex) – Bukovi (Bástya), Nagy (Tatabánya), Tichy (Bp. Lokomotív), Karácsonyi (Ganz Vagon), Domonkos (Vasas).

1953. április 4., Brüsszel

MAGYARORSZÁG IFJ.–TÖRÖKORSZÁG IFJ. 2:0. UEFA TORNA

Góllövő: Karácsonyi 2.

---

*Akkor még nem ez volt a neve!

Balogh (Bp. Haladás) – Rajna (Dózsa), Környei (Tatabánya), Irtási (Vasas) – Szabó (Kinizsi), Monok (VL. Keltex) – Bukovi (Bástya), Nagy (Tatabánya), Tichy (Bp. Lokomotív), Karácsonyi (Ganz Vagon), Domonkos (Vasas).

„A fiatal magyar csapat ismét szép győzelmet aratott, de ezen a mérkőzésen nem játszottak olyan frissen és ötletesen ifjúsági játékosaink, mint az előbbi mérkőzéseken. A hat nap alatt lejátszott három mérkőzés erősen igénybe vette erejüket. A sáros, nehéz pálya is hátráltatta játékukat. Ez a győzelem elsősorban védelmünknek köszönhető."

1953. április 6., Brüsszel

MAGYARORSZÁG IFJ.–JUGOSZLÁVIA IFJ. 2:0. UEFA TORNA DÖNTŐ

Góllövő: Karácsonyi, Tichy.

Balogh (Bp. Haladás) – Rajna (Dózsa), Környei (Tatabánya), Irtási (Vasas) – Szabó (Kinizsi), Nagymáté (Kinizsi) – Bukovi (Bástya), Nagy (Tatabánya), Szimcsák (III. ker. Textilfestők), Karácsonyi (Ganz Vagon), Tichy (Bp. Lokomotív).

„Ragyogó győzelmet aratott a magyar ifjúsági labdarúgó válogatott a FIFA által Belgiumban rendezett nemzetközi ifjúsági labdarúgó torna döntőjében és a résztvevő 16 ország ifjúsági válogatottjai közül kiemelkedően a legjobbnak bizonyult. Emeli a siker értékét, hogy a magyar 18 évesek csapata egyetlen gólt sem kapott a négy mérkőzésen, ami szinte példa nélkül álló az ilyen nagymezőnyű labdarúgó-tornák történetében. Joggal vártunk szép szereplést tehetséges fiataljainktól, de ez a siker minden várakozáson túltesz.

A mérkőzés után csapatunkat hatalmas tapsviharral köszönti a belga közönség. A magyar fiúk egymással összeölelkezve vonulnak le a pályáról. Önfeledt boldog hangulatban vannak, amin nem is lehet csodálkozni, hiszen tulajdonképpen a labdarúgás ifjúsági világbajnokságát nyerték meg. Arra pedig még külön büszkék, hogy a döntőben éppen olyan eredményt értek el, mint a nagyválogatott az olimpián."

1953. április 26., Budapest, Megyeri út

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 1:1

Góllövő: Czibor.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Börzsei (Bástya), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Bástya) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).
Csere: Palotás (Bástya).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Ritkán fordul elő, hogy egy válogatott mérkőzés eredményének kialakulásában ekkora szerepe legyen egyetlen embernek, most azonban éppen ez történt. Kétségtelen, hogy a magyar csapat jelenleg nincs a legjobb formában, korántsem olyan egységes, mint amilyennek az elmúlt esztendőben megszoktuk, a megfelelő számú helyzeleket azonban így is kidolgozta, tehát át tudta törni a nagylétszámú, erősen tömörülő osztrák védelmet, megfelelő erejű lövések is születtek – mindez azonban nem volt elegendő. Zeman kapujának meghódításához. Van igazság abban a megállapításban, hogy csak valamivel is gyengébb osztrák kapussal négy–öt gólt is elérhetett volna a magyar csapat."

Végül egy osztrák, egy angol és egy magyar vélemény: Walter Nausch, osztrák szövetségi kapitány: – Ez a döntetlen nagy sikert jelent az osztrák csapat számára. A magyar csapat a mezőnyben kitűnően játszott, de Zemannak egészen csodálatos napja volt. Evans játékvezető: – A legszebb mérkőzés volt, amit életemben eddig vezettem. Ilyen tárgyilagos közönséget, mint a magyar, még sehol sem láttam.

Zakariás József: Az osztrák csapat a II. félidőben szinte csak védekezett, és ha Zeman nem véd olyan káprázatosan, magyar győzelemmel végződik a mérkőzés.

1953. április 26., Bécs

AUSZTRIA B–MAGYARORSZÁG B 1:0

Gellér (Bástya) – Kárpáti (Vasas), Kispéter (Kinizsi), Kontha (Vasas) – Bundzsák (Vasas), Gyurik (Dózsa) – Sándor (Bástya), Horváth (Cs. Vasas), Bárfi (Honvéd), Keszthelyi (Cs. Vasas), Babolcsay (Honvéd). Csere: Berendi (Vasas).

„A magyar B-csapat vízzel főzött. A magyar csatárok nagyszerű technikájukat tologatásra, mutatós, de nem hasznos oldalpasszolásra használják fel, s mindig alkalmat adnak az ellenfél védelmének a közbelépésre. A magyar védelemnek Kispéter volt a legjobb tagja, aki a második félidőben valósággal a mezőny fölé nőtt." (WIENER KURIER)

1953. április 26., Budapest, Megyeri út

MAGYARORSZÁG IFJ.–AUSZTRIA IFJ. 1:1

Góllövő: Tichy.

Balogh (Bp. Haladás) – Rajna (Dózsa), Környei (Tatabánya), Irtási (Vasas) – Szabó (Kinizsi), Karácsonyi (Ganz Vagon) – Bukovi (Bástya), Nagy (Tatabánya), Tichy (Bp. Lokomotív), Lahos (Salgótarjáni B.), Pásztor (Dózsa).

1953. május 6.

MAGYAR VÁLOGATOTT–GÁZMŰVEK 11:1

Nem tévedésből került ide ez a látszólag egyszerű előkészületi mérkőzés, hanem a találkozó helyszíne, sporttörténeti érdekessége miatt. Ez volt az első mérkőzés a még épülő Népstadionban!

„Úgy tervezték, hogy minden feltűnés nélkül rendezik meg az olaszok ellen készülő válogatott labdarúgó-csapat szerdai kétkapus edzését. Titokban tartották a mérkőzés időpontját és színhelyét, s így a kezdésre kevés néző gyűlt össze. Hamar elterjedt azonban a környéken a hír, hogy válogatottunk az épülő Népstadionban tartja edzését és a játék közben egyre többen gyűltek össze az épülő lelátókon és a pálya mellett." Íme akik először léptek a Népstadion küzdőterére: Grosics – Buzánszky, Börzsei, Lantos – Bozsik, Kovács I. – Budai, Kocsis, Hidegkuti, Puskás, Czibor. A játékvezető Harangozó Sándor volt. Az első gólt pedig a 6. percben Kocsis szerezte...

„A szerdai válogatott edzést ünnepi alkalommá avatta a helyszín. A Népstadion, amelynek körvonalai egyre gyönyörűbben bontakoznak ki, mérkőzés zajától volt hangos. Nem pályaavató mérkőzés volt, a résztvevők azonban mégsem tudtak szabadulni attól a lenyűgöző hatástól, amely a stadionba belépőket elfogja..."

1953. május 17., Róma

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 3:0

Góllövő: Puskás 2, Hidegkuti.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bástya) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Honvéd) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkut i(Bástya), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Palotás (Bástya).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Az „aranycsapat" először játszott legendás összeállításában.

Egy számunkra kínos legenda is megszünt ezen a napon: 28 év után a magyar csapat végre legyőzte az azzuriakat! Az olimpiai csapat után a legjobb olasz tizenegy is vesztesként hagyta el a pályát. Pedig ez a mérkőzés az új római stadion avatója volt!

„Délután 3 órakor társasgépkocsin elindultak válogatottjaink az új római stadionban, a STADIO OLIMPICO-ba. Fél négykor már csaknem telt ház volt a pályán. 12-kor nyitották ki a kapukat és már ekkor betódult a nézősereg legnagyobb része, hogy minél jobb helyet biztosítson magának. A játéktér közepén öt hatalmas embernagyságú léggömb állt lehorgonyozva. Négy órakor megérkezett a pályára a köztársasági elnök. Ünnepség kezdődött, 21 ágyulövés dördült el, majd felengedték a léggömböket és galambok százait, hogy jelképezzék: az öt világrész népei megértésben, békességben akarnak élni egymással. Négy óra után 8 perccel egetverő tapsvihartól kísérve futottak ki a nagy találkozó résztvevői."

Az új stadionban az első gólt Hidegkuti szerezte:

„A 41. percben Bozsik középen indul, remekül ugratja ki Hidegkutit. Hidegkuti egy testcsellel villámgyorsan elhúz Grossa mellett és 10 méterről hatalmas erővel lő. A labda laposan, védhetetlenül vágódik a vetődő Sentimenti hasa alatt a kapu jobb oldalába. Először dermedt csend fogadja a gólt, csak akkor tapsolja meg a nagyszerű támadást és a szép gólt a közönség, amikor Evans középre mutat."

A II. félidőben – az 50. válogatottságát ünneplő – Puskás még két gólt szerzett és ez a 3:0-as győzelem egyben az Európa Kupa elnyerését is jelentette. (1. Magyarország 8 5 1 2 27 17 11)

A sportvilág elismeréssel adózott csapatunknak és egyre több alkalommal hangzott el a megállapítás: a magyar csapat a legjobb Európában! Az Il Messagero például így áradozott:

„Csodálatos együttes a magyar labdarúgócsapat. Nyugodtan tekinthetjük őket a világ legjobbjainak. A három gól nem mutatja híven a két együttes közötti különbséget. Sokkal nagyobb arányban is veszíthetett volna az olasz tizenegy. Megállapítható, hogy a magyarok képviselik a haladást a labdarúgásban. A magyar csapat az első gól után olyan fölénybe került, amilyent még nem láttunk."

1953. július 5., Stockholm

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 4:2

Góllövők: Puskás, Budai, Kocsis, Hidegkuti.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bp. Vörös Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (Vörös L.) – Sándor (Vörös L.), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Vörös L.), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Budai (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A villanyfénynél játszott mérkőzésen 1:1-es félidő után a magyar csapat teljesítménye alaposan feljavult, és ez gólokban is megmutatkozott. Két mérkőzés utáni nyilatkozat:

Kock, a svédek szövetségi kapitánya: – Az eredménnyel elégedett vagyok, bár 2:2 után úgy éreztem, hogy bekövetkezhet a lehetetlen. Később azonban láttam, hogy 6:2 sem lett volna túlzott eredmény.

Pozzó, a volt olasz szövetségi kapitány is végignézte a mérkőzést. Nyilatkozatában kijelenti: sajnálja, hogy a svédek hiába küzdöttek ilyen jól, mégis kikaptak. Szerinte bebizonyosodott, hogy a magyar csapat Európa legjobbja. Megemlíti, hogy Svájcban is 0:2 után erősített a magyar csapat, most pedig 1:1 én 2:2 után szinte úgy nyert, ahogy akart. A volt olasz szövetségi kapitánynak elsősorban Kocsis és Bozsik játéka tetszett.

1953. július 9., Göteborg

BUDAPEST–GÖTEBORG 6:1

Góllövő: Puskás 2, Csordás 2, Budai, Czibor.

Grosics (Honvéd) – Rajna (Dózsa), Börzsei (Vörös Lobogó), Lantos (Vörös Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Dékány (Kinizsi) – Budai (Honvéd), Csordás (Vasas), Palotás (Vörös Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Sándor (Börös L.), Horváth (Szombathelyi Lokomotív).

A félidei eredmény itt is csak 1:1 volt! A második játékrészben a mieink káprázatosan játszottak és sorra lőtték a szebbnél-szebb gólokat. A svédek ekkor még tizenegyesből sem találtak a kapuba . . .

„Larsson lövése a kapufáról fölé pattant, a játékvezető újra rugatja a 11-est, azon a címen, hogy Horváth állítólag megmozdult. Másodszorra már Larsson a kapufa segítsége nélkül lövi fölé a labdát."

1953. július 12., Halmstad

BUDAPEST–HALLAND MEGYE VÁL. 5:1

Góllövő: Kocsis 2, Tichy, Sándor, Csordás.

Horváth (Sz. Lokomotív) – Rajna (Dózsa), Lóránt (Honvéd), Lantos (Vörös Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Szabó (Kinizsi) – Sándor (Vörös L.), Kocsis (Honvéd), Tichy (Bp. Lokomotív), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Zakariás (Vörös L.), Csordás (Vasas), Budai (Honvéd).

Érdekesség az összeállításban: a Kinizsi tehetséges fiatalját elvitték a válogatott svédországi túrájára és ezen a mérkőzésen játéklehetőséget is kapott! Ez annál inkább is érdekes, mivel még a Kinizsi első csapatában sem szerepelt eddig! Az UEFA-győztes magyar ifjúsági válogatottban viszont olyan jól játszott, hogy a szakvezetők kipróbálták a felnőttek között is.

1953. augusztus 8., Bukarest

MAGYARORSZÁG U. VÁL.–EGYIPTOM U. VÁL. 7:0 VIT

Góllövő: Csordás 2, Tóth II. 2, Szolnok, Virág, Machos.

Balogh (Bp. Haladás) – Kárpáti (Győri V.), Mednyánszky (Szegedi H.), Várhidi (Dózsa) – Szojka (Salgótarján), Kleibán (Csepeli V.) – Tóth II. (Csepeli V.), Machos (Szegedi H.), Csordás (Vasas), Szolnok (Vörös L.), Virág (Dózsa). Csere: Molnár (Vörös L.), Szabó (Kinizsi).

1953. augusztus 10., Bukarest

MAGYARORSZÁG U. VÁL.–ALBÁNIA A 4:3 VIT

Góllövő: Csordás 2, Machos, Tóth II.

Ilku (Dorog) – Rajna (Dózsa), Kárpáti (Győri V.), Várhidi (Dózsa) – Szojka (Salgótarján), Dékány (Kinizsi) – Tóth II. (Csepel), Machos (Szegedi H.), Csordás (Vasas), Szolnok (V. Lobogó), Virág (Dózsa). Csere: Molnár (V. Lobogó).

1953. augusztus 12., Bukarest

MAGYARORSZÁG U. VÁL.–NDK A 3:1 VIT

Góllövő: Machos 2, Csordás.

Ilku (Dorog) – Kárpáti (Győri V.), Mednyánszky (Szegedi H.), Várhidi (Dózsa) – Szojka (Salgótarján), Dékány (Kinizsi) – Tóth II. (Csepel), Machos (Szegedi H.), Csordás (Vasas), Szolnok (V. Lobogó), Virág (Dózsa). Csere: Molnár (V. Lobogó).

1953. augusztus 15., Bukarest

MAGYARORSZÁG U. VÁL.–ROMÁNIA U. VÁL. 4:3 VIT DÖNTŐI

Góllövő: Csordás 3, Tóth II.

Ilku (Dorog) – Kárpáti (Győri V.), Mednyánszky (Szegedi H.), Várhidi (Dózsa) – Szojka (Salgótarján), Dékány (Kinizsi) – Tóth II. (Csepel), Machos (Szegedi H.), Csordás (Vasas), Szolnok (V. Lobogó), Virág (Dózsa) Csere: Rajna (Dózsa), Kleibán (Csepel).

A VIT döntőben nehezen lendült játékba a magyar csapat. 1:2-es félidő után óriási lelkesedéssel és feljavult csatárjátékkal sikerült az eredményt megfordítani.

„A mérkőzés után a magyar utánpótlás válogatott tagjai boldogan összeölelkeznek a pálya közepén, s a nézőtéren helyetfoglaló magyar tábor harsány éljenzése közben futva vonulnak ki a pályáról. Néhány perccel később következik az ünnepélyes eredményhirdetés. Az első három helyett, a magyar utánpótlás válogatott, a román utánpótlás válogatott és az NDK válogatott egymás mellett felsorakozik és a közönség nagy tetszésnyilvánítása közben Tóth II. csapatkapitány átveszi az első helyezettnek járó hatalmas serleget."

1953. október 4., Prága

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 5:1

Góllövő: Csordás 2, Hidegkuti, Tóth, Puskás.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Egresi (Dózsa), Csordás (Vasas), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Tóth (Dózsa).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Puskás volt a csatársor vezére, ő hozta fel a labdát gyakran az ellenfél 16-osa tájáról, angolnaszerűen kígyózott a csehszlovák védők között, majd önzetlenül juttatta a labdát a legjobb helyzetben levő csatártársának. A csatársor tagjai szinte állandóan változtatták a helyüket, a sok váltás megoldhatatlan feladat elé állította a csehszlovák védőket. A játék különösen az első félidőben volt magasszínvonalú. A közönség gyakran tapsolta meg lelkesen a magyar csatárok gyönyörű támadásait."

1953. október 4., Szófia

MAGYARORSZÁG–BULGÁRIA 1:1

Góllövő: Szilágyi.

Henni (Dózsa) – Sipos (Szegedi H.), Kispéter (Kinizsi), Takács (Csepel) – Keszthelyi (Csepel), Gyurik (Dózsa) – Tóth II. (Csepel), Aspirány (Dózsa), Szilágyi (Vasas), Virág (Dózsa), Babolcsay (Honvéd). Csere: Samus (Dózsa).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„A magyar csapat tagjai közül Kispéter és Keszthelyi nyújtotta a legjobb teljesítményt. Kispéter játéka az egész mezőnyből kiemelkedett. Biztosan rúgott, hatalmas sikert aratott óriási felszabadító rúgásaival. De nemcsak tértölelő rúgásai voltak, szükség esetén pontos, rövid átadásokkal indított támadásokat. Közbelépései, keresztezései nagyszerűek voltak, fejjátékával is kitűnt."

Bizonyára Önöknek is feltűnt, hogy két magyar válogatott is játszott ezen a napon és egyikben sem szerepelt Budai, Kocsis és Czibor! Nos, Budai sérülése, Kocsis és Czibor pedig fegyelmi ügye miatt maradt ki a válogatottból.

1953. október 4., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG B–CSEHSZLOVÁKIA B 2:1

Góllövő: Dobó 2.

Gellér (V. Lobogó) – Kovács II. (V. Lobogó), Börzsei (V. Lobogó), Farsang) – Kovács I. (V. Lobogó), Kleibán (Csepel) – Sándor (V. Lobogó), Dobó (Diósgyőr), Hegedüs (Győri V.), Szolnok (V. Lobogó). Bédi (Sztálin Vasmű Építők). Csere: Bundzsák (Vasas), Kárász (V. Lobogó).

Ilyen is 10 évenként egyszer ha van: a Népstadionban két magyar B-válogatott is játszott! Előbb a Csehszlovák B elleni mérkőzésre került sor, majd egy másik B-válogatott Bulgária B csapatával mérkőzött. A magyar labdarúgás akkori erejét mutatja, hogy mindkét csapatunk derekasan helytállt és legyőzte ellenfeleit. A kettős szereposztásban kiálló B-válogatott mérkőzését 55 ezren szurkolták végig!

1953. október 4., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG B–BULGÁRIA B 3:0

Góllövő: Deák 2, Machos.

Gulyás (Kinizsi) – Ombódi (Kinizsi), Teleki (Vasas), Sólyom (Sztálin Vasmű Építők) – Halmai (Sz. V. Építők), Kotász (Sz. V. Építők) – Raduly

(Bp. Postás), Machos (Szegedi H.), Deák (Dózsa). Fejes (Sz. V. Építők), Illovszky (Vasas). Csere: Borsányi (Dózsa). Mátrai (Kinizsi).

„Szünet után a kitűnő erőben levő magyar csapat erősíteni tudott és egyre-másra teremtette a gólhelyzeteket a bolgár kapu előtt. Ezekből hármat sikerült értékesítenie." A 76. percben volt egy mai szemmel nézve érdekes csere is. A két gólt elérő Deákot Mátrai váltotta fel a középcsatár poszton. A későbbi nyolcvanszoros válogatott hátvéd tehát címeres mezben – igaz „csak" a B-válogatott tagjaként – a csatársor tengelyében kezdte meg válogatott szereplését! Természetesen ekkor még a Kinizsiben is csatárt játszott...

1953. október 11., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 3:2

Góllövő: Hidegkuti 2, Csordás.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd). Zakariás (V. Lobogó) – Budai (Honvéd). Csordás (Vasas), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Tóth (Dózsa). Csere: Kárpáti (Győri V.).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Nehéz mérkőzést nyert meg, nagy ellenfelet győzött le a magyar csapat. A válogatott csapat megint bebizonyította, hogy nemcsak tudással rendelkezik. hanem töretlen erkölcsi erővel is, hazafias lelkesedéssel, amelynek segítségével le tudja győzni a nehézségeket. Ilyen nehézségek bőven akadtak ezen a mérkőzésen. Az osztrák győzelmet váró közönség viharosan biztatta csapatát, s ez a biztatás nem mindig maradt meg a sportszerű keretek között. A nézőteret a játéktértől semmi sem választotta el, s a közönség közül több százan visszaéltek ezzel a lehetőséggel. A magyar csapatot azonban nem lehetett megfélemlíteni. A magyar játékosok népköztársaságunk címerét viselték mellükön, s ehhez méltóan játszottak, küzdöttek."

A mérkőzés egyik érdekessége volt, hogy mind az öt gól a II. félidőben született meg!

1953. október 11., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 7:3

Góllövő: Kocsis 5, Szilágyi 2.

Henni (Dózsa) – Kovács II. (V. Lobogó), Börzsei (V. Lobogó), Ombódi (Kinizsi) – Kovács I. (V. Lobogó), Dékány (Kinizsi) – Egresi (Dózsa), Kocsis (Honvéd), Szilágyi (Vasas), Aspirány (Dózsa), Czibor (Honvéd).

„Egyenlítés után a magyar csapat erősített, erővel sokkal jobban bírta a hajrát, mint ellenfele, ekkor szinte tüneményes 10 perce volt a magyar B-válogatottnak. Pazar támadójátéka eredménye volt a négy gyors gól." A gólzáporos győzelemből Kocsis alaposan kivette a részét. Öt gólján kívül még számos helyzetet is kihagyott...

1953. október 11., Gráz

MAGYARORSZÁG III.–STÁJER VÁL. 3:2

Góllövő: Deák 3.

Ilku (Dorog) – Palicskó (Honvéd), Teleki (Vasas), Kontha (Vasas) – Szojka (Salgótarján), Gyurik (Dózsa) – Tóth II. (Csepel), Samus (Dózsa), Deák (Dózsa), Fejes (Sztálin Vasmű Építők), Bártfai (Csepel). Csere: Berendi (Vasas).

1953. október 11., Linz

MAGYARORSZÁG IV.–FELSŐ-AUSZTRIA 2:1

Góllövő: Varga, Mátrai.

Gulyás (Kinizsi) – Kalmár (Győri V.), Kispéter (Kinizsi), Bakonyi (Dorog) – Bundzsák (Vasas), Kotász (Sz. Építők) – Bablena (Salgótarján), Varga (Dorog), Mátrai (Kinizsi), Keszthelyi (Csepel), Kolesánszky (Szombathelyi L.).

Nagy lelkesedéssel harcolta ki úgynevezett „negyedik válogatottunk" az idegenbeli győzelmet. Kispéter ezúttal is a mezőny legjobbja volt...

Még két felnőtt válogatott csapatunk szerepelt ezen a napon. A magyar V. válogatott a Népstadionban 5:1-re győzött a Bécsi Liga válogatott ellen, míg a VI. válogatott Diósgyőrött szerepelt és győzött ilyen arányban Alsó-Ausztria ellen.

1953. október 11., Bécs

AUSZTRIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 8:1

Góllövő: Szabó.

Balogh (Bp. Haladás) – Rajna (Dózsa), Henni II. (Kinizsi), Irtási (Vasas) – Szabó (Kinizsi), Domonkos (Vasas) – Tichy (Bp. Lokomotív), Bukovi (V. Lobog), Karácsonyi (Vasas), Prohászka (Dorog), Győrvári (Dózsa). Csere: Pásztor (Dózsa).

Az osztrákokkal vívott hét frontos (!) találkozón csak ez az egy vereség érte a magyar labdarúgókat. Ez viszont annál alaposabb volt. A Práter stadion közönsége előtt a tehetséges fiatalok bénultan játszottak. Szabó bődületes bombagólja sem oldotta fel a gátlásokat és végül egyik legnagyobb vereségét szenvedte el ifi-válogatottunk. Éppen abban az évben, amikor kapott gól nélkül nyerték az UEFA-tornát!

1953. november 15., Budapest, Népstadion

SVÉDORSZÁG–MAGYARORSZÁG 2:2

Góllövő: Palotás, Czibor.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Paotás (V. Lobogó).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

1:0-as svéd, majd 2:1-es magyar vezetés után alakult ki a döntetlen. Egyébként 0:0-nál Puskás a kapu mellé lőtt egy tizenegyest! Az akadozó játék, a sok kihagyott helyzet után így értkelték a látottakat: „Az a legfontosabb, hogy ennek a kellemetlen, váratlan döntetlennek minden tanulságát levonjuk és ott hasznosítsuk, ahol erre igen nagy szükség lesz: november 25-én a Wembley stadionban."

1953. november 25., London

MAGYARORSZÁG–ANGLIA 6:3

Góllövő: Hidegkuti 3, Puskás 2, Bozsik.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd) .Csere: Gellér (V. Lobogó).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Az „évszázad mérkőzése"! Hányszor beszéltek azóta erről a találkozóról, hányszor láttuk a szebbnél-szebb gólokat a korabeli filmtudósítás segítségével. Hanglemezről hányszor, de hányszor hallhattuk Szepesi örömbe csukló hangján hatszor, hogy gól! gól!

Költemények és köszöntők készültek akkor erre az alkalomra, amelyet szinte az egész ország hetekig ünnepelt. A mérkőzés eseményeit oly sokszor felidézték már, hogy az méltán közismert. Talán kevesebben ismerik Feleki László: Kilencven perc! című könyvét, amely ezt a mérkőzést, előzményeivel, epizódjaival örökítette meg. A mindössze 5000 példányban megjelent könyvet szinte órák alatt elkapkodták és járt kézről kézre az „évszázad mérkőzésének" története.

Ebből a könyvből idézzük azt a részt, amely a találkozó utáni közvetlen pillanatokat rögzítette.

„Itt vagyunk hát a Wembley-stadion öltözőjében, néhány perccel a mérkőzés befejezése után, az öröm első megnyilvánulásai után, az első gratulációk, a tapsvihar után. Most minden csendben oldódik fel. A megfeszített húr elernyedt. Puskás nekitámaszkodik a falnak, s mélyeket lélegzik. Hidegkuti nagyot nyújtózik, mintha álomból ébredne fel. A legtöbben leülnek a padra, de nem nyúlnak semmihez, nem húzzák le a cipőjüket, nem indulnak még a fürdőszoba felé. Csak ülnek, nagyokat lélegzenek. Senki sem szól egy szót sem. Ezt a nagy boldogságot nem lehet kifejezni. Nem is fejezik ki. A legszebb szavaknál is többet mond ez a hallgatás.

Kilencven perc kavargása csitult el. Pihennek a győztes harcosok. Odahaza zeng a levegő az örömújjongás viharától. A 6:3 hősei hallgatnak. Mintha még mindig nem fogták volna fel teljesen, hogy mi történt. Győztek, megverték az angol válogatott csapatot, megtörték Anglia kilencven éves otthoni veretlenségét. Ehhez gratuláltak a sportszerű angol játékosok. A mérkőzés után mindegyik megtalálta a maga emberét: Ramsey Czibornak gratulált, Mortensen Lórántnak, Dickinson Kocsisnak, Taylor Zakariásnak... Csak Matthews ment el leverten Lantos mellett, s ballagott, szinte megöregedve az öltöző felé

A végsőkig feszült idegek zavartalanul pihennek az elernyedés csöndjében. Zakariás hangja alig hallható: Hogy ezt is megértük! Ez a néhány, meghatottságtól remegő szó nem zavarja, inkább még jobban kiélezi a csendet. A gondolatok messze járhatnak, a múltba is, a jövőbe is. Mennyi győzelem áll már mögöttük, s hány feladat vár még rájuk! Hosszú még az évszázad! Sokan majd öreg edző korukban mesélgetnek a tátott szájjal hallgató fiataloknak a londoni nagy napról, a 6:3-ról... De addig még sok idő telik el. Sok babér vár még erre a csapatra..."

1954. február 5., Kairó

MAGYAR VÁL. KERET–KAIRÓ KERÜLETI VÁL. 2:0

Góllövő: Kocsis, Hidegkuti.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Teleki (Vasas), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó). Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Sándor (V. Lobogó).

A VB-re készülő gárda a korai időpontban is mérkőzéseket játszott. Ez volt az első komoly mérkőzés és az idényeleji formával nehezen győzött a magyar csapat.

1954. február 7., Berlin

NDK U. VÁL.–MAGYARORSZÁG U. VÁL. 0:0

Gulyás (Kinizsi) – Rajna (Dózsa), Várhidi (Dózsa), Dalnoki (Kinizsi) – Halmai (Sztálin Vasmű Építők), Dávid (Salgótarján) – Bablena (Salgótarján), Machos (Honvéd), Mátrai (Kinizsi), Szolnok (V. Lobogó), Bédi (Sz. Vasmű Építők). Csere: Faragó (Honvéd), Szovják (Honvéd). Szabó (Kinizsi).

1954. február 12., Kairó

MAGYARORSZÁG–EGYIPTOM 3:0

Góllövő: Puskás 2, Hidegkuti.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Teleki (Vasas), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Sándor (V. Lobogó), Palotás (V. Lobogó), Csordás (V. Lobogó).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Azok, akik múlt pénteken csalódtak a magyar csapat játékában, szinte elképzelhetetlen arányú javulásnak voltak tanúi a hivatalos magyar–egyiptomi válogatott mérkőzésen. Játékosaink nagy akarással vetették magukat a küzdelembe és egészen káprázatos színvonalú mezőnyjátékkal feledtették előző gyengébb játékukat."

1954. február 14., Alexandria

MAGYAR VÁLOGATOTT–ALEXANDRIA VÁL. 14:2

Góllövő: Hidegkuti 5, Kocsis 4, Puskás 3, Palotás 2.

Ilku (Dorog) – Buzánszky (Dorog), Kárpáti (Győri Vasas), Palicskó (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Palotás (V. Lobogó), Karácsonyi (Vasas), Czibor (Honvéd). Csere: Bozsik (Honvéd), Puskás (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó).

„A magyar csapat ezúttal ellenállhatatlan volt, s úgy seperte le ellenfelét, mint a zápor, amely a mérkőzés közben tört ki."

A félidei eredmény még csak 4:1 volt – utána beállt Bozsik, Puskás és Hidegkuti és 10 gól született! Hidegkuti és Puskás versenyt lőtték a gólokat és közben káprázatos bemutató tartott a magyar csapat. Íme egy káprázatos gól a sok közül:

„A 20. percben Szojka fejjel Sándorhoz ad, az ugyancsak fejjel Hidegkutihoz, fejről-fejre vándorol a labda, végül Czibor beívelt fejesét Kocsis a 6-osról a felső sarokba fejeli, 11:1 – nagyon szép gól volt!"

1954. február 14., Peking

MAGYAR C-VÁLOGATOTT–KÍNAI KÖZPONTI SPORTINTÉZET 2:0

Góllövő: Pásztor, Vadász.

Pesti Z. (Diósgyőr) – Kónya I. (Csepel), Henni II. (Kinizsi), Kovács J. (Honvéd) – Pesti Gy. (Győr), Vadász (Vasas) – Kincses (V. Izzó), Pásztor (Dózsa) Szusza (Dózsa), Várnai (V. Izzó), Babolcsay (Honvéd). Csere: Forgács (V. Izzó).

Idősebb és fiatalabb játékosokból összeállított csapatunk Magyar C-válogatott néven kínai prtyára utazott. Ha a bemutató mérkőzéseket nem is, de a rangosabb ellenfelekkel vívott, valamint az országrészek elleni találkozókat mi is közöljük összeállításunkban.

1954. február 15., Peking

MAGYAR C-VÁL.–KÍNAI VASUTAS VÁL. 4:0

Góllövő: Szusza 2, Balla, Vadász.

Turai (V. Lobogó) – Irtási (Vasas), Henni II. (Kinizsi), Kovács (Honvéd) – Kajos (Dózsa), Vadász (Vasas) – Csányi (Kinizsi), Kiss II. (Dózsa), Szusza (Dózsa), Balla (Győr), Babolcsay (Honvéd). Csere: Bagoly (Sztálin Vasmű Építők).

„Frissen, gyorsan, pontosan adogatnak a magyar csatárok, sokszor harsan fel a hangos nevetés a lelátón. Kínai barátaink ugyanis tetszésüknek hangos nevetéssel adnak kifejezést, s csapatunkat nem kiabálással, hanem ütemes tapssal biztatják. Amikor a magyar csapat levonult a pályáról, a nézők hatalmas tapssal jutalmazták teljesítményüket.

1954. február 17.. Peking

MAGYAR C-VÁL.–ÉSZAKKELET-KÍNAI VÁL. 3:1

Góllövő: Kiss II. 2, Vass.

Pesti Z. (Diósgyőr) – Bagoly (Sz. V. Építők), Kovács (Honvéd), Irtási (Vasas) – Pesti Gy. (Győr), Tamás (Győr) – Kincses (V. Izzó), Kiss II. (Dózsa), Vass (Vasas), Balla (Győr), Forgács (V. Izzó).

„Volt egy különösen derűs, jellemző epizódja ennek a mérkőzésnek: a II. félidő 43. perce Kiss II.-nek egy ötletes támadás során lőtt gólja. A kínai kapus kikotorta a labdát a kapuból és a magyar játékosok csodálkozva néztek a játékvezető felé... Szabályos gól volt, miért nem sípol? Talán nem adja meg? Nem erről volt szó... A derék kínai játékvezető, szájában a síppal, hosszan tapsolta a remekbe sikerült lövést. Elfeledkezett a fütyülésről..."

1954. február 21., Kairó

MAGYAR VÁL. KERET–EGYIPTOMI LIGAVÁLOGATOTT 3:0

Góllövő: Kocsis 3.

Grosics (Honvéd) – Palicskó (Honvéd), Kárpáti (Győri Vasas), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó' – Sándor (V. Lobogó), Kocsis (Honvéd), Csordás (Vasas), Palotás (V. Lobogó), Hidegkuti (V. Lobogó). Csere: Buzánszky (Dorog), Budai (Honvéd), Czibor (Honvéd).

Csak a II. félidőben játszott jól a magyar csapat. A három gólon kívül még négy kapufalövéssel is búcsúzott a válogatott Egyiptomtól.

1954. február 24., Sanghaj

MAGYAR C-VÁLOGATOTT–KELET-KÍNA VÁL. 3:0

Góllövő: Szusza 2, Vadász.

Pesti Z. (Diósgyőr) – Bagoly (Sz. V. Építők), Henni II. (Kinizsi), Kovács (Honvéd) – Pesti Gy. (Győr), Vadász (Vasas) – Csányi (Kinizsi), Pásztor (Dózsa), Szusza (Dózsa), Várnai (V. Izzó), Babolcsay (Honvéd).

A mérkőzés legszebb gólját a befejezés előtt 1 perccel Szusza lőtte: Várnai átadását 10 méterről hanyatvetődve lőtte a hálóba! A nagyszerű teljesítmény után zúgott a taps.

1954. április 10., Graz

MAGYARORSZÁG III.–STÁJER VÁL. 5:2

Góllövő: Tiba 3, Csuberda. +1 öngól.

Palotai (Győri V.) – Rákóczi (Honvéd), Kispéter (Kinizsi), Sólyom (Dózsa) – Csernai (Csepel), Dékány (Kinizsi) – Bablena (Salgótarján), Csuberda (Salgótarján), Tiba (Ózdi Vasas), Fekete (Miskolci Lok.), Babolcsay (Honvéd). Csere: Kirádi (V. Izzó), Bakonyi (Dorog), Ilku (Dorog).

1954. április 10., Koblenz

MAGYARORSZÁG–SAAR-VIDÉK 6:0 UEFA TORNA

Góllövő: Karácsonyi 3, Tichy 3.

Kohut (Csillaghegy) – Vékony (Ózdi V.), Szimcsák (V. Lobogó), Nagymáté (Sztálin Vasmű É.) – Knelczer (Textilfestők), Ilku II. (Dorog) – Jagodcis (Salgótarján), Bukovi (V. Izzó), Tichy (Honvéd), Karácsonyi (Vasas), Karikó (Győri V.). Csere: Taliga (Ózdi Vasas).

1954. április 11., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 1:0

Góllövő: Happel (öngól).

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Palotás (V. Lobogó).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Jelentős összecsapás volt, s a magyar válogatott csapat büszke lehet erre a nehéz, küzdelmes győzelemre. A londoni mérkőzést a csatársor nyerte meg, a bécsit – a védelem. Ez egyúttal bírálat is a támadósorra. Csatárjátékunk nem csillogott ezúttal olyan fényben, mint Londonban, vagy Egyiptomban. Több oka volt ennek. Legjobb csatáraink még nincsenek legjobb formájukban, jó teljesítményt egyedül Puskás mutatott, de ő is csak az első félidőben."

A mérkőzés sorsát eldöntő öngól úgy született, hogy Budai labdáját Happel Kocsis elől a saját kapujába pattintotta. Kocsis a mérkőzés után így nyilatkozott:

– Budai labdája a gólnál valószínűleg bement volna, de azért én is ráfutottam és ha Happel egy gondolattal nem előzött volna meg, én nyomtam volna be a kapuba.

1954. április 11., Bécs

MAGYARORSZÁG IFJ.–AUSZTRIA IFJ. 6:0

Góllövő: Orosz 4, Kovács 2.

Kovalik (Vasas) – Rajna (Dózsa), Henni II. (Kinizsi), Dudás (Diósgyőr) – Szabó (Kinizsi), Kleibán (Csepel) – Győrvári (Dózsa), Prohászka (Dorog), Orosz (Kinizsi), Pammer (Kaposvár), Kovács (V. Izzó).

„A magyar együttes minden tagja nagyszerűen játszott. Így is kiemelkedett Henni II. nagyszerű fejjátékával. Szabó biztos szereléseivel és pontos leadásaival, Orosz és Kovács gyors, korszerű támadások felépítésével. Orosz ezenkívül gólképességével is."

1954. április 11., Düsseldorf

MAGYARORSZÁG IFJ.–ANGLIA IFJ. 3:1 UEFA TORNA

Góllövő: Karikó 2, +1 öngól.

Kohut (Csillaghegy) – Vékony (Ózdi V.), Szimcsák (V. Lobogó), Nagymáté (Sztálin V. É.) – Knelczer (Textilfestők), Monok (Keltex) – Csóka (Honvéd), Bukovi (V. Izzó), Tichy (Honvéd), Karácsonyi (Vasas), Karikó (Győri V.).

1954. április 11., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 5:0

Góllövő: Sándor 2, Machos, Szilágyi, Szusza.

Henni (Dózsa) – Kovács II. (V. Lobogó), Börzsei (V. Lobogó), Palicskó (Honvéd) – Kovács I. (V. Lobogó), Bányai (Honvéd) – Sándor (V. Lobogó), Machos (Honvéd), Szilágyi (Vasas), Szusza (Dózsa), Tóth M. (Dózsa). Csere: Oláh (Salgótarjáni Bányász).

Akár A-válogatott is lehetett volna ez a csapat, olyan képességű játékosokból állt. A Népstadion 60 ezer főnyi közönsége nagy tapssal köszöntötte a nagy gólarányú győzelem részeseit.

1954. április 11., Szeged

MAGYARORSZÁG U.–BÉCSI LIGA VÁL. 2:2

Góllövő: Csordás, Bencsics.

Gulyás (Kinizsi) – Mátrai (Kinizsi), Várhidi (Dózsa), Sárosi (Vasas) – Szojka (Salgótarján), Dávid (Salgótarján) – Bencsics (Szombathelyi Lok.), Csordás (Vasas), Szigeti (Diósgyőr), Szolnok (V. Lobogó), Bédi (Sztálin Vasmű Építők). Csere: Koós (Győri Vasas).

1954. április 13., Recklinghausen

MAGYARORSZÁG IFJ.–ÉSZAK-ÍRORSZÁG IFJ. 7:2 UEFA TORNA

Góllövő: Taliga 4. Holló 2, Jagodics.

Kohut (Csillaghegy) – Vékony (Ózdi V.), Karácsonyi (Vasas), Nagymáté (Sztálin Vasmű É.) – Monok (Keltex), Ilku II. (Dorog) – Révész (Pécsi Lok.), Holló (Keltex), Sági (V. Lobogó), Taliga (Ózdi V.), Jagodics (Kecskeméti K.), Csere: Kucsera (Vasas).

1954. április 14., Hagen

NY. NÉMETORSZÁG IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 2:0 UEFA TORNA

Kohut (Csillaghegy) – Vékony (Ózdi V.), Szimcsák (V. Lobogó), Nagymáté (Sztálin V. É.) – Monok (Keltex), Knelczer (Textilfestők) – Jagodics (Kecskeméti K.), Csóka (Honvéd), Tichy (Honvéd), Karácsonyi (Vasas), Karikó (Győr). Csere: Ilku II.

A magyar csapat vereségével nem jutott tovább csoportjából, így csak az 5–8. helyezésért játszhatott.

1954. április 16., Köln

MAGYARORSZÁG IFJ.–BELGIUM IFJ. 3:1 UEFA TORNA

Góllövő: Taliga, Jagodics, Csóka.

Kohut (Csillaghegy) – Vékony (Ózdi V.), Szimcsák (V. Lobogó), Nagymáté (Sztálin V. É.) – Knelczer (Textilfestők), Monok (Keltex) – Csóka (Honvéd), Holló (Keltex), Sági (V. Lobogó), Taliga (Ózdi V.), Jagodics (Kecskeméti K.).

1954. április 18., Limburg

MAGYARORSZÁG IFJ.–JUGOSZLÁVIA IFJ. 1:0 UEFA TORNA

Gólövő: Karácsonyi.

Kohut (Csillaghegy) – Vékony (Ózdi V.), Szimcsák (V. Lobogó), Nagymáté (Sztálin V. É.) – Knelczer (Teztilfestők), Ilku II. (Dorog) – Jagodics (Kecskeméti K.), Karácsonyi (Vasas), Tichy (Honvéd), Taliga (Ózdi V.), Holló (Keltex).

A magyar csapat ezzel a győzelmével az 5. helyen fejezte be az UEFA tornát.

1954. május 14.. Amszterdam

BUDAPEST–AMSTERDAM 4:1

Góllövő: Kocsis 3, Czibor.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Tóth II. (Csepel), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Kovács I. (V. Lobogó), Sándor (V. Lobogó).

1954. május 19., Firenze

OLASZORSZÁG U.–MAGYARORSZÁG U. 2:2

Góllövő: Kovács. Mátrai.

Gulyás (Kinizsi) – Sárosi (Vasas), Várhidi (Dózsa), Dudás (Diósgyőr) – Szojka (Salgótarján), Csernai (Csepeli V.) – Bencsics (Szombathelyi Lok.), Machos (Honvéd), Orosz (Kinizsi), Kovács (V. Izzó), Fenyvesi (Kinizsi). Csere: Rajna (Dózsa), Mátrai (Kinizsi).

A magyar csapatnak a csereként beállt Mátrai szerezte meg a kiegyenlítést. „A 78. percben Mátrait a jobb oldalon a 16-os magasságában szabálytalanul szerelik. Szojka áll neki a szabadrúgásnak, jól íveli be a labdát, Mátrai berohan, nagyszerűen emelkedik fel a levegőbe és védhetetlenül fejeli le a bal sarokba, 2:2! A magyar csapatnak ezen a mérkőzésen Gulyás volt a hőse. A bravúros hárítások egész sorát mutatta be."

1954. május 23., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–ANGLIA 7:1

Góllövő: Puskás 2, Kocsis 2, Lantos, Hidegkuti, Tóth.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Tóth II. (Csepel), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd). Czibor (Honvéd). Csere: Gellér (V. Lobogó).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Legendás mérkőzés, amelyen ismét világraszóló magyar siker született. Az újságírók, szakemberek nem fukarkodtak a dicsérő jelzőkkel a magyar csapat teljesítményének értékelésénél. A hétgólos mérkőzésről – stílszerűen – hét külföldi tudósító nyilatkozatát idézzük: Francois Thébaut, a párizsi Miroir Sprint labdarúgó-rovatának vezetője: – Csak egy csapat volt a pályán. A magyarok ragyogó bemutatót tartottak, az angolok néha teljesen tehetetlenül szaladgáltak. Correia, brazil újságíró: – Csak azt nem tudom, mit írjak lapomban, egy vagy két klasszis különbség volt-e a két csapat között. Magyarországnak ma legfeljebb Uruguay és Brazília lehet méltó ellenfele – de talán még azok sem.

Weenink Jan, holland újságíró: – Nagyon nagy teljesítményt nyújtott a magyar együttes, főleg a támadósora. Láttam a csapatot Helsinkiben is, Londonban is, ez a mostani méltóan sorakozik az eddigi ragyogó teljesítményekhez. Talán csak érzés, de mintha Wembleyben még jobban játszott volna a magyar válogatott.

Wolfgang Hempel, Rádió Berlin: – Ilyen szép labdarúgást még nem láttam, mint amit a magyar csapat mutatott. Az angolok – mint iskolásgyerek. Klaus Schléger, a Sport-Echó munkatársa: – A labdarúgás legmagasabb iskoláját mutatta be a magyar csapat, elkápráztatott a játékuk. Akár tíz góllal is győzhetett volna a magyar együttes.

Vernon Morgan, a Reuter-hírügynökség kiküldött tudósítója: – Véleményem szerint a magyar csapat most talán még jobban játszott, mint Wembleyben. Azt kell mondanom, hogy szerencsés esetben talán még több gólt is rúgtak volna az ördöngősen játszó magyar csatárok. Nem hiszem, hogy a magyaroknak félnivalójuk lenne a világbajnokságon. Ami a legjobban meglepett, nemcsak ötletességben, hanem gyorsaságban is felülmúlták a magyarok a mieinket.

Wily Meisl, a World Sports szerkesztője: – Én úgy látom, hogy az évszázad mérkőzése után a magyarok semmit sem felejtettek, az angolok pedig semmit sem tanultak. Kétségtelenül az angol védelem jobb volt, mint a wembleyi, ez azonban csak viszonylagos javulás volt. A nagyszerű magyar csatárokat nem zavarta meg abban, hogy még többet rúgjanak, mint Wembleyben. Úgy kell a labdarúgást játszani, ahogyan azt a magyarok csinálják."

A szép játék, a gólzápor után zúgott a vastaps, a fellelkesült közel 100 ezer ember boldogan nyugtázta: a nagy mérkőzés részese lehetett. Sokan még ma is őrzik azt a meccsjegyet, amely szép emlékként idézi a 7:1-et...

1954. május 29., Luxemburg

MAGYAR VÁLOGATOTT–LUXEMBURG VEGYES 10:0

Góllövő: Kocsis 4, Puskás 3, Budai, Tóth II., +1 öngól.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Kárpáti (Győri V.), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Palotás (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Kovács I. (V. Lobogó), Palotás (V. Lobogó), Tóth II. (Csepel), Hidegkuti (V. Lobogó).

1954. június 7., Bern

MAGYAR VÁL.–YOUNG BOYS 9:0

Góllövő: Czibor 3, Puskás 2, Kocsis 2, Budai, +1 öngól.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Tóth II. (Csepel), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Gellér (V. Lobogó), Kárpáti (Győr), Budai (Honvéd), Csordás (Vasas).

„A megnyitásra váró stadion felé már egy órától megindult a népvándorlás. A stadion nézőtere nincs teljesen készen. A kapuk mögötti terület még nincs lépcsőzve, sima, s csak vasvázak jelzik, hogy ide is további ülések kerülnek.

A mérkőzés kezdetére 62 000 néző gyűlt össze a pályán. Ez svájci csúcs. Hatalmas taps fogadja a kivonuló csapatokat. Csokrot cserél a két kapitány. Puskás olyan hatalmas virágcsokrot kap, hogy alig bírja a kezében tartani." Szünet után viszont a magyar csatársort volt nehéz tartani: játékosaink ekkor 7 gólt lőttek! A Wankdorf stadionban a magyarok bemutatkozása sikeres volt. Később a VB-döntőt is itt rendezték, de sajnos akkor a taps már nem nekünk szólt...

1954. június 13., Genf

MAGYAR VÁL.–SERVETTE 8:2

Góllövő: Kocsis 3, Puskás 3, Palotás, Lantos.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Budai II. (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Palotás (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Kárpáti (Győr), Várhidi (Dózsa), Gulyás (Kinizsi).

Egyesületünket az 1954-es VB-n Gulyás Géza képviselte. Kapusunk is csak ezen az előkészületi mérkőzésen szerepelt, mindössze 20 percet állt a kapuban...

1954. június 17., Zürich

MAGYARORSZÁG–DÉL-KOREA 9:0 VB CSOPORTMÉRKŐZÉS

Góllövő: Kocsis 3, Puskás 2, Palotás 2, Lantos, Czibor.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Palotás (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Kim Jong Sik, a koreai csapat edzője így nyilatkozott a mérkőzés után:
– Tizennyolc éve játszottam utoljára Európában. Azóta nagyon sokat fejlődött a labdarúgás. A fiaim mentsége csak az, hogy nagyon fáradtak voltak a hosszú utazástól. A magyarok ragyogóan játszanak, ilyen csatárjátékot még életemben nem láttam.

Olyant is ritkán látni, mint ami a hetedik magyar gól után történt: „A 77. percben Buzánszky labdájával Budai fut el, tőle Palotás kapja meg, s körülbelül 14 méterről igen erősen a jobb alsó sarokba lő, 7:0! Tapsot kap a szép gól. A koreai játékosok annyira fáradtak, hogy miközben az eredményt bemondják 4–5 játékos is lefekszik a földre pihenni..."

1954. június 20., Bázel

MAGYARORSZÁG–NY. NÉMETORSZÁG 8:3 VB CSOPORTMÉRKŐZÉS

Góllövő: Kocsis 4, Hidegkuti 2, Puskás, Tóth II.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Tóth II. (Csepel), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Ötvenedik válogatottságomat szeretném szép eredménnyel megünnepelni – mondta Bozsik a találkozó előtt. Ez az ünneplés hihetetlenül szépen sikerült, hiszen 8 gólra senki sem számított. Pedig Puskás emlékezetes sérülése miatt a magyar csapat közel fél órán át 10 emberrel játszott! Számunkra a VB első fájdalmas momentuma ez a súlyos sérülés volt: „Liebrich már másodszor teríti le a magyar balösszekötőt. A 63. percben harmadszori kísérlete Liebrichnek sikerül Puskást harcképtelenné tennie: szándékosan beletalpal a magyar balösszekötőbe. Puskás erősen sántikálva elhagyja a pályát és már nem is tér vissza." Puskás már csak a VB döntőben lépett ismét pályára...

1954. június 27., Bern

MAGYARORSZÁG–BRAZÍLIA 4:2. VB KÖZÉPDÖNTŐ

Góllövő: Kocsis 2, Hidegkuti, Lantos.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Tóth II. (Csepel), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Czibor (Honvéd), Tóth M. (Dózsa).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Mivel nyerte meg a magyar csapat a mérkőzést? Elsősorban rendíthetetlen akarásának, óriási lelkierejének, hősi elszántságának, köszönheti, hogy ilyen nehéz körülmények között a legjobb csatár nélkül, újabb sérüléssel, egy rendkívül sportszerűtlen eszközökkel küzdő ellenféllel szemben is ki tudta harcolni a továbbjutást. Hatalmas lelkierőre vallott az is, hogy a végén már csak Kocsisból és Cziborból álló csatársorunk még újabb góllal tudta biztosítani győzelmünket. Amikor a játékvezető lefújta a mérkőzést, a magyar játékosok boldogan ölelgették, csókolgatták egymást. Örültek, hogy bejutottak az elődöntőbe. Elkövették azonban azt a hibát, hogy a brazil csapat után röviddel bevonultak ők is az öltözőbe, noha többen kiabáltak nekik, hogy várjanak. A brazil játékosok teljesen elvesztették józan ítélőképességüket, megtámadták a magyar játékosokat, leírhatatlan verekedésbe kezdtek, s a magyar játékosok segítségére siető svájci rendőröknek is nekiestek. A rendet csak nehezen lehetett helyreállítani."

1954. június 30., Lausanne

MAGYARORSZÁG–URUGUAY 4:2. VB ELŐDÖNTŐ

Góllövő: Kocsis 2, Czibor, Hidegkuti.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Palotás (V. Lobogó), Hidegkuti (V. Lobogó), Czibor (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Csapatunk 2:0-as vezetése után az uruguayiak egyenlíteni tudtak, így hosszabbítás következett.

„A 110. percben szerezzük meg a vezető gólunkat. Hidegkuti szépen szökteti Budait, jobb szélsőnk gyönyörűen elfut, az alapvonaltól a kaputól mintegy 5 méterre várakozó Kocsishoz ível, Kocsis felugrik és szép fejessel küldi a labdát a bal alsó sarokba, 3:2! A 117. percben újabb gólt érünk el. Középen futó támadás után Hidegkuti ível előre az uruguayi kaputól mintegy 6 méterre a balösszekötő helyén álló Kocsishoz és Kocsis élesen a bal alsó sarokba fejel, 4:2-re vezetünk! A 120. percben Hidegkuti góllövése után ér véget a hallatlanul izgalmas, nehéz mérkőzés. Nagyon szép jelenet következik most: az uruguayi játékosok egymás után üdvözlik a győztes magyar csapat tagjait, s többen közülük a magyar játékosokkal összeölelkezve hagyják el a játékteret."

A nézőtéren már nem mindenki tudta elviselni a vereséget. Amikor a mieink már 4:2-re vezettek, hordágyon egy uruguayi szurkolót vittek el a lelátó előtt, aki sápadtan feküdt és a csuklóján hatalmas fehér kötés volt látható. A negyedik magyar gól után bánatában felvágta az ütőerét...

1954. július 4., Bern

NY. NÉMETORSZÁG–MAGYARORSZÁG 3:2. VB DÖNTŐ!

Góllövő: Puskás, Czibor.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Zakariás (V. Lobogó) – Czibor (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Tóth (Dózsa).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Négy éve – 32 mérkőzésen át! – veretlen volt a magyar válogatott! A 33. mérkőzésen nem sikerült a veretlenséget megőrizni. Sajnos ez éppen a VB döntő volt...

„Közepes színvonalú mérkőzés volt és a magyar csapat eddigi leggyengébb játékát nyújtotta. A két, hatalmas idegfeszültséget, testi megerőltetést igénylő – tulajdonképpen két előrehozott döntőnek nevezhető – mérkőzés megnyerése után a csapaton a fáradtság jelei mutatkoztak. Kétségtelen az is, hogy játékosaink, talán nem is egészen tudatosan, de úgy vélhették, hogy ez nem a legerősebb ellenfelük ezen a tornán. Mindenesetre a pályán 2:0 után mintha azt hitték volna, hogy íme megindult a gólok özöne és biztos a győzelem. Voltak olyan mozzanatok is, amelyeket úgy is kifejezhetnénk, ha akarnánk, hogy a magyar csapatnak balszerencséje volt. Ez alatt azt értjük, sok kapufát lőttek, a kapus kezébe lőtték a labdát és a német kapus – aki egyáltalán nem tartozott a jóképességű kapusok közé, ezen a tornán – most ragyogóan játszott és biztos góloknak látszó lövéseket védett. Mégis helytelen lenne a balszerencse számlájára írni ezt a vereséget. Más mérkőzésen sem rúgott be minden helyzetet a csapat mégis meg tudta szerezni a győzelemhez szükséges gólokat. A csodálatos sikersorozatnak a végére jutottunk el a világbajnokság döntőjében. Négyéves veretlenségi sorozatunk szakadt meg akkor, amikor a győzelemre a legnagyobb szükség lett volna és amikor a győzelmi esélyeink sokkal nagyobbak voltak, mint az elmúlt négy esztendő alatt nem egy mérkőzésen. Helytelen lenne megvonni ezek után a csapattól azt a szeretetet, amit kivívott magának a négyesztendős diadalút során. A sportban el kell viselnünk a vereséget is, mégha fájdalmas is."

Az 1954-es VB mérkőzéseinek felidézését Jules Rimet szavaival zárjuk:

– Örülök, hogy 24 éves elnöki működésem ilyen szép, sportszerű küzdelemmel fejeződött be. A magyar labdarúgók igazi sportemberként viselték el a vereséget.

1954. szeptember 18., Budapest, Népstadion

ROMÁNIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 1:0

Várhidi (V, Lobogó) – Vékony (Ózdi V.), Móré (Debreceni Lok.), Klug (Ganz Vagon) – Konrád (Váci Szikra), Ilku II. (Dorog) – Lelenka (V. Izzó), Bukovi (V. Izzó), Sági (V. Lobogó), Nagy (V. Izzó), Farkas (Vasas Atra). Csere: Jagodics (Kecskeméti K.), Tolonics (Kinizsi).

1954. szeptember 19., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 5:1

Góllövő: Kocsis 2, Hidegkuti 2, Budai.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Sztálinváros) – Tóth II. (Csepel), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi). Csere: Komáromi (V. Izzó), Várhidi (Dózsa), Budai (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Hosszú szünet után egyesületünkből ismét volt válogatott játékos! Az újonc Fenyvesi bemutatkozása jól sikerült, Hidegkuti egyik góljában döntő érdemeket szerzett.

1954. szeptember 19., Bukarest

ROMANIA B–MAGYARORSZÁG B 2:1

Góllövő: Sándor.

Gulyás (Kinizsi) – Kalmár (Győr), Börzsei (V. Lobogó), Dalnoki (Kinizsi), Szabó (Kinzisi), Dékány (Kinizsi) – Sándor (V. Lobogó), Csordás (Vasas), Palotás (V. Lobogó), Aspirány (Dorog), Tóth M. (Dózsa). Csere: Farsang (Dózsa).

1954. szeptember 26., Moszkva

MAGYARORSZÁG–SZOVJETUNIÓ 1:1

Góllövő: Kocsis.

Grosics (Honvéd) – Buzánszki (Dorog), Várhidi (Dózsa), Lantos (V. Lobogo) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honved), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi). Csere: Kotász (Sztálinváros).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A mi „gyerekünkről" így írtak: „Fenyvesi jelentette a hajtóerőt a feltűnően gyengén játszó magyar támadósorban. Lendületesen tört előre, bátran kezdeményezett is, sőt jól cselezett. Nem ragaszkodott a helyéhez, sokat mozgott, mutatta magát, átadásai, beadásai általában sikerültek."

1954. szeptember 26., Budapest, Népstadion

SZOVJETUNIÓ B–MAGYARORSZÁG B 3:0

Gulyás (Kinizsi) – Kalmár (Győr), Börzsei (V. Lobogó), Dalnoki (Kinizsi) – Szabó (Kinizsi), Dékány (Kinizsi) – Sándor (V. Lobogó), Tóth II. (Csepel), Szilágyi (Vasas), Aspirány (Dózsa), Czibor (Honvéd). Csere: Sólyom (Dorog), Bencsics (Szombathelyi Lok.), Gellér (V. Lobogó).

1954. október 10., Budapest. Népstadion

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 3:0

Góllövő: Kocsis 2, Bozsik.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Sándor (V. Lobogó), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Három svájci nyilatkozza a háromgólos mérkőzésről. Helmut Käser, a svájci szövetség elnöke: – Sportszerű keretek között folyt le a mérkőzés. A magyar győzelem nemvolt kétséges, de szemmel láthatóan zavarta a csatárokat a svájci retesz. A magyar csapat védelme nem állt nagyobb feladat előtt, de nem volt olyan biztos, mint máskor. A magyaroknál Fenyvesi tehetséges szélső. Hans Ruegsegger edző: – A magyarok győzelme ebben az arányban is megérdemelt, bár mi is lőhettünk volna egy–két gólt. A magyar csapat gyors, robbanékony és nagy technikával rendelkező játékosokból áll. Nekem nagyon tetszett a balszélső Fenyvesi.

Parlier, a svájci kapus: – Érdekes mérkőzés. A magyar a legjobb csapat, amely ellen valaha is játszottam. Több gólt is kaphattam volna. Örülök, hogy hárommal megúsztam.

1954. október 24., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 4:1

Góllövő: Kocsis 3, Sándor.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Sándor (V. Lobogó), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi). Csere: Palotai (Győr), Czibor (Honvéd), Kárpáti (Győr).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Hét perc alatt két szép gólt szerzett a magyar csapat. „Az 53. percben Fenyvesi villámgyorsan fut el a balszélen, középre ad Kocsisnak, Kocsis Sándor elé perdíti a labdát és az óriási lendülettel befutó jobbszélső az ötös sarkáról, futtából a bal sarokba lövi a labdát, 2:0! A 60. percben Fenyvesi remekül fut el a balszélen, nagyszerűen ívelt labdája az ötös felé száll. Kocsis emelkedik ki a védők közül és a homlokáról a léc alá vágódik a labda, 3:0!

1954. október 24., Pozsony

MAGYARORSZÁG B–CSEHSZLOVÁKIA B 2:2

Góllövő: Szusza, Palotás.

Gellér (V. Lobogó) – Kovács II. (V. Lobogó), Börzsei (V. Lobogó), Dalnoki (Kinizsi) – Kovács I. (V. Lobogó), Dékány (Kinizsi) – Tóth II. (Csepel), Csordás (Vasas), Palotás (V. Lobogó), Szusza (Dózsa), Tóth M. (Dózsa). Csere: Fejes (Sztálinváros)

1954. október 24., Brnó

MAGYARORSZÁG U.–CSEHSZLOVÁKIA U. 2:0

Góllövő: Varga, Bédi.

Faragó (Honvéd) – Rajna (Dózsa), Henni II. (Kinizsi), Dudás (Diósgyőr) – Csernai (Csepel), Kleibán (Csepel) – Bencsics (Sz. Lok.), Varga (Dorog), Orosz (Kinzisi), Szolnok (V. Lobogó), Bédi (Sztálinváros). Csere: Sárosi (Vasas).

1954. október 24., Budapest, Népstadion

CSEHSZLOVÁKIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 4:2

Góllövő: Tichy 2.

Várhidi (V. Lobogó) – Sebestyén (Bp. Építők), Móré (Debr. Lok.), Szimcsák (V. Lobogó) – Karácsonyi (Vasas), Ilku II. (Dorog) – Csóka (Honvéd) Bukovi (V. Izzó), Tichy (Honvéd), Taliga (Ózdi V.), Farkas (Vasas Atra).

1954. november 13., Bécs

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 3:1

Góllövő: Csordás 2, Szusza.

Gellér (V. Lobogó) – Kovács II. (V. Lobogó), Börzsei (V. Lobogó), Dalnoki (Kinizsi) – Kovács I. (V. Lobogó), Dékány (Kinizsi) – Tóth II. (Csepel), Csordás (Vasas), Virág (Dózsa), Szusza (Dózsa), Tóth M. (Dózsa).

„A magyar B-válogatott lelkes, odaadó, jó játékkal nagyszerű győzelmet aratott és nyugodtan elmondhatjuk, hogy a játék képe és a helyzetek alapján, ez az elismerésre méltó győzelem nagyobb arányú is lehetett volna."

1954. november 14., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 4:1

Góllövő: Czibor, Palotás, Kocsis, Sándor.

Grosics (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Szojka (Salgótarján), Kotász (Sztálinvárosi V.) – Sándor (V. Lobogó), Kocsis (Honvéd). Hidegkuti (V. Lobogó), Czibor (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi). Csere: Palotás (V. Lobogó), Oláh (Salgótarján).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A félidei 1:1-es eredmény után a magyar csapat a második játékrészben nagyon feljavult. Íme 6 perc története a mérkőzés leglátványosabb részéből: „A 66. percben Kocsist szögletre szereli az osztrák védelem. Fenyvesi berúgása után Kollmann az utolsó pillanatban ment szögletre Palotás elől. Sándor rúgja a szögletet. A labda remekül ívelődik a kapu elé és a berohanó Kocsis bombaerejű fejessel küldi a kapu közepébe. Már 3:1 a javunkra! A közönség nagy örömújjongással fogadja a gólt és utána a mérkőzés végéig szinte szüntelenül zúg a HAJRÁ MAGYAROK! és a taps. A 69. percben Sándor beadását Hidegkuti éles szögből 8 méterről fölé lövi. A 72. percben előrelendülnek az osztrákok is. Gollnhuber beadását Grosics a levegőben úszva védi."

1954. november 14., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG IFJ.–AUSZTRIA IFJ. 4:2

Góllövő: Tichy 2, Jagodics, Kovács.

Váradi (V. Lobogó) – Vékony (Ózd), Szimcsák (V. Lobogó), Nagymáté (Sztálinváros) – Karácsonyi (Vasas), Ilku II. (Dorog) – Jagodics (Kecskeméti K.), Borsos (Kinizsi), Tichy (Honvéd), Kovács (Vasas), Karikó (Győr).

1954. november 14., Eisenstadt

MAGYARORSZÁG C–BURGENLAND 4:1

Góllövő: Aspirány, Szilágyi, Lovász, + 1 öngól.

Kovalik (Vasas) – Rákóczi (Honvéd), Kispéter (Kinizsi), Bakonyi (Dorog) – Borsányi (Dózsa), Zakariás (V. Lobogó) – Bablena (Salgótarján), Aspirány (Dózsa), Szilágyi (Vasas), Lovász (Csepel), Babolcsay (Honvéd). Csere: Kovács IV. (V. Lobogó), Gulyás (Kinizsi).

1954. november 14., Baden

MAGYARORSZÁG U.–ALSÓ AUSZTRIA 6:2

Gólszerző: Varga 3, Orosz 2, Bencsics.

Faragó (Honvéd) – Rajna (Dózsa), Henni II. (Kinizsi), Dudás (Diósgyőr), Csernai (Csepel), Kleibán (Csepel) – Bencsics (Sz. Lok.), Varga (Dorog), Orosz (Kinizsi), Berendi (Vasas), Bédi (Sztálinváros). Csere: Sárosi (Vasas). Ilku (Dorog).

1954. december 7., Glasgow

MAGYARORSZÁG–SKÓCIA 4:2

Góllövő: Bozsik, Hidegkuti, Sándor, Kocsis.

Faragó (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Sándor (V. Lobogó), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A mérkőzés előtti napon 22 tonna szalmát hintettek a játéktérre, hogy ne fagyjon meg a talaj. Volt még erre is pénz, hiszen elővételben elkelt a

Hapden-park valamennyi jegye, azaz 134 000 db belépő! Ilyen nagy közönség előtt a magyar válogatott sem előtte, sem utána még nem játszott.

„A közönség félelmetes hangorkánja közepette kezdi a magyar csapat a játékot széllel szemben az aranyszínű skót labdával. Már az első percben nagy helyzet keletkezik a skótok kapuja előtt. Hidegkuti 5 m-ről lő és a labda az ijedten elvetődő kapus lábáról pattan ki. A 20. percben Kocsis kiugratja Sándort. A jobb szélső rosszul találja el a labdát, s az Fenyvesi elé kerül. A bal szélső bead, a védők kifejelik a labdát. Bozsik szerzi meg és ballal mintegy 20 méterről laposan lő. A bal sarokba tartó labda Haddock hasa alatt gurul a bal sarokba, 1:0!"

A II. félidő elején már 5 gól született – a magyarok 3:2-re vezettek – és a sok gól lázba hozta a közönséget. A magyar csapat azonban helytállt, veszélyes ellentámadásokkal kísérletezett. A 84. percben Bozsik bombáját a kapufa mentette! A negyedik gól szinte az utolsó pillanatban született meg:

„Körülbelül 20 másodperc van hátra a játékidőből, amikor Fenyvesi–Puskás összjáték után Hidegkutihoz kerül a labda. Hidegkuti meredeken előreadja Kocsisnak, összekötőnk remek testcsellel elmegy Davidson mellett és a kimozduló Martin mellett 8 méterről laposan a jobb sarokba lő, 4:2! A játékosok megindulnak a játéktér közepe felé, de újrakezdésre már nincs is idő.

A két csapat vetélkedése erősiramú és a mérkőzés egyes időszakában magas színvonalú játékot hozott. A világbajnokság után ez volt a magyar válogatott ötödik győzelme, s ez a győzelem is azt bizonyítja, hogy a magyar labdarúgás fejlődése töretlen." A magyar válogatott ötéves (1950–1954) mérlege: 41 mérkőzés, 34 győzelem, 5 döntetlen, 2 vereség, 175 adott, 47 kapott gól. A 34 győzelemből 22 külföldön, idegen pályákon született!

1955. április 6., Prato

MAGYARORSZÁG–LUXEMBURG 5:1 UEFA TORNA

Góllövő: Ilku II. 2, Jagodics, Povázsai, Lelenka.

Várhidi (Bp. V. Lobogó) – Sebestyén (Építők), Sárosi (Bp. V. Lobogó), Vékony (Ózdi V.) – Karádi (Bp. V. L.), Nemes (Kinizsi) – Jagodics (Kecskeméti K.), Keresztes (Építők), Ilku II. (Dorog), Lelenka (V. Izzó), Povázsai (Csepel).

1955. április 8., Siena

MAGYARORSZÁG–TÖRÖKORSZÁG 3:0 UEFA TORNA

Góllövő: Keresztes 2. Lelenka.

Várhidi (Bp. V. Lobogó) – Sebestyén (Építők), Szimcsák II. (Bp. V. Lobogó), Vékony (Ózd) – Karádi (Bp. V. L.), Bokréta (Bp. Kinizsi) – Völgyi (Csepel), Keresztes (Építők), Ilku II. (Dorog), Lelenka (V. Izzó) Korikó (Győri Lok.)

1955. április 10., Firenze

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 2:0 UEFA TORNA

Góllövő: Ilku II. 2.

Várhidi (Bp. V. Lobogó) – Sebestyén (Építők), Szimcsák II. (Bp. V. Lobogó), Vékony (Ózdi V.) – Karádi (Bp. V. L.), Bokréta (Kinizsi) – Jagodics (Kecskeméti K.), Sági (Csepeli V.), Ilku II. (Dorog), Lelenka (V. Izzó), Karikó (Győri Lok.).

A Stadio így írt a mérkőzésről: „A magyarok tudásuknak ragyogó bizonyítékát nyújtották az utolsó mérkőzésen is. Biztosan, jó játékkal vették az utolsó akadályt is. Szemre is igen szép és látványos volt a játékuk. Győzelmük értékét emeli, hogy egy kiváló jugoszláv együttest győztek le."

Sir Stanley Rous, az angol labdarúgószövetség főtitkára a következőket mondta: – Tudtuk, hogy a magyar labdarugás kiváló, azt azonban nem gondoltuk, hogy fiataljaik is ilyen nagy tudásúak. A legnagyobb dicséret részükre: méltók a nagyokhoz, teljesen az ő nyomdokaikon haladnak.

Ezen az UEFA tornán csak a csoportgyőzelemig játszottak a csapatok. Döntőket nem rendeztek, mondván csak a játék a fontos, az öldöklő végküzdelem nem... A magyar csapat egyébként ilyen eredménnyel volt csoportgyőztes: 3 3 – – 10:1 6 pont.

1955. április 24., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:2

Góllövő: Fenyvesi, Hidegkuti.

Oláh (Salgótarján) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bp. V. Lobogó) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Sándor (Bp. V. Lobogó), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A Práter stadion 65 ezres nézőserege dermedt csendben fogadta az 5. percben a magyar csapat vezető gólját:

„Sándor harcol ki szögletet. Ő íveli be a labdát, Hidegkuti az osztrák kaputól mintegy 10 méternyire szorongatott helyzetben a jobbösszekötő helyére húzódott Fenyvesi elé tálal, a balszélső mintegy 8 méterről nagy erővel lő és a labda fejmagasságban a kapu jobboldalába vágódik."

Nem sokáig örülhettünk a vezetésnek, de azután Hidegkuti góljával ismét a magyar csapat vezetett. Rögtön a kezdés utáni akcióból az osztrákok ismét egyenlítettek és ez már a végeredményt is jelentette. Ocwirk így beszélt a mérkőzés után:

– Arra számítottam, hogy a magyar csapat sokkal gyengébben játszik. Úgy látszik, hogy a magyarok nemcsak játszani, hanem harcolni is tudnak.

1955. április 24., Budapest. Népstadion

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 3:1

Góllövő: Szilágyi 2, Csordás.

Gulyás (Kinizsi) – Kovács II. (Bp. V. Lobogó), Börzsei (Bp. V. Lobogó), Dalnoki (Kinizsi) – Kovács I. (Bp. V. Lobogó), Dékány (Kinizsi) – Tóth II. (Csepel), Machos (Honvéd), Szilágyi (Vasas), Vilezsál (Kinizsi), Tóth M. (Dózsa). Csere: Csordás (Vasas).

„Szünet után higgadtabban és jobban játszottak B-válogatottunk tagjai. s csaknem állandó nyomás alatt tartották az osztrákok kapuját, főleg a lendületes Csordás beállása után. Jónéhány helyzet támadt az osztrákok kapuja előtt és ezek közül kettőt kihasználtak csatáraink. A magyar B-válogatott győzelme nemcsak megérdemelt volt, hanem – nagyobb arányú is lehetett volna."

1955. április 24., Linz

MAGYARORSZÁG U.–FELSŐ-AUSZTRIA 4:1

Góllövő: Orosz 3, Kovács.

Faragó (Honvéd) – Mátrai (Kinizsi), Henni II. (Kinizsi), Dudás (Diósgyőr) – Szabó (Kinizsi), Csernai (Csepel) – Bencsics (Szomb. Lok.), Varga (Dorog), Orosz (Kinizsi), Szigeti (Diósgyőr), Kovács (V. Izzó).

1955. április 24., Bécs

MAGYARORSZÁG IFJ.–AUSZTRIA IFJ. 0:0

Várhidi (Bp. V. Lobogó) – Sebestyén (Építők), Szimcsák II. (Bp. V. Lobogó), Vékony (Ózd) – Karádi (Bp. V. L.), Bokréta (Kinizsi) – Jagodics (Kecskeméti K.), Sági (Csepeli V.), Ilku II. (Dorog), Lelenka (V. Izzó), Karikó (Győri Lok.). Csere: Keresztes (Építők).

1955. május 8., Osló

MAGYARORSZÁG–NORVÉGIA 5:0

Góllövő: Palotás 2, Kocsis. Puskás, Tichy.

Danka (Pécs) – Hegyi (Pécs), Várhidi (Dózsa), Lantos (Bp. V. L.) – Szojka (Salgótarján), Csernai (Csepel) – Tóth II. (Csepel), Kocsis (Honvéd), Palotás (Bp. V. Lobogó), Puskás (Honvéd), Szimcsák (Bp. V. L.). Csere: Csordás (Vasas), Tichy (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Az „északi portya" nyitómérkőzésén tetszetősen és gólerősen játszott az újoncokkal teletűzdelt válogatott. Fenyvesi Máté önként mondott le a válogatottságról. inkább csak a Kinizsi könnyű dániai mérkőzésein szerepelt, és közben készült az érettségi vizsgáira...

1955. május 11., Stockholm

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 7:3

Góllövő: Kocsis 3, Puskás 2, Szojka, Hidegkuti.

Oláh (Salgótarján) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Sándor (Bp. V. L.), Csordás (Vasas), Kocsis (Honvéd), Puskás (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.)

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Az utolsó negyedórában a magyar csapat teljes technikai és taktikai fölénye domborodott ki. Olyan szépen és mutatósan játszott a magyar válogatott – mint a legjobb napjaiban. A svédek csak lelkesedéssel tudták megakadályozni az újabb magyar gólokat – ezt sem sokáig. A 32. percben Puskás küldött védhetetlen lövést a bal alsó sarokba (6:3), majd a 36. percben Kocsis lőtte a mérkőzés utolsó és legszebb gólját."

1955. május 15., Koppenhága

MAGYARORSZÁG–DÁNIA 6:0

Góllövő: Sándor 3, Kocsis 2, Palotás.

Danka (Pécs) – Buzánszky (Dorog), Lóránt (Honvéd), Várhidi (Dózsa) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Sándor (Bp. V. L.), Kocsis (Honvéd), Palotás (Bp. V. L.), Puskás (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.) Csere: Csordás (Vasas).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„A magyar válogatott megérdemelte a mérkőzés végén a közönség nagy tapsát: a csúszós, nehéz talajon is szépen és eredményesen játszott. Meg kell még említeni, hogy ez a mérkőzés is igen sportszerű körülmények között folyt le." Két dán lapvélemény: „A POLITIKEN hétfői számában A MAGYAR LABDAMŰVÉSZEK JÁTÉKOS KÖNNYEDSÉGGEL ÉRTÉK EL A 6:0-ÁS GYŐZELMET! főcímű cikkében kiemeli, hogy a 41 ezer néző végig kitartott a hatalmas viharban is, hogy egy percet se mulasszon el a könnyedén, elegáns mozdulatokkal játszó magyarok bemutatójából. A DAGENS NYHEDER főcímei: Tönkrevertek bennünket a magyarok! A 6:0-as magyar győzelem kristálytiszta volt. Dániában még nem láttak labdarugó-csapatot így játszani!"

1955. május 19., Helsinki

MAGYARORSZÁG–FINNORSZÁG 9:1

Góllövő: Palotás 3, Csordás 2, Tichy 2, Puskás, Tóth II.

Danka (Pécs) – Hegyi (Pécs), Várhidi (Dózsa), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Csernai (Csepel) – Tóth II. (Csepel), Csordás (Vasas), Palotás (Bp. V. L.), Puskás (Honvéd), Szimcsák (Bp. V. L.) Csere: Kocsis (Honvéd), Tichy (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Nagyon egyoldalú volt a játék. Néhány rövid időszaktól eltekintve állandóan a magyar válogatott támadott, időnként nagyon szépen játszott, s könynyedén érte el góljait. Lényegesen nagyobb arányban is győzhetett volna. Örvendetes, hogy a fiatalok ezúttal is igen jól illeszkedtek be az együttesbe."

1955. május 29., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–SKÓCIA 3:1

Góllövő: Hidegkuti, Kocsis, Fenyvesi.

Danka (Pécs) – Buzánszky (Dorog), Várhidi (Dózsa), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Sándor (Bp. V. L.), Hidegkuti (Bp. V. L.), Kocsis (Honvéd), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi). Csere: Faragó (Honvéd), Palotás (Bp. V. L.)

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Hidegkuti Nándor, aki ezen a mérkőzésen volt ötvenedszer tagja a magyar labdarugóválogatottnak, ezeket mondta az esti díszvacsorán:

– Sokkal jobban játszottak a skótok, mint tavaly decemberben Glasgowban. Akkor inkább küzdöttek, most azonban játszottak is, méghozzá igen jól. Annyit mondhatok még jellemzésül, hogy idehaza ilyen kitűnő ellenféllel szemben még sohasem játszottam.

1955. szeptember 17., Lausanne

MAGYARORSZÁG–SVÁJC 5:4

Góllövő: Machos 2, Puskás 2, Kocsis.

Fazekas (Bp. V. L.) – Buzánszky (Dorog), Kárpáti (Győr), Várhidi (Dózsa) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Raduly (Vasas), Kocsis (Honvéd), Machos (Honvéd), Puskás (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.). Csere: Tichy (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Végre Svájcnak is európai értelemben vett klasszikus támadósora van. Szenvedélyes, drámai küzdelem folyt, indokolt, de elkerülhető 11-es fosztotta meg Svájcot a megérdemelt döntetlentől."

A továbbiakban azt írja a TRIBUNE DE LAUSANNE nevű svájci lap, hogy az erkölcsi győztes feltétlenül a svájci csapat volt. Ezt azzal magyarázza, hogy lelkes, viszonylag jól játszó együttesük megérdemelte volna a döntetlent, ami a magyarok ellen nagyon nagy teljesítmény. „A magyarok sokszor hét játékossal támadtak (öt csatárral és két fedezettel), ami bizonyos kockázattal jár – írja a lap. Nos, most ráfizettek a kockáztatásra. Ez eredményezte ugyanis számunkra a négy gólt."

1955. szeptember 20., Athén

ATHÉN–BUDAPEST 2:1

Góllövő: Szusza.

Ilku (Dorog) – Kovács II. (Bp. V. L.), Börzsei (Bp. V. L.), Lantos (Bp. V, L.) – Kovács I. (Bp. V. L.), Kotász (Honvéd) – Sándor (Bp. V. L.), Kárász (Bp. V. L.), Szusza (Dózsa), Raffai (Győri V.), Szimcsák (Bp. V. L.).

1955. szeptember 22., Athén

BUDAPEST–GÖRÖG VÁLOGATOTT 1:1

Góllövő: Szusza

Kamarás (Vasas) – Kovács II. (Bp. V. L.), Lantos (Bp. V. L.) – Kovács I. (Bp. V. L.), Dékány (Kinizsi) – Sándor (Bp. V. L.), Szusza (Dózsa), Babolcsay (Honvéd), Kotász (Honvéd), Szimcsák (Bp. V. L.).

1955. szeptember 25., Népstadion

MAGYARORSZÁG–SZOVJETUNIÓ 1:1

Góllövő: Puskás.

Fazekas (Bp. V. L.) – Buzánszky (Dorog), Kárpáti (Győr), Takács (Csepel) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Hidegkuti (Bp. V. L.), Kocsis (Honvéd), Machos (Honvéd), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Tichy (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

A szovjet labdarúgó válogatott először játszott Magyarországon! Az érdeklődés óriási volt, a Népstadoinban nézőcsúcs született: 103 ezer szurkoló tekintette meg a találkozót! Nemcsak az eredmény, de a mutatott játék is nagy csalódást okozott. A magyar csapat csak a 87. percben – tizenegyesből – tudott egyenlíteni. „Egy meredek átadással Puskás próbál kitörni, Paramonov azonban a 16-oson belül felvágja a nagy lendülettek futó csatárt. 11-es. A büntetőnek Puskás fut neki, s a balra mozduló Jasin mellett laposan, élesen a jobb sarokba helyezi a labdát, 1:1!"

1955. szeptember 25., Moszkva

SZOVJETUNIÓ B–MAGYARORSZÁG B 4:2

Góllövő: Csordás, Szilágyi.

Faragó (Honvéd) – Mátrai (Kinizsi), Kalmár (Győri V.), Sárosi (Vasas) –Bundzsák (Vasas), Csernai (Csepel) – Raduly (Vasas), Csordás (Vasas), Szilágyi (Vasas), Virág (Dózsa), Tóth M. (Dózsa). Csere: Berendi (Vasas).

1955. szeptember 25., Szaloniki

SZALONIKI–BUDAPEST 3:3

Góllövő: Kovács I. 2, Kárász.

Kamarás (Vasas) – Kovács II. (Bp. V. L.), Börzsei (Bp. V. L.), Lantos (Bp. V. L.) – Lovász I. (Bp. V. L.), Dékány (Kinizsi) – Sándor (Bp. V. L,), Szusza (Dózsa), Babolcsay (Honvéd), Kotász (Honvéd), Szimcsák (Bp. V. L.). Csere: Ilku (Dorog), Raffai (Győri V.), Kárász (Bp. V. L).

1955. október 2, Prága

MAGYARORSZÁG–CSEHSZLOVÁKIA 3:1

Góllövő: Kocsis, Czibor, Tichy.

Fazekas (Bp. V. L.) – Dudás (Diósgyőr), Kárpáti (Győr), Takács (Csepel) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Kertész (Kinizsi), Kocsis (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Nagy küzdelemben, érdekes izgalmas mérkőzésen a magyar csapat lelkesen küzdött és jobban kihasználta gólhelyzeteit. A magyar válogatott még mindig nem játszottúgy, mint eddigi nagysikerű mérkőzésein, de már javult az őszi két válogatott mérkőzésen látottakhoz viszonyítva." A magyar csapatból Fazekas, Kárpáti, Bozsik és Szojka nyújtott átlagon felüli teljesítményt.

1955. október 2, Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG B–CSEHSZLOVÁKIA B 2:0

Góllövő: Palotás, Vican (öngól).

Bakó (Csepel) – Sárosi (Vasas), Börzsei (Bp. V. L.), Lantos (Bp. V. L.) – Bundzsák (Vasas), Csernai (Csepel) – Raduly (Vasas), Csordás (Vasas), Palotás (Bp. V. L.), Virág (Dózsa), Tóth M. (Dózsa). Csere: Aspirány (Dózsa).

1955. október 2.. Budapest, Népstadion

CSEHSZLOVÁKIA U.–MAGYARORSZÁG U. 2:1

Góllövő: Molnár,

Ilku (Dorog) – Rajna (Dózsa), Henni II. (Kinizsi), Kovács III. (Bp. V. L.) – Pálmai (Dorog), Berendi (Vasas) – Zsámboki (Dózsa), Varga (Dorog), Orosz (Kinizsi), Molnár (Bp. V. L.), Szimcsák (Bp. V. L.). Csere: Bodon (Salgótarján).

1955. október 2., Prága

MAGYARORSZÁG IFJ.–CSEHSZLOVÁKIA IFJ. 2:1

Góllövő: Völgyi. Lelenka.

Várhidi (Bp. V. L.) – Sebestyén (Építők), Szimcsák II. (Bp. V. L.), Vékony (Ózd) – Karádi (Bp. V. L.). Nemes (Kinizsi) – Kökény (Ceglédi Törekvés), Völgyi (Csepel), Ilku II. (Dorog), Mathesz (Vasas), Lelenka (V. Izzó). Csere: Kaszner (Vasas).

1955. október 16., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 6:1

Góllövő: Czibor 2, Tichy, Kocsis, Tóth II., Puskás.

Fazekas (Bp. V. L.) – Buzánszky (Dorog), Kárpáti (Győr), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Kertész (Kinizsi), Kocsis (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Tóth II. (Csepel).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Szép, napos, de szeles, hűvös idő köszöntötte a 100. magyar–osztrák mérkőzésre készülő csapatokat és a közönséget. A mérkőzés kezdetére zsúfolásig megtelt a Népstadion nézőtere és a közönség lelkesen üdvözölte a jubiláris találkozóra kivonuló csapatokat. A két csapat élén Schlosser Imre, a hajdani 68-szoros válogatott játékos lépkedett. Schlosser Imre kezdőrugásával indult a mérkőzés. A megállapodás értelmében Schlosser Puskásnak adta a labdát, a magyar csapat kapitánya pedig az oldalvonalon kívülre rugta a labdát.

Kocsis beadását Kertész már a 2. percben élesen fejelte kapura, de Szanwald védett. Az 5. percben a magyar együttes megszerezte a vezető gólt: Bozsik középen kiugratta Tichyt, a középcsatár kitört és a kifutó kapus mellett, mintegy hat méterről a kapu baloldalába gurította a labdát. 1:0 a magyar csapat javára. Szünet után az osztrákok egyenlítő gólja fordulópontot jelentett. Mintha ez a gól kés lett volna, amely elvágta a feszültséget. Felengedett az idegesség. Ez különösen a harmadik gól után látszott. Ettől kezdve a magyar csapat játéka elődjének, az annyi nagy sikert elért magyar válogatottnak játékához hasonlított. A II. félidő legnagyobb részében döntő fölényben volt a magyar csapat, s a gólhelyzetek alapján még nagyobb arányban is győzhetett volna. A magyar válogatott megérdemelte a hatalmas nézősereg ütemesen dübörgő tapsát az utolsó percekben és a mérkőzés lefujása után a helyéről felálló nézők tapsviharát. A II. félidőben igen szépen, igen jól, igen eredményesen játszott. A játék és az eredmény méltó volt a ritka évfordulóhoz!"

1955. október 16., Bécs

MAGYARORSZÁG B–AUSZTRIA B 5:2

Góllövő: Hidegkuti 3, Dalnoki. Praschak (öngól).

Faragó (Honvéd) – Dudás (Diósgyőr), Börzsei (Bp. V. L.), Dalnoki (Ki-

nizsi) – Szabó (Kinizsi), Csernai (Csepel) – Sándor (Bp. V. L.), Aspirány (Dózsa) ,Hidegkuti (Bp. V. L.), Virág (Dózsa), Tóth M. (Dózsa).
Csere: Palotás (Bp. V. L.), Oláh (Salgótarján).

„A magyar csapat szünet után ötletesen, színesen játszott. Volt ekkor egy 25 percig tartó időszak, amikor lenyügözően játszott a magyar B-válogatott A magyar csapat és a mezőny legjobbja Szabó volt. Nagy területen játszott, jól vitte a labdákat, még kapura is veszélyes volt. Hidegkuti főleg a II. félidőben nagyvonalúan játszott. Látszott rajta, hogy teljesen kiheverte fáradtságát. Megoldásai mind sikerültek, hatalmas közönségsikert aratott."

1955. október 16., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG IFJ.–AUSZTRIA IFJ. 9:0

Góllövő: Ilku II. 3, Völgyi 2, Mathesz 2, Szalai, Lelenka.

Várhidi (Bp. V. L.) – Sebestyén (Építők), Szimcsák II. (Bp. V. L.), Vékony (Ózdi V.) – Karádi (Bp. V. L.), Nemes (Kinizsi) – Völgyi (Csepel), Kökény (Ceglédi T.), Ilku II. (Dorog), Mathesz (Vasas), Lelenka (V. Izzó).
Csere: Szalai (Bp. V. L.).

„A zsúfolt stadion közönsége hatalmas tapssal köszöntötte a mérkőzés végén a magyar csapatot. Ezt az ünneplést meg is érdemelte ifjúsági csapatunk. A mérkőzésen a korszerű labdarúgásnak sok olyan elemét vonultatták fel a fiatalok, amellyel nagyválogatottunk hosszú évek óta aratja sikereit. Kultúráltabb, sokmozgásos játékával ebben az arányban is megérdemelt győzelmet aratott a magyar ifjúsági válogatott a sok első osztályú játékost szerepeltető osztrák csapat ellen."

1955. november 13., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 4:2

Góllövő: Czibor 2, Tichy, Puskás.

Fazekas (Bp. V. L.) – Buzánszky (Dorog), Kárpáti (Győr), Várhidi (Dózsa) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Raduly (Vasas), Kocsis (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).
Csere: Kovács III. (Bp. V. L.), Hidegkuti (Bp. V. L.).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„A magyar támadások a 13. percben góllal végződnek. Czibor szögletrugása után a labda átszáll a jobboldalra, Raduly szépen beíveli, s az előrevetődő Tichy hat méterről élesen, térdmagasságban a bal sarokba fejeli. A svéd kapus hiába vetődött, 1:0 Magyarország javára.

Egy perccel később ismét a hálóban táncol a labda: Kocsis szöktetésével Czibor elfut, maga elé teszi a labdát, s amikor Gustavsson a jobbhátvéd megtámadja, testtel okosan fedezi a labdát, s azután a kiinduló kapus mellett öt méterről kapura lő. A labda a jobb kapufát súrolva a felső sarokba vágódik, 2:0."

Ezután a magyar csapat közepes teljesítménnyel is biztosan nyerte a mérkőzést. Puskás még tizenegyest is hibázott...

1955. november 27., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 2:0

Góllövő: Puskás, Tóth II.

Faragó (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Szojka (Salgótarján), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) – Tóth II. (Csepel), Kocsis (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Szokatlan, sőt furcsa mérkőzés volt a vasárnapi olasz–magyar találkozó. Azelőtt is volt már fölényben a magyar válogatott más ellenfelekkel szemben is, ilyen döntő fölényben azonban még soha. Kilencven percen át szinte állandóan támadott a magyar csapat. Az olasz kapu elől kikerülő labdákat a fedezetek és a hátvédek újból és újból előreadták és újból indult a támadás Viola kapuja ellen, de több mint 80 percen keresztül nem tudtak gólt elérni válogatott csapatunk tagjai. A 81. perc végre meghozta első gólunkat: Kocsis a jobb oldalon mintegy 40 méterre az olasz kaputól pontos labdával futtatta Tóth II-t. Tóth néhány lépést tett, majd az alapvonalhoz egészen közel a 16-os oldalvonala mellől ívelten beadott, a jobboldalra előrefutó Puskás mintegy 4 méterről félmagasan a kapu jobb oldalába fejelte a labdát. A 84. percben megszületett a második magyar gól is.

Buzánszky az olasz kaputól mintegy 50 méterre, a jobboldalon Cziborhoz adott. A szélső ügyes cselekkel csapta be az őt támadó két olasz védőt és az alapvonaltól mintegy két méterre, a 16-os oldalvonala mellől magasan beadott. A labdát Kocsis fejjel csak érinteni tudta, az a baloldalon teljesen üresen hagyott Tóth II. elé jutott, s a szélső 5 méterről, ballal hatalmas lövéssel a labdát a jobb felső sarokba küldte. A mérkőzés végéig megmaradt a magyar fölény. A levonuló csapatokat hatalmas tapssal köszönötte a közönség."

1955. november 27., Livornó

OLASZORSZÁG B–MAGYARORSZÁG B 2:1

Góllövő: Csordás.

Ilku (Dorog) – Dudás (Diósgyőr), Börzsei (Bp. V. L.), Dalnoki (Kinizsi) – Szabó (Kinizsi), Dékány (Kinizsi) – Sándor (Bp. V. L.), Csordás (Vasas), Hidegkuti (Bp. V. L.), Palotás (Bp. V. L.), Fenyvesi (Kinizsi).

Csere: Mátrai (Kinizsi).

Szinte nagyválogatott erősségű csapatunk nem tudott megbirkózni a nehéz feladattal. Csordás egyéni játékkal már az 5. percben megszerezte a vezetést, de idegenben ez kevésnek bizonyult. Az olaszok előbb egy jogtalanul megítélt tizenegyesből kiegyenlítettek, majd 8 perccel a befejezés előtt egy nyilvánvaló lesselyzetből, a győztes gólt is megszerezték. A partjelző is beintette a lesállást...

1956. február 8., Izmir

BUDAPEST–IZMIR 8:1

Góllövők: Puskás 2, Machos 2, Tichy 2, Czibor, Sedat (öngól).

Faragó (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Mátrai (Kinizsi), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Tóth II. (Csepel), Machos (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).

1956. február 10., Izmir

BUDAPEST–IZMIR 11:0

Góllövők: Csordás 3, Czibor 3, Hidegkuti 2, Machos, Tichy, Puskás.

Ilku (Dorog) – Sárosi (Vasas), Szojka (Salgótarján). Lantos (Bp. V. L.) – Szabó (Kinizsi), Kotász (Honvéd) – Tóth II. (Csepel), Hidegkuti (Bp. V. L.), Csordás (Vasas), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).
Csere: Mátrai (Kinizsi), Bozsik (Honvéd), Tichy (Honvéd), Machos (Honvéd).

1956. február 12., Ankara

BUDAPEST–ANKARA 4:2

Góllövők: Machos. Puskás, Csordás, Bozsik.

Faragó (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Szojka (Salgótarján) Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) – Csordás (Vasas), Machos (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).
Csere: Tóth II. (Csepel), Hidegkuti (Bp. V. L.).

1956. február 15., Isztambul

BUDAPEST–ISZTAMBUL 3:1

Góllövő: Machos 3.

Ilku (Dorog) – Buzánszky (Dorog), Mátrai (Kinizsi), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) – Tóth II. (Csepel), Machos (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.), Puskás (Honvéd), Sárosi (Vasas). Csere: Szabó (Kinizsi), Szojka (Salgótarján). Csordás (Vasas), Tichy (Honvéd).

„A török pályákat alaposan próbára teszi a mi vendégszereplésünk. Repedésig telnek meg a pályák, még a környező fákon is ülnek és állnak a nézők. Dőlnek a kerítések és törnek a faágak. De megdőlt minden nézőcsúcs is. Az időjárás szeszélye végigkísér bennünket egész Törökországban. Hatalmas hóviharok kergettek egyre délebbre bennünket.

Mándi Gyula megvan elégedve a csapat játékával. A fiatalok beilleszkedésével, csak éppen az egyéni formák alakulásával nem. Tehát biztató a csapat kialakulása, biztató a fiatalok felzárkózása. A törökök bizakodva néznek a vasárnap sorra kerülő Törökország–Magyarország válogatott mérkőzés elé. A török szakembereknek az a véleményük, hogy mivel a magyar csapat jelenleg nincs igazán jó formában, döntetlen eredményt is elérhetnek."

1956. február 19., Isztambul

TÖRÖKORSZÁG–MAGYARORSZÁG 3:1

Góllövő: Puskás.

Faragó (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Szojka (Salgótarján), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) – Tóth II. (Csepel), Machos (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Hidegkuti (Bp. V. L.), Csordás (Vasas).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Váratlan és kellemetlen vereség érte a magyar tizenegyet. El kell azonban ismernünk, hogy a törökök győzelme teljesen megérdemelt, annak ellenére, hogy ezen a találkozón bizony néhány súlyos játékvezetői tévedés is sujtotta a magyar csapatot és befolyásolta az eredményt. A török válogatott határtalan lelkesedéssel, ritkán tapasztalható odaadással küzdött. Ez a küzdőképessege eredményes taktikával párosult, ami a szokatlanul gyengén játszó, erőtlen magyar együttessel szemben elég volt a győzelemhez." Az 1954-es VB döntő óta ez volt a magyar válogatott első veresége!

1956. február 25., Damaszkusz

BUDAPEST–SZÍRIAI HADSEREG VÁLOGATOTT 4:0

Góllövők: Tichy, Sárosi, Hidegkuti, Szojka.

Ilku (Dorog) – Buzánszky (Dorog), Mátrai (Kinizsi), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Szojka (Salgótarján) – Tóth II. (Csepel), Machos (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Sárosi (Vasas). Csere: Csordás (Vasas), Hidegkuti (Bp. V. L.).

1956. február 26., Aleppo

BUDAPEST–SZÍRIAI HADSEREG VÁLOGATOTT 6:0

Góllövők: Machos 4, Csordás, Puskás.

Faragó (Honvéd) – Sárosi (Vasas), Mátrai (Kinizsi), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) – Tóth II. (Csepel), Machos (Hon-

véd), Csordás (Vasas), Puskás (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.).
Csere: Buzánszky (Dorog), Szabó (Kinizsi).

1956. március 25., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG U–FRANCIAORSZÁG U 1:1

Góllövő: Ilku II.

Ilku (Dorog) – Rajna (Dózsa), Henni II. (Kinizsi), Kovács III. (Bp. V. L.) – Szabó (Kinizsi), Pálmai (Dorog) – Bencsics (Dózsa), Vasas (Salgótarján), Ilku II. (Dorog), Lelenka (Vasas), Szigeti (Diósgyőr).
Csere: Prohászka (Dorog).

Szabó a Kinizsi tehetséges játékosa súlyos sérülést szenvedett. Már az A-válogatott keretben is figyelembe vették, de ez a sérülés egész pályafutására kihatott. Igy végül a Bozsik utódjának kikiáltott, rendkívül tehetséges Szabó Laci egyszer sem került a nagyválogatottba...

1956. március 25., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG IFJ.–FRANCIAORSZÁG IFJ. 2:2

Góllövők: Keresztes, Mathesz.

Várhidi (Kistexti) – Lipták (Kinizsi), Nemes (Kinizsi), Kovács (Debrecen) – Makai (Diósgyőr), Hanek (Spartacus) – Szalai (Bp. V. L.), Keresztes (M. Szikra), Kaszás (Vasas), Mathesz (Vasas), Povázsai (Csepel).
Csere: Pázmándy (Vasas).

1956. március 28., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG IFJ.–NSZK IFJ. 0:0 UEFA TORNA

Várhidi (Kistexti) – Lipták (Kinizsi), Nemes (Kinizsi), Kovács (Debrecen) – Makai (Diósgyőr), Hanek (Spartacus) – Szalai (Bp. V. L.), Kaszás (Vasas), Sztáni (Ózd), Mathesz (Vasas), Povázsai (Csepel).
Csere: Keresztes (M. Szikra).

1956. március 31., Tatabánya

MAGYARORSZÁG IFJ.–ANGLIA IFJ. 4:2 UEFA TORNA

Góllövők: Povázsai 2, Szalai, Sztáni.

Várhidi (Kistext) – Lipták (Kinizsi), Nemes (Kinizsi), Kovács (Debrecen) – Makai (Diósgyőr), Hanek (Spartacus) – Kökény (Ceglédi Törekvés), Szalai (Bp. V. L.), Sztáni (Ózd), Povázsai (Csepel), Pázmándy (Vasas).
Csere: Mathesz (Vasas).

1956. április 1., Kecskemét

MAGYARORSZÁG IFJ.–BULGÁRIA IFJ. 2:1 UEFA TORNA

Góllövők: Sztáni, Povázsai.

Várhidi (Kistext) – Lipták (Kinizsi), Nemes (Kinizsi), Pázmándy (Vasas) – Kaszás (Vasas), Makai (Diósgyőr) – Kökény (Ceglédi T.), Szalai (Bp. V. L.), Sztáni (Ózd), Povázsai (Csepel), Mathesz (Vasas). Csere: Hanek (Spartacus).

A magyar ifjúsági válogatott csoportjában az első helyen végzett. További mérkőzésekre nem került sor, ekkor csak a csoportgyőzelemig játszottak.

1956. április 29., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 2:2

Góllövők: Fenyvesi, Bozsik.

Gellér (Bp. V. L.) – Buzánszky (Dorog), Mátrai (Kinizsi), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi).
Csere: Kárpáti (Vasas), Machos (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Nagy küzdelemben a magyar csapat „csak" döntetlent tudott elérni. Fenyvesi gólja az első félidő utolsó percében született meg: „Tichy szépen jobbra adja a labdát. Budai néhány méteren keresztül vezeti, aztán ügyesen középre ível, Fenyvesi nagy lendülettel fut a beadásra, hat méterről erőteljesen fejel lefelé, s a labda a földről felpattanva a kapu jobb oldalába vágódik, 1:1".

Mátrai Sándor ezen a mérkőzésen volt először válogatott! Gyenge játékkal mutatkozott be, akkor senki nem gondolta, hogy nyolcvanszoros válogatott lesz . . .

1956. április 29., Szarajevó

JUGOSZLÁVIA B–MAGYARORSZÁG B 3:0

Faragó (Honvéd) – Rajna (Dózsa), Várhidi (Dózsa), Dalnoki (Kinizsi) – Halmai (Dózsa), Kleibán (Csepel) – Sándor (Bp. V. L.), Palotás (Bp. V. L.), Bundzsák (Vasas), Vilezsál (Kinizsi), Tóth (Dózsa). Csere: Szigeti (Diósgyőr).

1956. április 29., Budapest. Népstadion

MAGYARORSZÁG IFJ.–JUGOSZLÁVIA IFJ. 6:0

Góllövők: Sztáni 2, Povázsai 2, Szalai, Kökény.

Várhidi (Kistext) – Lipták (Kinizsi), Nemes (Kinizsi), Pázmándy (Vasas) – Kaszás (Vasas), Makkai (Diósgyőr) – Kökény (Ceglédi T.), Szalai (Bp. V. L.), Sztáni (Ózd), Mathesz (Vasas), Povázsai (Csepel). Csere: Hanek (Spartacus).

„A mérkőzés végén hatalmas tapsot kapott ifjúsági válogatottunk. Ifjúsági játékosaink valóban rá is szolgáltak erre. A kétszer 40 perc alatt végig kezükben tartották a játék irányítását, fölényben játszottak. Technikai, taktikai fölényük, valamint jobb erőnlétük is kidomborodott a gyengébb csapatjátékot nyújtó jugoszláv együttessel szemben. Csatáraink sokszor hozták zavarba korszerű játékukkal vendégeink védelmét."

1956. május 19., Prága

MAGYARORSZÁG B–CSEHSZLOVÁKIA B 3:1

Góllövők: Varga, Buzánszky. Bundzsák.

Faragó (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Hegyi (Pécs), Dalnoki (Kinizsi) – Bundzsák (Vasas), Berendi (Vasas) – Szovják (Tatabánya), Varga (Dorog), Szilágyi (Vasas), Vilezsál (Kinizsi), Tóth (Dózsa).

1956. május 19., Erfurt

BUDAPEST–NDK U. 3:1

Góllövők: Babolcsay. Palotás, Virág.

Mészáros (Szeged) – Rákóczi (Honvéd), Börzsei (Bp. V. L.), Kovács II. (Bp. V. L.) – Kovács I. (Bp. V. L.), Zakariás (Bp. V. L.) – Sándor (Bp. V. L.), Virág (Dózsa), Palotás (Bp. V. L.), Molnár (Bp. V. L.), Babolcsay (Honvéd). Csere: Szolnok (Bp. V. L.), Danka (Pécs).

1956. május 20., Budapest. Népstadion

CSEHSZLOVÁKIA–MAGYARORSZÁG 4:1

Góllövő: Machos, Bozsik.

Gellér (Bp. V. L.) – Kárpáti (Vasas), Szojka (Salgótarján), Teleki (Vasas) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) –Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Machos (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.), Fenyvesi (Kinizsi). Csere: Tichy (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Már jó ideje előrevetette árnyékát, hogy labdarugó A-válogatottunk mostanában mutatott formájában nem állhatja meg sikeresen a helyét egy jobb erőben levő odaadóan küzdő és emellett kitűnően játszó ellenféllel szemben. Most ezen az esős májusi vasárnapon ilyen ellenféllel szemben állt ki a játéktérre a magyar válogatott.

Nagy siker ez a győzelem a csehszlovák labdarúgás számára, hiszen saját otthonában győzte le a magyar válogatottat, azt az együttest, amely idehaza még nem szenvedett vereséget a felszabadulás óta. Gyenge formában levő, rosszul játszó magyar válogatottat győztek le a csehszlovákok, de ez sikerük értékéből keveset von le. A mérkőzés végén a csehszlovák szurkolók a vállukon vitték le a pályáról a csehszlovák játékosokat."

A Magyarország–Csehszlovákia mérkőzések történetében ez volt az első eset, hogy Budapesten győzött a csehszlovák válogatott!

1956. május 20., Plzen

CSEHSZLOVÁKIA U–MAGYARORSZÁG U 3:1

Góllövő: Vass.

Lung (Izzó) – Dudás (Honvéd), Borsányi (Dózsa), Vass (Szeged) – Pálmai (Dorog), Kleibán (Csepel) – Zsámboki (Dózsa), Vasas (Salgótarján), Ilku II. (Dorog), Lelenka (Vasas), Szigeti (Diósgyőr).
Csere: Tamás (Győri V.).

1956. május 20., Budapest, Népstadion

CSEHSZLOVÁKIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 4:1

Góllövő: Mathesz·

Várhidi (Kistext) – Lipták (Kinizsi), Nemes (Kinizsi), Pázmándy (Vasas) Kaszás (Vasas), Makai (Diósgyőr) – Tolonics (Kinizsi), Szalai (Bp. V. L.), Sztáni (Ózd), Mathesz (Vasas), Povázsai (Csepel). Csere: Oláh (Diósgyőr).

1956. június 3., Brüsszel

BELGIUM–MAGYARORSZÁG 5:4

Góllövők: Kocsis 2, Puskás, Budai.

Ilku (Dorog) – Buzánszky (Dorog), Szojka (Salgótarján), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi)·
Csere: Gellér (Bp. V. L.).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

Félidőben még a magyar csapat 3:1-re vezetett!

„Ezt a mérkőzést a magyar válogatott ismét elsősorban nem megfelelő erőnléti állapota miatt vesztette el. Ez a találkozó is azt igazolta, hogy legjobb együttesünk fizikailag jobban felkészített csapattal szemben – alulmarad. A mieink sokoldalúbb labdakezelését, technikai fölényét a belgák lelkes játékkal nemcsak kiegyenlítették, hanem sokkal jobb erőnlétük révén szünet után felül is kerekedtek."

1956. június 6., Lyon

BUDAPEST–LYON 7:3

Góllövők: Tichy 2, Machos, Palotás, Budai, Hidegkuti, Puskás.

Gellér (Bp. V. L.) – Kárpáti (Vasas), Teleki (Vasas), Lantos (Bp. V. L.) – Szojka (Salgótarján), Palotás (Bp. V. L.) – Budai (Honvéd), Machos (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L·), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi).
Csere: Tichy (Honvéd), Berendi (Vasas), Kocsis (Honvéd), Ilku (Dorog).

1956. június 9., Lisszabon

MAGYARORSZÁG–PORTUGÁLIA 2:2

Góllövők: Kocsis, Lantos.

Ilku (Dorog) – Buzánszky (Dorog), Teleki (Vasas), Lantos (Bp. V. L.) – Bozsik (Honvéd), Palotás (Bp. V. L.) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Machos (Honvéd), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi).
Csere: Berendi (Vasas).

Szövetségi kapitány: Sebes Gusztáv.

„Ezen a mérkőzésen csapatunk – a 37 fokos hőség ellenére – már valamivel jobb teljesítményt nyújtott, mint előző mérkőzésein. Hét-nyolc biztosnak látszó gólhelyzetet hagytak ki csatáraink. Különösen feltűnő volt a sok oldaladogatás, korszerű támadást igen keveset vezettek a játékosok. Általában mindkét félidőben nagy mezőnyfölényben volt a magyar csapat.

Käser dr. a svájci labdarugószövetség főtitkára mondta a mérkőzés után:
– A magyaroktól tanultam meg azt a kifejezést, hogy alibi-futball. Ezt láttam a legtöbb magyar csatártól. Leadták a labdát, és ezzel a dolguk kész is volt. És éppen a legjobbaktól láttam ezt. Ez bizony már nem a régi csatárjáték volt...

1956. június 14., Lisszabon

BUDAPEST–LISSZABON 3:0

Góllövők: Puskás 2, Kocsis.

Gellér (Bp. V. L.) – Buzánszky (Dorog), Kárpáti (Vasas), Teleki (Vasas) – Szojka (Salgótarján), Berendi (Vasas) – Budai (Honvéd), Machos (Honvéd), Tichy (Honvéd), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi).
Csere: Ilku (Dorog), Lantos (Bp. V. L.), Bozsik (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Palotás (Bp. V. L.).

Idézet a lisszaboni A BOLA lapból: „Aki látta a magyar csapatot szombaton és látta utána szerdán, annak a szerdai játék kellemes meglepetés volt. A magyarok sokkal jobban játszottak, mint első mérkőzésükön, néha azonban a lisszaboni csapat is meg tudta lepni világhírű ellenfelét néhány gyors támadással. Puskásnak remek bal lába van – írja többek közt a lap. Aki szerdán kinn volt, az láthatta az igazi Puskást játszani, aki nem volt kinn –az sajnálhatja."

A mérkőzés után baráti vacsorán vett részt a két együttes, ha ugyan vacsorának lehet nevezni az éjjel egy órakor kezdődő étkezést. Hajnali négy órakor azért már mindenki ágyban volt...

1956. júliun 14., Tatabánya

LENGYELORSZÁG IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 1:1

Góllövő: Deli.

Várhidi (Kistext) – Kovács (Debrecen), Nemes (Kinizsi) Pázmándy (Vasas) – Kaszás (Vasas), Hanek (Spartacus) – Németh (Spartacus), Szalai (Bp. V. L.), Sztáni (Ózd), Mathesz (Vasas), Deli (Tatabánya).
Csere: Makai (Diósgyőr).

1956. július 15., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 4:1

Gólövők: Kocsis 2. Szusza, Machos.

Ilku (Dorog) – Buzánszky (Dorog), Mátrai (Kinizsi), Dalnoki (Kinizsi) – Szojka (Salgótarján), Kotász (Honvéd) – Budai (Honvéd), Kocsis (Honvéd), Szusza (Dózsa), Puskás (Honvéd), Fenyvesi (Kinizsi).
Csere: Machos (Honvéd).
Szövetségi kapitány: Bukovi Márton.

A válogatottból hiányoztak a KK-ért játszó Vasas és Vörös Lobogó játékosok. Egy érdekes csere is történt ezen a m(rkőzésen. A 32. percben Szusza helyett Machos lépett a pályára, de az első félidő utolsó pillanataiban Puskás úgy megsérült, hogy le kellett cserélni. A II. félidőre Szusza így ismét játékra jelentkezett! Jó, hogy így történt, mert a 79. percben ritka nagy bombagóljában gyönyörködhetett a Népstadion közel 50 ezres nézőközönsége.

1956. július 15., Poznan

MAGYARORSZÁG B–LENGYELORSZÁG B 6:3

Góllövők: Tichy 3, Molnár 2, Kertész.

Komáromi (Dózsa) – Kovács S. (Tatabánya), Várhidi (Dózsa) Farsang (Dózsa) – Ombódi (Kinizsi), Dékány (Kinizsi) – Kertész (Kinizsi), Varga (Dorog), Tichy (Honvéd), Vilezsál (Kinizsi), Molnár (Bp. V. L.).

A csapat legjobbjának Dékány bizonyult. Egyszerű eszközökkel jól oldotta meg feladatát. Nemcsak a védekezésben jeleskedett, hanem a támadásindításban is. Elöl Kertész sok szép elfutással vétette magát észre, beadásai is hasznosak voltak. A góllal végződő támadások nagyrésze tőle indult el. A lengyelek edzője is ezt a két játékost dicsérte: – A magyar csapatból Dékány és Kertész játéka tetszett a legjobban.

1956. szeptember 16., Belgrád

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 3:1

Góllövők: Czibor, Kocsis, Puskás.

Grosics (Tatabánya) – Kárpáti (Vasas), Börzsei (Bp. V. L.), Kotász (Honvéd) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Sándor (Bp. V. L.), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.). Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).
Csere: Machos (Honvéd).
Szövetségi kapitány: Bukovi Márton.

„Némi aggodalommal néztünk a mérkőzés elé. Hiába, Európa egyik legjobbja a jugoszláv válogatott és a mérkőzés Belgrádban került sorra. Némi idegeskedéssel kezdett a csapatunk is. Az idegesség elmúlt az első gól után, de az egyenlítéskor megint szemmelláthatólag visszatért· 2:1 után azonban kezdett megjönni játékosaink önbizalma és ettől kezdve időnként igen szépen játszottak legjobbjaink, küönösen a II. félidőben."

A harmadik gól egy cseles szabadrugás után így született meg: „A 66. percben a kitörő Sándort Mujics a jugoszláv kaputól mintegy 35 méterre buktatta. A szabadrugást Bozsik a jugoszláv sorfal mellé helyezkedő Puskás elé csúsztatta, a balösszekötő beugorva 8 méterről ballal nyesett labdát küldött félmagasan a kapu baloldalába. Beara meg sem mozdult a váratlan lövésre. 3:1!"

1956. szeptember 16., Budapest, Népstadion

JUGOSZLÁVIA B–MAGYARORSZÁG B 2:1

Góllövő: Fenyvesi.

Ilku (Dorog) – Buzánszky (Dorog), Várhidi (Dózsa), Dalnoki (Kinizsi) – Szojka (Salgótarján), Dékány (Kinizsi) – Budai (Honvéd), Palotás (Bp· V. L.), Orosz (Kinizsi), Vilezsál (Kinizsi), Fenyvesi (Kinizsi).
Csere: Szusza (Dózsa), Molnár (Bp. V. L.).

1956. szeptember 16., Belgrád

JUGOSZLÁVIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 1:1

Góllövő: Mathesz·

Gelei (Bp. V. L.) – Kovács (Dózsa), Nemes (Kinizsi), Pázmándy (Vasas) – Kaszás (Vasas), Hanek (Spartacus) – Németh (Győr). Szalai (Bp. V. L.), Sztáni (Ózd), Mathesz (Vasas), Deli (Tatabánya).
Csere: Keresztes (V. Izzó).

1956. szeptember 23., Moszkva

MAGYARORSZÁG–SZOVJETUNIÓ 1:0

Góllövő: Czibor·

Grosics (Tatabánya) – Kárpáti (Vasas), Börzsei (B. V. L.), Kotász (Honvéd) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Sándor (Bp. V. L.), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.). Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).
Csere: Bundzsák (Vasas).

Szövetségi kapitány: Bukovi Márton·

Hatalmas küzdelemben harcolta ki a győzelmet a magyar válogatott. A mérkőzés egyetlen gólja a 16. percben született:

„Hidegkuti a jobb oldalról kapja a labdát, átverekszi magát a védőkön és mielőtt Basaskin megtámadná, a 16-os vonal közepén átíveli a labdát a jobb oldalon előretörő Czibornak. Czibor a 16-os bal oldalától mintegy két méterrel beljebb jobb külsővel nagy erővel lő kapura, a labda a felső lécről vágódik egy méterrel a vonal mögé. Jasin a kezét sem tudja mozdítani rá."

Ezen a nagyfontosságú mérkőzésen a magyar csapat felülmúlta ellenfelét és rászolgált az egygólos győzelemre. Ezzel a szovjet válogatott 4 éves veretlenségét veszítette el!

1956. szeptember 23., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG B–SZOVJETUNIÓ B 2:0

Góllövők: Buzánszky, Vilezsál.

Danka (Pécs) – Buzánszky (Dorog), Várhidi (Dózsa), Sárosi (Vasas) – Szojka (Salgótarján), Dékány (Kinizsi) – Budai (Honvéd), Szusza (Dózsa), Palotás (Bp. V. L.), Vilezsál (Kinizsi), Fenyvesi (Kinizsi).

„A 70. percben Dankától indult el a második gólunk előtti akció: kapusunk kirugását a fél pályától tíz méterre Vilezsál levette, kapura húzott, a védők nem tudták feltartani, s a balösszekötő nehéz szögből, 18 méterről, futtából, félmagasan a kapu jobbfelébe lőtte a labdát, 2:0! Az utolsó percekben is a magyar csapat támadott többet. A mérkőzés befejezése előtt a közönség vastapssal jutalmazta a B-válogatottat."

1956. október 7., Párizs

MAGYARORSZÁG–FRANCIAORSZÁG 2:1

Góllövők: Machos, Kocsis.

Grosics (Tatabánya) – Kárpáti (Vasas), Börzsei (Bp. V. L.), Kotász (Honvéd) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Sándor (Bp. V. L.), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).
Csere: Machos (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Bukovi Márton.

„A 87. percben Bozsik labdájával Sándor feltartóztathatatlanul az alapvonalig fut, onnan szépen ível be, Kocsis valósággal kiemelkedik a védők közül és fejéről mintegy hat méterről a bal felső sarokba vágódik a labda, 2:1!"

1956. október 10., Bern

BUDAPEST–YOUNG BOYS 6:2

Góllövők: Kocsis 2, Czibor, Sándor, Csordás, Machos.

Komáromi (Dózsa) – Kárpáti (Vasas), Hegyi (Pécs), Kotász (Honvéd) – Bozsik (Honvéd), Bundzsák (Vasas) – Sándor (Bp. V. L.), Csordás (Vasas), Machos (Honvéd), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd).
Csere: Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.), Berendi (Vasas).

1956. október 14., Bécs

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:0

Góllövők: Puskás, Sándor.

Grosics (Tatabánya) – Kárpáti (Vasas), Börzsei (Bp. V. L.), Kotász (Honvéd) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Sándor (Bp. V. L.), Kocsis (Honvéd), Hidegkuti (Bp. V. L.), Puskás (Honvéd), Czibor (Honvéd). Csere: Machos (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Bukovi Márton.

„A 65. percben Kárpáti labdája a felezővonalnál találja Puskást, Puskás hosszú labdával ugratja ki Kocsist, ő a középre húzódó Sándorhoz játszik és az üresen álló jobbszélső kapásból, mintegy 12 méterről félmagasan védhetetlenül lő a hálóba, 2:0!"

Ez volt az ötvenes évek „aranycsapatának" utolsó gólja! Egy nagyszerű diadalmenet végén Belgrád, Moszkva, Párizs és Bécs futballközönsége tapsolta a magyar válogatott lelkes és kitűnő játékát. A Népstadionba tervezett szezonzáró – a Svédország elleni találkozó – az ellenforradalom kitörése miatt elmaradt. Az aranycsapat néhány tagja pedig külföldön maradt...

1956. október 14., Budapest, Népstadion

AUSZTRIA B–MAGYARORSZÁG B 1:1

Góllövő: Tichy.

Faragó (Honvéd) – Buzánszky (Dorog), Várhidi (Dózsa), Sárosi (Vasas) – Szojka (Salgótarján), Dékány (Kinizsi) – Budai (Honvéd), Szusza (Dózsa), Palotás (Bp. V. L.), Vilezsál (Kinizsi), Fenyvesi (Kinizsi). Csere: Tichy (Honvéd), Bányai (Honvéd).

„Az utolsó percekben is ellenállhatatlanul rohamozott a magyar csapat és szabályos körülmények között meg is szerezte az utolsó percben a győzelmet jelentő gólt. A játékvezetői tévedés azonban megfosztotta csapatunkat a győzelemtől.

Ez történt: bal oldalon vezettük a támadást. Tichy labdáját Chalupetzky elcsípte, röviden adott haza, Budai megszerezte a labdát és közelről a hálóba vágta. Az egyik partjelző lest intett – nyilván azt hittt, hogy Budai valamelyik játékostársától kapta a labdát. A közönség a meg nem adott gól miatt erősen tüntetett."

1956. október 14., Bécs

MAGYARORSZÁG IFJ.–AUSZTRIA IFJ. 3:1

Góllövők: Povázsai 2, Mathesz.

Gelei (Bp. V. L.) – Lipták (Kinizsi), Nemes (Kinizsi), Pázmándy (Vasas) – Makai (Diósgyőr), Hanek (Spartacus) – Németh (Győr), Szalai (Bp.

V. L.), Kaszás (Vasas), Mathesz (Vasas), Povázsai (Csepel). Csere: Lőrincz (Csepel).

1956. október 17., Saarbrücken

MAGYARORSZÁG IFJ.–SAARVIDÉK U 2:2

Góllövők: Sztáni, Keresztes.

Várhidi (Kistext) – Lipták (Kinizsi), Nemes (Kinizsi), Pázmándy (Vasas) – Makai (Diósgyőr), Hanek (Spartacus) – Szalai (Bp. V. L.), Kaszás (Vasas), Sztáni (Ózd), Mathesz (Vasas), Lőrincz (Csepel). Csere: Keresztes (V. Izzó).

1956. október 23.. London

ANGLIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 2:1

Góllövő: Kaszás.

Várhidi (Kistext) – Kovács (Dózsa), Nemes (Kinizsi), Pázmándy (Vasas) – Makai (Diósgyőr), Hanek (Spartacus) – Németh (Győr), Szalai (Bp V. L.), Sztáni (Ózd), Kaszás (Vasas), Povázsai (Csepel).

Ez volt Európában az első olyan ifjúsági válogatott mérkőzés, amelyet villanyfénynél játszottak. Még egy nevezetesség: az első TV által közvetített ifjúsági válogatott mérkőzés volt!

1956. október 25., Sunderland

ANGLIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 2:1

Góllövő: Sztáni.

Várhidi (Kistext) – Kovács (Dózsa), Nemes (Kinizsi), Pázmándy (Vasas) – Makai (Diósgyőr), Hanek (Spartacus) – Németh (Győr), Szalai (Bp. V. L.), Sztáni (Ózd), Kaszás (Vasas), Povázsai (Csepel).

1957. április 14., Madrid

MAGYARORSZÁG IFJ.–NSZK IFJ. 2:2 UEFA TORNA

Góllövők: Garami, Göröcs.

Szabó (Szállítók) – Végh (Dunapentelle), Tresz (Dorog), Varga (Pesterzsébet) – Galovcsik (U. Dózsa), Nagy I. (Kistext) – Szentgróti (Kaposvár), Göröcs (Izzó), Kuharszky (Gyárépítők), Garami (Pécs), Boros (Váci SE).

„Április 12-én ünnepélyesen megnyitották az ifjúsági tornát. Mirave spanyol szövetségi elnök megnyitó szavai után dr. Schwartz az UEFA elnöke szólt a fiatalokhoz. A szervező bizottság ülésén megállapodás jött létre, hogy a tornán játékoscsere nincs, kapust azonban végig lehet cserélni – sérülés esetén.

A kiállított játékos a torna egész ideje alatt nem játszhat. Az ülésen vita keletkezett a nyugatnémet csapat játékosai ügyében. A nyugatnémetek ugyanis 23 játékossal jöttek. Végül úgy határoztak, hogy csak 18 játszhat. Vita volt öt magyar játékos szereplésének engedélyezése körül is. A magyar útlevelekben ugyanis nem szerepel a születési hónap és nap megjelölése és a szabályok szerint csak 1938. szeptember 1 után születettek játszhatnak az ifjúsági tornán. Utólag mégis engedélyezték valamennyi magyar játékos részvételét, mert igazolni tudtuk, hogy ennél az időpontnál később születtek."

A születés igazolásával nem volt baj, a játékosok formájával annál több...

1957. április 17., Madrid

SPANYOLORSZÁG–MAGYARORSZÁG 8:1 UEFA TORNA

Góllövő: Garami.

Szabó (Szállítók) – Végh (Dunapentelle), Tresz (Dorog), Varga (Pesterzsébet) – Galovcsik (U. Dózsa), Nagy I. (Kistext) – Szentgróti (Kaposvár), Garami (Pécs), Kuharszky (Gyárépítők), Göröcs (Izzó), Ihász (Vasas).

1957. április 18., Madrid

LENGYELORSZÁG–MAGYARORSZÁG 2:0 UEFA TORNA

Szabó (Szállítók) – Végh (Dunapentelle), Tresz (Dorog), Varga (Pesterzsébet) – Galovcsik (U. Dózsa), Nagy I. (Kistext) – Szentgróti (Kaposvár) Göröcs (Izzó), Kuharszky (Gyárépítők), Garami (Pécs), Boros (Váci SE).

„Az MTI jelentése szerint ezen a mérkőzésen is erőtlenül, gyengén játszottak fiataljaink. Látszott rajtuk, hogy gyenge erőben vannak és látszott rajtuk az összeszokottság hiánya. Szünet után a mieink mezőnyfölénybe kerültek ugyan, de a kapura nem tudtak veszélyessé válni. Sőt az 52. percben Kasparyk megszerezte a lengyelek második gólját is." A magyar ifjúsági válogatott eredményei alapján kiesett a további küzdelemből.

1957. május 4., Prága

CSEHSZLOVÁKIA U–MAGYARORSZÁG U 4:3

Góllövők: Kaszás 2, Bencsics.

Kovalik (Vasas) – Sándor (SBTC), Sipos (MTK), Tamás (Győr) – Borsányi (Újpest), Gerendás (FTC) – Lelenka (Vasas), Vasas (SBTC), Kaszás (Vasas), Bencsics (U. Dózsa), Taliga (SBTC).

Csere: Lahos (Tatabánya), Bödör (MTK).

A magyar csapat félidőben még 3:1-re vezetett, de azután feljöttek a csehszlovákok és egy kis játékvezetői segédlettel megfordították a mérkőzést. A játékvezető a 80. percben lefújta a mérkőzést, mert a kerékpáros Béke-verseny résztvevői a stadionba érkeztek.

1957. május 26., Budapest, Népstadion

BUDAPEST–DÉL-NÉMETORSZÁG 2:1

Góllövők: Tichy, Tóth II.

Faragó (Honvéd) – Kárpáti (Vasas), Mátrai (FTC). Sárosi (Vasas) – Bundzsák (Vasas), Berendi (Vasas) – Tóth II. (Csepel), Machos (Vasas). Tichy (Honvéd), Bencsics (U. Dózsa), Fenyvesi (FTC).

Az előzetes híradások örvendetes eseményről tájékoztatták a csekély számban levő TV tulajdonosokat:

„A Magyar Televízió teljes egészében közvetíti a mérkőzést. Az első félidőben Hernádi Lajos, a II. félidőben Szepesi György beszél. A mérkőzés előtt Barcs Sándor, az MLSZ elnöke, a mérkőzés szünetében pedig néhány nyugatnémet labdarugó-vezető nyilatkozik a televízióban."

Bukovi Márton szövetségi kapitány a mérkőzés után így nyilatkozott:

– Ennyi gólhelyzetet mégsem lett volna szabad kihagyniok a fiúknak. Csapatunk tagjai saját maguknak tették nehézzé a mérkőzést. Rengeteg hibával játszottunk, ez főként a gólhelyzetek kihagyásában jelentkezett. Ez a mérkőzés komoly figyelmeztető mindnyájunk számára!

Sajnos két hét múlva az oslói VB selejtezőn ismét volt min keseregni...

1957. június 12., Osló

NORVÉGIA–MAGYARORSZÁG 2:1 VB selejtező

Góllövő: Tichy.

Faragó (Honvéd) – Kárpáti (Vasas), Mátrai (FTC). Kotász (Honvéd) – Bundzsák (Vasas), Berendi (Vasas) – Sándor (MTK), Hidegkuti (MTK), Tichy (Honvéd), Gilicz (Szeged), Fenyvesi (FTC).

Szövetségi kapitány: Bukovi Márton.

„Ez a számunkra szomorú eredményű mérkőzés újból azt a tanulságot hozta, amit szakembereink annyit emlegetnek, azt, hogy gyors támadójáték nélkül manapság már nem lehet eredményt elérni. A norvégek lelkesen harcoltak, jól szervezetten védekeztek, és lerohanásokkal kísérleteztek. Lendületesebbek, erőteljesebbek voltak, mint a mieink. Győzelmük a jó erőnlét diadala volt a szép, de meddő technika felett."

1957. június 16., Stockholm

SVÉDORSZÁG–MAGYARORSZÁG 0:0

Faragó (Honvéd) – Kárpáti (Vasas). Várhidi (U. Dózsa). Kotász (Honvéd) – Bozsik (Honvéd). Berendi (Vasas) – Tóth II. (Csepel). Machos (Honvéd). Tichy (Honvéd), Gilicz (Szeged), Bencsics (U. Dózsa).

Csere: Fenyvesi (FTC).

Szövetségi kapitány: Bukovi Márton.

„A mérkőzés alatt is többször kapott tapsot a magyar együttes a tárgyilagos svéd közönségtől és a mérkőzés után a közönség tapsvihara közben vonultak le játékosaink. Azt jelentette ez, hogy a magyar válogatott ezen a mérkőzésen lényegesen jobban játszott, mint Oslóban és a jó formában levő svédekkel jó iramú, változatos, izgalmas küzdelmet vívott. Többet tamadtak a mieink, több gólhelyzetet dolgoztak ki, sőt két gólt is elértek, amit a játékvezető les címén nem adott meg."

A magyar csapat és a mezőny legjobbja a csillogó formában játszó Bozsik József volt.

1957. június 16., Budapest, Népstadion

SVÉDORSZÁG B–MAGYARORSZÁG B 2:2

Góllövő: Aspirány, Molnár.

Danka (Pécs) – Kóczián II. (Csepel), Jancsik (SBTC), Lantos (MTK) – Szojka (SBTC), Sipos (MTK) – Szovják (Tatabánya), Varga (Dorog), Aspirány (U. Dózsa), Molnár (MTK), Tóth M. (U. Dózsa).

Csere: Szigeti (DVTK).

Lindberg, a svéd B-válogatott edzője: – Elégedett vagyok az eredménynyel, hiszen a magyarok többet támadtak. Helyzeteik alapján egy góllal jobbak voltak.

1957. június 23., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–BULGÁRIA 4:1 VB selejtező

Góllövő: Machos 3, Bozsik.

Faragó (Honvéd) – Kárpáti (Vasas), Várhidi (U. Dózsa), Kotász (Honvéd) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Tóth II. (Csepel), Machos (Honvéd), Tichy (Honvéd), Hidegkuti (MTK), Tóth M. (U. Dózsa).

Szövetségi kapitány: Bukovi Márton.

Az első félidőben Machos mesterhármasával már 3:0-ra vezetett válogatottunk. A második gól volt a legszebb. „A 14. percben lábról-lábra száll a labda, Hidegkuti tör előre, Tichy elé adja a labdát, Tichy a jobbszélről jól ível be és Machos a 16-osról remek gólt zúdít a bal felső sarokba." A negyedik gólt a Machos felvágásáért megítélt tizenegyesből Bozsik szerezte.

1957. június 23., Várna

MAGYARORSZÁG B–BULGÁRIA B 2:2

Góllövő: Sipos, Csáki.

Danka (Pécs) – Kovács S. (Tatabánya), Jancsik (SBTC), Lantos (MTK) – Szojka (SBTC), Sipos (MTK) – Kalmár III. (Győr), Varga (Dorog), Aspirány (U. Dózsa), Molnár (MTK), Szigeti (DVTK). Csere: Csáki (SBTC).

1957. június 23., Dimitrovó

BULGÁRIA U–MAGYARORSZÁG U 4:3

Góllövő Vasas, Opova, Jagodics

Gelei (Beloiannisz) – Sándor (SBTC), Gál (MTK), Oláh II. (SBTC) – Borsányi (U. Dózsa), Prohászka (Dorog) – Jagodics (SBTC), Vasas (SBTC), Opova (Pécs), Pásztor (U. Dózsa), Taliga (SBTC).

A bulgárok a befejezés előtt 6 perccel egyenlítettek, majd az utolsó pillanatokban a győztes gólt is megszerezték.

1957. június 23., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG IFJ.–BULGÁRIA IFJ. 3:0

Góllövő: Deli, Göröcs, Gyenes.

Fekete (Tatabánya) – Werner (Perecesi B.), Gellér (Püspökladány), Kántor (MÁV Előre) – Nagy I. (Kistext), Kárpáti (FTC) – Gyenes (Pénzügyőr), Göröcs (Izzó), Kuharszky (Gyárépítők), Biró (Tatabánya), Deli (Tatabánya).

1957. július 28., Leningrád

MAGYARORSZÁG B–FINNORSZÁG 4:0 VIT

Góllövő: Aspirány 2, Varga, Csáki.

Danka (Pécs) – Kóczián II. (Csepel), Jancsik (SBTC), Farsang (Tatabánya) – Szojka (SBTC), Dávid (SBTC) – Csáki (SBTC), Varga (Dorog), Aspirány (U. Dózsa), Szigeti (DVTK), Tóth M. (U. Dózsa).

1957. július 31., Voronyezs

MAGYARORSZÁG B–LIBANON A 15:0 VIT

Góllövő: Szalai 5, Aspirány 4, Tóth 2, Gilicz 2, Csáki 2.

Mészáros (SZEAC) – Palicskó (MTK), Jancsik (SBTC), Kovács (Tatabánya) – Kleibán (Csepel), Dávid (SBTC) – Csáki (SBTC), Aspirány (U. Dózsa), Szalai (BVSC), Gilicz (SZEAC), Tóth M. (U. Dózsa).

1957. augusztus 3., Moszkva

MAGYARORSZÁG B–KÍNA A 5:1 VIT

Góllövő: Varga 2, Tóth II., Tóth M., Aspirány.

Danka (Pécs) – Kóczián II. (Csepel), Palicskó (MTK), Farsang (Tatabánya) – Szojka (SBTC), Dávid (SBTC) – Tóth II. (Csepel), Varga (Dorog), Csáki (SBTC), Aspirány (U. Dózsa), Tóth M. (U. Dózsa).

1957. augusztus 5., Moszkva

MAGYARORSZÁG B–SZUDÁN A 2:1 VIT

Góllövő: Gilicz, Kóczián II.

Danka (Pécs) – Kóczián II. (Csepel), Jancsik (SBTC), Farsang (Tatabánya) – Szojka (SBTC), Dávid (SBTC) – Gilicz (SZEAC), Varga (Dorog), Szalai (BVSC), Szigeti (DVTK), Tóth M. (U. Dózsa).

1957. augusztus 7., Moszkva

MAGYARORSZÁG B–NDK B 2:0 VIT

Góllövő: Varga 2.

Danka (Pécs) – Kóczián II. (Csepel), Jancsik (SBTC), Farsang (Tatabánya) – Szojka (SBTC), Dávid (SBTC) – Gilicz (SZEAC), Varga (Dorog), Szalai (BVSC), Szigeti (DVTK), Tóth M. (U. Dózsa).

A rendes játékidő 0:0-ra végződött. A hosszabbításban elért győzelem a VIT-döntőbe jutást jelentette.

1957. augusztus 10.. Moszkva

SZOVJETUNIÓ A–MAGYARORSZÁG B 5:1 VIT DÖNTŐ!

Góllövő: Kóczián II.

Danka (Pécs) – Kóczián II. (Csepel), Jancsik (SBTC), Farsang (Tatabánya) – Szojka (SBTC), Dávid (SBTC) – Tóth II. Csepel), Gilicz (SZEAC), Aspirány (U. Dózsa), Szigeti (DVTK), Tóth M. (U. Dózsa).

1957. július 14., Peking

MAGYARORSZÁG U KÍNA B 2:1

Góllövő: Lahos, Jagodics

Török (U. Dózsa) – Sándor (SBTC), Töröcsik I. (Honvéd), Oláh II. (SBTC) – Szini (U. Dózsa), Prohászka (Dorog) – Jagodics (SBTC), Vasas (SBTC), Opova (Pécs), Lahos (Tatabánya), Taliga (SBTC).
Csere: Borsányi (U. Dózsa), Monostori (Dorog).

„Az első félidőben a mieink fáradtan mozogtak, ellenfelünk sokkal jobb volt, de gólselyzeteit nem tudta kihasználni. 1:1-es félidő után 2:1 arányban győztünk, Lahos és Jagodics góljaival. A küzdelem kemény volt, a játékvezetők szokatlanul gyengén működtek. A mérkőzés vége felé játékosaink tartották a labdát, s ez bizony nem tetszett a közönségnek. Nem kellett szaladnunk az ünneplés elől... (Lakat Károly edző túraleveléből.)

1957. július 17., Peking

MAGYARORSZÁG U–KÍNA A 2:0

Góllövő: Lahos 2.

Török (U. Dózsa) – Töröcsik II. (Honvéd), Töröcsik I. (Honvéd), Oláh II. (SBTC) – Szini (U. Dózsa), Prohászka (Dorog) – Jagodics (SBTC), Vasas (SBTC), Monostori (Dorog), Lahos (Tatabánya), Opova (Pécs). Csere: Borsányi (U. Dózsa), Sándor (SBTC), Pásztor (   ), Csányi (DVTK).

„A mérkőzés elején Töröcsik I. megsérült, így Monostori lett a középhátvéd, Borsányi meg hátravnot középcsatárt játszott. Négyszer változott az összeállítás, de ez sem vetette vissza csapatunkat. Lahos lőtte mind a két gólt, és volt még két kapufánk is. A hangszóró külön ellenfél volt mindkét pekingi mérkőzésünkön. Ez a modern „müezzin" 90 percen át nemcsak a közönséget tájékoztatta és buzdította, hanem a játékosokat is! Ahogy elmondták nekünk ilyeneket mondott: A magyarok már fáradnak, nem bírják! Most rohamozzátok meg őket! Ti nézők meg kiabáljatok! Egyébként irányította a hangszóró a játékvezetőket is..."

1957. szeptember 14., Várna

BULGÁRIA IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 2:1

Góllövő: Kuharszky

Fekete (Tatabánya) – Werner (DVTK), Gellér (Püspökladány), Kántor (Vasas) – Nagy (Kistext), Kárpáti (FTC) – Rákosi (FTC), Albert (FTC), Kuharszky (Gyárépítők), Horváth (U. Dózsa), Deli (Tatabánya).
Csere: Boros (Váci SE).

1957. szeptember 15., Szófia

MAGYARORSZÁG–BULGÁRIA 2:1 VB selejtező.

Góllövő: Hidegkuti 2.

Grosics (Tatabánya) – Kárpáti (Vasas), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Sándor (MTK), Machos (Honvéd), Hidegkuti (MTK), Bundzsák (Vasas), Lenkei (Vasas).

„Sikerült! Másodszor is legyőztük a bolgárokat a labdarugó világbajnokság tizenhatos döntőjébe jutásért folyó küzdelemben. Nehéz harcban diadalmaskodtak legjobb labdarugóink. A szív és lélek diadala volt ez a győzelem, amely újabb lépést jelent előre Stockholm felé. Most már csak a norvégeket kell legyőzni Budapesten és – ott lehetünk Stockholmban!" A mérkőzés vezéregyénisége Hidegkuti Nándor volt, aki különösen a 2. percben szerzett „csukafejes" góljával nagy sikert aratott. A három újonc – Sárosi, Sipos és Lenkei – is jól mutatkozott be a válogatottban.

Bukovi Márton viszont már a nyári hónapokban „leköszönt" a szövetségi kapitányságról, így az őszi találkozókra a Baróti–Sós kettős készítette fel a csapatot.

1957. szeptember 15., Debrecen

BULGÁRIA B–MAGYARORSZÁG B 1:0

Ilku (Dorog) – Kóczián II. (Csepel), Várhidi (U. Dózsa), Dalnoki (FTC) – Ughy (Csepel), Dávid (SBTC) – Budai (Honvéd), Orosz (FTC), Bencsics (U. Dózsa), Palotás (MTK), Tóth M. (U. Dózsa).
Csere: Krausz (Komló). Aspirány (U. Dózsa).

„Fél 5 előtt néhány perccel vonult ki a két csapat. A honvédzenekar eljátszotta a himnuszokat, majd Gyulaházi Jenő, a Keletmagyarországi Labdarugó Alszövetség elnöke üdvözölte a vendégeket, akiknek a nevében Stefan Bocev válaszolt. Repülőgép jelent meg a sporttelep felett, amely a mérkőzés labdáját a játéktérre dobta."

Sajnos ez a labda egyszer sem jutott a bolgár kapuba...

1957. szeptember 15., Pécs

MAGYARORSZÁG U–BULGÁRIA U 2:0

Góllövő: Jagodics, Lahos.

Török (U. Dózsa) – Töröcsik II. (Honvéd), Polgár (Komló), Dudás (Honvéd) – Borsányi (U. Dózsa), Kleibán (Csepel) – Jagodics (SBTC), Vasas (SBTC), Monostori (Dorog), Lahos (Tatabánya), Taliga (SBTC).
Csere: Borsos (FTC), Oláh II. (SBTC).

1957. szeptember 21., Diósgyőr

MAGYARORSZÁG U–SZOVJETUNIÓ U 3:1

Góllövő: Vasas 2, Borsos.

Török (U. Dózsa) – Töröcsik II. (Honvéd), Polgár (Komló), Dudás (Honvéd) – Borsányi (U. Dózsa), Kleibán (Csepel) – Jagodics (SBTC), Vasas (SBTC), Monostori (Dorog), Lahos (Tatabánya), Taliga (SBTC).
Csere: Borsos (FTC), Gál (MTK).

1957. szeptember 22., Budapest, Népstadion

SZOVJETUNIÓ–MAGYARORSZÁG 2:1

Góllövő: Hidegkuti.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Sándor (MTK), Machos (Honvéd), Hidegkuti (MTK), Bundzsák (Vasas), Lenkei (Vasas).
Csere: Tichy (Honvéd).

„Két perccel a befejezés előtt tudott áttörni Sztrelcov és lőtte a győztes gólt. Azt mondhatnánk, hogy ez balszerencse, mert a jobbik csapat vereségét jelentette ez a gól, azét a csapatét, amely 75 percen keresztül remekül játszott. Szomorúan hagyta el a közel 100 ezer főnyi közönség a Népstadiont. Levertek voltak a magyar válogatott tagjai is, mi azonban úgy véljük, hogy van vigasztaló is ebben a vereségben: s ez a 75 perces jó összjáték."

1957. szeptember 22., Moszkva

MAGYARORSZÁG B–SZOVJETUNIÓ B 1:1

Góllövő: Tóth M.

Kovalik (Vasas) – Kóczián II. (Csepel), Várhidi (U. Dózsa), Dalnoki (FTC) – Lovig (Pécs), Dávid (SBTC) – Budai (Honvéd), Bencsics (U. Dózsa), Szilágyi (Vasas), Tóth M. (U. Dózsa), Fenyvesi (FTC).
Csere: Aspirány (U. Dózsa).

1957. október 6.. Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–FRANCIAORSZÁG 2:0

Góllövő: Aspirány 2.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Dalnoki (FTC) – Bozsik (Honvéd), Szojka (SBTC) – Sándor (MTK), Machos (Honvéd), Hidegkuti (MTK), Aspirány (U. Dózsa), Fenyvesi (FTC).

Aspirány első gólja a 45. percben így születetett meg:

„Dalnoki szerzi meg a labdát a francia csatárok elől. Előre íveli Hidegkutinak, Hidegkuti habozás nélkül ugratja ki a középen kapuratörő Aspirányt. s a balösszekötő mintegy hét méterről jól eltalált lövéssel a kapu közepén a léc alá vágja a labdát, 1:0!

A mérkőzésről így vélekedtek: „Nem láttunk viharzóan magával ragadó játékot, de láttunk kellően együttműködő magyar válogatottat, amely biztató a jövőre és tanúi lehettünk egy biztos magyar győzelemnek, amely – nagyobb arányú is lehetett volna. Ezzel úgy véljük, nagyon meg lehetünk elégedve."

1957. október 6., Rennes

FRANCIAORSZÁG U–MAGYARORSZÁG U 3:1

Góllövő: Taliga.

Török (U. Dózsa) – Werner (DVTK), Szini (U. Dózsa). Oláh II. (SBTC) – Karádi (MTK), Sulia (Csepel) – Jagodics (SBTC), Kazinczy (Honvéd), Monostori (Dorog), Nemes (SZEAC), Taliga (SBTC).
Csere: Szimcsák II. (MTK).

A mérkőzés előtti napon nyolcan influenzában megbetegedtek, de a találkozóra úgy, ahogy talpra állították a fiúkat... A játék képe alapján a mieink a döntetlent megérdemelték volna.

1957. november 10., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–NORVÉGIA 5:0 VB selejtező

Góllövő: Csordás 2, Sándor, Machos, Falk (öngól)

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK). Dalnoki (FTC) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Sándor (MTK), Csordás (Vasas), Machos (Honvéd), Hidegkuti (MTK), Lenkei (Vasas).

„A vártnál jobb mérkőzést láthattunk. Elmondhatjuk, hogy a magyar válogatott csapat becsületesen helytállt, minden tagja megtette a kötelességét. Az eredmény híven tükrözi a két csapat közötti különbséget, bár nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a magyar csapat legalább háromszor annyi gólhelyzetet dolgozott ki, mint amennyi gólt rugott. A magyar válogatott a téthez illő komolysággal vetette magát a küzdelembe, s különösen az első félidőben labdarugósportunk hírnevéhez méltóan játszott. Így méltán érdemelte ki a közönség többször is megismétlődő nyíltszíni tapsát."

A magyar válogatott ezzel a győzelmével bebiztosította a stockholmi részvételt.

1957. november 10., Bukarest

MAGYARORSZÁG IFJ.–ROMÁNIA IFJ. 3:1

Góllövők: Albert 2, Halápi.

Fekete (Tatabánya) – Werner (DVTK), Józsa (Honvéd), Novák (Haladás) – Nagy (Kistext), Sóvári (Ujpest) – Csinos (Spartacus), Albert (FTC), Kuharszky (Gyárépitők), Halápi (U. Dózsa), Tóth (Haladás).
Csere: Petz (U. Dózsa).

1957. december 21., Budapest, Hungária út

NSZK B–MAGYARORSZÁG B 2:2

Góllövők: Friedmanszky. Vasas.

Horváth (FTC) – Kárpáti (Vasas), Solti (Honvéd), Dudás (Honvéd) – Lovig (Pécs), Kotász (Honvéd) – Budai (Honvéd), Vasas (SBTC), Friedmanszky (FTC), Tichy (Honvéd), Fenyvesi (FTC).
Csere: Dávid (SBTC), Bencsics (U. Dózsa).

A „jó nevekből" álló magyar csatársor mindkétszer csak egyenlíteni tudott... A két gól története: „A 36. percben Tichy szöktette Budait, aki nagy lendülettel tört a kapura, öt-hat védőt is kicselezett és nehéz szögből laposan lőtt. A kapu előtt keresztbe szálló labdába Friedmanszky beletette a lábát, s a labda egy lépésről a hálóba pattant, 1:1! A 77. percben Bencsics a lesen álló Vasashoz játszott. A partjelző be is intette a lest, Macko azonban továbbot jelzett, s az összekötő nyolc méterről előbb Sawitzkiba lőtt, majd a visszapattanó labdát a kapu jobboldalába helyezte."

1957. december 22., Hannover

NSZK–MAGYARORSZÁG 1:0

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Sándor (MTK), Csordás (Vasas), Machos (Honvéd), Hidegkuti (MTK), Lenkei (Vasas).
Csere: Bundzsák (Vasas).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

Baróti Lajos szövetségi kapitány bemutatkozása nehéz mérkőzésre esett. Az 1954-es VB döntő óta nem találkozott a két csapat, így nagy nemzetközi érdeklődés előzte meg a találkozót. A németek végig fölényben voltak, és a hazaiaknak csak Csordás kapufája okozott némi riadalmat. Herberger így vélekedett a látottakról:

– Élveztem Grosics védéseit, és meglepett, hogy csapatom ilyen remekül tudott küzdeni. Azt hiszem ennyivel jobbak voltunk."

1957. december 22., Braunschweig

MAGYARORSZÁG U–NSZK U 3:3

Góllövők: Nagy 2, Monostori.

Török (U. Dózsa) – Töröcsik II. (Honvéd), Oláh II. (SBTC), Szimcsák II. (MTK) – Karádi (MTK), Nemes (SZEAC) – Jagodics (SBTC), Nagy (Kistext), Monostori (Dorog), Taliga (SBTC), Iván (DVTK).
Csere: Novák (Haladás), Pál (Haladás).

1958. április 2., Nancy

HOLLANDIA–MAGYARORSZÁG 3:2 UEFA TORNA

Góllövők: Ihász, Albert.

Landi (Orosházi K.) – Varga (Miskolci MTE), Sóvári (U. Dózsa), Köves (PVSK) – Ligeti-Leszl (Sztálinv. V.), Földi (U. Dózsa) – Ihász (Vasas), Albert (FTC), Kuharszky (Gyárépítők), Pataki-Petz (U. Dózsa), Boros (Váci SE).

1958. április 4., Dudelange

ROMÁNIA–MAGYARORSZÁG 2:1 UEFA TORNA

Góllövő: Kuharszky.

Landi (Orosházi K.) – Jenőfi-Jock (V. Izzó), Józsa (Honvéd), Köves (PVSK) – Ihász (Vasas), Sóvári (U. Dózsa) – Nagy G. (FTC), Albert (FTC), Kuharszky (Gyárépítők), Pataki (U. Dózsa), Kékesi (Vasas).

1958. április 5., Neumkirchen

MAGYARORSZÁG–TÖRÖKORSZÁG 1:0 UEFA TORNA

Góllövő: Kuharszky

Aczél (BVSC) – Jenőfi (V. Izzó), Józsa (Honvéd), Varga (MMTE) – Ligeti (Sztálinv.), Sóvári (U. Dózsa) – Kuharszky (Gyárépítők), Albert (FTC), Ihász (Vasas), Kékesi (Vasas), Boros (Váci SE).

Az UEFA tornán első győzelmét nagyobb lelkesedésének és Aczél kitűnő védéseinek köszönhette csapatunk.

1958. április 7., Rodange

MAGYARORSZÁG–GÖRÖGORSZÁG 3:2 UEFA TORNA

Góllövők: Ihász 2, Kuharszky.

Aczél (BVSC) – Varga (MMTE), Józsa (Honvéd), Köves (PVSK) – Földi (U. Dózsa), Sóvári (U. Dózsa) – Kuharszky (Gyárépítők), Albert (FTC), Ihász (Vasas), Nagy G. (FTC), Pataki (U. Dózsa).

A görögök már 2:0-ra vezettek! Szünet után azonban jól és eredményesen játszott a magyar csapat és megfordította az eredményt. Ifjúsági csapatunk 2 győzelemmel és 2 vereséggel, 7:7-es gólaránnyal csoportjában a 3. helyen végzett. Az UEFA tornát Olaszország nyerte.

1958. április 9., Budapest, Hungária út

BUDAPEST–BERLIN 3:0

Góllövők: Tichy 2, Sándor.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Szigeti (DVTK) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) – Sándor (MTK), Hidegkuti (MTK), Tichy (Honvéd), Monostori (Dorog), Fenyvesi (FTC).

Csere: Budai (Honvéd), Orosz (FTC), Molnár (MTK).

1958. április 12., Mondorf

MAGYARORSZÁG IFJ.–LENGYELORSZÁG IFJ. 3:1

Góllövők: Albert, Ihász, Kuharszky.

Aczél (BVSC) – Jenőfi (V. Izzó), Józsa (Honvéd), Köves (PVSK) – Ligeti (Sztálinv.), Sóvári (U. Dózsa) – Pataki (U. Dózsa), Albert (FTC), Kuharszky (Gyárépítők), Ihász (Vasas), Boros (Váci SE).

Csere: Landi (Orosházi K.), Kékesi (Vasas).

1958. április 20., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 2:0

Góllövők: Sándor, Vasas

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Szigeti (DVTK) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) – Sándor (MTK), Vasas (SBTC), Machos (Honvéd), Tichy (Honvéd), Fenyvesi (FTC).

Csere: Monostori (Dorog).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„A magyar csapat öltözőjébe a mérkőzés előtt belátogatott a televízió és felvételt készített a 85. válogatottságát elért Bozsikról, akit a játékosok nevében a diósgyőri Szigeti köszöntött.

A 15. percben megszerezzük a vezetést. Balszárnyunk vezet támadást. Fenyvesi ügyes cselekkel az alapvonalig fut el, ott egy pillanatig kivár. Krivokucsa kiindul a kapujából, de aztán megtorpan. Fenyvesi hátragurít az ötösre, a jugoszláv kapus vetődve sem éri el a labdát, s a szemfüles Sándor 5 méterről a balösszekötő helyéről az üres kapu jobb oldalába gurít, 1:0!

Az 57. percben megszerzi második gólját a magyar együttes. Machos szépen kiugratja Vasast, ő egy csel után kitör és a kimozduló kapus mellett körülbelül 14 méterről laposan a kapu baloldalába helyez."

A 100 ezer főnyi nézősereg nagy tapssal köszöntötte a VB-re készülő magyar válogatott biztos győzelmét.

1958. április 20, Szarajevo

MAGYARORSZÁG B–JUGOSZLÁVIA B 3:2

Góllövő: Lahos 2

Ilku (Dorog) – Rajna (U. Dózsa), Solti (Honvéd), Dudás (Honvéd) – Szojka (SBTC), Kleibán (Csepel) – Budai (Honvéd), Lahos (Tatabánya), Bödör (MTK), Bodon (SBTC), Friedmanszky (FTC).
Csere: Töröcsik I. (Honvéd).

1958. április 20.. Nis

MAGYARORSZÁG U–JUGOSZLÁVIA U 1:0

Góllövő: Jagodics

Török (U. Dózsa) – Werner (DVTK), Lakat (Dorog), Szimcsák II. (MTK) – Nagy (Kistext), Kovács III. (MTK) – Nagy J. (U. Dózsa), Göröcs (U. Dózsa), Jagodics (SBTC), Taliga (SBTC), Deli (Tatabánya).
Csere: Novák (Haladás).

1958. április 20., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG IFJ.–JUGOSZLÁVIA IFJ. 1:1

Góllövő: Pataki

Landi (Orosházi K.) – Jenőfi (Izzó), Józsa (Honvéd) Köves (PVSK) – Ihász (Vasas), Sóvári (U. Dózsa) – Zweck (FTC), Albert (FTC), Kuharszky (Gyárépítők), Pataki (U. Dózsa), Boros (Váci SE).
Csere: Ligeti (Sztálinvárosi V.), Kékesi (Vasas).

1958. május 4., Berlin

NDK B–MAGYARORSZÁG B 3:1

Góllövő: Vasas

Kovalik (Vasas) – Kárpáti (Vasas), Várhidi (U. Dózsa), Solti (Honvéd) – Szojka (SBTC), Kleibán (Csepel) – Bödör (MTK), Vasas (SBTC), Friedmanszky (FTC), Monostori (Dorog), Lenkei (Vasas).

Csere: Halmai (U. Dózsa).

1958. május 4., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG U–NDK U 2:0

Góllövők: Halápi, Jagodics

Hódi (SZEAC) – Werner (DVTK), Oláh II. (SBTC), Novák (Haladás) – Szini (Izzó), Sulia (Sztálinv.) – Nagy (U. Dózsa), Göröcs (U. Dózsa), Jagodics (SBTC), Halápi (U. Dózsa), Iván (DVTK).

Csere: Kazinczy (Honvéd).

1958. május 7., Glasgow

SKÓCIA–MAGYARORSZÁG 1:1

Góllövő: Fenyvesi

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Budai (Honvéd), Machos (Honvéd), Tichy (Honvéd), Bundzsák (Vasas), Fenyvesi (FTC).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„A mieink támadásával indult a II. félidő. A 47. percben Bozsik lefutott, de éles beadását a kapus elcsípte. A választámadás után Imlachot biztos lábbal szerelte Mátrai. Az 54. percben egy hátulról kapott labdát Tichy ügyesen lekezelt, Bundzsák elé játszott, a balösszekötő egy csel után pontosan a kapu felé száguldó Fenyvesi elé tette a labdát és a balszélső a hatos sarkáról a kimozduló Younger mellett laposan a hálóba lőtt! A gól után újabb magyar támadás bontakozott ki, de Evans hárított. Ezután néhány skót ellentámadás következett. Grosics több ízben is nehéz labdákat hárított."

Az értékelésnél megállapították, hogy „Idegen környezetben a csapatát nagy buzgalommal lelkesítő közönség előtt, a párás, ködös időben az esőtől átázott csúszós pályán kiharcolt döntetlen valóban elismerést érdemel."

1958. május 14., Budapest, Üllői út

MAGYAR VÁLOGATOTT–GRAZER AK 4:0

Góllövő: Mátrai, Lahos, Bundzsák, Budai.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Szojka (SBTC), Berendi (Vasas) – Budai (Honvéd), Lahos (Tatabánya), Tichy (Honvéd), Bundzsák (Vasas), Fenyvesi (FTC).

1958. május 18., Budapest, Népstadion

MAGYAR VÁLOGATOTT–SZPARTAK SZUBOTICA 6:2

Góllövő: Tichy 3, Bundzsák 2, Friedmanszky.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Szojka (SBTC), Kotász (Honvéd) – Budai (Honvéd), Lahos (Tatabánya), Tichy (Honvéd), Bundzsák (Vasas), Sándor (MTK).
Csere: Friedmanszky (FTC).

A VB-re való felkészülést szolgálta ez a mérkőzés. A Népstadion 25 ezres közönsége ezt a tíz percet különösen élvezte:

„A 74. percben Friedmanszky elől csak az utolsó pillanatban tudta a kapus felszedni a labdát. Egy perc múlva Bundzsák 3 lépésről a fekvő kapusba lőtt .Egyre jobban magára talált a válogatott. A 78. percben Budai vitte fel a labdát, beadás után tömörülés támadt a kapu előtt, a védelem röviden mentett. Friedmanszkyhoz került a labda és a jobbösszekötő 14 méterről a lábak között a hálóba lőtt, 4:2! A 85. percben Tichynek tapsolt a közönség. A középcsatár a felezővonal tájékáról nagy iramban középen kapuratört, elhúzott a védők mellett és 13 méterről a bal alsó sarokba bombázott, 5:2!"

1958. május 21., Budapest, Üllői út

MAGYAR VÁLOGATOTT–PARTIZÁN BELGRÁD 1:1

Góllövő: Bundzsák

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Szojka (SBTC), Berendi (Vasas) – Budai (Honvéd), Lahos (Tatabánya), Tichy (Honvéd), Bundzsák (Vasas), Fenyvesi (FTC).
Csere: Hidegkuti (MTK).

1958. május 29.. Turku

BUDAPEST–FINN VEGYES VÁL. 6:1

Góllövő: Tichy 3, Lahos, Bundzsák, +1 öngól.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Szojka (SBTC), Berendi (Vasas) – Budai (Honvéd), Hidegkuti (MTK), Tichy (Honvéd), Bundzsák (Vasas), Sándor (MTK).
Csere: Lahos (Tatabánya), Ilku (Dorog).

Baróti Lajos szövetségi kapitány a mérkőzés után így nyilatkozott:

– Nem tagadom, hogy jobb játékot vártam afiúktól. Bizony nagyon sokat kell még javulnia a csapatnak ahhoz, hogy megállja helyét a VB-n. Szerintem csak Tichy és Berendi játszott igazán jól.

1958. június 1., Helsinki

MAGYAR VÁLOGATOTT KERET–HELSINGIN PONISTUS 15:0

„A válogatott keretnek azok a tagjai, akik ritkábban jutottak szóhoz az eddigi edzőmérkőzéseken, vasárnap délelőtt edzőmérkőzést játszottak Helsinki legrégibb együttesével, a Helsingin Ponistus csapatával. Ez a csapat 1897-ben alakult és jelenleg a III. osztályban szerepel. A magyar együttes összeállításának az volt az érdekessége, hogy helyet kapott a csapatban Lakat Károly is, a válogatott keret egyik edzője. 2000 néző előtt így álltunk fel: Ilku – Kárpáti, Szigeti, Lakat – Bozsik, Kotász – Bencsics, Vasas, Monostori, Lahos, Fenyvesi. A könnyű ellenfél ellen a válogatott keret tetszés szerint érte el góljait és végeredményben 15:0 arányban győzött. A csatárok közül különösen Monostori volt eredményes, egymaga nyolc gólt rúgott! Jó kis edzés volt, amelyen megmutatkozott, hogy Bozsik már teljesen rendbejött és végig nagy kedvvel játszott. De nem lehet kifogás Monostori, Fenyvesi és Bencsik játéka ellen sem. Feltűnést keltett, hogy Lakat úgy beilleszkedett a csapatba, mintha a válogatott keret tagja lett volna..."

1958. június 2., Helsinki

BUDAPEST–HELSINKI 5:1

Góllövő: Fenyvesi 2, Tichy, Sándor, Bozsik.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Szojka (SBTC), Berendi (Vasas) – Budai (Honvéd), Hidegkuti (MTK), Tichy (Honvéd), Bundzsák (Vasas), Sándor (MTK).

Csere: Bozsik (Honvéd), Fenyvesi (FTC), Bencsics (U. Dózsa).

1958. június 8., Sandviken

MAGYARORSZÁG–WALES 1:1 VB CSOPORTMÉRKŐZÉS

Góllövő: Bozsik

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bozsiki (Honvéd), Berendi (Vasas) – Sándor (MTK), Hidegkuti (MTK), Tichy (Honvéd), Bundzsák (Vasas), Fenyvesi (FTC).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„Rövid üdvözlőbeszéd után mindkét csapatnak a VB emlékzászlaját nyujtották át. A himnuszok elhangzása után megkezdődött a küzdelem. A magyar csapat támadásával indult a mérkőzés. Már az 5. percben megszületik a vezető gólunk: partdobás után Tichy Bozsik elé adja a labdát. Bozsik vissza Tichynek, Tichy ismét a nagy lendülettel előretörő Bozsik elé tálal. Bozsik kicselezi a védőket és 14 m-ről elég nehéz szögből a jobb felső sarokba bombázza a labdát."

Ez volt a svédországi VB-n az első gólunk, amit a walesiek a 26. percben már egyenlítettek is. A győztes gól megszerzéséhez a 35. percben álltunk a legközelebb: „Sándor gyors elfutás után Hidegkutihoz játszik, Hidegkuti a nagy lendülettel futó Fenyvesi elé továbbít, a balszélső éles, lapos lövést küld a kapu bal sarkába, de a gólvonalon álló Hopkins kivágja a labdát."

Ezen a napon a magyar csapatnak semmi sem sikerült, s bizony nemhiába voltak baljós előjelek – Friedmanszky komoly sérülése, Lahos vakbélműtétje a meccs előtti órákban! – számunkra szerencsétlenül kezdődött a világbajnokság.

1958. június 12., Stockholm

SVÉDORSZÁG–MAGYARORSZÁG 2:1 VB CSOPORTMÉRKŐZÉS

Góllövő: Tichy

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Szojka (SBTC), Berendi (Vasas) – Sándor (MTK), Tichy (Honvéd), Bozsik (Honvéd), Bundzsák (Vasas), Fenyvesi (FTC).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„A mérkőzés után nemzetközi labdarúgó-szaktekintélyek jöttek oda hozzánk és az volt a véleményük, hogy a magyar csapatnak nem volt szerencséje ezen a mérkőzésen. Nézzük meg, hogy valóban így volt-e? Ha figyelembe vesszük, hogy a svédek mindkét gólja előtt olyan szabálytalanság történt, amiért megállíthatta volna a játékvezető a játékot és azt, Tichynek volt egy gólszagú bombája, amely a lécről vágódott le, akkor talán lehetne balszerencsére hivatkozni. Balszerencsét azonban a svédek is emlegethetnek. Ők ugyanis mellérúgtak egy tizenegyest és egy szabályos góljukat az előnyszabály nem alkalmazása miatt a játékvezető nem adta meg. A szerencse, balszerencse kérdése tehát körülbelül arányban állt a mérkőzésen. Ha a játék képét vesszük alapul, akkor el kell ismernünk, hogy a svédek egygólos győzelme megérdemelt."

1958. június 14., Sandviken

MAGYARORSZÁG–MEXIKÓ 4:0 VB CSOPORTMÉRKŐZÉS

Góllövők: Tichy 2, Sándor, Bencsics.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Szojka (SBTC), Kotász (Honvéd) – Budai (Honvéd), Bencsics (U. Dózsa), Hidegkuti (MTK), Tichy (Honvéd). Sándor (MTK).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„A mérkőzésből nehéz volna messzemenő következtetéseket levonni a kedden sorrakerülő walesiek elleni pótmérkőzésre. Elsősorban azért, mert a mexikóiak nagyon gyenge napot fogtak ki és mégiscsak tíz emberrel játszottak. Annyit azonban nyugodtan mondhatunk, hogy a magyar csapatnak ez a formája biztató volt, megcsillantotta a továbbjutás reményét. Csapatunk, amely a walesiek elleni döntetlen után rendkívül elkeseredett állapotban volt, most alkalmat kap arra, hogy bebizonyítsa: képes legyőzni a Wales csapatát."

1958. június 17., Stockholm

WALES–MAGYARORSZÁG 2:1 CSOPORTMÉRKŐZÉSEK

Góllövő: Tichy

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) – Budai (Honvéd), Bencsics (U. Dózsa), Bundzsák (Vasas), Tichy (Honvéd), Fenyvesi (FTC).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

Feleki László a Népsportban többek között így írt a gyászos „csatavesztésről":

„A magyar csapatnak ez volt a világbajnoki tornán a leggyengébb játéka. Valósággal összeroppant az utolsónak bizonyult mérkőzésen. Az 1:0-as vezetés után nem a mieink nyomultak fel, hogy bebiztosítsák győzelmüket és a továbbjutást, hanem a walesiek fordították meg nagy akarattal a mérkőzés sorsát. Nem a magyar játékosok igyekezetében volt a hiba, hanem elsősorban erőnlétükben: egyszerűen nem bírták végig a mérkőzést. Ha nem is kísérte VB szereplésünket szerencse, el kell ismernünk, hogy a magyar labdarúgás jelenlegi állásának megfelel az a szerep, amelyet válogatott csapatunk a világbajnokságon játszott."

1958. augusztus 16., Halle

MAGYARORSZÁG IFJ.–NDK IFJ. 3:1

Góllövő: Kékesi 2, Bodai

Landi (Orosházi K.) – Józsa (Honvéd), Sóvári (U. Dózsa), Köves (PVSK) – Nagy B. (BVSC), Menczel (SBTC) – Kékesi (Vasas), Pém (Haladás), Kuharszky (U. Dózsa), Ihász (Vasas), Bodai (Vasas).
Csere: Jock (Izzó), Kárpáti (FTC).

1958. szeptember 13., Wroclaw

MAGYARORSZÁG IFJ.–LENGYELORSZÁG IFJ. 1:1

Góllövő: Kékesi

Landi (Orosházi K.) – Mészöly (III. ker.), Sóvári (U. Dózsa), Köves (PVSK) – Nagy B. (BVSC), Menczel (SBTC) – Kékesi (Vasas), Albert (FTC), Ihász (Vasas), Kovács (DVTK), Takács (Sztálinv.)
Csere: Káposzta (Építők).

1958. szeptember 14., Chorzow

MAGYARORSZÁG–LENGYELORSZÁG 3:1

Góllövők: Csordás, Budai, Tichy.

Bakó (Csepel) – Kárpáti (Vasas), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Szojka (SBTC), Berendi (Vasas) – Budai (Honvéd), Göröcs (U. Dózsa), Csordás (Vasas), Tichy (Honvéd), Bencsics (U. Dózsa).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

Reymon, a lengyel válogatott szövetségi kapitánya:

– Meglepett a magyar csapat játéka. Sokkal jobban játszott, mint a világbajnokságon szerepelt magyar együttes. Különösen tetszett a magyar csatársor gyors, gólratörő játéka.

A lengyelek gólját is mi rugtuk! A 84. percben az egyébként jól játszó Kárpáti egy beadást rosszul talált el és kapásból a mi kapunkba vágta a labdát...

1958. szeptember 14., Budapest, Népstadion

LENGYELORSZÁG B–MAGYARORSZÁG B 2:0

Ilku (Dorog) – Rajna (U. Dózsa), Bundzsák (Vasas), Lantos (MTK) – Vilezsál (FTC), Borsányi (U. Dózsa) – Szovják (Tatabánya), Varga (Dorog), Orosz (FTC), Mathesz (Vasas), Szimcsák (MTK).

Csere: Mátrai (FTC), Lahos (Tatabánya).

1958. szeptember 14., Debrecen

MAGYARORSZÁG U–LENGYELORSZÁG U 6:2

Góllövők: Monostori 2, Nagy K. 2, Novák. Taliga.

Hódi (FTC) – Werner (DVTK), Lakat (Dorog), Novák (Haladás) – Szini (U. Dózsa), Gallai (U. Dózsa) –Nagy K. (U. Dózsa), Kisuczky (Csepel), Monostori (Dorog), Rákosi (FTC), Taliga (SBTC).

Csere: Halápi (U. Dózsa).

1958. szeptember 27., Diósgyőr

SZOVJETUNIÓ IFJ.–MAGYARORSZÁG IFJ. 2:1

Góllövő: Kovács II.

Landi (Orosházi K.) – Köves (PVSK). Sóvári (U. Dózsa), Solymosi (DVTK) Nagy B. (BVSC), Menczel (SBTC) – Kékesi (Vasas), Albert (FTC), Ihász (Vasas), Kovács II. (DVTK), Káposzta (Építők).

Csere: Reményik (SZEAC).

1958. szeptember 28., Moszkva

SZOVJETUNIÓ–MAGYARORSZÁG 3:1 NEMZETEK EURÓPA KUPÁJA

Góllövő: Göröcs

Bakó (Csepel) – Kárpáti (Vasas), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bundzsák (Vasas), Berendi (Vasas) – Budai (Honvéd), Göröcs (U. Dózsa), Csordás (Vasas), Tichy (Honvéd), Bencsics (U. Dózsa).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

Gyenge első félidő után fokozatosan javult a magyar csapat teljesítménye Ebben a játékrészben kétszer is a gólvonalról mentettek a szovjetek! Harmadszorra már sikerült:

„A 84. percben Budai ellenállhatatlanul viharzott el a jobbszélen, okosan visszajátszott Göröcs elé, aki megvárta míg Beljajev kimozdul kapujából és mintegy 6 méterről a bal kapufa mellett a hálóba rúgta a labdát, 3:1!"

1958. szeptember 28., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG B–SZOVJETUNIÓ B 2:2

Góllövő: Iván, Molnár

Gellér (MTK) – Molnár (Haladás), Szigeti (DVTK), Lantos (MTK) – Kovács III. (MTK), Kleibán (Csepel) – Iván (DVTK), Vasas (SBTC), Kócán II. (Csepel), Molnár (MTK), Fenyvesi (FTC).

1958. szeptember 28., Kijev

MAGYARORSZÁG U–SZOVJETUNIÓ U 1:0

Góllövő: Nagy K.

Hódi (FTC) – Werner (DVTK), Lakat (Dorog), Novák (Haladás) – Nagy (MTK), Szini (U. Dózsa) – Nagy K. (U. Dózsa), Kisuczky (Csepel), Kuharszky (U. Dózsa), Rákosi (FTC), Taliga (SBTC).

1958. október 5.. Zágráb

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 4:4

Góllövők: Sándor 3, Tichy

Bakó (Csepel) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bundzsák (Vasas), Berendi (Vasas) – Sándor (MTK), Göröcs (U. Dózsa), Budai (Honvéd), Tichy (Honvéd), Bencsics (U. Dózsa).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

A magyar csapat elsősorban a rendkívül gólképes Sándornak köszönheti az értékes döntetlent! – írták a Népsportban. Az ördöngös szélső ezen a napon ellenállhatatlanul játszott és sorra lőtte a gólokat. Játékát így értékelték: „Sándor volt a mezőny legjobb játékosa. Ha hozzákerült a labda, felhördült a nézősereg, mert ilyenkor tudták, hogy ez gólveszélyt jelent a jugoszláv kapura. Minden ízével a góllövésre törekedett, s ez három alkalommal sikerült is neki!"

1958. október 5., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG B–JUGOSZLÁVIA B 3:0

Góllövők: Vasas 2, Iván

Gellér (MTK) – Molnár (Haladás), Kóczián II. (Csepel), Takács (Csepel) – Török (DVTK), Kleibán (Csepel) – Iván (DVTK), Vasas (SBTC), Kazinczy (Honvéd), Gilicz (Honvéd), Fenyvesi (FTC).
Csere: Palotás (MTK), Tóth (DVTK), Mathesz (Vasas).

1958. október 5., Nyíregyháza
MAGYARORSZÁG U–JUGOSZLÁVIA U 1:0

Góllövő: Kuharszky

Hódi (FTC) – Werner (DVTK), Lakat (Dorog), Novák (Haladás) – Nagy (MTK), Szini (U. Dózsa) – Nagy K. (U. Dózsa), Kisuczky (Csepel), Monostori (Dorog), Rákosi (FTC), Taliga (SBTC).
Csere: Kuharszky (U. Dózsa).

1958. október 5., Zágráb
MAGYARORSZÁG IFJ.–JUGOSZLÁVIA IFJ. 3:0

Góllövők: Albert 2, Szarvas

Landi (Orosházi K.) – Köves (PVSK), Sóvári (U. Dózsa) Solymosi (DVTK) – Káposzta (Építők), Menczel (SBTC) – Reményik (SZEAC), Albert (FTC), Ihász (Vasas), Kékesi (Vasas), Kovács II. (DVTK).
Csere: Muzslai (FTC), Szarvas (U. Dózsa).

Imponáló győzelmet aratott az ifi válogatott. A II. félidőben sok helyzetet dolgoztak ki csatáraink, amelyből hármat értékesítettek is. Különösen Albert volt gólveszélyes: „A 84. percben Albert egyedül indult el a kapu felé három védőn is átemelte a labdát, s aztán közelről védhetetlen gólt lőtt, 3:0. A fiatal csatár nagy tapsot kapott ezért a szép egyéni akcióért."

1958. október 26., Bukarest
MAGYARORSZÁG–ROMÁNIA 2:1

Góllövők: Vasas, Tichy.

Török (U. Dózsa) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bozsik (Honvéd), Berendi (Vasas) – Sándor (MTK), Budai (Honvéd), Göröcs (U. Dózsa), Tichy (Honvéd), Bencsics (U. Dózsa).
Csere: Vasas (SBTC), Bundzsák (Vasas).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„A 71. percben Göröcs helyett Vasas áll be, s mindjárt góllal mutatkozik be. A 72. percben egy hátulról előre vágott labdával Tichy két román védőt is átjátszik, Vasashoz ad, az összekötő felismeri a helyzetet és 18 méterről jobbal félmagasan a bal sarokba lő, 1:1! A váratlan gól teljesen megbontja a románok hadrendjét, ezzel szemben szárnyakat ad a magyar csapatnak. A 78. percben Budai szabadrúgást ível a kapu elé, ott van a teljes román védelem, mégis Bencsics tud kapura fejelni. A labda a felső lécről visszapattan és a közvetlen közelben levő Tichy talppal benyomja a hálóba, 2:1!"

1958. október 26., Budapest, Üllői út

MAGYARORSZÁG B–ROMÁNIA B 6:1

Góllövők: Bödör 3, Bodon, Kóczián II., Kleibán.

Tóth (DVTK) – Kárpáti (Vasas), Szigeti (DVTK), Lantos (MTK) – Borsányi (U. Dózsa), Kleibán (Csepel) – Iván (DVTK), Kazinczy (Honvéd), Bödör (MTK), Pál (Csepel), Fenyvesi (FTC).
Csere: Bodon (SBTC), Kóczián II. (Csepel).

1958. október 26., Szolnok

MAGYARORSZÁG U–ROMÁNIA U 2:2

Góllövő: Kisuczky, Rákosi.

Hódi (FTC) – Werner (DVTK), Lakat (Dorog), Novák (Haladás) – Nagy (MTK), Szini (U. Dózsa) – Nagy K. (U. Dózsa), Kisuczky (Csepel), Monostori (Dorog), Rákosi (FTC), Taliga (SBTC).
Csere: Szimcsák II. (MTK), Kuharszky (U. Dózsa).

1958. október 26., Bukarest

MAGYARORSZÁG IFJ.–ROMÁNIA IFJ. 4:1

Góllövők: Szarvas 2, Kékesi, Solymosi.

Landi (Orosházi K.) – Köves (PVSK), Sóvári (U. Dózsa), Petrovics (MÁVAG) – Solymosi (DVTK), Menczel (SBTC) – Kékesi (Vasas), Albert (FTC), Ihász (Vasas), Szarvas (U. Dózsa), Szendi (Esztergom).
Csere: Kovács II. (DVTK), Takács (Haladás).

1958. november 23., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–BELGIUM 3:1

Góllövők: Tichy 2, Göröcs.

Török (U. Dózsa) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bundzsák (Vasas), Kotász (Honvéd) – Sándor (MTK), Göröcs (U. Dózsa), Tichy (Honvéd), Bodon (SBTC), Bencsics (U. Dózsa).
Csere: Csordás (Vasas).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„Megérdemelt, szép győzelemmel fejezte be az évet a magyar válogatott. A mérkőzés folyamán jelentős mezőnyfölényt harcolt ki válogatottunk, különösen az első félidőben.

Honti György, az MLSZ főtitkára így értékelte a látottakat:

– Akár 6:0 is lehetett volna az eredmény a gólhelyzetek alapján. Ez dicséretes a magyar csapat számára, hiszen jól játszó ellenfelet győzött le. Az a véleményem, hogy ebben az évben ezúttal játszott a legjobban a magyar válogatott. A mezőny legjobb embere Bundzsák volt."

1958. november 23., Charleroi

BELGIUM B–MAGYARORSZÁG B 1:1

Góllövő: Kárpáti

Tóth (DVTK) – Kárpáti (Vasas), Szigeti (DVTK), Dudás (Honvéd) – Paulás (DVTK), Kleibán (Csepel) – Iván (DVTK), Vasas (SBTC), Monostori (DVTK), Pál (Csepel), Fenyvesi (FTC). Csere: Rákosi (FTC).

„A kellemetlenségek sora nem ért véget Charleroiba való megérkezésünkkel. Az történt ugyanis, hogy a mérkőzés napjának délelőttjén a csapatszálláshelyét berendezték cipőkiállításnak. Míg a csapat a városban sétált, a felszereléseket összecsomagolták, s végül hosszú idő tellett, amíg mindenki megtalálta a saját holmiját."

Kellemetlen volt az is, hogy sokáig a belgák vezettek. A csatársor képtelen volt helyzeteit kihasználni, végül a jobbhátvéd Kárpáti, mintegy 18 méterről kapásból rúgott egy szép gólt.

1959. január 1. Tunisz

MAGYARORSZÁG B–TUNISZ 3:0

Góllövők: Tichy 2, Göröcs.

Török (U. Dózsa) – Rajna (U. Dózsa), Sipos (MTK), Novák (Haladás) – Szojka (SBTC), Kovács III. (MTK) – Bukovi (MTK), Göröcs (U. Dózsa), Tichy (Honvéd), Pál (Csepel), Gerencsér (BVSC).
Csere: Kisuczky (Csepel).

1959. március 29., Kazanliak

MAGYARORSZÁG IFJ.–LUXEMBURG IFJ. 10:1 UEFA TORNA

Góllövők: Kékesi 4, Alber 4, Menczel, Pém.

Aczél (BVSC) – Köves (PVSK), Sóvári (U. Dózsa), Petrovics (MÁVAG) – Solymosi (DVTK), Menczel (SBTC) – Keglovich (Győr), Kékesi (Vasas), Pém (Haladás), Albert (FTC), Radics (Győr).

1959. április 2., Dimitrovgrád

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 0:0 UEFA TORNA

Takács (Haladás) – Kürtösi (SZEAC), Sóvári (U. Dózsa), Petrovics (MÁVAG) – Ihász (Vasas), Menczel (SBTC) – Keglovich (Győr), Kékesi (Vasas), Nagy B. (BVSC), Kovács II. (DVTK), Radics (Győr).

1959. április 4., Dimitrovo

OLASZORSZÁG–MAGYARORSZÁG 1:0 UEFA TORNA

Aczél (BVSC) – Köves (PVSK), Sóvári (U. Dózsa), Menczel (SBTC) –

Solymosi (DVTK), Ihász (Vasas) – Kovács II. (DVTK), Kékesi (Vasas), Pém (Haladás), Albert (FTC), Keglovich (Győr).

Csere: Takács (Haladás).

„A második félidőben fölénybekerült csapatunk. Kitűnően játszott, úgy, ahogy itt Bulgáriában még egyszer sem láttuk. Az olaszok kétségbeesve védekeztek. Az 58. percben egyenlítési alkalmat szalasztottunk el. Keglovich fejese pattant vissza a kapufáról, utána a kapus a labdát szögletre tolta. Az utolso negyedórában önmagukat múlták felül a magyar fiúk. Egyik szép támadás után Albert lövése pattant vissza a kapufáról. A 74. percben egy kapunk előtti kavarodás közben a földön fekvő Aczélt Ferrarri fejbe rúgta. Aczélt kivitték, helyette Takács jött be. Az utolsó 6 percben az olaszok keményen romboltak, azután fütty. A magyarok kapták a nagyobb tapsot, viszont az olaszok jutottak tovább..."

1959. április 6., Szófia

MAGYARORSZÁG IFJ.–NDK IFJ. 6:1 UEFA TORNA

Góllövők: Albert 2. Kovács 2, Pém, + 1 öngól.

Takács (Haladás) – Menczel (SBTC), Sóvári (U. Dózsa), Kürtösi (SZEAC) – Solymosi (DVTK), Nagy B. (BVSC) – Keglovich (Győr), Kovács II. (DVTK), Pém (Haladás), Albert (FTC), Radics (Győr).

A 3. helyért játszott mérkőzésen félidőben a németek még 1:0-ra vezettek. A II. félidőben alaposan megváltozott a játék képe, és egymásután alakultak ki a helyzetek a német kapu előtt. Fiataljaink „bevágtak" egy ötöst, a hatodikat a német hátvéd zavarában a saját kapujába rúgta...

1959. április 19., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 4:0

Góllövők: Tichy 2, Pál, Sándor.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bundzsák (Vasas), Kotász (Honvéd) – Sándor (MTK), Göröcs (U. Dózsa), Budai (Honvéd), Tichy (Honvéd), Fenyvesi (FTC).

Csere: Pál (Csepel).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

A magyar csapat különösen a II. félidőben játszott jól. Ez a gól is ebben a játékrészben született meg: „Az 53. percben Sándor futna el a labdával, 30 méterre a kaputól, de Sijakovics csúnyán elkaszálja a jobbszélsőt, akinek a játékvezető felírja a számát. A szabadrúgásnak Bundzsák áll neki, az előrehúzódott Mátraihoz játszik, ő átíveli a labdát a jobboldalra, a remekül befutó Tichy pedig 8 méterről a kapu közepébe fejel."

A Népsportban külön elismeréssel illeték a mérkőzésen bőrigázott, de hűséges szurkolótábort:

„A magyar labdarúgás statisztikai adatai közé bejegyzik, hogy 1959. április 19-én Magyarország válogatottja 4:0 arányban legyőzte Jugoszlávia válogatott együttesét. Az is szerepel majd a statisztikában, hogy kik voltak azok a játékosok, akik ezt a diadalt kivívták. Talán még azt is megemlítik, hogy 90 000 néző látta a mérkőzést. Olyan 90 000 szurkoló, aki megérdemelné, hogy a statisztika az ő nevüket is feljegyezze. A 90 000 szurkoló vasárnap már a kora délutáni időben megindult a Népstadion felé, pedig a terhes gomolygó felhők majdnem a földet seperték. Biztos volt, hogy hullik majd nyakukba bőven az égi áldás. Ők ezzel mitsem törődtek, kitartottak az utolsó percig és úgy buzdították győzelemre a magyar tizenegyet, mintha simogató tavaszi napsütés lett volna. Hadd tudja meg a 90 000 szurkoló, hogy erről nem feledkezett meg a magyar együttes és vezetősége sem. Vasárnap este, amikor a baráti vacsorán összecsendültek a poharak, a legnagyobb elismerés hangján folyt a szó erről a kilencvenezerről. Ha az Akadémia hozzájárulna meg is érdemelnék, hogy ezentúl csupa nagy betükkel írjuk le: a SZURKOLÓ...

1959. április 19., Skopje

JUGOSZLÁVIA B–MAGYARORSZÁG B 1:0

Tóth (DVTK) – Kárpáti (Vasas), Szigeti (DVTK), Lantos (MTK) – Szojka (SBTC), Kovács III. (MTK) – Szovják (Tatabánya), Töröcsik I. (Honvéd), Monostori (Dorog), Gilicz (Honvéd), Szimcsák (MTK),
Csere: Lahos (Tatabánya).

A kitűnően játszó jugoszláv együttes mozgékony csatársora révén rengeteg gólhelyzetet dolgozott ki és a játék képe alapján 3–4 gólos jugoszláv győzelem lett volna reális.

1959. április 19., Nis

JUGOSZLÁVIA U–MAGYARORSZÁG U 1:0

Szentmihályi (Győr) – Werner (DVTK), Lakat (Dorog), Novák (Haladás) Nagy (MTK), Gallai (U. Dózsa) – Nagy K. (U. Dózsa), Kisuczky (Csepei), Biró (Tatabánya), Methesz (Vasas), Nemes (SZEAC).
Csere: Halápi (U. Dózsa).

1959. április 19., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG IFJ.–JUGOSZLÁVIA IFJ. 3:2

Góllövők: Kovács, Ihász. Albert.

Aczél (BVSC) – Solymosi Z. (MTK), Sóvári (U. Dózsa), Menczel (SBTC) – Solymosi E. (DVTK), Nagy B. (BVSC) – Kovács II. (DVTK), Kékesi (Vasas), Ihász (Vasas), Albert (FTC), Keglovich (Győr).
Csere: Bodai (Csepel).

A győztes gól a 62. percben így született meg: „Albert kiugrott, faképnél hagyta a védőket, 8 méterről lőtt. A labda a bal kapufa belső éléről a hálóba pattant, 3:2!"

Az ifjúságiak mérkőzése után a jugoszláv újságírók egymás után tették fel a kérdéseket a magyar kollégáknak:

– Ki a magyar csapat 10-ese, az a nyurga balösszekötő? Melyik csapatban játszik? Valóban ifjúsági korban van még?

A magyar újságírók megadták a felvilágosítást Albert Flóriánról, a Ferencváros 1941. szeptember 15-én született válogatott csatáráról, aki ezen a mérkőzésen annak ellenére, hogy több biztosnak látszó gólhelyzetet kihagyott, a mezőny legjobb csatára volt. Sajnos a mérkőzés végén Albert súlyos sérülést szenvedett, s kórházba kellett szállítani.

1959. május 1., Drezda

MAGYARORSZÁG–NDK 1:0

Góllövő: Göröcs

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bundzsák (Vasas), Kotász (Honvéd) – Budai (Honvéd), Göröcs (U. Dózsa), Csordás (Vasas), Tichy (Honvéd), Fenyvesi (FTC).

Csere: Berendi (Vasas).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

A magyar csapat a vártnál gyengébben játszott, de ketten ezúttal is remekeltek. „Grosics régi napjaira emlékeztetően védett. Nagyon biztos őre volt a kapunak. Mindig gyorsan lépett közbe, a legjobb megoldásokat választotta. Akadt jónéhány bravuros védése! Kotász a mezőny legjobbjának bizonyult. Nagy területen harcolt, rendkívül friss, mozgékony volt. Általában pontosak voltak a leadásai s többnyire a legjobb helyzetben álló társához továbbította a labdát. Karmestere volt a magyar csapatnak."

1959. május 2., Budapest, Hungária út

MAGYARORSZÁG B–NDK B 3:1

Góllövők: Lantos, Molnár, Hajós.

Tóth (DVTK) – Szőcs (Honvéd), Szigeti (DVTK), Lantos (MTK) – Szojka (SBTC), Kovács III. (MTK) – Szovják (Tatabánya), Lahos (Tatabánya), Hajós (SZEAC), Molnár (MTK), Taliga (SBTC).

1959. május 2., Berlin

MAGYARORSZÁG U–NDK U 2:0

Góllövők: Rákosi, Pál

Cserháti (SBTC) – Werner (DVTK), Lakat (Dorog), Novák (Haladás) – Nagy (MTK), Gallai (U. Dózsa) – Marosi (Honvéd), Rákosi (FTC), Pál (Csepel), Mathesz (Vasas), Povázsai (Csepel).
Csere: Biró (Tatabánya), Monostori (Dorog).

1959. június 28., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–SVÉDORSZÁG 3:2

Góllövők: Göröcs 2, Sándor.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bundzsák (Vasas), Kotász (Honvéd) – Sándor (MTK), Göröcs (U. Dózsa), Albert (FTC), Tichy (Honvéd), Fenyvesi (FTC).
Csere: Gilicz (Honvéd).
Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

Albert Flórián ezen a mérkőzésen szerepelt először a válogatottban:

– Nagyon szurkoltam az első percekben. De amikor az első két labdát jól kezeltem le, ez megnyugtatott és az is nagy segítséget jelentett nekem, hogy a többiek nagyon biztattak. Az I. félidőben volt egy nagy helyzetem. Már úgy láttam, hogy a labdát biztosan be tudom gurítani a kapu jobb sarkába, közben azonban sajnos, a labda megugrott és odalett a nagy helyzet... Pedig de szép lett volna gólt lőni első válogatottságom alkalmával!

Flóri pályafutása végéig 31 gólt szerzett a magyar válogatottban!

1959. június 28., Eskilstuna

MAGYARORSZÁG B–SVÉDORSZÁG B 6:3

Góllövők: Hajós 3. Rákosi 2, Szőcs.

Faragó (Honvéd) – Szőcs (Honvéd), Polgár (Tatabánya), Lantos (MTK) – Nagy (MTK), Prohászka (Dorog) – Szovják (Tatabánya) Hajós (SZEAC), Bödör (MTK), Rákosi (FTC), Taliga (SBTC).
Csere: Dalnoki (FTC), Molnár (MTK), Cserháti (SBTC).

1959. június 28., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG IFJ.–NDK IFJ. 3:0

Góllövő: Farkas 2, Solymosi.

Szilágyi (Békéscsabai Építők) – Köves (PVSK), Menczel (SBTC), Kürtösi (SZEAC) – Solymosi (DVTK), Spieldner (Gyárépítők) – Kökény (Cegléd), Kovács II. (DVTK), Nagy B. (BVSC), Krajcsi (SBTC), Horváth (Daru SC),
Csere: Borbás (Ózd), Farkas (László kórház).

1959. július 16., Wroclaw

SZÓFIA–BUDAPEST 4:0 NEMZETKÖZI TORNA

Kovalik (Vasas) – Rajna (U. Dózsa), Polgár (Tatabánya), Dalnoki (FTC)

– Szini (U. Dózsa), Prohászka (Dorog) – Szovják (Tatabánya), Göröcs (U. Dózsa), Albert (FTC), Rákosi (FTC), Taliga (SBTC).
Csere: Kuharszky (U. Dózsa).

1959. július 19., Poznan

BUDAPEST–BUKAREST 2:2 NEMZETKÖZI TORNA

Góllövők: Novák, Taliga.

Török (U. Dózsa) – Novák (Haladás), Polgár (Tatabánya), Dalnoki (FTC) – Szini (U. Dózsa), Paulás (DVTK) – Szovják (Tatabánya), Göröcs (U. Dózsa), Hajós (SZEAC), Mathesz (Vasas), Taliga (SBTC).
Csere: Kuharszky (U. Dózsa).

„120 percnyi játék után a torna szabályai értelmében kétszer öt 11-es rúgásával kellett eldönteni a mérkőzést. Mindegyik 11-est más, más játékosnak kellett rúgnia ugyanarra a kapura. Először a román csapat rúgta a tizenegyeseket. Öt közül azonban háromszor hibáztak a román játékosok. A magyar csapatból először Dalnoki, majd Novák, azután Taliga is berugta a 11-est és ezzel Budapest csapata jutott tovább a tornán."

1959. július 22., Krakkó

BUDAPEST–BRATISLAVA 2:1 NEMZETKÖZI TORNA

Góllövő: Albert 2.

Török (U. Dózsa) – Rajna (U. Dózsa), Polgár (Tatabánya), Novák (Haladás) – Prohászka (Dorog), Paulás (DVTK) – Szovják (Tatabánya), Göröcs (U. Dózsa), Albert (FTC), Mathesz (Vasas), Taliga (SBTC),
Csere: Kuharszky (U. Dózsa).

A Nemzetközi Torna végeredménye: 1. Varsó. 2. Katowice, 3. Krakkó, 4. Szófia, 5. Budapest. 6. Bratislava, 7. Berlin, 8. Bukarest.

1959. szeptember 23., Liverpool

MAGYARORSZÁG U–ANGLIA U 1:0

Góllövő: Rákosi.

Szentmihályi (Vasas) – Werner (DVTK), Orbán (Győr), Novák (Haladás) – Nagy (MTK), Solymosi (DVTK) – Nemes (SZEAC), Kuharszky (U. Dózsa), Monostori (Dorog), Rákosi (FTC), Mathesz (Vasas).
Csere: Deli (Tatabánya).

1959. szeptember 27., Budapest, Népstadion

SZOVJETUNIÓ–MAGYARORSZÁG 1:0 NEMZETEK EURÓPA KUPÁJA

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) – Sándor (MTK), Göröcs (U. Dózsa), Albert (FTC), Tichy (Honvéd), Fenyvesi (FTC).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„A magyar csapat azzal a szándékkal lépett a pályára, hogy támadó szellemben játszik majd, hiszen másként eleve nem lehetett volna esélye arra, hogy behozza kétgólos hátrányát. A magyar válogatott nagy akarással, nagyon nagy lelkesedéssel kezdett. Az első negyedórában lendületes, viharos erejű támadásokat vezettünk. A mérkőzés végső kimenetele szempontjából azonban döntő jelentőségűnek bizonyult, hogy sorozatos rohamozásainkat nem tudtuk gólokra váltani.

Az első húsz perc elteltével fokozatosan visszaestünk, egyre jobban kiütközött a két csapat közötti erőnléti különbség.

Barcs Sándor, az MLSZ elnöke így nyilatkozott a mérkőzés után:

– A szovjet válogatott jobb volt. Erőben és gyorsaságban felülmúlta a mieinket. Sándor gólja szabályos volt.

Sándor ugyanis 0:0-as állásnál fejelt egy gólt, amit a játékvezető nem ítélt meg. Leshelyzetet látott...

1959. szeptember 27., Moszkva

MAGYARORSZÁG B–SZOVJETUNIÓ B 2:0

Góllövők: Grozdics, Taliga.

Faragó (Honvéd) – Dudás (Honvéd), Várhidi (U. Dózsa), Novák (Haladás) – Nagy (MTK), Borsányi (U. Dózsa) – Grozdics (Komló), Hajós (SZEAC), Bödör (MTK), Rákosi (FTC), Taliga (SBTC).

Csere: Török (U. Dózsa), Kuharszky (U. Dózsa).

1959. október 2., Tiencsin

MAGYARORSZÁG B–HOPEJ TARTOMÁNY VÁL. 1:1

Góllövő: Pál.

Török (U. Dózsa) – Dudás (Honvéd), Várhidi (U. Dózsa), Hegyi (Pécs) – Solymosi (DVTK), Borsányi (U. Dózsa) – Grozdics (Komló), Rákosi (FTC), Bödör (MTK), Pál (Csepel), Taliga (SBTC).

Csere: Nagy (MTK), Hajós (SZEAC).

„Első mérkőzésünket a Kínai Népköztársaságban pénteken játszottuk Tiencsinben a nagy stadionban. Ellenfelünk a kínai spartakiadon győztes 45 milliós Hopej-tartomány válogatottja volt.

Csapatunk csak nehezen kapott lábra. Fáradtan mozogtak a fiúk. A 28. percben értük el gólunkat: Bödör labdáját Pál tíz méterről laposan lőtte a kapuba. Több helyzetet kihagytunk. Rákosi például kétszer állt egyedül a kapussal szemben, de 3 méterről sem tudott a kapuba találni."

1959. október 5., Peking

MAGYARORSZÁG B–SZOVJETUNIÓ A 1:1

Góllövő: Bödör.

Faragó (Honvéd) – Dudás (Honvéd), Várhidi (U. Dózsa), Novák (Haladás) – Nagy (MTK), Borsányi (U. Dózsa) – Nemes (SZEAC), Rákosi (FTC), Bödör (MTK), Pál (Csepel), Taliga (SBTC).

„Az első perctől az utolsóig hatalmas iramban folyt a játék. A magyar B-válogatott tagjai kipihenték magukat, megszokták az időkülönbözetet is, s ez meg is látszott a teljesítményükön. A szovjet A-válogatottat meglepte ifjú labdarúgóink szívós játéka és technikai érettsége. B-válogatottunk feltétlen megérdemelte a döntetlent, hiszen a 80. percig 1:0-ra jó játékkal a mieink vezettek."

1959. október 8., Peking

KÍNA A–MAGYARORSZÁG B 1:0

Faragó (Honvéd) – Dudás (Honvéd), Várhidi (U. Dózsa), Novák (Haladás) – Nagy (MTK), Borsányi (U. Dózsa) – Nemes (SZEAC), Hajós (SZEAC), Bödör (MTK), Pál (Csepel), Taliga (SBTC).

Csere: Kuharszky (U. Dózsa), Grozdics (Komló).

„A játékidő a befejezéséhez közeledett. Nézők, játékosok már abban a hiszemben voltak, hogy gólnélküli döntetlennel kell megelégednie a két csapatnak, amikor a 89. percben a kínai csapat balszélsője tisztán kapta a labdát, lövésszerű beadása kapunk elé került, ahol a befutó Borsányi menteni akart, de zavarában – felszabadító rugás helyett – a kapunk balsarkába rugta a labdát. (Ha nem lép közbe a labda kiment volna!) Így lett 1:0 a kínai csapat javára..."

1959. október 11., Belgrád

MAGYARORSZÁG–JUGOSZLÁVIA 4:2

Góllövők: Albert 3, Bundzsák.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bozsik (Honvéd), Kotász (Honvéd) – Sándor (MTK), Göröcs (U. Dózsa), Albert (FTC), Tichy (Honvéd), Szimcsák (MTK).

Csere: Szojka (SBTC), Bundzsák (Vasas).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„A 4. percben Szimcsák a 16-oson belülről lágyan középre íveli a labdát, Albert 2 méterről a bal alsó sarokba fejeli, 1:0! Dermedt csend fogadja a gyors magyar gólt. Továbbra is támadásban maradunk. A 10. percben Albert kiugratja Tichyt, a középcsatár kapura tör, már a 11-es ponton túljár, amikor Miladinovics hátulról felvágja, 11-es! Bozsik fut neki a labdának és jobbal mintegy 2 méterre a jobb kapufa mellé helyezi!"

A 15. percben már 2:1-re a jugoszlávok vezettek! A 33. percben azután Albert ismét fejesgólt szerzett – így 2:2-es döntetlennel zárult az első félidő.

„A 69. percben Albert nagyszerű egyéni bravurral mesterhármast ér el: a jugoszláv kaputól mintegy 30 méterre megindul a labdával, összecsap egy védővel, nála marad a labda, három védő is igyekszik őt szerelni, de mindhármat kicselezi, Soskics kifut elé, Albert a balra mozduló Soskics mellett jobbra húzza a labdát és 10 méterről belsővel az üres kapuba lő, 3:2 Magyarország javára.

A 82. percben pazar magyar támadás gördül a pályán. Szimcsák beadását Tichy Göröcs elé fejeli, Göröcs látja, hogy Bundzsák előretör, ügyesen hátrafelé Bundzsák lábára gurítja a labdát, és Bundzsák futtából 17 méterről a jobb oldali léc mellett a hálóba lő, 4:2!"

Ez volt a magyar válogatott felszabadulás utáni 200. győzelme!

1959. október 11., Budapest. Hungária út

MAGYARORSZÁG B–JUGOSZLÁVIA B 4:0

Góllövők: Monostori, Gerencsér, Csernai, Lantos.

Gelei (MTK) – Werner (DVTK), Szigeti (DVTK), Lantos (MTK)– Török (DVTK), Berendi (Vasas) – Friedmanszky (FTC), Varga (Dorog), Monostori (Dorog), Molnár (MTK), Gerencsér (BVSC).

Csere: Csernai (BVSC).

1959. október 11., Szeged

MAGYARORSZÁG U–JUGOSZLÁVIA U 1:0

Góllövő: Nyiri.

Szentmihályi (Vasas) – Jenei (MTK), Orbán (Győr), Fellegi (Dorog) – Szepesi (Tatabánya), Nyiri (Miskolc) – Kökény (Előre), Pál (Csepel), Göncz (BVSC), Dunai (Pécs), Boros (SZEAC).

Csere: Szabó (SZEAC), Sátor (Csepel).

1959. október 11., Belgrád

MAGYARORSZÁG IFJ.–JUGOSZLÁVIA IFJ. 3:1

Góllövő: Farkas 3

Száger (FTC) – Menczel (SBTC), Mészöly (III. ker.), Kürtösi (SZEAC) – Gaalmbos (Honvéd), Ihász (Vasas) – Reményik (SZEAC), Kékesi (Vasas), Nagy B. (BVSC). Farkas (Vasas), Krajcsi (SBTC).

Csere: Káposzta (U. Dózsa), Gál (MTK).

Szünetben még a jugoszlávok vezettek 1:0-ra! A II. félidőben elsősorban az ellenállhatatlanul játszó Farkas révén sorra születtek a gólok és a magyar csapat biztosan győzött. Hoffer József ifj. szövetségi kapitány elégedetten nyilatkozta:

– Örülök, hogy 1953 óta nem szakadt meg győzelmi sorozatunk a jugoszláv ifik ellen.

1959. október 25., Budapest, Népstadion
MAGYARORSZÁG–SVÁJC 8:0

Góllövők: Tichy 4, Göröcs 2, Sándor, Albert.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Novák (Haladás) – Bundzsák (Vasas), Kotász (Honvéd) – Sándor (MTK), Göröcs (U. Dózsa), Albert (FTC), Tichy (Honvéd), Szimcsák (MTK).
Csere: Bozsik (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„Még az első perc végét sem jelezte az óra mutatója, s máris megrezzent a svájciak hálója: megszületett az első magyar gól. Ez a gyors gól azután megadta az egész mérkőzés alaphangulatát. A magyar csapatot felvillanyozta és előrevetette a nagy svájci vereség árnyékát. A játék képén már az első percekben meglátszott, hogy a két csapat között lényeges tudásbeli különbség van. 6:0-as félidő után a magyar csapat lefékezett, engedett az iramból, de még így is kilenc nagy gólhelyzetet hagytunk ki..."

1959. november 7., Diósgyőr

MAGYARORSZÁG U–NSZK U 2:2

Góllövő: Dunai 2.

Szentmihályi (Vasas) – Werner (DVTK), Orbán (Győr), Fellegi (Dorog) – Solymosi (DVTK), Nyíri (MVSC) – Kökény (Előre), Göncz (BVSC), Monostori (Dorog), Dunai (Pécs), Halápi (U. Dózsa).
Csere: Gelei (MTK), Szepesi (Tatabánya).

1959. november 8., Budapest, Népstadion
MAGYARORSZÁG–NSZK 4:3

Góllövők: Tichy 2, Albert, Sándor.
Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bundzsák (Vasas), Kotász (Honvéd) – Sándor (MTK), Göröcs (U. Dózsa), Albert (FTC), Tichy (Honvéd), Szimcsák (MTK).
Csere: Bozsik (Honvéd).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

Az NSZK válogatottjának első budapesti vendégszereplését óriási érdeklődés előzte meg. Két Népstadion is megtelt volna erre a mérkőzésre... Izgalmas első 45 perc után szenzációsan kezdődött a második félidő: „A 47. percben Albert kapja a labdát a 16-os előtt. A középcsatár díszkísérettel tör előre, három védőt is kicselez, szorongatott helyzetben balra kanyarodva 7 méterről a kapu baloldalába lő. 2:0! Kezdés után Tichy Sándor mellett áll, a labdát Sándor szerzi meg, lefutja a védőket és a kifutó Tilkowski mellett 12 méterről a kapu baloldalába helyezi a labdát, 3:0! A németek azonban 3:0 után sem adták fel a harcot, s végül sikerült tisztes vereséggel elhagyniok a Népstadion gyepét."

Sepp Herbergernek, az NSZK szövetségi kapitányának a mérkőzés utáni nyilatkozata: – Ilyen erős magyar válogatott ellen még nem játszottunk. Véleményem szerint ez az együttes feltétlenül eléri az 1954-es világbajnokságon szerepelt magyar csapat tudását. Kiváló együttes. Mind a védekezésben, mind a támadásban kiemelkedőt tud nyujtani. A magyar csapat győzelme teljesen megérdemelt.

1959. november 8., Saarbrücken

NSZK B–MAGYARORSZÁG B 2:1

Góllövő: Borsányi

Faragó (Honvéd) – Dudás (Honvéd), Várhidi (U. Dózsa), Novák (Haladás) – Török (DVTK), Borsányi (U. Dózsa) – Bödör (MTK), Rákosi (FTC), Orosz (FTC), Pál (Csepel), Molnár (MTK).

Csere: Kovács III. (MTK).

1959. november 22., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG–AUSZTRIA 2:1 OLIMPIAI VÁL. MÉRKŐZÉS

Góllövők: Albert, Várhidi.

Faragó (Honvéd) – Dudás (Honvéd), Várhidi (U. Dózsa), Novák (Haladás) – Nagy (MTK), Borsányi (U. Dózsa) – Iván (DVTK), Göröcs (U. Dózsa), Albert (FTC), Rákosi (FTC), Szimcsák (MTK).

„Olimpiai válogatott csapatunk győzelemmel mutatkozott be, s ezért dicséret illeti. Mindjárt hozzátehetjük azonban, hogy játékával nem váltotta be a jogos reményeket. Győzelmét igen jó képességű ellenféllel szemben harcolta ki az első selejtező mérkőzésen. Még ki sem ugrott a nagy órán a második percet jelző pont, amikor gólt érünk el. Rákosi labdáját Göröcs veszi át, faképnél hagyja a védőket, 8 méterről futtából lő. A labda a balkapufa tövéről kipattan, de a ragyogó ütemben befutó Albert 6 méterről a kapu közepébe vágja, 1:0 Magyarország javára."

A nagyszerű kezdés után a jó folytatás elmaradt. Az osztrákok még az első félidőben egyenlítettek, és a magyar csapat csak tizenegyesből tudta a győztes gólt megszerezni.

1959. november 28., Budapest, Népstadion

MAGYARORSZÁG B–OLASZORSZÁG B 2:0

Góllövők: Dunai, Monostori.

Faragó (Honvéd) – Dudás (Honvéd), Várhidi (U. Dózsa), Dalnoki (FTC) – Nagy (MTK), Borsányi (U. Dózsa) – Csordás (Vasas), Orosz (FTC), Monostori (Dorog), Dunai (Pécs), Szimcsák (MTK).

Csere: Kovács III. (MTK), Pál (Csepel).

„Az érdeklődéssel várt mérkőzés sorsa tulajdonképpen már az első percek után eldőlt, amikor is a játékvezető kiállította Guarnaccit s így az olasz csapat emberhátrányba került. Ettől kezdve a magyar csapat teljesen átvette a játék irányítását, nagy mezőnyfölénybe játszott s az első félidő egyes időszakaiban löntő fölénybe került."

1959. november 29., Firenze

MAGYARORSZÁG–OLASZORSZÁG 1:1

Góllövő: Tichy.

Grosics (Tatabánya) – Mátrai (FTC), Sipos (MTK), Sárosi (Vasas) – Bundzsák (Vasas), Kotász (Honvéd) – Sándor (MTK), Göröcs (U. Dózsa), Albert (FTC), Tichy (Honvéd), Fenyvesi (FTC).

Szövetségi kapitány: Baróti Lajos.

„Sorozatos támadásaink után az 50. percben Mátrai előre jön a labdával, az előrehúzódott Kotászhoz játszik, aki átmegy a védőkön, a 16-os vonalról balra gurítja a labdát, Albert megtoldja és a befutó Tichy élesen, laposan a hálóba rúgja a kifutó Sarti elől, 1:0."

Az olaszok tizenegyesből egyenlítettek és végül nagy izgalmak közepette ért véget a mérkőzés.

Két magyar és két olasz nyilatkozat a színvonalas találkozóról:

Gyenes András, az MTST elnökhelyettese: Nagyiramú mérkőzés volt. A csapat jól játszott, kis szerencsével nyerhettünk volna.

Honti György, az MLSZ főtitkára: Az idén lejátszott kilenc mérkőzés közül a legnehezebb volt. A fiúk derekasan küzdöttek. A védelem jól állt a lábán. A csatársorból Tichy játszott jól.

Boniperti csapatkapitány: A magyar csapat igazolta jó hírét és örülünk, hogy sportszerű küzdelemben nem vallottunk szégyent.

Buffon, az olaszok kapusa: Sajnálom, hogy az első félidőben a Sándorral vívott sportszerű összecsapásban megsérültem. (A II. félidőben Sarti védett. A Szerk.) Az első negyedórában a magyar csapat félelmetes volt.

Az 1959-es év sikerei után a magyar labdarúgás dicséretétől volt hangos az európai sportsajtó. A nagy sportlapok szavazatai alapján válogatottunkat helyezték az európai ranglista élére! A magyar labdarúgás ismét az első helyen állt.

Következett a római olimpia, majd a chilei világbajnokság. Ezekről, valamint a magyar labdarúgók egyéb mérkőzéseiről Futballkrónikánk következő kötetében számolunk be.

A magyar labdarúgás fényképalbumából

Ez a kép az 1910-es Magyarország–Olaszország (6:1) mérkőzés előtt készült. A magyar csapatban állnak: Borbás, Rumbold, Weisz, Schlosser. Károly. Ülnek: Dobó, Biró, Kórody, Gorszky. Fritz, Szendrő.

Az 1912-es stockholmi olimpián: Felső sor: Sebestyén, Pataki, Rumbold, Schlosser, Vágó, Kertész II., Bodnár, Károly, Bródy, Borbás. A füvön ülnek: Zsák, Domonkos, Payer, Tóth, Szury, Blum, Biró, Révész.

Herczog szöv. kapitány, Salamon, Rumbold, Zsák, Kertész II., Hlavay, Dobó, Vágó, Schlosser, Pataki, Tóth, Szendrő, Biró. (1914)

A magyar válogatott Berlinben: Fogl II., Zsák, Zloch, Molnár, Kertész II., Braun, Orth, Eisenhoffer, Schlosser, Hungler II., Blum. (1920)

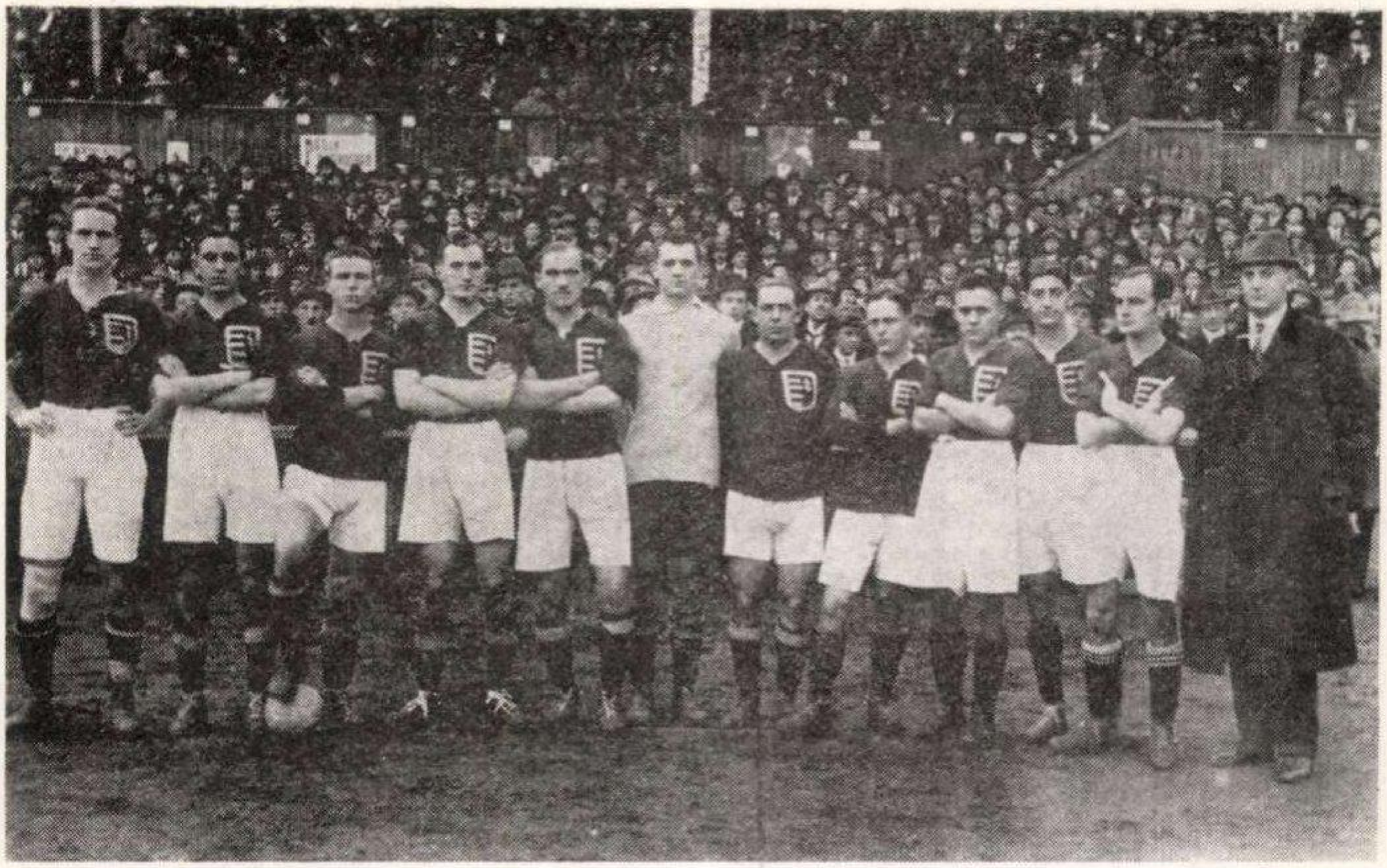

Orth, Braun, Fogl II., Mandl, Schlosser, Zsák, Kertész, Obitz, Jenny, Molnár, Blum. (1921)

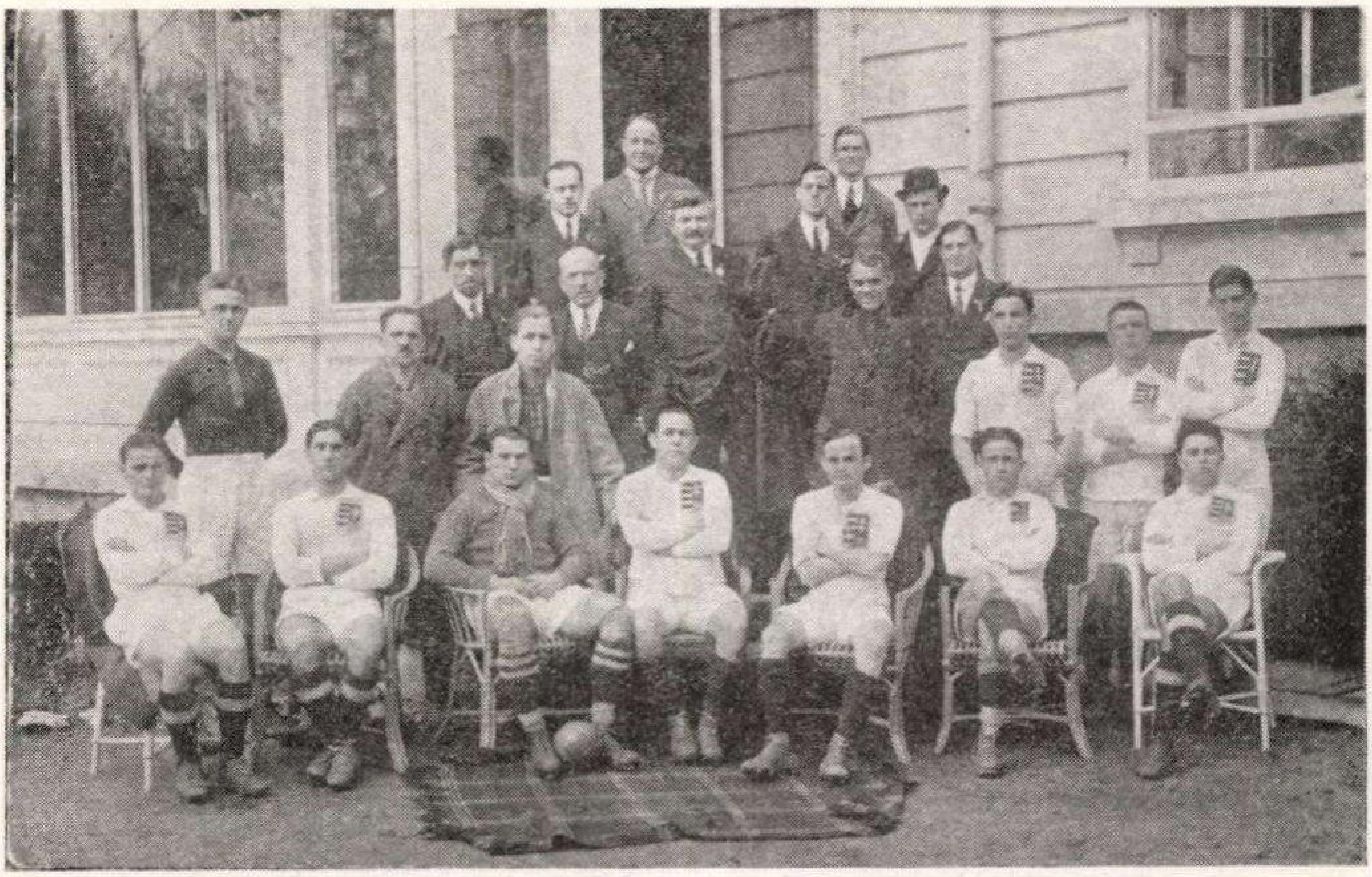

Válogatottjaink az 1923-as Magyarország–Svájc (6:1) mérkőzés előtt.

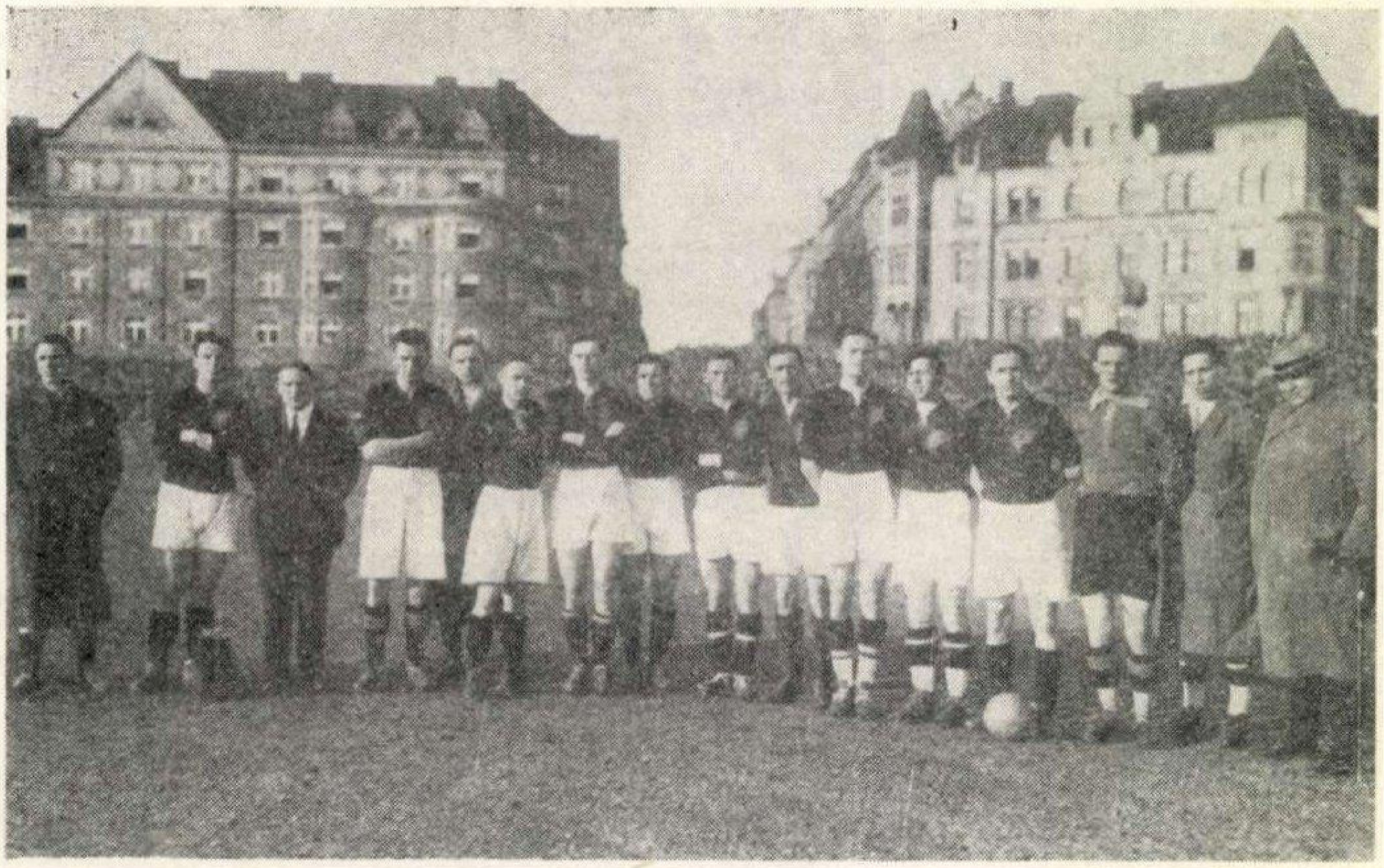

Prágában ez a csapat szerepelt: Fogl II., Tóth (edző), Mészáros, Kléber, Obitz, Furmann, Kohut, Dán, Pataki, Bukovi. Hungler II., Opata, Weinhardt, Huber. (1927)

Háda látványos védése az egyik osztrák–magyaron.

KOVALD
MEINL
TUNGSRAM
ESTI KURIR

Magyarország–Anglia 2:1! Ez a szép siker 1934. május 10-én volt.

Sárosi dr. látványos megmozdulása az egyik válogatott mérkőzésen.

Tóth Potya megkezdi az edzést...

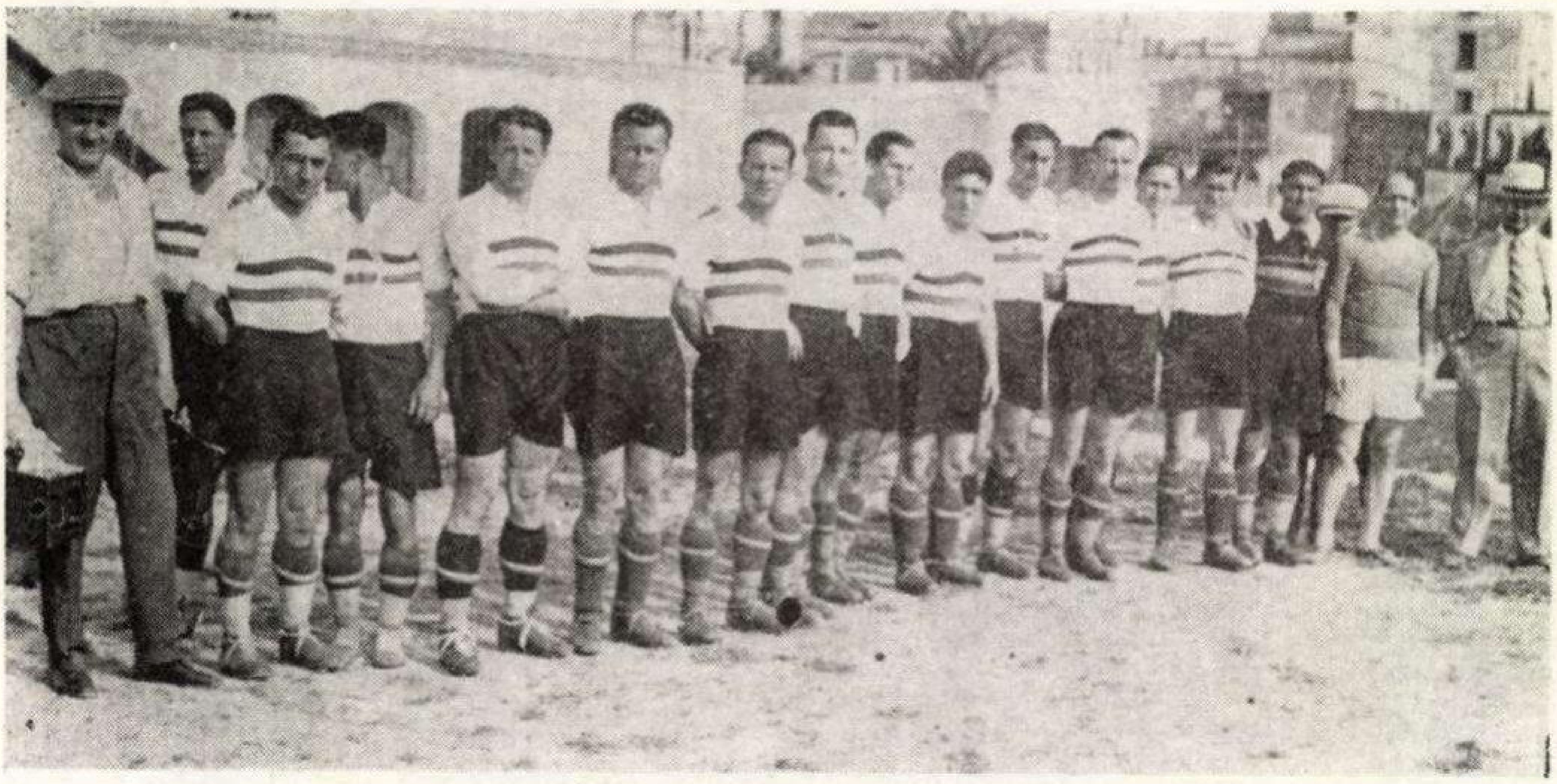

Vágó, Vincze, Sternberg, P. Szabó, Teleki. Szücs, Lázár, Markos, Toldi, Futó, Kemény, Palotás, Szabó.

Az 1949-es ifi válogatott: Tóth II., Mednyánszky, Dékány. Szigeti, Huber, Fábián, Teket II., Mészáros Gy., Sipszky, Palotás, Kotász.

Válogatottunk az egyik mérkőzés utáni vacsorán: Szusza, Puskás, Szilágyi, Egresi, Szücs, Rudas, Lakat, Horváth, Balogh II., Grosics. Lakat előtt dr. Ortutay Gyula látható.

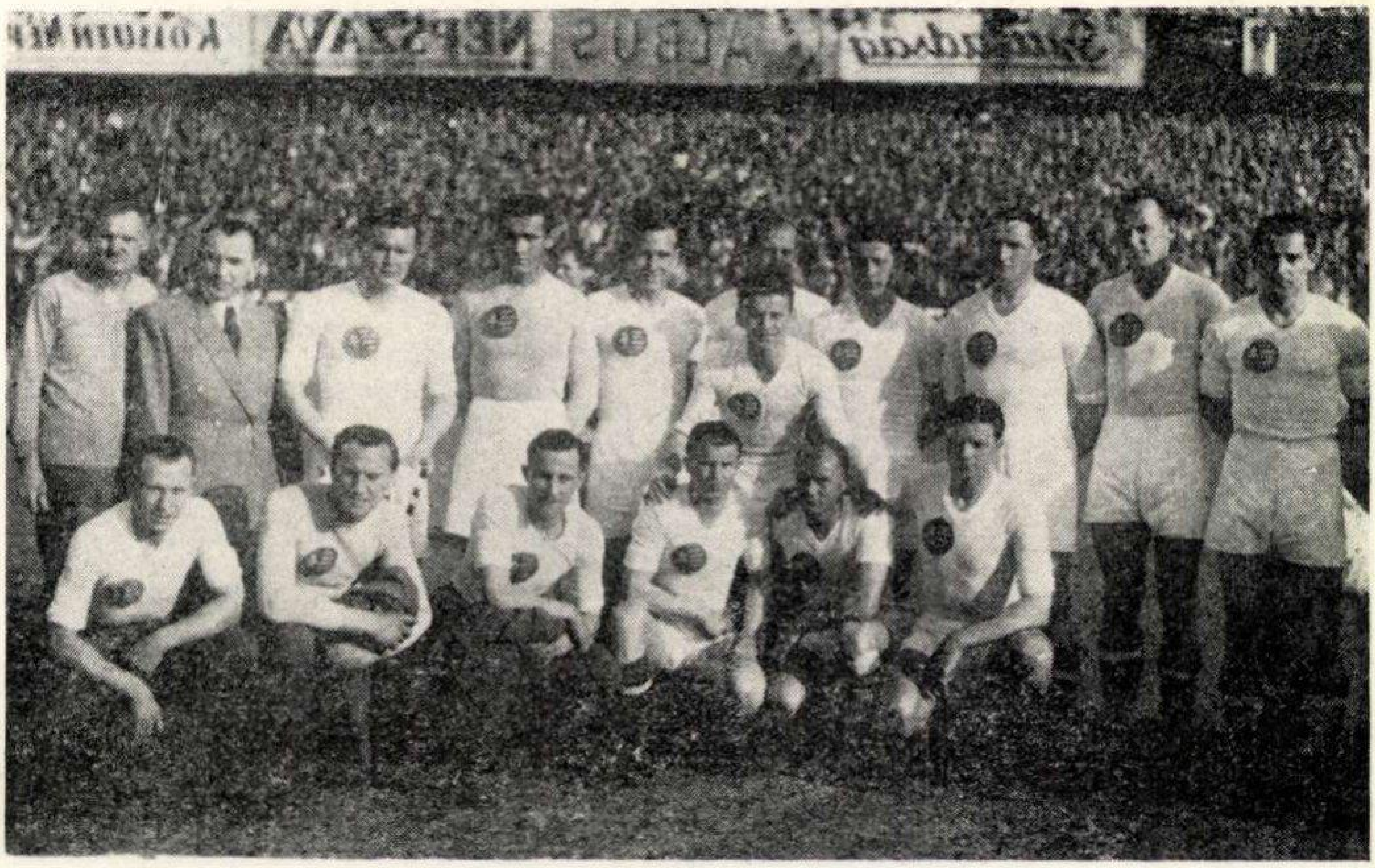

Pauer (gyúró), Sebes (szöv. kap.), Szusza, Károlyi, Kónya, Rákosi, Göcze, Bozsik, Szücs, Marik, Rudas.
Guggol: Balogh II., Henni, Mészáros, Puskás, Egresi, Deák.

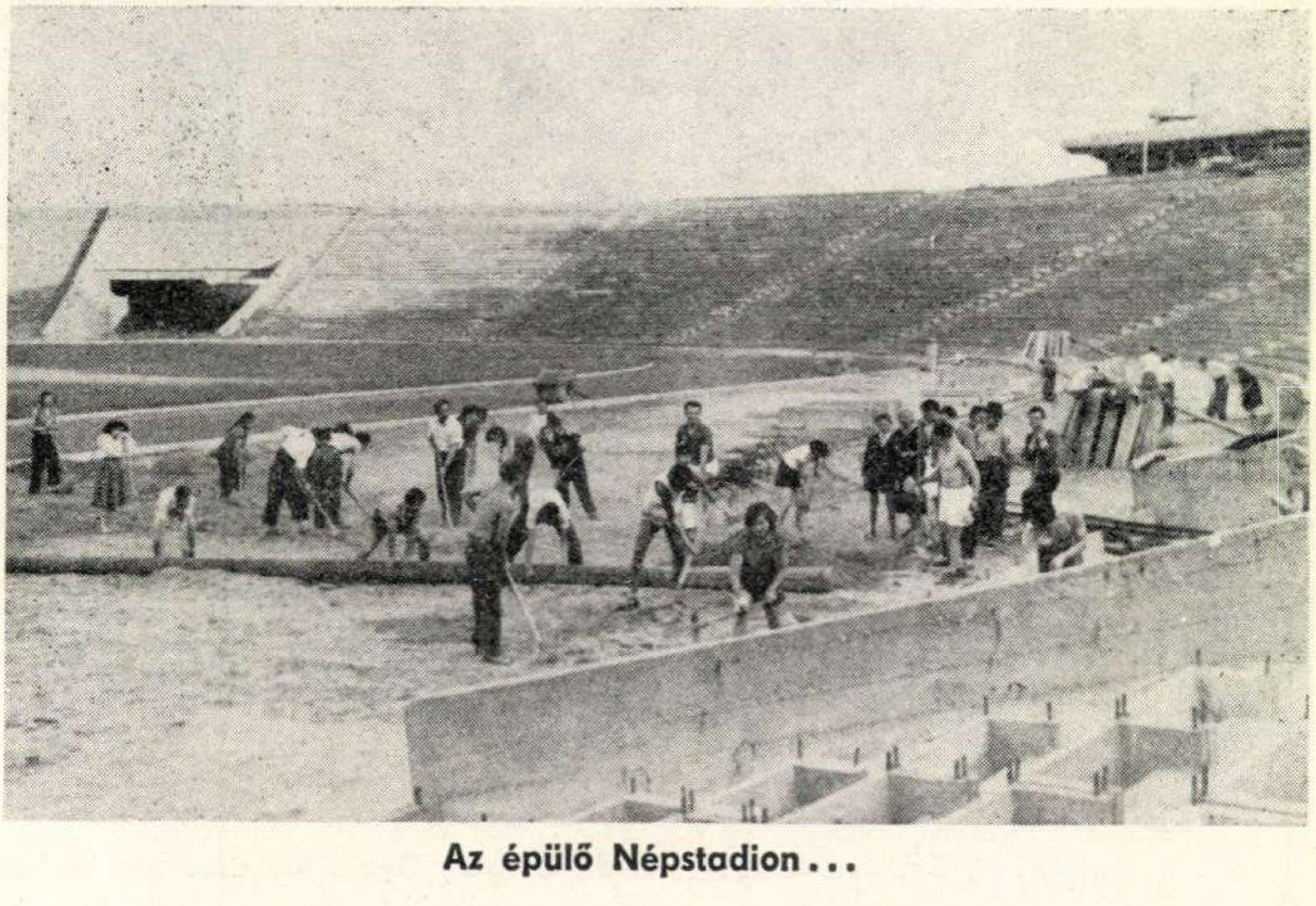

Az épülő Népstadion...

Telt ház a Megyeri úti pályán. A magyar csapatot Puskás vezeti. mögötte Grosics, Czibor, Hidegkuti, Bozsik, Buzánszky…

Magyarország–Anglia 6:3.
A magyar csapat negyedik gólja a Wembley-stadionban,
az „évszázad mérkőzésén”.

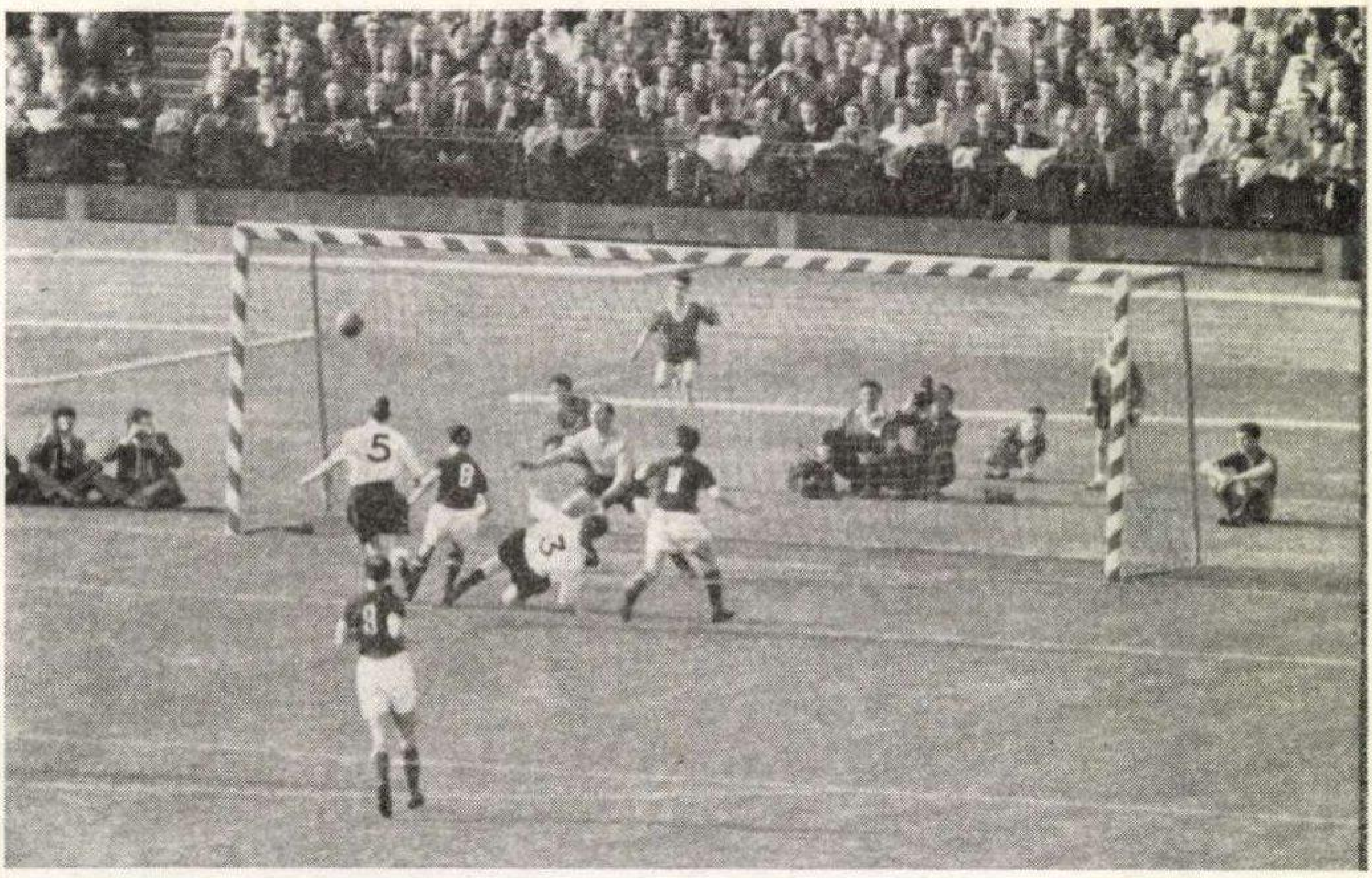

Ez a népstadionbeli 7:1-es magyar–angol negyedik gólja. Kocsis szerezte.

Öt kép az 1954-es emlékezetes VB-ről...

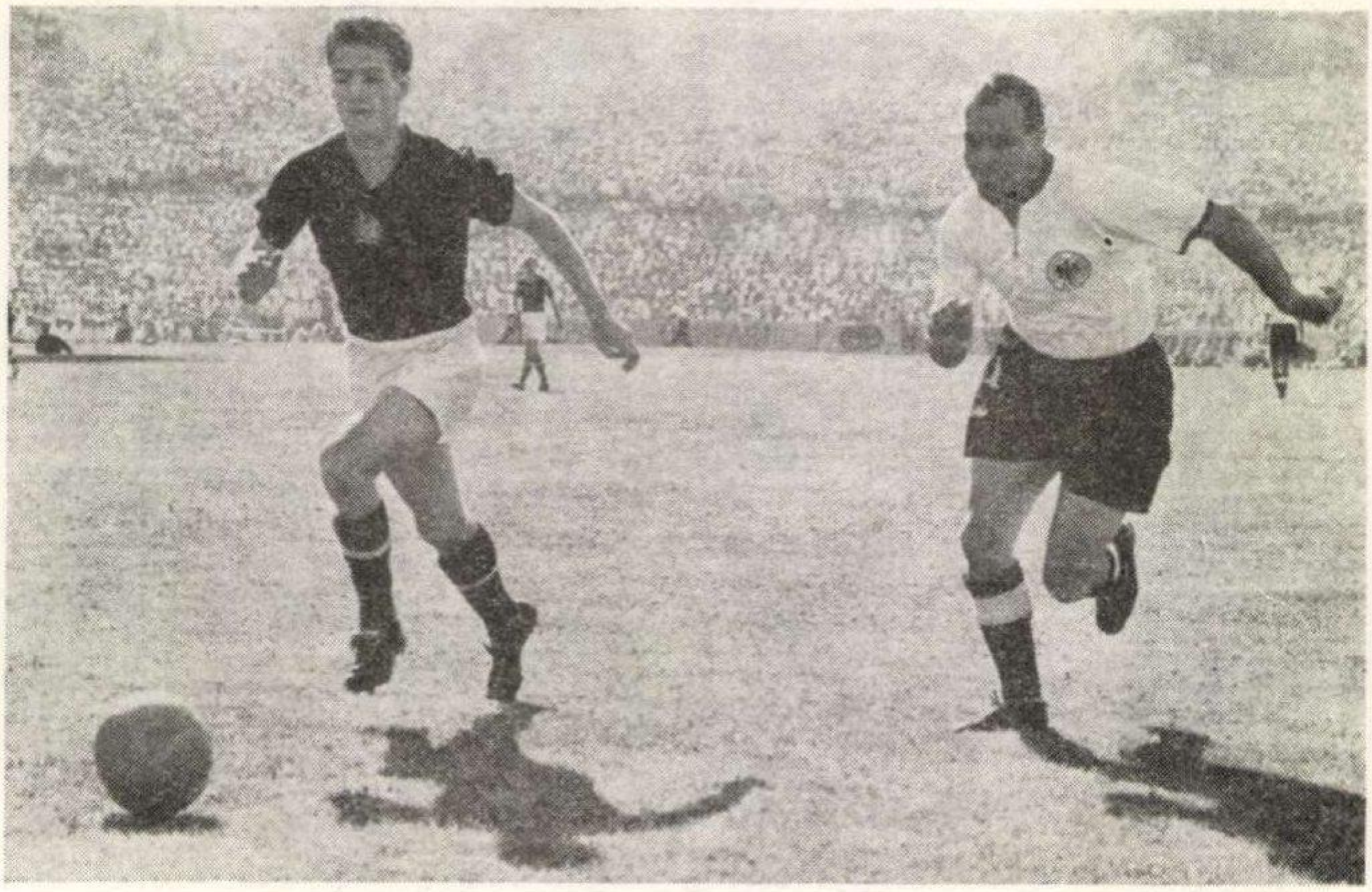

Czibor elfutása az első NSZK elleni mérkőzésen.

Hidegkuti az uruguayiak elleni mérkőzésen.

Puskás és Fritz Walter a VB döntő játékvezetőivel.

LONGINES
MONOPOL

Puskás lövése vajon hová ment...

Jules Rimet, a FIFA elnöke
adta át a másodiknak járó
érmeket a szomorú Puskásnak

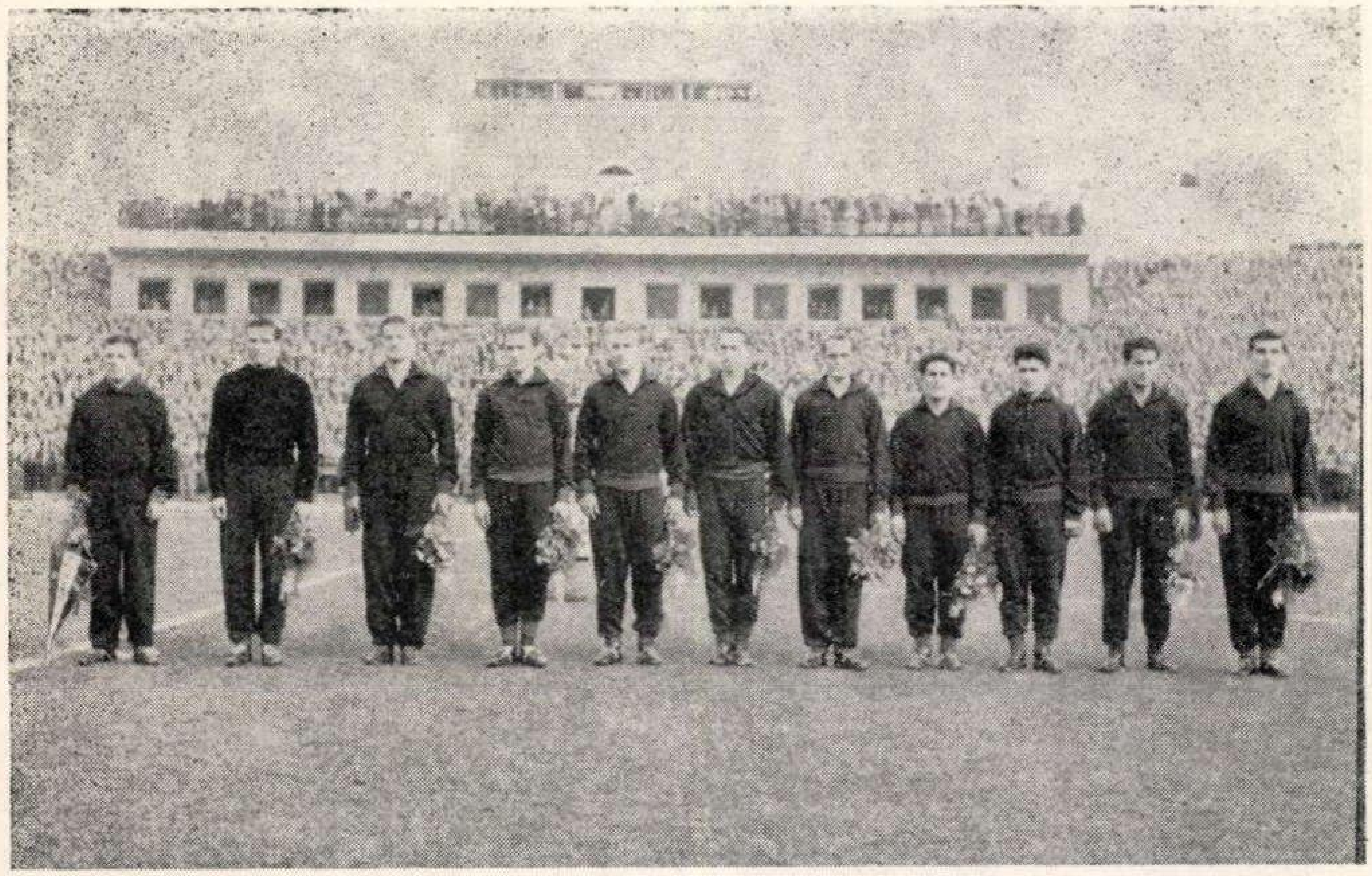

Magyarország–Svájc 3:0. Népstadion, nemzetek közötti labdarúgó-mérkőzés. A magyar csapat: Puskás, Grosics, Lóránt, Hidegkúti, Lantos, Szojka, Buzánszky, Sándor, Fenyvesi, Bozsik, Kocsis

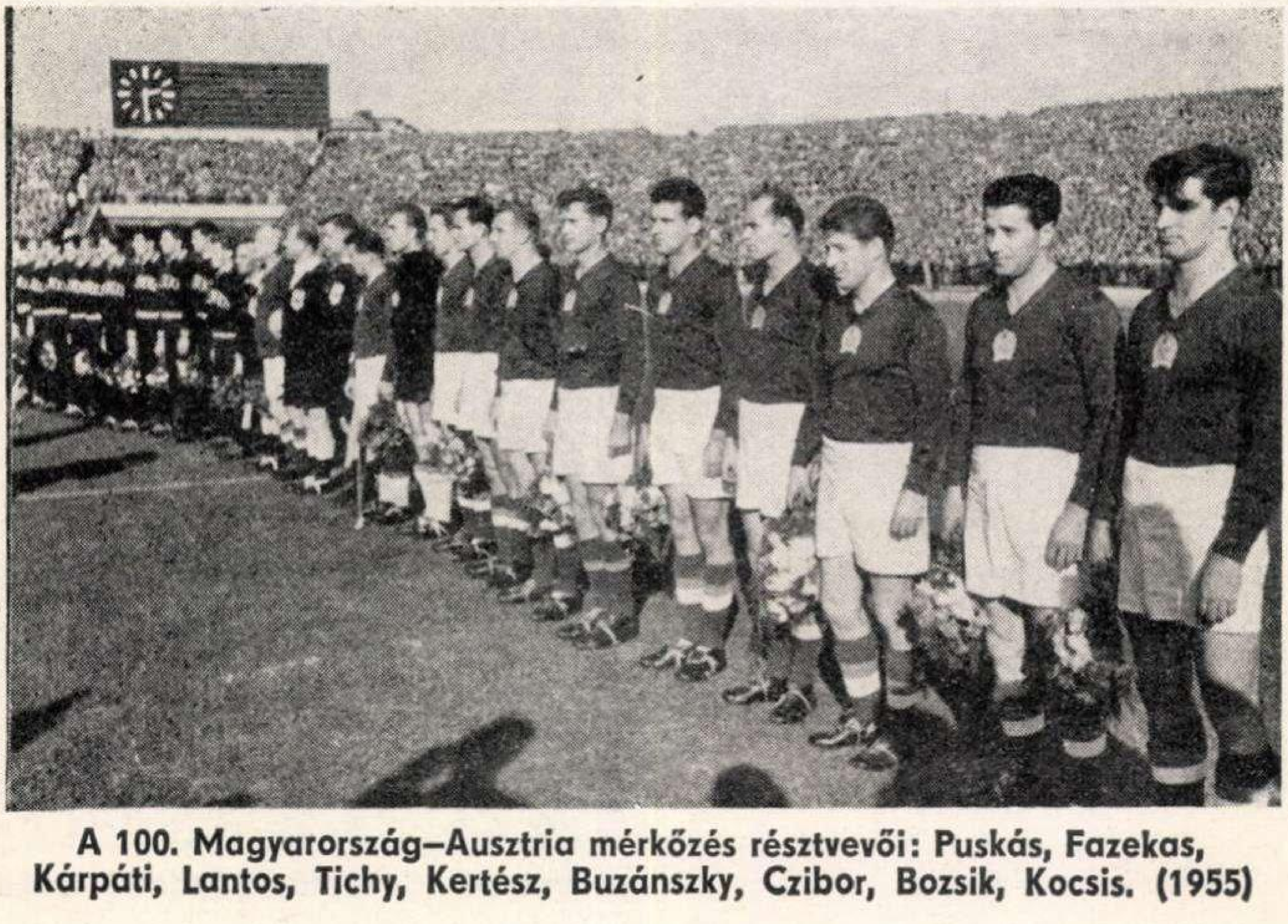

A 100. Magyarország–Ausztria mérkőzés résztvevői: Puskás, Fazekas, Kárpáti, Lantos, Tichy, Kertész, Buzánszky, Czibor, Bozsik, Kocsis. (1955)

A 100. Magyarország–Ausztria mérkőzés előtt Schlosser végezte el a kezdőrugást. Balról Kocsis, jobbról Puskás.

Edzésen . . . Palotás, Sándor és Zakariás.

Magyarország–Jugoszlávia 2:2
Balról: Puskás. Gellér, Buzánszky, Mátrai, Tichy, Bozsik, Lantos, Fenyvesi, Berendi, Budai, Kocsis. (1956)

Magyarország–Lengyelország 4:1
Balról: Kocsis, Budai, Szusza, Fenyvesi, Szojka, Dalnoki, Kotász, Mátrai. Buzánszky, Ilku, Puskás. (1956)

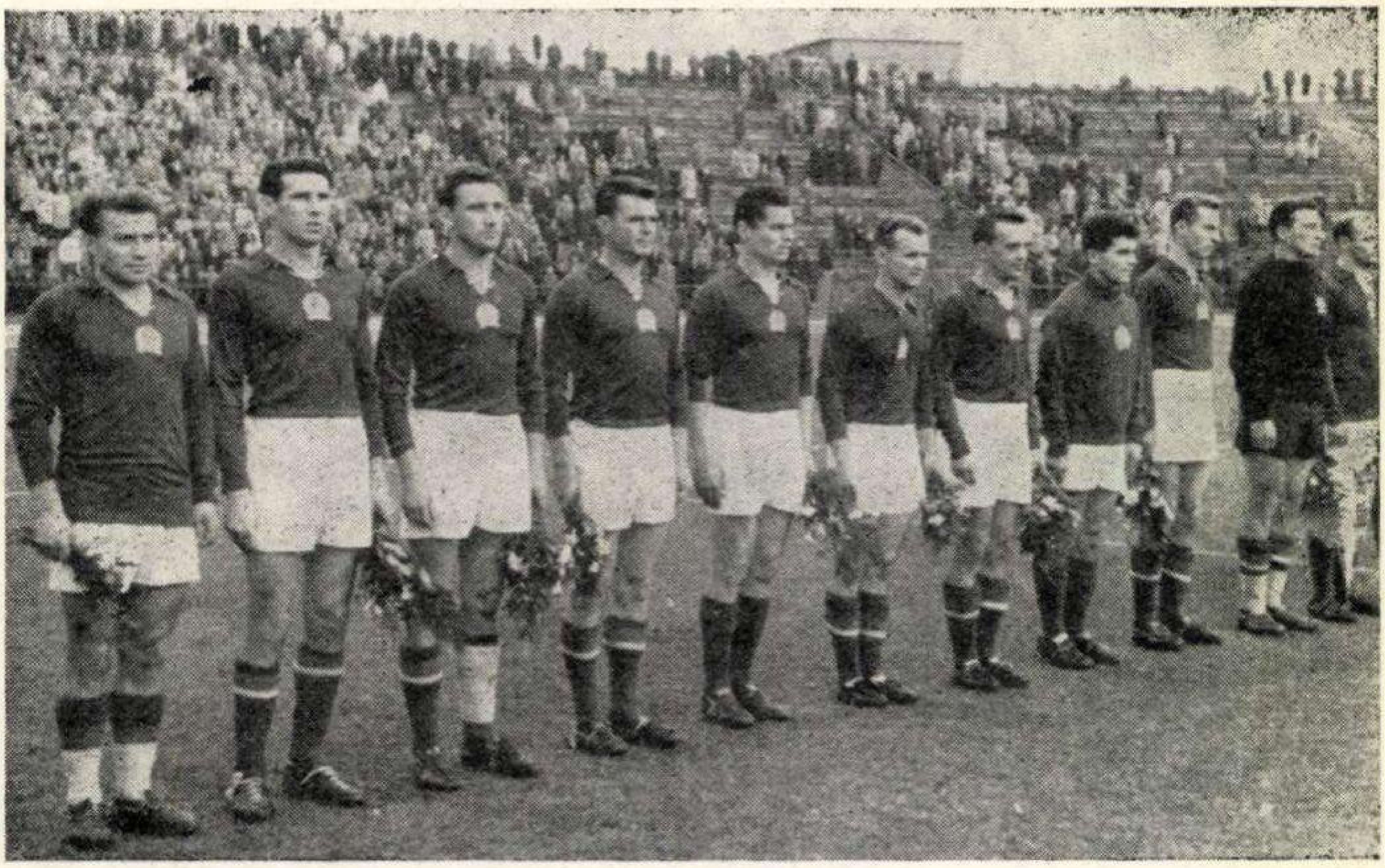

Magyarország B–Ausztria B 1:1
Balról: Budai, Palotás, Várhidi, Szusza, Sárosi, Dékány, Vilezsál, Fenyvesi, Szojka, Faragó, Buzánszky. (1956)

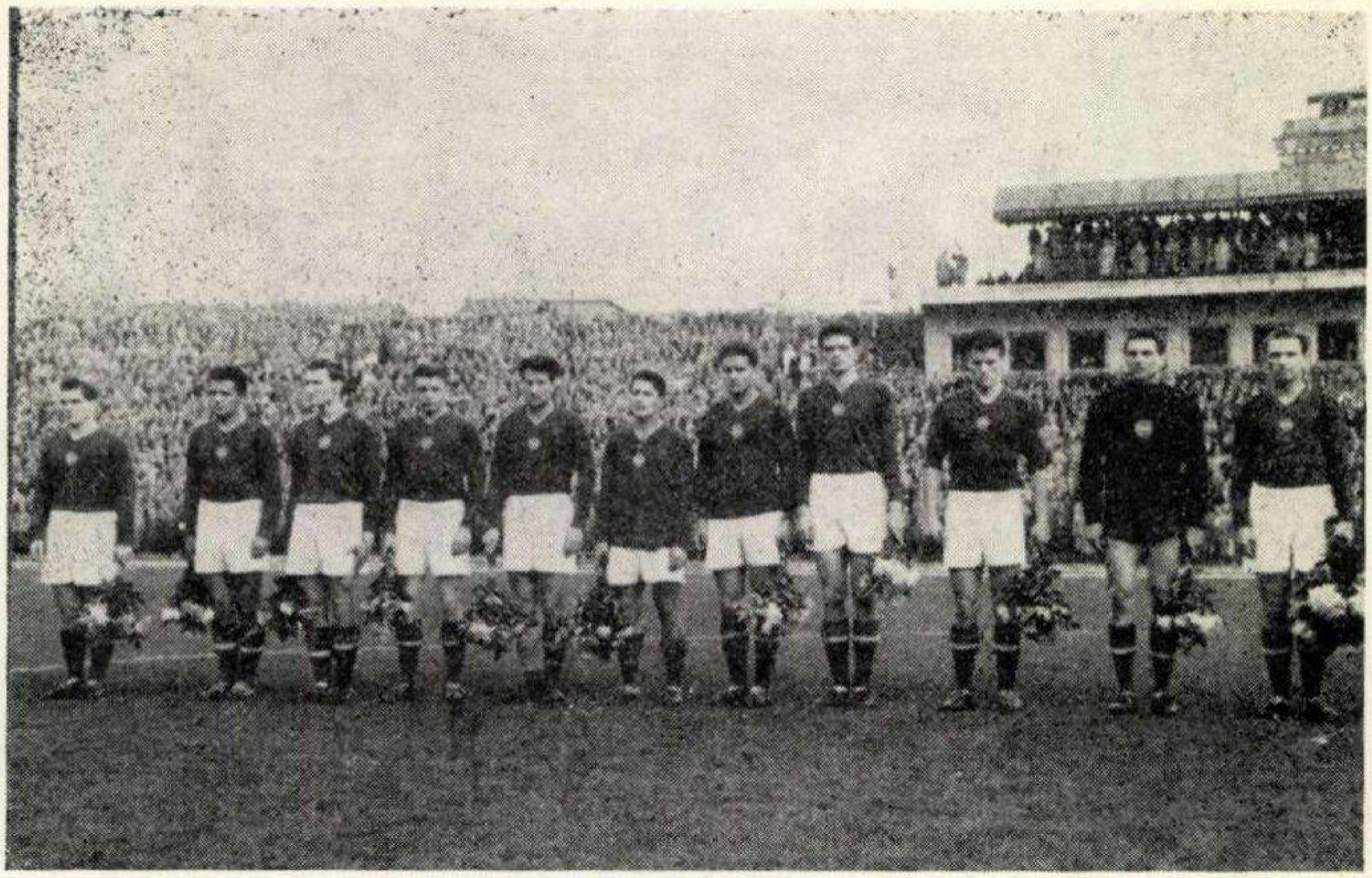

Magyarország–Norvégia 5:0
Jobbról: Hidegkúti, Grosics, Sipos, Mátrai, Dalnoki, Sándor, Bozsik, Csordás, Machos, Lenkei, Berendi (1957)

B-válogatottunk a németek elleni 1957-es mérkőzésen.
Budai, Horváth, Kárpáti, Tichy, Solti, Kotász, Dudás, Lovig,
Fenyvesi, Friedmanszky, Vasas.

Jó kis utánpótlás volt...
Balról: Sipos, Kaszás, Borsányi, Borsos, Bencsics, Szini, Szimcsák,
Töröcsik II., Tamás, Kovalik, Orosz. (1957)

Utoljára együtt... Kocsis és Bozsik 1976-ban.
(Magdics László felvétele)

Ára: 40 Ft.